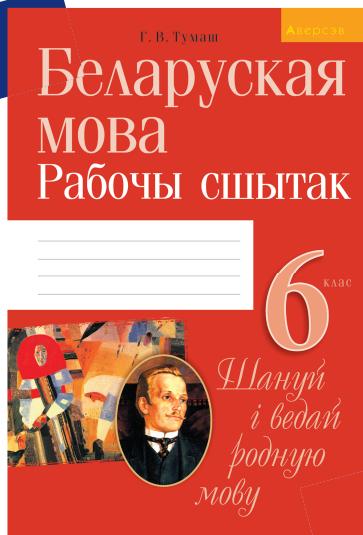

Беларуская МОВА 6

На чашы Незалежнасці ў Мінску
надбываюць франтам «Беларусь».
Яго центральным элементом з'яўляецца сімвалічны памятник
— скульптура размешчаная ў цэнтры
Беларусі.

Дапамагаем вучыць, дапамагаем вучыцца

Беларуская мова. 6 клас. Рабочы сшытак

Г. В. Тумаш

Сшытак падрыхтаваны ў адпаведнасці з вучэбнай праграмай па беларускай мове і дапаўняе вучэбны дапаможнік для 6 класа. Матэрыял размешчаны ў адпаведнасці з паслядоўнасцю тэм вучэбнага дапаможніка і з'яўляецца карысным дадаткам для паспяховага авалодання беларускай мовай.

Рэкамендавана

«Нацыянальны інстытут адукацыі»

Міністэрства адукацыі

Рэспублікі Беларусь

Беларуская мова. 6 клас. Апорныя канспекты

Г.Д. Новікова

Асноўныя правілы падручніка пададзены ў кнізе ў выглядзе схем і апорных канспектаў, што павышае цікаўасць да прадмета, робіць навучанне больш лёгкім, дазваляе выучыць галоўнае, сканцэнтраваць увагу на больш важных граматычных з'явах. Прапанаваны матэрыял адпавядзе вучэбнай праграме па беларускай мове і можа быць выкарыстаны як пры тлумачэнні новай тэмы, так і пры паўтарэнні і замацаванні вывучанага раней.

Рэкамендавана

«Нацыянальны інстытут адукацыі»

Міністэрства адукацыі

Рэспублікі Беларусь

Беларуская мова

Вучэбны дапаможнік для **6** класа
ўстаноў агульной сярэдняй адукцыі
з беларускай і рускай мовамі
навучання

*Дапушчана
Міністэрствам адукцыі
Рэспублікі Беларусь*

Мінск

Нацыянальны інстытут адукцыі
2020

Правообладатель Национальный институт образования

УДК 811.161.3(075.3=161.3=161.1)

ББК 81.2Бей-922

Б43

А ў т а р ы:

Г. М. Валочка («Беларуская мова — нацыянальная мова беларускага народа», «Тэкст», «Паўтарэнне вывучанага ў V класе», «Стылі маўлення»);

В. У. Зелянко («Прыметнік» (§ 50—55), «Лічэбнік»);

С. В. Мартынкевіч («Самастойныя і службовыя часціны мовы», «Назоўнік»);

С. М. Якуба («Склад слова. Словаўтварэнне і арфаграфія», «Прыметнік» (§ 43—49), «Займеннік»);

Т. І. Бажкова («Падагульненне і сістэматызацыя вывучанага за год»)

Р э ц э н з е н т ы:

кафедра мовазнаўства і лінгвадыдактыкі ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка» (кандыдат філалагічных навук, дацэнт, загадчык кафедры *Д. В. Дзятко*); настаўнік беларускай мовы і літаратурны вішэйшай кваліфікацыйнай катэгорыі дзяржаўнай установы адукацыі «Гімназія № 1 імя Ф. Скарыны г. Мінска» *С. М. Шугніла*

Умоўныя абазначэнні:

— правіла;

— рубрыка «Успамінаем вывучанае»;

— рубрыка «Гавары і пішы правільна»;

— рубрыка «Скарбы мовы»;

— заданні, накіраваныя на ўзбагачэнне слоўнікавага запасу вучняў; • — дадатковыя пытанні і заданні, накіраваныя на замацаванне ведаў і ўменняў па раней вывучаных тэмах;

— заданні творчага характару, накіраваныя на развіццё звязнага маўлення вучняў;

— дадатковы матэрыял, размешчаны на электронным адукацыйным рэсурсе «Беларуская мова. 6 клас» (нацыянальны адукацыйны партал: <http://e-vedy.adu.by>);

— спасылкі на заданні (QR-коды) для праверкі ведаў пры дапамозе смартфона ці планшета;

*цокаль** — лексічнае значэнне слова тлумачыцца ў слоўніку;

здароўе^Ф — зрабіць фанетычны разбор слова;

замак^Л — зрабіць лексічны разбор слова;

падземны^С — разабраць слова па саставе;

сямёра^{СЛ} — зрабіць словаўтваральны разбор слова;

васільковы^М — зрабіць марфалагічны разбор слова;

Ападае лісце.^{СН} — зрабіць сінтаксічны разбор сказа.

ISBN 978-985-594-582-7

© Афармленне. НМУ «Нацыянальны інстытут адукацыі», 2020

Правообладатель Национальный институт образования

Беларуская мова — нацыянальная мова беларускага народа

§ 1. Беларуская мова як адлюстраванне нацыянальнага бачання свету. Літаратурная мова і народныя гаворкі

1. Прачытайце. Раскажыце, з чаго складаецца беларуская мова.

Беларуская нацыянальная мова і яе формы

Беларуская мова — гэта нацыянальная мова беларускага народа. Нацыянальная мова — мова, якая з'яўляецца сродкам пісьмовых і вусных зносін нацыі.

Як іншыя нацыянальныя мовы, сучасная беларуская мова выступае ў дзвюх разнавіднасцях: літаратурнай і народна-дыялекцнай. Кожная з гэтых разнавіднасцей мае свае сферы ўжывання і свае формы бытавання. Мясцовыя гаворкі тэртытарыяльна і функцыянальна абмежаваны. Яны існуюць у вуснай форме і выкарыстоўваюцца пераважна як сродак зносін сярод сельскіх жыхароў.

Літаратурная мова аблігуючае (паралельна з рускай) розныя сферы дзейнасці беларускага народа. Беларуская літаратурная мова — гэта ўнормаваная, агульнапрынятая і абавязковая для ўсіх членаў грамадства. Існуе ў вуснай і пісьмовай разнавіднасцях, мае разгалінаваную сістэму стыляў.

Гэта мова школы, друку, радыё^Ф, тэлебачання, мастацкай літаратуры, гуманітарнай навукі і г. д. («Беларуская мова: прафесійная лексіка»).

Нацыянальная
мова

=

Літаратурная
мова

+

Дыялекчная
мова

2. Прачытайце табліцу. Раскажыце, што адрознівае літаратурную мову ад дыялектнай.

Літаратурная мова	Дыялектная мова
Характэрна для ўсёй тэрыторыі краіны	Характэрна для пэўных мясцо-васцей
Мае нормы	Нормаў не мае
Існуе ў двух варыянтах — вусным і пісьмовым	Існуе толькі ў вуснай форме

3. Прачытайце і параўнайце два тэксты. Вызначце, які з іх напісаны на беларускай літаратурнай мове, а які адносіца да народных гаворак.

I. Звычайна кожная нацыя атаясамліваецца з адной нацыянальнай мовай, напрыклад, французы — з французскай, шведы — са шведскай, палякі — з польскай, грузіны — з грузінскай, украінцы — з украінскай і г. д. Аднак у сучасным свеце нярэдкія сітуацыі, калі адна нацыя карыстаецца некалькімі мовамі. Тыповым прыкладам можа служыць Швейцарыя. Швейцарцы — адна нацыя, аднак карыстаюцца яны французскай, нямецкай, італьянскай і рэтараманскаі мовамі (*«Беларуская мова: энцыклапедыя»*).

II. Ціперъ жысь намно́га лúччы, чым была́ ра́ньшы. Січáс усё ёсь: і ра́дзівы, і лісапéты, і мытацы́клы, і пла́ці разны́м мódныі. Пыглядзіш другéй рас на ціперішнійу мыладзóш і дўмы́йіш: «Вам ні прішло́ся знаць усё тóя, што піріцірпéлі калі-та мы».

На падставе ведаў пра беларускую мову прывядзіце прыклады, якія пацвярджаюць адрозненне літаратурнай мовы ад народных гаворак.

4. Прачытайце тэкст.

Беларуская мова з'яўляеца найважнейшым элементам культурнай спадчыны* беларусаў. Нацыянальна-культурная адметнасць народа найперш выяўляеца ў лексічным складзе мовы. Кожны народ вылучае і замацоўвае ў назвах найбольш важныя менавіта для яго аб'екты навакольнага асяроддзя, свет рэчаў

і сваіх уяўленняў аб іх. Напрыклад, у мове беларусаў сустракаецца каля дваццаці паняццяў назвы «балота»: *балота, багна, дрыгва, твань, бездань, дрыгвянік, алёс, імшара, імшарына* і г. д. У арабскай мове налічваецца каля 5000 назваў вярблюда. А ў беларускай мове зафіксавана толькі адно адпаведнае слова.

У працэсе развіцця мовы за многімі словамі замацоўваецца вобразна-сімвалічнае значэнне, якое абумоўлена бытам, звычаямі, культуры народа. Так, у кітайцаў і ў некаторых іншых народаў белы колер можа ўспрымацца як сімвал жалобы, смутку, а ў беларусаў гэтую функцыю выконвае чорны колер. Назва кветкі *vasil'ёk* з'яўляецца сімвалам Беларусі. Для Расіі сімвал Радзімы — *бяроза*, а для нарвежцаў *бяроза* — сімвал вынослівасці.

Працяглы працэс культуры беларускага народа адлюстраваўся таксама і ва ўстойлівых выразах: *студэнт смаргонскай акадэміі* і інш. (Паводле Ф. Шумчыка).

У чым праяўляеца нацыянальна-культурная адметнасць народа? Прыведзіце прыклады.

● Выпішыце з тэкstu па 2 прыклады слоў, напісанне якіх адпавядае наступным правілам: «Правапіс **o, э, а**»; «Правапіс **y, ў**»; «Правапіс падоўжаных зычных»; «Правапіс **д, дз**».

5. Устанавіце адпаведнасць паміж рускімі і беларускімі выразамі. Як у іх праяўляеца адлюстраванне нацыянальнага бачання свету?

1. Соловья баснями не кормят.
2. Шила в мешке не утаишь.
3. Моя хата с краю — ничего
не знаю.
4. Солдат спит — служба идёт. | а) Кухар спіць, а суп кіпіць.
б) Не маё гарыць — не мне
тушыць.
в) З гутаркі хлеба не наясі.
г) Лес чуе, а поле бачыць. |
|---|---|

Запішыце беларускія прыказкі. Падкрэсліце слова, у якіх колькасць літар і гукаў не супадае.

6. Падрыхтуйце вуснае выказванне на адну з тэм: «Літаратурная мова і народныя гаворкі», «Беларуская мова як адлюстраванне нацыянальнага бачання свету».

Тэкст

§ 2. Тэкст і яго асноўныя прыметы. Падтэмы тэксту. Ключавыя (апорныя) слова і сказы ў тэксле

7. Дапоўніце выказванні.

... — гэта выказванне, у якім сказы звязаны па сэнсе і граматычна.

Сказы ў тэксле аб'яднаны тэмай і асноўнай думкай.

... — гэта тое, пра што гаворыцца ў тэксле.

... — гэта тое галоўнае, што выказаў аўтар у тэксле. Яна перадае адносіны аўтара да напісанага, яго ацэнку падзей ці з'яў.

Да тэксту можна падабраць У ім могуць быць выказаны як тэма тэксту, так і яго асноўная думка.

Расскажыце, што вы ведаецце пра тэкст. Чым ён адрозніваецца ад асобных сказаў?

8. Вызначце, якія з загалоўкаў перадаюць тэму, а якія — асноўную думку. Абгрунтуйце сваё меркаванне.

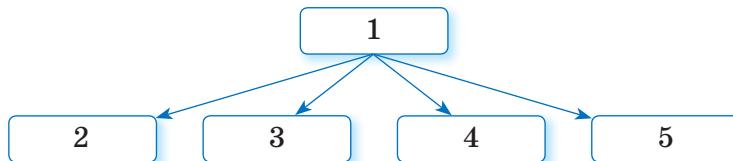
«Летні дзень», «Дары лесу», «Слаўны сын з Полацка», «Шчодрыя дары лесу», «Летні дзень год корміць», «Падарожжа па родным краі», «Ніколі не забудзем!», «Родная зямля», «Любіць і шанаваць родную зямлю».

9. Разгледзьце схемы спосабаў сувязі сказаў у тэксле. Якая са схем адпавядае паслядоўнаму спосабу, а якая — паралельнаму? Расскажыце, як звязваюцца сказы ў тэксле пры паслядоўнай сувязі, паралельнай сувязі.

- 1) 1 → 2 → 3 → 4

2)

10. Ці можна назваць прыведзенае выказванне тэкстам? Чаму?
Спішице, правільна афармляючы пачатак і канец кожнага сказа.

Увосень на пустцы побач са школай дзеци пасадзілі каштаны саджанцы былі маладыя і тонкія, таму ўсю зіму дзеци перажывалі, ці не змерзнуць яны, ці прымуцца і вясной на ўсіх шасці дрэўцах з'явіліся вялікія, радасна-зялёныя лісточкі каштаны прыняліся былая пустка стала вельмі ўтульным і вясёлым месцам (*Паводле Г. Пшонік*).

- Назавіце прыметы тэксту і дайце ім характеристыку (пры неабходнасці карыстайцеся табліцай).

Асноўныя прыметы тэксту	Характарыстыка прымет тэксту
Тэматычнае адзінства	Усе сказы і часткі тэксту раскрываюць яго тэму і асноўную думку
Паслядоўнасць	У тэксле думка развіваецца паслядоўна, кожны новы сказ дапаўняе і працягвае змест тэксту
Звязнасць	Сказы ў тэксле звязаны паміж сабой з дапамогай паслядоўнага ці паралельнага спосабу сувязі. Пры паслядоўным спосабе думка перадаецца паслядоўна, кожны наступны сказ звязаны з папярэднім, раскрывае і дапаўняе яго; пры паралельным спосабе ўсе сказы раскрываюць і дапаўняюць змест першага сказа
Разгорнутасць	Наяўнасць у тэксле некалькіх падтэм, з дапамогай якіх раскрываецца (разгортваецца) тэма
Завершанасць	Тэкст лічыцца завершаным, калі ў ім цалкам раскрыта тэма (з пазіцыі аўтара)

11. Прачытайце загаловак тэксту. Ці можна па ім вызначыць тэму тэксту? Як вы думаеце, пра што можа быць тэкст?

Не чытаючы, прагледзьце тэкст і паспрабуйце па выдзеленых словах здагадацца, пра што ён.

Кацяня і Тузік

Па цёмнай дарозе ў халоднае дажджліве надвор'е ішло **маленькае кацяня**^c. Было яму так **холадна і страшна**, што слёзы самі каціліся з вочак. **Кацяня завярнула** ў першы двор вёскі і **вырашыла** тут **заначаваць**. Аблюбавала для начлегу **пустую сабачую будку**. Так прайшла ноч.

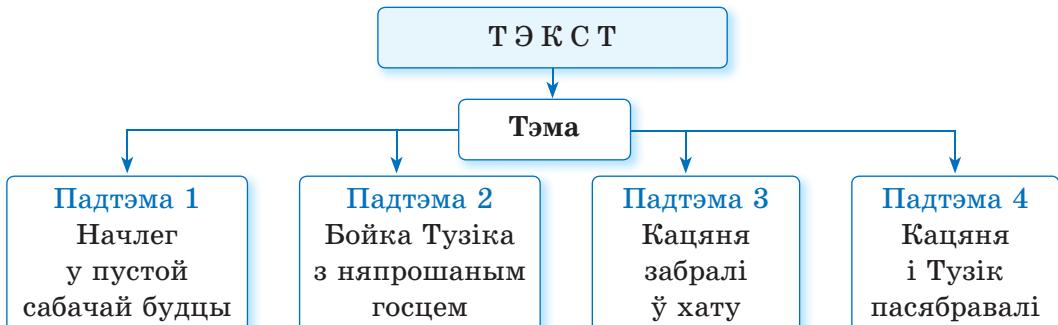
Уранку, як толькі ўзышло сонейка, настрой кацяняці палепшыўся. Яно ўжо хацела парадавацца новаму дню, але тут з'явіўся Тузік. Ён адразу **накінуўся** на няпрошанага госця. Падняўся такі піск і вэрхал, што з хаты **выбеглі гаспадары**. І што яны ўбачылі? Тузік круціўся вакол сябе, каб схапіць зубамі кацяня, якое ўчапілася за яго хвост і матлялася на ім, нібы шарык.

Дзядуля з цяжкасцю **разняў** забіяк. Пакрыўданы сабака забіўся ў будку, а **бабуля забрала кацяня** ў хату. **Гаспадары накармілі і напайлі** яго, пасадзілі на печ пагрэцца. Ад удзячнасці кацяня завуркатала.

Так і засталося яно **жыць**^f у бабулі з дзядулем. Праз некаторы час **кацяня з Тузікам пасябравалі**. Нават елі з адной місі (Паводле Г. Нічыпаровіч).

Прачытайце тэкст, вылучаючы голасам выдзеленые слова. Ці адпавядае змест тэксту вашым меркаванням пра яго? Як вы думаеце, чаму так адбылося?

Разгледзьце схему раскрыцця тэмы і асноўнай думкі тэксту.

Раскажыце, колькі падтэм выкарыстаў аўтар для таго, каб раскрыць тэму. Ці супадаюць яны з абзацамі?

Назавіце апорныя (ключавыя) слова ў кожнай падтэме. Ці дапамагаюць яны зразумець сэнс тэкstu?

Апорныя (ключавыя) слова — гэта слова, якія перадаюць асноўную інфармацыю тэксту. Гэта могуць быць асобныя слова ці спалучэнні слоў і нават цэлых сказы.

12. Запішыце сказы ў такой паслядоўнасці, каб атрымаўся тэкст. Устаўце прапушчаныя літары, раскрыйце дужкі.

1. Бабуля сабралася ў госці. 2. Стасік нач..у захацеў малака, пазваў бабулю, але яна не адгукнулася. 3. Тут да дзя..ей зале(*з/с*) у ложак кот Кузьма і заспываў знаёму ў ціхую песню. 4. Калі ўнукі Стасік і Наталка заснулі, бабуля ціхен..ка пайшла (*з/с*) хаты. 5. Стасік спалоха..ся і пабудзіў Наталку. 6. Дзе..і супакоіліся і зноў заснулі. 7. Раніцай бабуля дала кожнаму па вялікім кавалку пірага, і ко..іку дала за тое, што ён пільнаваў дзя..ей і ім не было страшна (*Паводле В. Віткі*).

§ 3. Паглыбленне паняцця пра апавяданне, апісанне і разважанне

13. Вызначце, які з тэкстаў з'яўляецца апавяданнем, які — апісаннем, а які — разважаннем. Сваё меркаванне аргументуйце.

I. Аднаго разу малы Францішак надумаў зрабіць сабе пячатку. Акуратна вы́разаў на дошчачцы літары, а пасля ўзяў з печы сажы, змяшаў са шмальцам* і густа намазаў пячатку. А пасля прыклаў яе да тонкага беласнежнага абруса, што ляжаў на стале.

Які жах! Замест прыгожых літар стаялі нейкія незразумелыя знакі. Каб схаваць надпіс, Францішак хуценька перавярнуў абрус. I — о цуд! Пасярод стала́ цяпер зграбна красавалася па-стараславянску выпісаная — настаўнік жа заўсёды хваліў Францішку за пісьмо — слова СКОРИНА (*Паводле А. Клышкі*).

II. Помнік легендарнаму земляку быў устаноўлены ў Полацку ў 1974 годзе. Асновай для помніка Скарыну служыць верхняя паверхня ступеньчатага цокаля*, які мае памеры 6×8 метраў. Агульная вышыня яго 12 метраў. У скульптуры вядомы беларускі дзеяч выяўлены апранутым у спадаочную мантую*, у яго левай руцэ — кніга, сімвал ведаў. Скарына пра нешта засяроджана думае, падпёршы галаву правай рукой («*Vetliva. Гід па Беларусі*»).

III. Францыск Скарына стварае ў Празе першае ў гісторыі Беларусі выдавецтва, дзе на працягу 1517—1519 гадоў выдае кнігі на старабеларускай мове.

Паўстае пытанне: чаму Скарына выдаваў свае кнігі ў Празе — сталіцы Чэхіі? Магчыма, яго прываблівалі чэшскія друкарні, якія славіліся на ўсю Еўропу, магчыма, мелі значэнне трывалыя сувязі паміж ВКЛ і Чэхіяй. Можа быць, яго прыцягвала сюды ўвогуле надзвычай высокая культура чэхаў... Бяспрэчна адно: дзейнасць у Празе з'яўляецца самым плённым перыядам у біяграфіі Скарыны (*Паводле А. Багданавай*).

на працягу

14. Дапоўніце схемы тыпаў маўлення. Раскажыце пра асаблівасці кожнага з іх.

- 1) Пачатак дзеяння → →
- 2) Агульнае ўяўленне аб прадмеце апісання → →
- 3) Думка, якая даказваецца → →

15. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып, аргументуйце сваё меркаванне.

Хлопчык катаўся на канъках і нечакана праваліўся пад лёд. Дзеці, якія гулялі побач, закрычалі, забегалі. Ніхто з іх не адવажыўся кінуцца на дапамогу.

На шчасце, берагам ішоў салдат. Пачуўши крыкі, ён скінуў шынель і шапку і скокнуў у ваду. Неўзабаве ён узняў хлопчыка над галавою. Вада была салдату па шыю, і ён пайшоў да берага, крышачы лёд.

Сабраліся людзі. Прыбегла маці хлопчыка. Плача ад радасці, дзяякуе салдату, дамоў запрашае абсушыцца. А той выліў ваду з ботаў, надзеў шынель і шпарка пабег у свой ваенны гарадок. Ніхто не паспеў нават імя ў яго спытаць. І ў твар ніхто не запомніў (*Паводле В. Хомчанкі*).

Выпішыце з тэксту апорныя (ключавыя) слова і выразы. Абгрунтуйце свой выбар. Перакажыце тэкст з іх дапамогай. Ці складана было гэта зрабіць?

16. Спішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі. Абгрунтуйце яго прыналежнасць да тыпу апісання.

Фантан «Беларусь»

У 2006 год..е на плош..ы Незалежнасці ў Мінску з(?)явіўся фантан «Беларусь». Яго ўпрыгожваюць тры бронзавыя буслы на в..нку^н з калос..я, якія сімвалізуюць нашу краіну. Птушкі «ўзлятаюць» над шкляным купалам – дахам пад..емнага гандлёвага ц..нтра. Вакол купала размешчаны выявы гербаў (?)абласных ц..нтраў Беларусі.

Па перыметры круглага бас(?)ейна б(?)е больш за 700 струменяў вады. Шкляны купал адлюстроўвае іх бляск.^{сн} Таму ў сонечны дзень фантан нагадвае в..лізны брыл..янт (*Паводле Ю. Барыла*).

Разгледзьце малюнак фантана на вокладцы вучэбнага дапаможніка. Ці адпавядзе выява фантана яго назве? Дайце адказ на пытанне, выкарыстоўваючы схему тыпу разважання.

17. Прачытайце апорныя слова-дзеясловы. Ці можна па іх здагадацца, якім будзе змест выказання? Чые дзеянні могуць быць перададзены з дапамогай дзеясловаў?

Падкрайця, упала, падлятала, падала, адвяла, узнялася, падляцела.

Складзіце тэкст, выкарыстоўваючы апорныя слова.

Паўтарэнне вывучанага ў V класе

§ 4. Словазлучэнне і сказ. Знакі прыпынку ў простых і складаных сказах

18. Суаднясіце першую і другую часткі сказаў. Сказы прачытайце.

Словазлучэнне	раздзел навукі аб мове, у якім вывучаюцца правілы пастаноўкі знакаў прыпынку.
Сказ	гэта спалучэнне двух або больш слоў, звязаных паміж сабой па сэнсе і граматычна (з дапамогай канчаткаў).
Сінтаксіс	асноўны сродак перадачы думкі пра пэўныя прадметы і з'явы; выражает законченную думку і мае інтанацыю завершанасці.
Пунктуацыя	раздзел навукі аб мове, у якім вывучаюцца словазлучэнні і сказы.

19. Прочытайце тэкст. Сфармулюйце яго тэму і асноўную думку.

Чароўны кошык

Бабуля з Марынкай ужо з самага ранку былі ў лесе.

— Ну, унучка, хваліся! Ці шмат сабрала?

Марынка зазірнула ў бабулін кош. Колькі грыбоў! А ў яе — адзін^Ф баравік!

— Пачакай, я ж не навучыла цябе чароўным словам. Нахіліся да кошыка і прашапчы: пад ялінкі і галінкі, пад лісточкі паглядай, усе грыбочки пазбрай!

Марынка нясмела зашаптала. І раптам угледзела лісічку, а потым і цэлую сямейку. Дзяўчынка перабягала з месца на месца...

— Навучыў цябе кошык грыбы збіраць! Цуд! — пахваліла бабуля.

— Гэта ж не ён, а я пад кожную травінку, пад кожны лісток заглядвала. Цуды толькі ў казках бываюць! — засмяялася Марынка.

Дома радасныя Марынка і бабуля прыгатавалі смажаныя лісічкі са смятанай (*Паводле Т. Бунта*).

Прывядзіце з тэксту прыклады сказаў, розных па мэце выказання і інтанацыі. Абгрунтуйце пастаноўку знакаў прыпынку ў канцы сказаў.

Выпішыце сказ, які адпавядае наступнай схеме:

— ·———— ~~~~~ ————— i ————— =———— ~~~~~ ————— -———— -———— .

Назавіце галоўныя і даданыя члены сказа. Запішыце ўсе магчымыя словазлучэнні. Абазначце галоўнае слова ў словазлучэннях.

20. Прачытайце сказы. Раствумачце правапіс выдзеленых літар.

1. Памый грыбы. Парэж іх, але не вельмі дробна.
2. Да чакайся, калі вадкасць ад грыбоў выпарыцца, і падсмаж-
вай лісічкі 10—15 хвілін. Крыху пасалі, але не злоўжывай.
3. Дробна парэж цыбулю і абсмаж яе ў алеі*. Калі цыбулька
стане залацістай, дадай лісічкі.
4. Выкладзі смажаныя лісічкі на та-
лерку з варанай бульбай. Дадай пятрушку,
кроп. Можаш частаваць сям'ю.
5. Пакладзі ў патэльню з грыбамі смята-
ну і гатуй 10 хвілін (*Паводле Т. Бунта*).

Размясціце сказы ў такой паслядоўнасці, каб атрымаліся рэкамендацыі па прыгатаванні смажаных лісічак са смятанай. Прачытайце тэкст.

Выпішыце з тэксту прыклады сказаў: 1) просты сказ; 2) просты сказ з аднароднымі членамі; 3) складаны сказ са злучнікам **кали**.

Рэцэпт прыгатавання якой стравы вы ведаеце? Раскажыце пра гэта сваім аднакласнікам.

21. Прачытайце тэкст.

У Беларусі шмат розных рэк. Галоўныя рэкі Беларусі: Дняпро, Прыпяць, Бярэзіна, Сож, Нёман, Заходняя Дзвіна. Большаясць гарадоў пабудаваны на іх берагах, бо нашы продкі сяліліся звычайна каля рэк і азёр.

Ёсць^Ф сярод нашых рэк адна незвычайная. Гэта рака Няміга. У старажытным Мінску яна з'яўлялася ракой-вуліцай. Па ёй плавалі на чаўнах тагачасныя гарадскія жыхары. Раней Няміга была прыгожая, а потым звузілася і змялела. Сёння яна цячэ ў падземнай^с трубе пад вуліцай Няміга ў Мінску.

Рэкі — гэта блакітныя шляхі Беларусі, а азёры людзі ласкова называюць яе «блакітнымі вачыма». Самыя вялікія азёры — гэта Нарач, Чорнае, Асвейскае, Braslaўskія, Свіцязь. Амаль кожнае возера хавае мноства таямніц і загадак... (*Паводле інтэрнэт-рэсурсаў*).

Што з'яўляецца блакітнымі шляхамі Беларусі, а што — яе блакітнымі вачыма? Як вы думаецце, чаму аўтар робіць такія параўнанні?

Назавіце галоўныя рэкі Беларусі, яе самыя вялікія азёры.

На колькі сэнсавых частак можна падзяліць тэкст? Пра што гаворыцца ў кожнай з іх?

Спішыце частку, у якой расказваецца пра незвычайную раку ў Беларусі. У чым яе незвычайнасць? Вызначце, якім спосабам звязваюцца сказы ў гэтай частцы. Падкрэсліце слова, пры дапамозе якіх сказы звязаны паміж сабой.

Складзіце схему выдзеленага сказа. Вызначце яго будову. Назавіце галоўныя і даданыя члены сказа. Абгрунтуйце пастаноўку знакаў прыпынку.

22. Спішыце тэкст. Раскрыйце дужкі, дапасуйце прыметнікі да назоўнікаў. Абазначце галоўныя слова ў словазлучэннях з прыметнікамі.

Беларускае мора

Так нярэдка называюць Нарач. Нарач адносіцца да азёр, якія не заастаюць раслінамі. У такіх азёрах (*чысты*), (*празрысты*), (*багаты*) на кісларод вада. Такія (*вялікі*) і (*глыбокі*) азёры называюць алігатрофнымі. У іх адбываецца (*безупынны*) рух вады ад ветру і ад (*глыбінны*) плыней. Дзякуючы гэтаму (*прыбярэжны*) паласа не ператвараецца ў балота, а возера заўсёды чыстае і адкрытае (*Паводле В. Вольскага*).

§ 5. Гукі беларускай мовы. Іх вымаўленне і абазначэнне на пісьме

23. Установіце адпаведнасць паміж асноўнымі фанетычнымі законамі беларускай мовы і іх харктарыстыкамі.

1) аканне	a) пераход <i>e, ё ў я</i>
2) яканне	б) пераход [д] у [дз']
3) дзеканне	в) пераход [т] у [ц']
4) цеканне	г) пераход <i>o, э ў а</i>

Прыведзіце прыклады, якія ілюструюць іх.

24. Прачытайце тэкст. Раствумачце напісанне выдзеленых літар.

Алфавіт

Ужо ў другім тысячагоддзі да н. э. жыхары Усходняга Міжземнамор'я імкнуліся палепшыць і спрасціць вядомыя ім іерогліфы і клінапіс. Гэтую справу давяршылі фінікійцы*. У іх з'явіўся першы алфавіт з 22 літар. Алфавіт, ці азбука, — гэта збор пісьмовых знакаў — літар. Кожная літара азначае на пісьме адзін гук, з якіх складаецца мова.

Гэты алфавіт меў вялікі недахоп. У ім былі толькі зычныя літары. Уявіце, што напісана *бк*. Якое ж гэта слова? «Бык», «бок»? Невядома! Грэкі, запазычыўшы фінікійскі алфавіт, дававілі галосныя літары. Большаяць алфавітаў свету, у тым ліку і беларускі, маюць фінікійскае паходжанне («*Гісторыя Старажытнага свету*»).

Які алфавіт лічыцца першым? Хто і чаму дапрацаваў яго?

Якое паходжанне мае беларускі алфавіт?

Раскажыце пра асаблівасці беларускага алфавіта (у параўнанні з рускай мовай).

25. Размяркуйце слова па групах у адпаведнасці з графамі табліцы. Запішыце пад адпаведнымі лічбамі ў сышткі.

У з о р: 1. *Весела*, ...

2. *Траўка*, ...

Весела, вяселле*, траўка, вугал, пайшла, легенда, падышлі, гэты, зайнечь, пясняр, каля ўвахода, пералаз, бярозка, займечь, паўза, восеніскі, абысці, расказаць, у школе, памяць.

Правапіс <i>e, ё, я</i>	Правапіс <i>y, ў</i>	Правапіс прыстаўных зычных	Правапіс <i>i, ы, ў</i> пасля прыставак	Аглушэнне зычных у канцы ці сярэдзіне слова
1	2	3	4	5

26. Спішице прыказкі і прымалкі, устаўляючы прапушчаныя мяккі знак ці апостраф. Раствумачце іх правапіс.

1. Напалоханая варона і вераб..я баіцца. 2. Дзе гул..тай ходзіць, там зямля не родзіц... . 3. Родная зямел..ка — як змoranamu пасцел..ка. 4. Жураўлі ляцяц.. нізка — зіма ўжо блізка.

У якой прыказцы гаворыцца пра народную прымету? Як вы разумееце сэнс іншых выразаў?

Назавіце слова, у якіх адбываецца аглушэнне зычных гукаў.

27. Прачытайце тэкст. Раствумачце правапіс прапушчаных літар і раскрыйце дужкі.

Верабей — птушка зусім не шкодная, а карысная. Св..іх птушанят вераб(?)і выкормліваюць тол..кі нас..комымі. **сн** (?)учоныя па(*ð/m*)ліч..лі, што адна пара вераб(?)ёў знішчае на працягу дня каля пяцісот розных шкодных нас..комых. Калі ж вераб(?)і (*ð/dz*)яўбуць часам ягады ці крадуць зерне, то лічыце гэта (*y/u*)знагародай ці нават заработкаў за пільнную ахову ўрад..аю ад шкоднікаў (*Паводле В. Вольскага*).

Запішице тэкст пад дыктоўку.

28. Запішице загадкі, устаўляючы прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі. Якія з'явы прыроды зашыфраваны ў іх?

1. Бе(*г/x*)ла ліска каля лесу блі(*з/c*)ка, ні сце(*ж/sh*)кі, ні даро(*ж/sh*)кі, тол..кі з..латыя ро(*ж/sh*)кі.

2. Б(е/я)(з/с) рук, б(е/я)(з/с) но(г/х),
а вароты адчыніяе.

3. М..не ўсе просяць, (у/ў)се чакаюць, а як прыйду,
хавацца пач..наюць.

§ 6. Слова, яго лексічнае значэнне

29. Прачытайце табліцу. Раскажыце на яе аснове пра групы слоў па-водле значэння. Прывядзіце ўласныя прыклады.

Адназначныя слова	слова, якія маюць адно лексічнае значэнне: <i>сініца, жытка, весяліцца</i>
Мнагазначныя слова	слова, якія маюць некалькі лексічных значэнняў: <i>медныя манеты — медныя валасы</i>
Прамое значэнне слова	асноўнае лексічнае значэнне слова: <i>рака — прыродны вадаём, які паставяна цячэ па пракладзеным вадой рэчышчы ад вытоку ўніз да вусця (пайсці на раку)</i>
Пераноснае значэнне слова	лексічнае значэнне слова, якое ўзнікла на аснове падабенства: <i>рака — няспынны паток чаго-небудзь, вялікая колькасць (людская рака)</i>
Сіnonімы	слова, якія называюць адзін і той жа прадмет, з'яву, дзеянне ці прымету, адносяцца да адной часціны мовы, але па-рознаму вымаўляюцца і пішуцца: <i>гаворка, гутарка, размова</i>
Антонімы	слова адной і той жа часціны мовы з супрацьлеглым значэннем: <i>высокі — нізкі, праўда — хлусня</i>
Амонімы	слова адной і той жа часціны мовы, аднолькавыя па гучанні і напісанні, але розныя па значэнні: <i>аўсянка (каша) — аўсянка (птушка)</i>

30. Прачытайце тэкст. Раскрыйце сэнс сказа «Вялікі табе дзякую за тваё добрае сэрца!».

Лупа

Часта, калі Юлька^Ф з маці прыязджалі да дзядулі, дык застаўвалі таго за разгадваннем розных шарад, крыжаванак. Дзед падносіў да самых акуляраў газету і моцна прыжмурваў вочы.

— Навошта ты, дзеду, разгадваеш гэтыя галаваломкі? — дзівілася Юлька.

— Дык жа стары я. Многае забываюся. Трэнірую, калі можна так сказаць, сваю галаву. Толькі вось зрок з кожным днём робіцца слабейшым. Драбнейшыя літары і праз акуляры ледзь адрозніваю.

А неяк у адной з гарадскіх крамаў Юлька ўбачыла на вітрыне круглае ў аправе шкло і папрасіла маму купіць дзядулю тое вялікае вока.

Калі Юлька ў чарговы прыезд падарыла дзеду лупу ў чорнай аправе, той вельмі ўзрадаваўся:

— Ну і расчуліла ж ты мяне, унучака. Сапраўдная малайчына! Цяпер самы мудрагелісты сканворд ці крыжаванку разгадаю. І ніякіх акуляраў не трэба. Вялікі табе дзякую за тваё добрае сэрца! (*Паводле М. Даніленкі*).

Выпішице слова і выразы, якія адпавядаюць значэнню ‘павелічальнае дваякавыгнутае шкло ў аправе’. Для чаго яно выкарыстоўваецца?

Вызначце, якое са значэнняў, прыведзеных справа, адпавядае кожнаму са слоў.

Шарада

Гульня-задача, у якой фігуру з перакрыжаванымі радамі клетак патрэбна запоўніць літарамі так, каб па вертыкалі і гарызанталі атрымаліся патрэбныя слова; красворд.

Крыжаванка

Гульня-загадка, у якой тлумачэнне слоў падаецца ў квадрацыку пррама ўсярэдзіне сеткі, а слова-адказы ўпісваюць па напрамках, паказаных стрэлкамі.

Сканворд

Загадка, у якой загаданае слова падзяляеца на часткі, а кожная частка нагадвае самастойнае слова, якое трэба адгадаць, каб выйшла галоўнае слова.

Вызначце, якія адносіны існуюць паміж словамі *красворд* і *крыжаванка*.

31. Прачытайце і разгадайце шарады (з дапамогай малюнкаў-падказак, якія адпавядаюць першым складам зашыфраваных слоў). Адказы запішыце.

Слова першае

І красуе

Праколе

Ярка дужа

Слова іншае,

Ў трэцім слове

Што ў коле, —

Дзікай ружай.

У. Мазго.

Першая частка —
Жыве ў акіяне.
Частка другая —
Выклічнікам стане.

А разам дзве гэтыя часткі
Складзём —
Краіну ў Азіі
Мы назавём.

M. Пазнякоў.

З дапамогай тлумачальнага слоўніка раскрыйце сэнс выдзеленага слова.

32. Прачытайце словазлучэнні. Вызначце, у якіх з іх прыметнікі ўжыты ў прымым, а ў якіх — у пераносным значэнні.

1. Пустое вядро, пустая размова.
2. Злы сабака, злы час, злы мароз.
3. Стары чалавек, старая хата, старая газета.

Падбярыце антонімы да прыметнікаў. Запішыце выразы парамі.

У з о р: *пустое вядро* — *поўнае вядро*.

33. Прачытайце жартоўны верш М. Пазнякова. Знайдзіце ў ім фразеалагізм, растлумачце яго значэнне.

Што на носе?

Мой дзед Антось кляпае косы
І кажа мне: касьба на носе.
А я гляджу на дзедаў нос —
Жартуе, мабыць, дзед Антось.

За кошт чаго дасягаецца жартоўны эфект?

34. Дапішыце прыказкі, устаўляючы неабходныя па сэнсе антонімы.

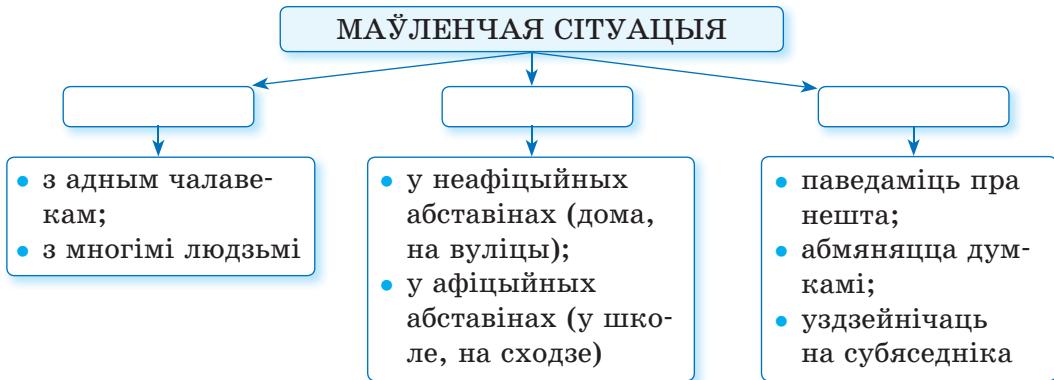
1. Новых сяброў набывай, ды ... не забывай.
2. Лепш трошкі зрабіць, чым ... нагаварыць.
3. Любіш узяць — любі і
4. Ластаўка дзень пачынае, а салавей
5. Добрае чуваць далёка, а ... яшчэ далей.
6. Старасць слабая на ногі, ды ... на разум.

Стылі маўлення

§ 7. Маўленчая сітуацыя і яе прыметы. Стылі маўлення (паўтарэнне)

35. Дапоўніце схему. Раскажыце, ад чаго залежаць нашы выказванні.

36. Прачытайце. Ахарактарызуіце маўленчую сітуацыю (з апорай на схему).

Кася

Кажа маці Кася:

— За ўсіх я лепшая ў класе.

Мне даюцца ўсе прадметы.

Крошу я наўпрост да мэты —

Быць заўсёды першай,

Быць заўсёды лепшай.

Уздыхае маці:

— Кася,

Ты дарма не заракайся,

Самаўпэўненасць заўсёды

Чыніць людзям перашкоды.

Г. Бураўкін.

Звязніце ўвагу!

У залежнасці ад маўленчай сітуацыі (з кім гаворым, дзе і з якой мэтай) мы выкарыстоўваем розныя стылі маўлення. Кожны стыль мае свае прыметы: мэта і сфера выкарыстання, моўныя сродкі.

37. Прачытайце і вызначце, якія прыметы харктарызуюць гутарковы стыль, а якія — навуковы і мастацкі.

Прыметы стылю		
з якой мэтай выкарыстоўваецца	дзе выкарыстоўваецца	моўныя сродкі
абмняцца думкамі, выказаць пачуцці, запытанацца пра нешта	падчас гутаркі ў неафіцыйных абставінах	гутарковыя слова і выразы, дыялог
вобразна апісаць пэўныя з'явы, прадметы, падзеі	у творах мастацкай літаратуры і вуснай народнай творчасці	эпітэты, параўнанні, слова з пераносным значэннем
паведаміць навуковыя звесткі, растлумачыць сутнасць якой-небудзъ з'явы ці прадмета	у падручніках, слоўніках, даведніках, энцыклапедыях	тэрміны

Раскажыце, чым адрозніваюцца мастацкі і навуковы, мастацкі і гутарковы стылі.

38. Прачытайце выказанні. Выкарыстоўваючы звесткі з табліцы, абгрунтуйце прыналежнасць тэкстаў да пэўнага стылю.

I. Ажыны падобныя да малін, толькі трошкі буйнейшыя. Па колеры не чырвоныя, а чорныя, з шызым тумановым налётам амаль на кожнай ягадцы.

Прайсці праз ажыннік не так проста, бо ён мае вострыя калючкі. Але ажыны вартыя таго, каб хадзіць па іх. Ажынавае варэнне вельмі духмянае і прыемнае на смак, а свежыя ягады выдатна праганяюць смагу (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

II. Ажы́ны — паўкустовая расліна з роду маліны.^{сн} Гэтак жа, як і чорныя маліны, пладаносіць на двухгадовых парастках, якія за перыяд вегетацыі дасягаюць 4—6 метраў даўжыні, утвараючы сапраўдныя зараснікі. Найбольш распаўсюджаныя гатункі ажынны — Збытная, Тэхас, Агава Чарнаплодная і інш. Памер ягад — ад сярэдніх да вельмі буйных (10—12 г) (*Электронная энцыклапедия*).

39. Пазнайце кветкі па апісанні. Адгадайце загадкі А. Церашковай.

Узімку цыбулінка спіць-спачывае.
Прачнечца — і кветкі на волю пускае.
Хай снег^Ф, хай мароз — у вясновым падлеску
Красуюць блакітныя кветкі —

Жоўтае сонейка ў белых пялёстках —
Кожны з нас ведае кветачку простую.
П'ём^Ф з ёй гарбату (прастуда міне),
З ёю варожым (кахает ці не).
Дык пра якія тут кветкі гамонка?
Ты здагадаўся? Вядома ж, ... !

Як аўтар апісвае кветкі? Сродкі якога стылю (навуковага ці мастацкага) выкарыстаны з гэтай мэтай? Прывядзіце прыклады моўных сродкаў, характэрных для гэтага стылю.

Якія звесткі з загадак можна выкарыстаць для навуковага апісання кветак? Выберыце гэту інфармацыю і апішыце любую кветку ў навуковым стылі. Раскажыце, які выгляд мае гэта расліна, дзе і як выкарыстоўваецца чалавекам.

 Гаспрабуйце самі скласці загадку пра кветку (расліну, жывёлу ці гародніну), апісаўшы яе характэрныя асаблівасці.

40. Выпішыце з любога падручніка (вучэбнага дапаможніка) для 6-га класа прыклад выказвання навуковага стылю.

§ 8. Афіцыйны стыль маўлення, яго жанры, сфера выкарыстання

41. Прачытайце тэкст. Для каго і з якой мэтай ён напісаны?

Артыкул 2. Дзяржаўныя мовы, іншыя мовы ў Рэспубліцы Беларусь

У адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь дзяржаўнымі мовамі Рэспублікі Беларусь з'яўляюцца беларуская

і руская мовы. Рэспубліка Беларусь забяспечвае ўсебаковае развіццё і функцыянаванне беларускай і рускай моў ва ўсіх сферах грамадскага жыцця (Закон «*Аб мовах у Рэспубліцы Беларусь*»).

42. Прачытайце табліцу. Раскажыце на яе аснове аб прыметах афіцыйнага стылю (з якой мэтай і дзе выкарыстоўваецца, асноўныя жанры).

Стыль	Прыметы стылю		
	з якой мэтай выкарыстоўваецца	дзе выкарыстоўваецца	жанры
Афіцыйны	даць канкрэтныя ўказанні, парады, праписанні, паведаміць інфармацыю	у справаводстве, галіне заканадаўства, права	аб'ява, заява, распіска; закон, указ, пастанова

43. Прачытайце. Абгрунтуйце прыналежнасць тэксту да афіцыйнага стылю.

Аб'ява

У сераду, 15 лістапада, у 14 гадзін у актавай зале адбудзецца лекцыя на тэму «Сродкі бяспекі ў інтэрнэце». Лектар — старшы інспектар па справах непаўнолетніх В. А. Голуб.

Запрашаюцца вучні 5—7 класаў.

Адміністрацыя школы.

Якая задача гэтага тэксту? Якія часткі ў ім можна выдзеліць? Якія часціны мовы пераважаюць у тэксле? Як вы думаеце чаму?

 У **аб'яве** паведамляецца пра мерапрыемства (сход, канцэрт, эккурсію, лекцыю, сустрэчу з пісьменнікам, заняткі гуртка і інш.).

Дакладна называецца дата, час і месца правядзення мерапрыемства.

Унізе, з правага боку, звычайна ўказваецца, хто робіць аб'яву.

44. Напішыце аб'яву аб пасяджэнні гуртка (напрыклад, беларускай мовы, чытальнікаў «Жывое слова», аматараў птушак і інш.).

45. Прачытайце тэкст паведамлення. Кому яно адрасавана? Ці ёсць у ім прыметы афіцыйнага стылю? Назавіце іх.

Як трэба паводзіць сябе з інтэрнэт-тролем?

1. Не карміце троля. Яму патрэбна ваша ўвага. Ён радуеца, калі ўдалося вывесці некага з раёнавага. Ігнарайце яго!
2. Не плюсуйце, не мінусуйце.
3. Не адказвайце ў каментарыях.
4. Пазначайце як спам, «чорны спіс».

Ці сутыкаліся вы калі-небудзь з інтэрнэт-тролем?

Як трэба сябе паводзіць у інтэрнэце, калі вас адкрыта абрахаюць, зневажаюць, спецыяльна выводзяць з раёнавага?

Падрыхтуйтесь і правядзіце гутарку на тэму «Тролінг у інтэрнэце».

46. Разгледзьце ўзор напісання адреса на канверце. Што размешчана ў левым верхнім вугле, што — у правым ніжнім?

Хто такі адпраўшчык?
Хто такі атрымальнік?

<i>Іваной Антон Мікалаевіч пр. Незалежнасці, д. 36, кв. 8, 220034, г. Мінск</i>	
<i>Каму Грышаеву Андрэю Іванавічу</i>	
<i>Куды вул. Лясная, д. 45, кв. 72, в. Турэц-Баяры</i>	
222316	<i>Маладзечанскага р-на Мінскай вобл.</i>
<i>Індекс</i>	

47. Уявіце сітуацыю. Ваш клас прымае ўдзел у арганізацыі сустрэчы са знакамітым земляком (ветэранам вайны, працы, пісьменнікам, касманаўтам і г. д.). Вам даручылі напісаць запрашэнне гэтаму чалавеку з просьбай прыняць удзел у мерапрыемстве. Што трэба напісаць у запрашэнні? Падпішыце адрас.

ПАШТОЎКА	
<i>Каму</i>	
<i>Куды</i>	
<i>Індекс</i>	

§ 9. Публіцыстычны стыль, яго жанры, сфера выкарыстання

48. Выразна прачытайце тэкст. Для каго і з якой мэтай ён напісаны?

У свеце існуюць тысячы прафесій. Вы можаце выбраць любую з іх, але памятайце, што любая прафесія — гэта праца. Ваша праца — гэта вучоба.

Вельмі важна, каб кожны выбраў сабе справу па душы. Шчаслівы той, хто займаецца любімай справай. Можна быць выдатным, дасведчаным доктарам, машыністам, пісьменнікам або грузчыкам, але, калі ў вас злое сэрца, калі вы зайдросныя, эгаістычныя, вы нікому не прынесяце радасці сваёй працай. Таму перш за ўсё трэба быць добрым і спагадлівым чалавекам (*Паводле інтэрнэт-рэсурсаў*).

49. Прачытайце табліцу. Раскажыце на яе аснове аб прыметах публіцыстычнага стылю (з якой мэтай і дзе выкарыстоўваецца, асноўныя жанры).

Стыль	Прыметы стылю		
	з якой мэтай выкарыстоўваецца	дзе выкарыстоў- ваецца	жанры
Публіцыстычны	уздзейнічаць на думкі і пачуцці людзей	у газетах, часопісах, радыё- і тэлевізійных перадачах	выступленне; артыкул, нататка*, інтэрв'ю

50. Прачытайце тэкст. Абгрунтуйце яго прыналежнасць да публіцыстычнага стылю.

Штогод у першую нядзелю каstryчніка ўшаноўваюць настаўнікаў. Кажуць, што сапраўдны настаўнік — гэта чалавек ад Бога, а ўсе іншыя прафесіі — ад настаўніка. Толькі чалавеку з асаблівым талентам хопіць мужнасці і цярпення ўзяць на сябе адказнасць за выхаванне новага пакалення. Таму прафесійнае свята педагогаў заўсёды праходзіць цікава, узнёсла і адкрыта. Менавіта настаўнікам адресуюцца слова шчырай падзялі за талент^л, мудрасць, імкненне аддаць вучням цеплыню сваёй душы, часцінку свайго сэрца... (*Паводле І. Лубнейскага*).

51. Прачытайце ўслых словаў. Раствумачце іх напісанне. Спішыце гэтыя словаў, дапоўніўшы рады 2-3 уласнымі прыкладамі на гэтае правіла.

1. Разумны, сардэчны,
2. Жыццё, выхаванне,
3. Настанік, заўсёды, быў,
4. Падзяка, дзякуючы,

52. Прачытайце два віншаванні. Як вы думаецце, хто іх адрасат і адрасант? Якія часткі ў іх можна выдзеліць?

адрасант	той, хто піша (гаворыць)
адрасат	той, хто атрымлівае (слушае)

I. Вы, як другая маці, ведзяце нас у дарослае жыццё, даяце нам веды, якія дапамогуць нам жыць і працаўаць для сябе і ўсёй краіны. Шчыры дзякую Вам за разуменне, цярпенне, мудрасць. Жадаем Вам здароўя, дабрабыту, старанных і таленавітых вучняў.

II. У твой дзень нараджэння, у гэтае светлае свята, я больш за ўсё жадаю табе заўсёды заставацца такой жа вясёлай, прыгожай і шчаслівай, бо ты для мяне самая родная. Я жадаю табе добра га здароўя, сіл і натхнення. Ты для мяне ва ўсім прыклад, ты самая клапатлівая і пяшчотная. Я вельмі люблю цябе. Будзь шчаслівая!

Звязніце ўвагу!

Віншаванні звычайна складаюцца з некалькіх частак:

- 1) прывітальная формула (зварот, прывітанне): *Паважны (-ая, -ыя) ...; Дарагі (-ая, -ія) ...; Шаноўны (-ая, -ыя) ... і г. д.;*
- 2) віншаванне: *Шчыра (сардэчна) віншую (-ем) з ...; Прыміце нашы шчырыя віншаванні з нагоды ... і г. д.;*
- 3) пажаданні: *Найлепшыя святонія пажаданні! Самыя лепшыя пажаданні здароўя, настрою, плёну! Шчаслівага свята! Ад усёй душы жадаю здароўя, дабрабыту і здзяйснення ўсіх жаданняў. Хай заўсёды будзе добрым Ваш шлях!;*
- 4) падзяка: *Шчыры дзякую за разуменне, цярпенне, мудрасць;*
- 5) подпіс.

53. Падрыхтуйце тэкст віншавальнай паштоўкі з днём нараджэння (для маці, бацькі, бабулі, дзядулі, сябра ці сябrouкі, сваяка, настаніка і інш.).

ГРАМАТИКА

Склад слова. Словаўтварэнне і арфаграфія

§ 10. Марфемная будова слова

54. Прачытайце табліцу. Падбярыце да яе назву.

Корань	агульная частка роднасных слоў	
Прыстаўка		<u>прадзед</u> , <u>прышкольны</u> , <u>вывучыць</u>
Суфікс	частка слова, якая стаіць пасля кораня і служыць для ўтварэння новых слоў	
Канчатак		<i>прац[а], восеньск[і], чытал[а]</i>
Аснова	частка слова без канчатка	

Дапоўніце табліцу.

Якія значымыя часткі слова могуць уваходзіць у аснову?

На аснове табліцы падрыхтуйце паведамленне пра склад слова.

55. Прачытайце лінгвістычны эцюд. Да якога тыпу маўлення яго можна аднесці? Падбярыце да тэксту загаловак.

Слова — гэта жывая істота. У яго ёсць сэрца — корань. Ёсць слова з добрым сэрцам, а ў іншых — прыхаваны эгаізм, зайдрасць.

Галава слова — гэта прыстаўка. Яна ўвесы час думае, як дапамагчы кораню лепш перадаць значэнне слова. Вось глядзіце: *чытаў, чытала, чыталі...* З якой мэтай, навошта? А калі дадаць прыстаўкі, то многае становіща зразумелым: *прачытаў, перачытаў, вычытаў, дачытаў*.

А суфікс — гэта рукі! Суфікс можа ўсё! Змяніць памер і рост? Калі ласка! З ім *дом* не праста *дом*, а маленькі *домік* ці здаравенны *дамішча*.

А што такое канчатак? Сэнсу слова не змяняе, значыць, гэта толькі вopратка. Аднак канчатак дапамагае выратавацца ад адзіноты! Адзін — *сябар*, а з'явілася цудоўная «вопратка» — і з'явіліся *сябры*! (Паводле К. Чалікава).

Чаму аўтар называе корань сэрцам слова?

Ці адрозніваюцца слова *прачытаў*, *перачытаў*, *дачытаў* значэннем? Якая частка слова змяняе значэнне ўсяго слова?

Як канчатак дапамагае выратавацца ад адзіноты? Прывядзіце ўласныя прыклады.

Прыстаўка, корань, суфікс і канчатак — марфемы.

Марфема — найменшая частка слова, якая мае значэнне, таму яе называюць значымай часткай слова. Корань *добр-* у прыметніку *добра* мае значэнне ‘станоўчае, добрае’. Прыстаўка *пра-* ў дзеяслове *прачытаў* ужываецца ў значэнні ‘завяршыць дзеянне’. Суфікс *-ич-* у назоўніку *дамішча* мае значэнне ‘вялікае памяшканне’. Канчатак *-ы* ў назоўніку *сябры* паказвае на значэнне назоўнага склону множнага ліку.

Марфемы з’яўляюцца будаўнічым матэрыялам для слова.

Марфемная будова слова, ці **склад слова**, — гэта марфемы, з якіх складаецца слова.

Аснова слова не з’яўляецца марфемай.

56. Запішыце слова, якое мае наступную марфемную будову:

- прыстаўка, як у слове *заезд*;
- корань, як у слове *гадаць*;
- суфікс, як у слове *закладка*;
- канчатак, як у слове *ластаўка*.

У слове, што атрымалася, графічна абазначце марфемы.

- Растлумачце напісанне арфаграм у запісаным слове. Складзіце з ім сказ.

57. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Падбярыце загаловак. Праякую класічную пошту гаворыць аўтар?

У сучасным свеце электронныя зносіны даўно апярэдзілі пошту класічную. Аднак шматлікія афіцыйныя паведамленні, газеты і часопісы адпраўляюць і атрымліваюць традыцыйным спосабам — праз паштальёна^Ф.

Такім чынам, паштовыя скрынкі для карэспандэнцыі не страцілі сваёй актуальнасці. Як цудо..на атрымаць віншавальную паштоўку якую напісаў блі..кі і д..рагі т..бе чалавек! (*Паводле газеты «Браслаўская звязда»*).

пóшта

Выпішыце з тэксту аднакаранёвые слова. Вызначце ў іх корань. Чым гэтыя слова адрозніваюцца па саставе? Спішыце апошні сказ, устаўляючы прапушчаныя літары і ставячы знакі прыпынку.

§ 11. Аснова і канчатак. Нулявы канчатак

58. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму. Раствумачце выбар загалоўка.

Зáмкі

Трэба замак

Замкі —

на замок,

варта на зямлі —

каб у замець^Л

аж да нашых дзён

не замок.

дайшлі.

Не замок,

Як дазор,

не заня мог,

стаяць муры^{*}

каб стаяць

ў Гродн..

стагоддзі мог.

Косав.. Мір... .

P. Бензярук.

Выпішыце з тэксту формы аднаго і таго слова. Вызначце ў запісаных формах зменную частку слова. Як яна называецца? Што вы пра яе ведаеце?

Ці з'яўляюцца аднакаранёвымі выдзеленыя слова? Абгрунтуйце сваю думку.

Запішыце апошні сказ, устаўляючы прапушчаныя літары і ставячы знакі прыпынку. Раствумачце свой выбар.

Разгледзьце фотаздымак. Які замак на ім адлюстраваны? Раскажыце пра яго, выкарыстоўваючы слова замак у розных формах.

59. Прачытайце табліцу. Назавіце прапушчаныя канчаткі ў словах. Што абазначаецца ўмоўным значком ?

Канчатак у словах		
адзіночны лік	множны лік	прошлы час
Н. зáмак ☐	Н. земл i	м. р. заня́мог ☐
Р. зáмк a	Р. зяме́ль ☐	ж. р. занемагл a
Д. замк..	Д. земл..	н. р. занемагл..
В. замак ☐	В. земл..	мн. л. занемагл i
Т. замк..	Т. земл ялі	
М. (у) замк..	М. (на) земл..	

- Якія часціны мовы і ў якіх формах могуць мець нулявы канчатак?

 Канчатак — значыма зменная частка слова, якая служыць для ўтварэння форм слова (*школа***a**, *школы*, *школе* і інш.) і сувязі слоў у словазлучэнні (*спелыя* *журавіны*, *спелых* *журавін*) і сказе (*Сябрый* *назбіралі* *спелых* *журавін*).

Нулявы канчатак — марфема, якая пры вымаўленні слова не перадаецца гукамі, а пры напісанні — літарамі (*вецер*, *радасць*, *школ*, *перабег*). Нулявы канчатак можа вызначацца толькі пры параўнанні форм слова: *вецер*, *ветрү*, *ветрам*; *перабег*, *перабегла***a**, *перабеглі***i**.

Нязменныя слова (*кенгуру*, *паліто*, *stryгчы*, *вучыць*), прыназоўнікі і іншыя дапаможныя слова (*пры*, *перад*, *але*, *што*) канчаткаў не маюць.

60. Прачытайце тэкст, раскрываючы дужкі. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з тэмай.

У горадзе Беразіно працуе музей драўлянай (*лыжка*). У ім сабрана больш за 300 (*лыжка*) розных памераў. Сярод цікавых экспанатаў* музе.. н..даўна з'явіўся лы..кавы набор з усіх парод дрэў, якія р..стуць у Бел..руsi. Ёсьць у музеі і самая^Ф вялікая ў свеце (*лыжка*) даўжынёй 23 метры 66 сантиметраў. Яна выразана

з суцэльнага* дуба.^{сн} Ручка ў (лыжка) выканана ў выглядзе цмока, а на чарпачку размешчаны герб горада (*Паводле А. Коршак*).

У якіх формах ужываецца слова *лыжка* ў тэксце? Назавіце канчаткі ў розных формах гэтага слова.

Запішыце выдзелены сказ, устаўляючы прапушчаныя літары. Вызначце канчаткі назоўнікаў. Абгрунтуйце свой выбар.

Перакажыце тэкст, ужываючы розныя формы слова *лыжка*.

61. Суаднясіце правіла з прыкладамі, якія яго ілюструюць.

1. Частка слова без канчатка называецца асновай.
 2. У аснове слова заключана яго агульнае лексічнае значэнне.
 3. Асновай нязменных слоў з'яўляецца ўсё слова.
- a) вад**а** — ‘бясколерная вадкасць без смаку і паху’;
бяссонн**ы** — ‘які праходзіць без сну’;
- b) метро, таксі, фас;
- v) дзяцел**и**, вяснов**ы**, ян**а**.

Вызначце корань у слове *вада*. Ці могуць супадаць корань слова і аснова слова? Складзіце два сказы са словам *вада* ў розных формах. Выдзеліце ў іх асновы і канчаткі.

62. Прачытайце тэкст. Да якога стылю ён адносіцца?

Цябе чакае ў госці^Ф лес. Ён по..ны сало..кага водару ягад, г..ркаватага паху гр..боў. З лесам трэба быць добрым і шчырым. Толькі тады ён пакажа табе ўсе свае та..мніцы, падорыць^с багац..е, што хавае ад благога вока (*Паводле В. Хомчанкі*).

Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары. Вызначце асновы назоўнікаў, прыметнікаў, дзеясловаў. Назавіце формы аднаго і таго ж слова.

У склад **асновы** слова могуць уваходзіць розныя марфемы: салодк**и**, узлесак**и**, падар**у**. Аснова можа супадаць з коранем слова: бера**г****и**, сінь**и**, возер**а**; іду, піш**у****ць**, ляц**і****ць**.

Нязменныя слова складаюцца толькі з асновы: куп**э**, пан**о**.

Пры вызначэнні асновы ў неазначальнай форме дзеяслова ў яе не ўключаюцца суфіксы **-ць**, **-ци**, **-чы**: спяваць, везці, бегчы. Не ўваходзяць у аснову дзеяслова і суфіксы прошлага часу **-л-** і **-ў**: радаваў, думаў; малівал, передаваў.

63. Адгадайце загадкі А. Клышкі. Запішыце загадкі разам з адгадкамі.

Просяцца на вусначкі
Акрайчыкі, скібачкі, лустачкі*.

Пчаліная справа.
Мядзведжая страва.

Благі з яго **нырэц**.
Скочыў у ваду —
Тут і канец.

Вызначце ў выдзеленых словах асновы і канчаткі. Параўнайце карані і асновы ў словах-адгадках.

64. Спішыце прыказкі, устаўляючы прапушчаныя канчаткі ў словах. Вызначце ў гэтых словах асновы. Назавіце слова з нулявым канчаткам.

1. Пакармі птушак зімой — яны аддзяч.. вясной. 2. Плач.. хлеб, калі яго есць^Ф дармаед. 3. Лён люб.. паклон. 4. Ён пройдз.. па вадзе і не намочыцца. 5. Чмель гудзе, але мёду не нос.. .

Якія прыказкі можна аб'яднаць у тэму «Праца»? Абгрунтуйце свой адказ.

§ 12. Корань слова (паўтарэнне). Аднакаранёвыя слова і формы аднаго і таго слова

65. Дапоўніце звесткі пра корань. Праілюструйце правіла ўласнымі прыкладамі.

Словы з аднолькавым па значэнні коранем называюць _____, ці _____: ...

Корань — агульная частка _____ слоў: ...

Разгледзьце малюнак. Якой тэмэ ён прысвечаны?
Як вы разумееце выраз *дрэва жывіцца карэннем?*

66. Прачытайце верш. Вызначце яго асноўную думку. Што з'яўляеца святам для гаспадароў?

Гасцёўня*, гасцінасць і госці —
У словах ёсць роднае штосьці.
Гасцёўня збірае гасцей:
Гасцюйце ў нас як часцей!
Гасцёўня гасцямі багата.
Вітаць вас — для нас гэта свята.

B. Жуковіч.

Выпішыце аднакаранёвыя слова. Вызначце ў іх корань. Абгрунтуйце напісанне арфаграмы «Правапіс **o, э, а**».

 Растлумачце значэнне слова **гасцёўня** праз падбор аднакаранёвых. Якая якасць беларусаў перададзена ў прыказцы «Госць на двор — пірагі на стол»?

67. Прачытайце тэкст. На колькі сэнсавых частак яго можна падзяліць? Пра якую сястру расказвае аўтар тэксту?

Друйка — імклівая сястра Бра́слаўскіх азёр. Выцякае рака з вялікага вадаёма Дрывяты, на беразе якога месціцца горад Бра́слаў. Праз азёры, палі і пералескі^c нясе свае воды Друйка праз Бра́слаўшчыну да Заходніяй Дзвіны^f. Там, дзе злучающа дзве ракі, раскінулася вялікае старажытнае паселішча — Друя. На беларускай зямлі нямала гарадоў і іншых паселішчаў, назвы якіх нарадзіліся ад назваў рэк. Назва горада Полацка паходзіць ад (*P/n*)алаты, Пінска — ад (*P/n*)іны, Беразіно — ад (*B/b*)ярэзіны (*Паводле С. Гук*).

Выпішыце з тэксту аднакаранёвыя слова да назоўніка *Браслаў*. Растлумачце іх значэнні. Назавіце іншыя групы аднакаранёвых слоў.

Спішице апошні сказ, раскрываючы дужкі. Вызначце асновы і канчаткі ў словах.

 Корань — галоўная значымая частка слова: *горад* — *гарадскі* — *гарадок*.

У аснове заключаецца асноўнае значэнне слова, а ў корані — агульнае лексічнае значэнне роднасных слоў: *рака*,

рачны, зарэчны. Роднаснымі могуць быць слова адной (*лес*□, *лясок*□, *пералесак*□) і розных часцін мовы (*сад*□, *садовы*, *пасадзіць*).

68. Назавіце «чацвёртае лішняе» ў кожным радзе. Запішыце рады аднакаранёвых слоў. Вызначце ў іх карані. Раскажыце пра змены ў каранях.

1. Зубр, зубрыны, зубрыць, зубраня.
2. Дзень, днець, дзённы, дно.
3. Кніга, кніжны, кнігаўка, кніжка.

Растлумачце значэнне слова *зубрыць*.

69. Прачытайце і адгадайце загадку. Чаму тэкст мае такую назуву? Растлумачце значэнне слова *руплівіца* праз падбор аднакаранёвых.

Руплівіца

Вёрткая кабета^л
Працавала лета.
Не мяла,
Не шыла.
Грыбоў насушыла.
Не мыла,
Не прала.

Арэхаў набрала.
Не малола,
Не мясіла.
Гару шышак нанасіла.
Не піла,
Не ела.
Да зімы паспела.

H. Сторажава.

Якія слова з тэксту маюць амонімы? Запішыце амонімы парамі. Вызначце ў іх карані.

70. «Апраніце» корань. Далучыце да кораня суфіксы і прыстаўкі. Звярніце ўвагу, што пры ўтварэнні роднасных слоў у корані могуць адбывацца змены.

-вод-, -рэч-, -бяроз-, -горад-, -азёр-.

Складзіце з двума запісанымі словамі словазлучэнні.

71. Прачытайце табліцу. У якой графе запісаны аднакаранёвыя слова, а ў якой — формы аднаго і таго слова? Дайце назвы графам табліцы.

...	...
дрэва	дрэва
дрэву	дрэўца
дрэвам	дрэўка
на дрэве	драўляны

Складзіце невялікі тэкст са словамі першай графы.

Формы слова ўтвараюцца пры яго змяненні (скланенні ці спражэнні): *свету*, *у свеці*, *светам*; *вязу*, *вязеш*, *вязучы*.

Аднакаранёвыя слова з'яўляюцца ў выніку ўтварэння новых слоў: *бабёр* — *бабраня*; *лётаць* — *лётчык* — *лётчыца*. Аднакаранёвыя слова маюць розныя значэнні.

72. Прачытайце тэкст. У якой краіне ўзнікла выцінанка? Ці можна яе называць відам народнай творчасці?

Мастацтва вырабу ажурных узоруў з белай, чорнай ці каляровай^с паперы называеца *выцінанкай** або *выразанкай*. Назва *выцінанка* паходзіць ад слова *выцінаць* — ‘выразаць што-небудзь з паперы ці іншага матэрыялу’.

Выцінанка ўзнікла ў Кітаі. У Беларусі мастацтва выразання з паперы з'явілася ў XVI стагоддзі.

Важная асаблівасць выразанак з паперы — сіметрыя^л. Самі ўзоры ч..сцей ге..метрычныя раслінныя. Але нярэ..ка б..ларускія майстры выразаюць і фігуры жывёл людзей (*Паводле «Вясёлкі»*).

Выпішыце ў асобныя группы аднакаранёвыя слова да назоўніка *выразанка* і формы гэтага слова.

Ці з'яўляюцца слова *выцінанка* і *выразанка* аднакаранёвымі? Чым адрозніваюцца аднакаранёвыя слова ад сінонімаў?

Спішыце апошні абзац тэкstu, устаўляючы прапушчаныя літары і ставячы знакі прыпынку.

 Разгледзьце малюнак выцінанкі. Што на ім адлюстрравана? Да слоў зубр і бусел падбярыце аднакаранёвыя слова.

выцінанка

Звярніце ўвагу!

Мова ўвесь час знаходзіцца ў развіцці. Словы могуць набываць іншае значэнне, знікаць з ужывання, змяняць сваю марфемную будову. Напрыклад, сёння слова *сталіц***а**, *народ***□**, *гасцінец***□**, *перамог***а** падзяляюцца толькі на корань і канчатак. Раней у іх вылучаліся карані *стал-*, *-род-*, *гасц-*, *-мог-*.

73. Прачытайце тэкст. Як даўней называлі лекараў і ратавальнікаў?

Словы *веды* і *ведзьма* ў старажытнасці мелі аднолькавы корань. Роднасным для іх з'яўлялася слова *ведаць*. Сёння корань слова *ведзьма* супадае з асновай — *ведзьма*. Раней ведзьмамі называлі лекараў і ратавальнікаў. Яны валодалі глыбокімі ведамі, імкнуліся, каб іх племя не зведала бяды і нястачы (*Паводле З. Дудзюка*).

Выпішыце з тэксту аднакаранёвыя словы да слова *веды* і абазначце ў іх корань. Якія змены адбыліся ў корані пры ўтварэнні роднасных слоў? У яких формах слова *веды* сустракаецца ў тэксле?

Знайдзіце ў тэксле апорныя слова. Перакажыце тэкст па апорных словам.

74. Устанавіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх сэнсавымі характарыстыкамі. Запішыце фразеалагізмы, раскрываючы дужкі.

- 1) глядзець у (*корань*);
- 2) пусціць (*корань*);
- 3) вырваць з (*корань*).

- a) ‘трывала, надоўга абаснавацца дзе-небудзь, абзвесціся гаспадаркай’;
- b) ‘унікаць у сутнасць якой-небудзь справы’;
- v) ‘зусім, канчаткова пазбавіцца ад чаго-небудзь’.

Вызначце корань у формах слова *корань*. Якія змены ў ім адбыліся пры змяненні слова?

§ 13. Прыстаўка як значымая частка слова

75. Прачытайце верш.

Ад расы верасы пасівелі,
А ў бары галасы зазвінелі.^{сн}
Баравік не прывык лезці ў вочы,
Адшукае грыбнік, як ахвочы.

P. Бензярук.

Выпішыце з тэксту ў пачатковай форме роднасныя слова да дзеясловаў *сівець*, *звінець*, *шукаць*. Якой значымай часткай адрозніваюцца аднакара-
нёвымі словаў? Ці змяняеца значэнне слоў пры яе далучэнні?

Прыстаўка — значымая частка слова, якая стаіць перад
коранем і служыць для ўтварэння новых слоў: *пераскочыць*,
заехаць, *падпісаць*.

76. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з тэмай. Як вы разумееце сэнс мудрых слоў у апошнім сказе?

З ягаднай сям’і суніцы **паспяваюць** першыя. Яны **высыпаюць** у канцы чэрвеня. Збираюць **суніцы**, калі **сплыве** туман і ападзе раса. Інакш яны памнуцца ў кошыку^{сн}.

Збіраць суніцы — свята, а не работа.

Але **памятай** мудр.. слов..: «Ягаднік раз пашкадуеш — ён цяб.. дзесяць» (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

Якія з выдзеленых слоў маюць прыстаўкі? Запішыце слова з прыстаўкамі і абазначце іх.

Спішице апошні сказ, устаўляючы прапушчаныя літары. Абгрунтуйце свой выбар.

77. Прачытайце. Вызначце «чацвёртае лішняе» ў кожным радзе слоў. Па якой прымеце згрупаваны словаў?

1. Адказ, адрес, адлёт, адліў.
2. Прышкольны, прыгарадны, прыдарожны, прыемны.
3. Выкананць, выдаліць, выжыць, вывучыць.

● З другога рада выпішыце слова з арфаграмай «Правапіс **о, э, а**». Складзіце з імі сказы.

78. Прачытайце тэкст. Чаму ён мае такую назуву?

Самалётны прыпынак

Рэйсавы самалёт Мінск — Кіеў ляціць над Аўцюкамі. Сцюардэса падбягае да лётчыка:

- Адчыніце люк, двое аўцюкоўцаў хочуць выйсці.
- Э-э, учора аднаго тут выпусціў, а троє ўскочылі... (*Паводле У. Ліскага*).

Назавіце дзеясловы з прыстаўкамі. Падбярыце да іх слова з антанімічнымі прыстаўкамі. Запішыце дзеясловы парамі. Абазначце прыстаўкі.

Выпішыце з тэксту аднакаранёвые слова. Раствумачце іх значэнні.

79. Прачытайце. Перакладзіце словазлучэнні на беларускую мову. Вызначце ў словах прыстаўкі.

взбежать на крыльцо — ...	вскопать землю — ...
взлететь на веточку — ...	вбежать в комнату — ...
въехать в рощу — ...	вплести ленточку — ...

Ад чаго залежыць напісанне зычнага на канцы прыстаўкі?

З адным словазлучэннем складзіце сказ.

80. Разгледзьце малюнак. Што на ім адлюстраўана? Дзеясловы з якімі прыстаўкамі дапамогуць вам перадаць дзеянні?

Напішыце невялікае сачыненне на тэму «Восеньскі дождж», ужываючы дзеясловы з прыстаўкамі са значэннем ‘пачаць дзеянне’.

Для дажджі: гром загружатаў, вада палілася, вецер забушаваў, дождж забарарабаніў, дрэвы нахіліліся, лісце зашалясцела, парасон сагнуўся, сабачка пабег.

81. Прачытайце. Спішыце фразеалагізмы, устаўляючы ў слова неабходныя прыстаўкі.

Як пшаніцу ..даўши; ..весці на чыстую ваду; ..рубіць сабе на носе; зубы ..гаворваць; костачкі ..мываць; ..ламаць дроў.

Які з прыведзеных выразаў мае значэнне ‘вельмі моцна спаць’?

Складзіце і запішыце сказ з адным фразеалагізмам (на выбар).

§ 14. Суфікс як значимая частка слова

82. Прачытайце тэкст. Пра што паведаміў хлопец рыбаку? Ці можна тэкст назваць гумарыстычным?

Паведаміў

Ідзе хлопец каля ракі, пасвіствае. Бачыць — незнаёмы чалавек рыбу вудзіць^c.

— Дзядзька! — гукнуў хлопец.

— Щыц! Не пужай рыбы!

Мінула гадзіна, другая. Нічога не злавіў рыбак. Прапала надзея^f паесці смажанай рыбкі ці рыбнага супу. Убачыў таго ж хлопца і пытаецца:

— А што ты мне хацеў сказаць?

— Хацеў сказаць, што ў гэтым месцы ўжо дзесяць год рыбы няма (*Паводле У. Ліскага*).

Выпішыце аднакаранёвыя слова да слова *рыба*, вызначце корань і аснову. Якой часткай слова адрозніваецца аснова роднасных слоў? Якую ролю яна адыгрывае ў слове?

Суфікс — значимая частка слова, якая стаіць пасля кораня і служыць для ўтварэння новых слоў: *рыбка*, *рыбны*, *рыбак*□.

83. Падбярыце аднакаранёвыя слова да прапанаваных. Роднасныя слова запішыце парамі. Вызначце ў іх карані і суфіксы. Якое значэнне надаюць суфіксы словам?

-*ар*/-*яр*-

песня — пясняр
дуда — ...

-*ист*/-*ыст*-

цимбалы — цымбаліст
гітара — ...

-*ник*-

двор — дворнік
печ — ...

-*чык*-

грузіць — грузчык
разведаць — ...

Ад чаго залежыць напісанне суфіксаў ва ўтвораных словаў?

84. Вызначце «чацвёртае лішняе» ў кожным прапанаваным радзе.

1. Маторчык, зайчык, зенітчык, каменьчык.
2. Лясок, стралок, грыбок, лісток.
3. Вавёрка, траўка, сінічка, спінка.

Запішыце рады слоў з аднолькавымі суфіксамі. Суфіксы абазначце.

85. Прачытайце. Чаму верш называецца «Урок працы»? Адкажыце на пытанні, зададзеныя ў тэксце. У склад якіх назваў прафесій уваходзяць суфіксы **-ік-, -нік-, -чык-, -ак-, -ар-**?

Урок працы

Хто будуе з цэглы ^п дом?	Хто ў нябёсах уладарыць?
Хто працуе за станком?	Хто пляе на сцэне весела?
Хто арэ і сее ў полі? ^{сн}	Хто збірае ў храм святы?
Хто вядзе заняткі ў школе?	Адкажы, што за прафесіі
Хто ў становай ежу варыць?	І якую б выбраў ты?

Я. Хвалей.

- Вызначце, якія тыпы сказаў па мэце выкавання ўжыты ў тэксце.
Раскажыце аб прафесіях сваіх бацькоў.

Звязніце ўвагу!

У беларускай мове ёсць суфіксы, якія служаць для ўтварэння форм слова. Да іх адносяцца:

- суфіксы **-ў-** і **-л-** прошлага часу дзеяслова: *выканаў*[□], *выканал*[□];
- суфіксы неазначальныя формы дзеяслова **-цъ,** **-ци,** **-чи:** *выканацъ*[□], *несці*[□], *бегчи*[□].

86. Прачытайце і адгадайце загадку.

Золак*

Дрогнуў сонны^с ліст.
Ростам з ліст
Устаў саліст.
Засвістаў, зацёхкаў,
Засмяяўся лёгка,

Хораша і звонка
На ўсю старонку.
Мы маўчым —
Ні слоўка.
Хай пяе

Н. Сторажава.

Растлумачце значэнне слова **золак**.

Вызначце суфікс у слове **саліст**. Назавіце слова з такім жа суфіксам.

Выпішице дзеясловы прошлага часу. Абазначце ў іх суфікс, які служыць для ўтварэння гэтай формы дзеяслова. Якое значэнне мае прыстаўка **за-** ў дзеясловах прошлага часу?

87. Настаўніца прапанавала вучням запісаць слова па схеме: агульнае значэнне асновы — ‘назва дрэва’, суфікс надае словам значэнне ‘сукупнасць дрэў’. Алесь запісаў наступныя слова: **бярэзнік, кароўнік, дворнік, асіннік, чайнік, ельнік**. Ці правільна хлопчык выканаў заданне?

§ 15. Чаргаванне зычных і галосных у аснове

88. Прачытайце верш.

Раніцою золкай
Ц..ц..рук з ц..щёркай
Прыв..лі ў дзіцячы сад
Ч..тырох ц..ц..ранят.
M. Пазнякоў.

Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літary. У аднакаранёвых словах вызначце корань. Чым адрозніваецца корань у роднасных словах?

Разгледзьце малюнак. Карыстаючыся рознымі крыніцамі, падрыхтуйце паведамленне пра цецерука ў навуковым стылі.

89. Дапоўніце выказванне прапушчанымі словамі. Прыведзіце ўласныя прыклады.

Пры ўтварэнні ці _____ слоў могуць адбывацца змены галосных і _____ у аснове: Такія змены называюцца _____. Найчасцей яны назіраюцца ў _____ слоў: У выніку чаргавання гукаў узнікаюць варыянты кораня: *поле — палі, хадзіць — хаджу, дарога — прыдарожны*.

90. Прачытайце. Якіх слоў не хапае ў парах? Запішыце пары роднасных слоў. Назавіце гукі, якія чаргуюцца ў корані.

горад — гарадскі

крошка — крышыць

везці — вёз

мора — ...

гром — ...

несці — ...

рэдкі — радзець
цёплы — ...

смех — усміхацца
кветка — ...

сухі — сохнущі
глухі — ...

Складзіце два сказы з аднакаранёвымі словамі.

91. Прачытайце табліцу. Якія змены адбыліся ў словах?

Чаргаванне гукаў	Змены гукаў пры ўтварэнні і змяненні слоў	
	Роднасныя слова і формы слоў	
[г] // [ж]	<i>кніга</i> — <i>кніжны</i>	<i>перамога</i> — <i>пераможны</i>
[г] // [з']	<i>вага</i> — <i>вазе</i>	<i>крыга</i> — ...
[з] // [ж]	<i>казаць</i> — <i>кажу</i>	<i>вязаць</i> — ...
[x'] // [ш]	<i>глухі</i> — <i>глушыць</i>	<i>сухі</i> — ...
[x] // [с']	<i>муха</i> — <i>мусе</i>	<i>страха</i> — ...
[ц] // [ч]	<i>крыніца</i> — <i>крынічны</i>	<i>суніцы</i> — ...
[с'] // [ш]	<i>касіць</i> — <i>кашу</i>	<i>насіць</i> — ...
[т] // [ц']	<i>балота</i> — <i>балоцісты</i>	<i>золата</i> — ...
[к] // [ц]	<i>рука</i> — <i>руцэ</i>	<i>мука</i> — ...

Дапоўніце прыкладамі пропускі ў табліцы.

92. Прачытайце. Дайце тэксту загаловак у адпаведнасці з асноўнай думкай.

Хлеб — аснова ўсяго. **Пшанічны**, як на поўдні, у нас пякуць рэдка. Беларус любіць чорны хлеб.^{сн} Пякуць яго ў печы на капусных або кляновых лістах. Пасля хлеб астывае пад ру..ніком напа..няе хату найлепшым у све..е пахам. Няма нічога смачнейшага за гарачую, пасыпаную соллю лусту хлеба (*Паводле У. Караткевіча*).

Падбярыце да выдзеленых слоў аднакаранёвяя, якія маюць наступныя значэнні: ‘хлебны злак’, ‘станавіца чорным’, ‘расліна сямейства кляновых’, ‘сыпаць соль у нешта’.

Запішыце роднасныя слова парамі. Якія змены адбыліся ў асновах слоў?

Спішице выдзелены сказ, устаўляючы прапушчаныя літары і ставячы знакі прыпынку.

Звярніце ўвагу!

Пры ўтварэнні ці змяненні слоў не пад націскам галосныя могуць знікаць. Яны называюцца беглымі галоснымі: *вецер* — *ветру*, *сон* — *у сне*.

93. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып.

Музей шоколада

Кто из нас не любит шоколад? Горький, молочный, белый. В больших плитках и маленьких, в виде зайчиков и монеток. А сколько сладостей можно увидеть в Музее шоколада в городе Витебске! Здесь есть единственная в мире копия картины Марка Шагала.

Можно удивляться свадебному платью в человеческий рост, роялю из шоколада, сладким открыточкам. Среди экспонатов музея — карта города Витебска. Здесь же находится маленькая шоколадная пирамида Хеопса (*По Л. Минкевич*).

Якія экспанаты з шакаладу вас уразілі?

Разгледзьце фотаздымак. Які экспанат музея на ім пададзены? Дзе знаходзяцца піраміды Хеопса і чым яны адметныя?

Пісьмова перакладзіце тэкст з рускай мовы на беларускую.

Слоўнік

плітка — *плітка*

удивляться — *дзівіцца з*

вид — *выгляд*

свадебны — *весельны*

сладось — *слодыч*

открыточка — *паштовачка*

единственный — *адзіны*

94. Прачытайце тэкст.

Ліпа ліпеніскім днём цвіла.

Ліпавы цвет любіла пчала.

Пах ліпы ліпкай

Чуваць быў здаля.

Ліпавым цветам пахла зямля.

A. Дзеружынскі.

Што вы ведаеце пра ліпу? Чым гэта дрэва карыснае для чалавека? Падбярыце з тэксту словы, аднакаранёвыя да слова *ліпа*.

Ці з'яўляюцца роднаснымі словы *ліпавы* і *ліпкі*? Абгрунтуйце сваю думку.

- Знайдзіце ў тэксле словы, у якіх пры змяненні назіраюцца чаргаванні галосных гукаў.

Зрабіце вусны і графічны разбор па саставе выдзеленых слоў.

§ 16. Правапіс прыставак, якія заканчваюцца на зычны (паўтарэнне)

95. Прачытайце. Чаму тэкст мае такую назуву? На колькі сэнсавых частак яго можна падзяліць?

Чорнае золата

Чорным золатам называюць нафту. **Бяскрайнія** і **бяздонныя** зямныя кладоўкі служаць для яе сховішчам. Нафту трэба толькі **адшукаць**, **падняць** на паверхню і ўмела выкарыстаць.

У 1965 годзе беларуская зямля **раскрыла** свае тайны. У рэчышкіх нетрах геолагі **адкрылы** нафту. Пачалася яе прамысловая **здабыча** (*Паводле У. Ліскага*).

[б’ас]крайнія
[б’аз]донныя
[ат]шукаць
[пад]няць
[рас]крыла
[ат]крылі
[з]дабыча

Параўнайце вымаўленне і напісанне прыставак у выдзеленых словах.
Ад чаго залежыць напісанне прыставак на зычны?

Прыстаўкі, якія заканчваюцца на *б* і *д*, пішутца нязменна: *падняць*, *падход*, *абступіць*, *абвестка*.

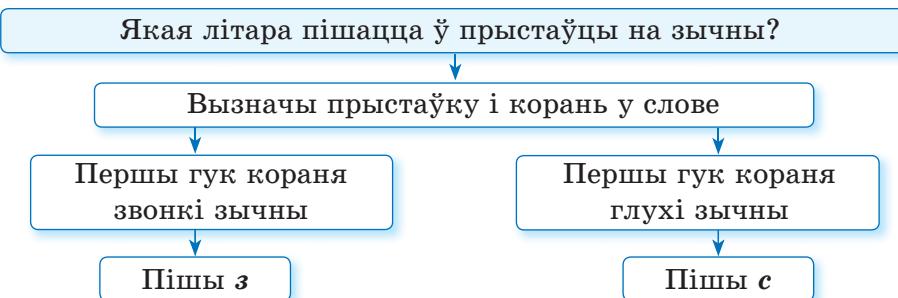
Напісанне прыставак на *з* і *с* залежыць ад першага зычнага гука кораня: *разведаць*, *расклад*, *бяззорны*, *бясконца*.

96. Да прапанаваных слоў падбярыце аднакаранёвыя з прыстаўкамі **аб-**, **ад-**, **пад-**. Прыстаўкі і корані выдзеліце.

У з о р: *бегчы* — *аббегчы*, *адбегчы*, *падбегчы*.

Ставіць, гарэць, мокнуць.

97. Прачытайце схему. Раствумачце, як праверыць напісанне літары ў прыстаўках на зычны.

98. Карыстаючыся ўзорам, замяніце спалучэнні слоў словазлучэннямі «прыметнік+назоўнік». Запішыце іх. Раствумачце правапіс прыставак у словах.

У з о р: *ноч* без *сну* — *бяссонная* *ноч*.

Птушка без крылаў — ..., пасажыр без билета — ..., алеń без рог — ..., хлопчык без сорamu — ..., чалавек без голасу — ..., неба без зор — ..., возера без дна —

Як называецца птушка без крылаў? Дзе яна жыве?

99. Прачытайце загадку, устаўляючы замест пропускаў утвораныя прыметнікі з практикавання 98. Якія прыметы дапамаглі вам адгадаць, пра каго гаворыцца ў тэксце?

Хоць ..., а лятае,
... — свішча,
Хоць бязрукі^с, а, бывае,
Груши ў садзе абівае,
Нават часам вырывае
Дрэва з каранішчам.
А як зморыцца — упадзе,
І няма яго нідзе.

Н. Гілевіч.

З апошняга сказа выпішыце слова з арфаграмай, напісанне якой адпавядзе правілу «Правапіс прыставак на зычны».

Падбярыце аднакаранёвыя слова да слова *каранішча*.

 Разгледзьце малюнак. Раскажыце, як сёння чалавек выкарыстоўвае энергію ветру.

100. Прачытайце скорагаворкі М. Пазнякова. Запішыце іх, устаўляючы прапушчаныя літары. Абазначце прыстаўкі. Раствумачце напісанне арфаграм.

У гародчыку^с чаромха ра..цвіла,
Пчоламі чаромха загула^с.

Галаваломку ра..гадвае Ромка,
Толькі няпростая галаваломка.

- Складзіце схему першага сказа.

101. Размяркуйце па групах слова з прыстаўкамі **раз-** і **рас-**. Раствумачце напісанне прыставак. З трыма словамі складзіце сказы.

Ра(?)круціць, ра(?)вязаць, ра(?)шукаць, ра(?)жаваць,
ра(?)маліваць, ра(?)долле, ра(?)крой, ра(?)вага, ра(?)мова,
ра(?)вязаць, ра(?)гарнуць, ра(?)злаваць, ра(?)кінуць.

Да выдзеленага дзеяслова падбярыце аднакаранёвыя слова. Запішыце іх, вызначце корань.

Пры вымаўленні свісцячыя гукі [з] і [с] у прыстаўках на зычны прыпадабняюцца да шыпячых у корані слова і разам з імі вымаўляюцца, як [ж], [ш], [шч]. На пісьме такое вымаўленне не перадаецца: [ж]аць — *зжаць*, [ш]ыць — *сшиць*, *ра[шч]асаць* — *расчасаць*.

Перад мяккімі зычнымі корані ў прыстаўках на зычны вымаўляюцца гукі [з'] і [с'], што таксама не перадаецца на пісьме: [уз']лесак — *узлесак*, [с']церці — *сцерці*, [б'эз']зямельны — *беззямелны*.

102. Размяркуйце прапанаваныя слова па графах табліцы. Падбярыце да яе заголовак.

Напісанне <i>з</i> і <i>с</i> супадае з вымаўленнем	Пішацца <i>зз</i> і <i>сс</i> , вымаўляецца [з'], [с']	Пішацца <i>ж</i> , <i>ч</i> , <i>ш</i> , вымаўляецца [ж], [ш], [шч]

Разбор, усчынаць, ззаду, успомніць, ззелянець, беззямелле, зжаўцець, рассмяяцца, шыштак.

103. Прачытайце тэкст. Якія слова пацвярджаюць думку, што бор — гэта сям'я? Падбярыце да тэксту загаловак у адпаведнасці з асноўнай думкай.

З аднаго берага ракі на другі заляцела некалькі бе..клапотных хваёвых семачак. З іх выраслі маленъкія хвойкі.

Ішлі гады. Маладыя хвоі па..няліся высока ў неба. Вось ужо іх насенне па..хапіў вецер. Яно ўпала на беразе і дало свае ў..ходы. Паступова і гэтыя маленъкія^Ф хвойкі па..раслі і падарылі свету сваіх дзетак. Так за шмат гадоў на беразе ракі ра..кінуўся вялікі бор.

А што адбылося са старымі хвоямі? Ніжнія галіны па..сохлі трохі, але дрэвы не ..трацілі сваёй прыгажосці^с. Маладыя дрэвы шчыльнай сцяной а..ступілі сваіх бацькоў, каб засланіць іх ад моцных вятроў (*Паводле Т. Дамаронак*).

Выпішыце з тэксту слова з прапушчанымі літарамі, растлумачце іх напісанне.

Знайдзіце ў тэксле і выпішыце апорныя слова. Вусна перакажыце тэкст па апорных словах.

104. Выканайце тэставую работу па тэме «Правапіс прыставак, якія заканчваюцца на зычны».

§ 17. Правапіс *i*, *й*, *ы* пасля прыставак

105. Разгледзьце малюнкі. Выкарыстоўваючы слова для даведкі, складзіце апавяданне па малюнках.

Для даведкі: *выйсці, зайсці, прайсці, перайсці, узысці, сысці, падысці, абысці.*

Вызначце, ад якога слова і пры дапамозе якой марфемы ўтварыліся слова для даведкі.

Літара *й* пішацца замест каранёвага *i* пасля прыставак на галосны: *пайсці, зайграць, прайсці, пайменна*.

Літара *ы* пішацца замест каранёвага *i* пасля прыставак на зычны: *адысці, абыграць, безыменны, дэзынфармацыя, дэзынфекцыя*.

106. Прачытайце тэкст. Падбярыце да тэксту загаловак у адпаведнасці з тэмай.

У цэнтры горада Мінска ўжо шмат гадоў назад уз(?)шла яскравая Зорка. Гэта Зорка (*П/п*)ерамогі. Яна (*з/с*)зяе над знакамітай (*П/п*)лошчай (*П/п*)ерамогі. Пасля (*В/в*)ялікай (*A/a*)йчыннай вайны на гэтым месцы ў(*з/с*)вялі абеліск у памяць пра без(?)менных герояў.

Кожны дзень побач з абеліскам Зорка бачыць людзей. Яны пад(?)ходзяць да Вечнага агню і кладуць кветкі.

Вось і сёння на спатканне да герайчнай Зоркі пры(?)шло шмат народу. Людзі глядзяць на яе і шчасліва ўсміхаюцца^{чн} (*Паводле Т. Дамаронак*).

Якая Зорка ззяе над плошчай у сталіцы Беларусі?
Чаму людзі ўсміхаюцца, гледзячы на яе?

абеліск

Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі. Абгрунтуйце свой выбар.

107. Вызначце парадак дзеянняў пры напісанні **й** і **ы** пасля прыставак.

1. Знайдзі і графічна абазнач у прапанаваным слове ... і

2. Вызначы, на ... ці ... заканчваецца прыстаўка.

3. Калі

Прыстаўка заканчваецца НА

галосны

пішы

...

зычны

пішы

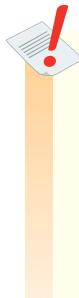
...

108. Устанавіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх значэннямі.

1) за вярсту (<i>ісці</i>);	a) ‘сэканоміць час’;
2) (<i>іграць</i>) ролю;	b) ‘марна прапасці’;
3) (<i>іграць</i>) час;	c) ‘пазбягаць каго-небудзь ці чаго-небудзь’;
4) (<i>ісці</i>) з дымам.	d) ‘мець значэнне’.

Запішыце фразеалагізмы, замяняючы слова ў дужках дзеясловамі з прыстаўкамі **па-**, **аб-**, **ад-**, **вы-**. Раствумачце напісанне **і**, **й**, **ы** пасля прыставак.

Каранёвая *i* захоўваецца на пісьме:

- калі гук [i] ўтварае склад: за-i-ка, за-i-кацца, аб-i-нець, пра-iн-фармаваць, за-i-скрыцца;
- пасля прыставак між-, звыш-, контр-, супер-, гіпер-: міжінстытуцыі, звышімклівы, контрідэя, суперінталект, гіперінфляцыя.

109. Спішыце сказы, устаўляючы ў слова прапушчаныя літары. Раствумачце напісанне арфаграм.

1. Жыта ўз..дзе, зазімуе, а на лета закрасуе* (*B. Лукша*).
2. Уклад дзядоў ніхто не пера..начыць (*D. Бічэль*). 3. Цімка^c, ці ад хвалявання, ці ад холаду, пачаў за..кацца (*B. Праўдзін*).
4. У памяшканні, дзе знаходзіцца хворы, праводзіцца дэз..нфекцыя (*Паводле газеты «Звязда»*).

Раствумачце пастановуку знаку прыпынку ў першым сказе.

Каранёвая літара *i* ў словах з прыстаўкай на галосны служыць для абазначэння на пісьме двух гукаў — [й] і [i]. Вымаўляем: *за[йі]каца*, *за[йі]скрыца*, *аб[йі]нець*. Пішам: *зайкаца*, *зайскрыца*, *аб'інець*.

У словах з прыстаўкай на зычны каранёвая літара *i* выкарыстоўваецца для абазначэння гука [ы]. Вымаўляем: *між[ы]нстытуці*, *звыш[ы]дэйны*, *контр[ы]гра*. Пішам: *міжінстытуці*, *звышідэйны*, *контрігра*.

110. Запішыце слова, устаўляючы прапушчаныя літарты.

Спад..лба, за..канне, раз..граць, супер..нтэлект, пера..сці, пра..нфармаваць, па..менна, між..нстытуці, за..нтыгаваць, контр..дэя, ад..маць, пра..люстраваць, пры..сці.

З двумя словамі (на выбар) складзіце словазлучэнні.

111. Выканайце тэставую работу па тэме «Правапіс *i*, *й*, *ы* пасля прыставак».

§ 18. Утварэнне слоў. Утваральная аснова (азнаймленне)

112. Прачытайце верш. Каму ён адрасаваны?

Ці бачылі вы?

Ці бачылі вы,
пэўна, бачылі вы
прасторны^е ды ціхі
праспект Баравы?
Не бачылі, кажаце,
нават не чулі?
А плошчу Бярозак
хочь не прамінулі?
Пра плошчу Бярозак
не чулі таксама?^{ен}

А там жа такая
высокая брама*!
Не бачылі нават
прыпынку Грыбнога...
Тады зразумела:
вы страцілі многа.
Мы ў лес у нядзелю^Ф
хадзілі ўсім класам.
Шкада мне, што вас
не было з намі разам.

B. Жуковіч.

Параўнайце пары слоў: *бор* — *баравы*, *бяроза* — *бярозка*, *грыб* — *грыбны*. Чым яны адносяцца?

- Растлумачце напісанне слоў з вялікай літары.

Словаўтварэнне — гэта працэс утворэння новых слоў.

Слова, якія ўтворыліся ад іншых, называюцца **вытворнымі**. Значэнне вытворных слоў можна растлумачыць шляхам падбору аднакаранёвых: *баравы* — той, які адносіцца да *бору*, *бярозка* — малая *бяроза*, *грыбны* — той, дзе многа *грыбоў*. Вытворныя слова, акрамя кораня, у аснове маюць іншыя марфемы: *баравы*, *бярозка*, *грыбны*.

113. Прачытайце скорагаворку.

Спеюць суніцы раней за чарніцы, а самі чарніцы — раней за бруsnіцы (A. Клышка).

Вызначце, якое з выдзеленых слоў з'яўляецца вытворным. Абгрунтуйце сваю думку. Запішыце выдзеленыя слова. Абазначце асновы і марфемы.

Звязніце ўвагу!

Усе вытворныя слова маюць утворальную аснову.

Утворальная аснова — гэта слова (*шумець* → *зашумець*) ці аснова (*чорн(ы)* → *чарніцы*), што паслужылі для ўтворэння слова.

Каб вызначыць утворальную аснову, трэба вытворнае слова і слова, ад якога яно ўтворылася, запісаць у пачатковай форме: *чарніцы* ← *чорн(ы)*, *прамінуць* ← *мінуць*. Утворальную аснову шукаюць не ў самім вытворным слове, а ў тым, ад якога яно ўтворылася: *маліннік* ← *малін(ы)*, *бярозка* ← *бяроз(а)*.

Утворальная аснова графічна абазначаецца прамой лініяй.

незлічоны

114. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з тэмай.

Даўным-даўно людзі даведаліся пра дзвіосныя скарбы лесавіка^с і вырашылі імі завалодаць. У пошуках незлічоных багаццяў

яны перакапалі ўсе лясы і пушчы. Не стала куды прытуліцца беднаму лесавіку. Пашкадаваў яго кусцік чарнічніку.

Ён ..хаваў л..снога ўладара і яго скарбы пад сваімі галінкамі. З таго часу лесавік апякую чарніцы ра..сяляе іх па л..сах.

Чарніцы вартыя такой пашаны.^{сн} Яны смачныя і карысныя для здароўя^Ф (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

смачны [шн]

Выпішице з тэксту слова, аднакаранёвае да слова чарніцы. Графічна абазначце аснову слова і вызначце ўтваральную аснову.

Спішице другі абзац, устаўляючы прапущчаныя літары і знакі прыпынку.

 Разгледзьце ілюстрацыю А. Жыжыцы. Як выглядае лесавік? Што вы пра яго ведаеце? Перакажыце легенду, выкарыстоўваючы апорныя слова.

Звязніце ўвагу!

Пры вызначэнні ўтваральнай асновы трэба шукаць не любое аднакаранёвае слова, а найбольш «роднае», найбольш блізкае па значэнні да вытворнага. Назоўнік чарнічнік мае значэнне ‘кусцікі, на якіх растуць чарніцы’, а значэнне назоўніка чарніцы тлумачыцца праз прыметнік чорны — ‘чорныя ягады’. Утваральную аснову для назоўніка чарнічнік шукаем у слове чарніц(ы), а для назоўніка чарніцы — у слове чорн(ы). Памятаем, што пры словаўтварэнні можа адбывацца чаргаванне гукаў: чарніцы → чарнічнік ([ц] // [ч]).

115. Шляхам падбору роднасных слоў раскажыце пра асаблівасці прафесій. Пісьмова дакажыце, што назоўнікі ўтвораны ад слоў у дужках.

У з о р: наладзi(ць) + чык → наладчык.

Даглядчык (даглядаць), **перакладчык^Ф** (перакладаць), перапісчык (перапісваць), разносчык (разносіць), **рэчык^Ф** (рэзаць).

Прывядзіце ўласныя прыклады назваў асоб па прафесіі ці роду занятай. Назавіце ўтваральнія асновы для іх.

- Абгрунтуйце напісанне выдзеленых слоў.

Новыя слова ўтварыліся і працягваюць утварацца на аснове вядомых нам лексічных адзінак па пэўных правілах і мадэлях. Напрыклад, па мадэлі «назоўнік + суфікс **-чанін-** → назоўнік са значэннем ‘асоба паводле месца жыхарства’» ўтварыліся слова *мінчанін*, *гамяльчанін*, *віцябчанін*; па мадэлі «прыстаўка **за** + дзеяслоў → дзеяслоў са значэннем ‘пачаць дзеянне’» ўтварыліся слова *засмаяцца*, *закрычаць*, *закаркаць*.

116. Уявіце, што вы з матуляй печаце пірог. Як будзе называцца начынка для яго, зробленая з мёду, малін, суніц, яблыкаў, арэхаў, сліў?

Запішыце ўтвораныя слова. Па якіх мадэлях яны ўтварыліся? Вызначце ўтваральныя асновы.

Якія змены адбыліся ў асновах прыдалучэнні да іх суфіксаў?

 Запрасіце на пачастунак сваіх сяброў. Якія слова ветлівасці вы выкарыстаецце?

Звязніце ўвагу!

Аднакаранёвыя слова могуць быць запісаны ў выглядзе слова ўтваральнага ланцужка: *чорн(ы)* → *чарніц(ы)* → *чарнічны*. Словы *чарніцы* і *чарнічны* маюць розныя ўтваральныя асновы.

117. Пабудуйце слова ўтваральнага ланцужкі. Для кожнага вытворнага слова вызначце ўтваральную аснову.

1. Вадзяны, вада, вадзяністы.
2. Чырванець, чырвоны, пачырванець.
3. Жарт, жартаваць, жартаўнік.
4. Дзед^Ф, пра-прадзед, прадзед.
5. Саломіна, саломінка, салома.
6. Сакавіты, сок, сакавітасць.
7. Біятланіст, біятлон, біятланістка.
8. Пабяліць, белы.

- Раствумачце значэнні слоў *вадзяны* і *вадзяністы* праз падбор аднакаранёвых. Складзіце з імі сказы.

118. Выканайце інтэрактыўнае заданне «Слова ўтваральнага ланцужка».

§ 19. Спосабы ўтварэння слоў: прыставачны, суфіксальны, прыставачна-суфіксальны

119. Пры дапамозе прыставак утварыце аднакаранёвыя слова ад пра-панаваных. Пары слоў запішыце. Падкрэсліце ўтваральныя асновы.

пад-

пункт → па.. + пункт
раздел → ...

перад-

гісторыя → пера.. + гісторыя
умова — → ...

без-/бяс-

націскны → бе.. + націскны
пісьменны → ...

не-/ня-

натурадльны → н.. + натурадльны
шчыры → ...

су-

а..несці → су + а..несці
існаваць → ...

уз-/ус-

кінуць → у.. + кінуць
лящець → ...

Якія часціны мовы вы запісалі? Якое значэнне надае прыстаўка словам?
Растлумачце напісанне прыставак.

Словы ў мове ўтвараюцца пры дапамозе розных спосабаў. Способ утварэння слоў пры дапамозе прыставак называецца **прыставачным**. Пры словаўтварэнні прыстаўкі далучаюцца да ўсяго слова: пры + горад → прыгорад, да + ваенны → → даваенны, ад + спяваць → адспяваць. Усё слова з'яўляецца ўтваральнай асновай.

120. Прачытайце. Запішыце прыказкі, утварыўшы ад слоў у дужках дзеясловы з прыстаўкамі **пра-**, **с-**, **вы-**, **па-**. Пад якой тэмай можна аўяднаць прыказкі?

1. Без навукі і лапця не (*плесці*). 2. Што (*вучыць*) у маладосці, таго не забудзеш у старасці. 3. З разумным (*гаварыць*) — на-брацца разуму. 4. Чужым разумам не (*жыць*).

Якое значэнне надаюць прыстаўкі словам?

- У якіх формах ужыты дзеясловы ў сказах?

121. Разгледзьце малюнкі. Якія віды спорту на іх адлюстраваны? Якія беларускія спартсмены вядомыя ва ўсім свеце?

Запішыце парамі назвы відаў спорту і назвы спартсменаў, утвораныя ад назваў гэтых відаў спорту. Вызначце, якая частка слова ўдзельнічае ва ўтварэнні слоў.

Утварэнне слоў розных часцін мовы пры дапамозе суфікса называецца **суфіксальным** способам утварэння. Суфікс далучаецца да асновы слова: ліст(\square) + $\overset{\wedge}{ок}$ → лісток, весень(\square) + $\overset{\wedge}{ск}$ → → весенъскі, бел(ы) + $\overset{\wedge}{е}$ → бялецъ. Пры далучэнні суфікса да ўтваральнай асновы ў ёй могуць адбывацца змены: зямл(я) + $\overset{\wedge}{к}$ → → зямелъка.

122. Прачытайце тэкст. Чаму ён так называецца?

Халаднік

Халаднік — нацыянальная **беларуская** страва. Назва паходзіць ад слова **халодны**. Халаднік — гэта халодны суп. Звычайна яго гатуюць ^Ф не ў холад, а летам, калі вельмі горача і хочацца піць. Халаднік мае прыемны **кіславаты** смак. Гэту страву проста **прыгатаваць**, таму яна распаўсяджана на ўсёй тэрыторыі Беларусі (*Паводле інтэрнэт-рэсурсаў*).

Выпішыце аднакаранёвые слова да слова **халаднік**, размісціўшы іх у парадку ўтварэння. Назавіце ўтваральнныя асновы для кожнага слова.

Вызначце, ад якіх утваральных асноў і пры дапамозе якіх марфем утварыліся выдзеленыя слова.

 Карыстаючыся рознымі крыніцамі, расскажыце, як прыгатаваць халаднік.

123. Запішыце прыметнікі, утвораныя ад прапанаваных слоў па мадэлі **без-/бяз-/бес-/бяс-** + + **н**. Абгрунтуйце напісанне прыставак.

Шкода, душа, хлеб, дом, імя, шэрсць, цана, пілот.

Якія слова можна выкарыстаць для характарыстыкі чалавека?

 Прыставачна-суфіксальны спосаб утварэння — гэта адначасовае далучэнне да ўтваральнай асновы суфікса і прыстаўкі: лес(\square) → у́з + лес + → у́злесак, кра́й(\square) → бя́с + край + → бя́скрайні, бел(ы) → на́ + бял + → на́бяліць. Прыстаўка і суфікс далучаюцца да ўтваральнай асновы.

З а ў в а г а! Не могуць адначасова далучацца да ўтваральнай асновы дзве прыстаўкі ці два суфіксы.

124. Вызначце «трэцяе лішняе» ў радах слоў. Абгрунтуйце свой выбар.

1. Навушнік, наморднік, начальнік.
2. Прylesак, прыгажосць, прыгорак.
3. Падаконнік, падзяка, падбародак.

Растлумачце значэнне выдзеленых слоў праз падбор аднакаранёвых. Пакажыце, як яны ўтварыліся.

 125. Прачытайце тэкст, замяняючы слова ў дужках аднакаранёвымі дзеясловамі, утворанымі прыставачна-суфіксальным спосабам. Вызначце стыль і тып тэксту.

У з о р: нов(ы) → абнавіць.

Прыказка, як узор на кашулі-вышыванцы, (*жывы*), (*багаты*) выказанне. Яна часта (*дакладны*) з'яву, падзею.^{сн} Аздобленая* прыказкай думка закранае разум, (*поўны*) сэрца. Менавіта агульначалавече ў прыказках розных народаў (*блізкі*) людзей, вядзе да дружбы (*Паводле У. Калесніка*).

Чаму аўтар парабоўвае прыказку з узорам на кашулі-вышыванцы?

Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі. Растлумачце напісанне канчаткаў дзеясловаў. Вызначце ў іх прыстаўкі і суфіксы.

126. Аднавіце прапушчанае звяно словаўтваральнага ланцужка.

Сонца — ... — бяssonечны; жоўты — ... — пажаўщець; пра-
ца — ... — працоўны; ліст — ... — лісточак; хмара — ... — хмар-
насць; каса — ... — скасіць; дождж — ... — задаждыць.

Якую пару года можна апісаць, ужываючы прапанаваныя словаў? Скла-
дзіце некалькі сказаў.

§ 20. Складанне слоў і асноў. Утварэнне і правапіс складаных слоў

127. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці
з тэмай.

Мастацкія творы **саломапляцення** паэтычна называюць «бе-
ларускім золатам». На працягу лета салома як частка жыта
ўбірае ў сябе золата сонейка. А пасля ў складзе цудоўных сала-
манных вырабаў «выпраменявае» яго. Сучасныя майстры салома-
пляцення ствараюць **высакаякасныя** сувеніры.^{сн} Дзякуючы ім
«беларуская саломка» стала сапраўднай візітнай карткай нашага
добраўчлівага краю (*Паводле А. Коршак*).

Якія сувеніры робяць з саломы?

Шляхам падбору аднакаранёвых растлумачце значэнне выдзеленых слоў.

Словы могуць утварацца шляхам складання. **Складанне** —
гэта спосаб утварэння слоў ад дзвюх і больш утваральных
асноў: мала + прыкметны → малапрыкметны, беларуск(i) +
+ a + руск(i) → беларуска-рускi. Такія слова называюцца
складанымі. Складаныя слова ўтвараюцца шляхам:

- асноваскладання: хлеб(□) + a + завод(□) → хлебазавод;
- асноваскладання з суфіксацияй (складана-суфіксальны
спосаб): земл(я) + e + капа(ць) + льн → землекапальны;
- словаскладання: вечна + зялёны → вечназялёны.

128. Разгледзьце схему. Якія слова ўтвораны спосабам словаскладання, асноваскладання, асноваскладання з суфікацыяй (складана-суфіксальным спосабам)?

<u>цёмн</u> (ы)	+	<u>-а-</u>	+	<u>зялён</u> (ы)	=	<u>цёмна-зялёны</u>		
<u>сыр</u> (ы)	+	<u>-а-</u>	+	<u>ес</u> (ци)	+	<u>-к-</u>	=	<u>сыраежка</u>
<u>глыбока</u>	+	<u>паважаны</u>	=	<u>глыбокапаважаны</u>				

Якая частка слова дапамагае злучыць асновы ў адно складанае слова? У якой маўленчай сітуацыі вы выкарыстаеце слова глыбокапаважаны?

Звязніце ўвагу!

Злучыць асновы ў адно складанае слова дапамагаюць злучальныя галосныя **a, o, e, я**: ярк(i) + а + чырвоn(ы) → **ярка-чырвоны**; **падобны** да зерня → зерн(e) + е + падобн(ы) → **зернепадобны**; **валакно** з лёну → лён(□) + о + валакн(o) → **льновалакно**.

129. Прачытайце верш Г. Аўласенкі, устаўляючы замест пропуску складанае слова са значэннем ‘невялічкая птушка, якая корміцца мухамі’.

Спраўдзіць годнае імя **Ф**
Можа вельмі лоўка:
Мухі ўроссып —
Не стрымаць:
Побач

Вызначце, якім спосабам утварылася складанае слова.

130. Прачытайце пары слоў. Вызначце, як яны ўтварыліся. Падзяліце другую частку кожнага слова на склады і пастаўце націск. Якая літара пішацца ў першай частцы складанага слова, калі націск падае на першы склад другой часткі? А якая літара пішацца, калі націскным з'яўляецца іншы склад у другой частцы?

чАрн-а-брывы
чОрн-а-бароды

вАд-а-сховішча
вОд-а-канал

дАбр-а-якасна
дОбр-а-сумленна

131. Прачытайце тэкст. Колькі сэнсавых частак можна выдзеліць у ім?

У складаных словах могуць быць два націскі. Наяўнасць другога націску адыгрывае ролю ў правільным напісанні слова. Які варыянт выбраць: *добра*-*зычлівы* ці *дабразычлівы*? Памятайце, што калі другая частка складанага слова мае націск не на першым складзе, то свой націск з'яўляецца ў першай частцы. Атрымліваецца, маем дзве часткі са сваімі націскамі: *добра*-*зычлівы*. Цяпер здагадаліся, чаму пішам *добра*-*зычлівы*, але *добраякасны*? Два складаныя слова, але пішуцца па-рознаму ў залежнасці ад таго, колькі націскаў маюць (*Паводле М. Прохар*).

Колькі націскаў мае слова *добраякасны*? Раствумачце, як яно ўтворылася. Складзіце словазлучэнні са словамі *добра*-*зычлівы* і *добраякасны*.

132. Прачытайце прыклады. Рашице словаутваральныя «задачы».

У з о р: *золата + каса* = прыметнік — *залатакосы*.

вада + канал = назоўнік

востры + вугал = назоўнік

вада + плаваць = прыметнік

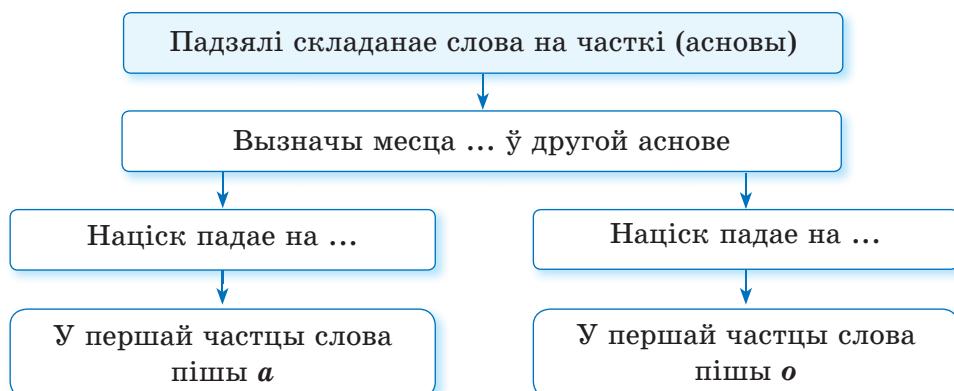
востры + зуб = прыметнік

сто + голас = прыметнік

сто + год = назоўнік

З двумя словамі складзіце сказы.

133. Прачытайце схему. Дапоўніце яе прапушчанымі словамі. Прывядзіце прыклады да схемы з практикання 132.

У складаных словах часткі *што-, слова-, фота-, мота-* пішуцца нязменна: *штогод, словатворчасць, фотакамера, мотаспорт*.

А л е: *фатограф, фатаграфія, матавоз, матацикл.*

У першай частцы складаных слоў **э** захоўваецца: *мэтанакіраваны, рэдкалессе, тэлерэклама, шэрвокі.*

Вы **к** **л** **ю** **ч** **э** **н** **н** **е**. У словах з першай часткай *шэсць* [Э] чаргуеца з [а], што адлюстроўваецца на пісьме: *шэсць год* → *шасцігадовы, шэсць знакаў* → *шасцізначны.*

134. Прачытайце. Ці з'яўляюцца сказы тэкстам?

Вы апрацоўвалі фотаздымкі пасля юбілею^Ф бабулі, і вас зацікавілі наступныя пытанні:

1. Ці змогуць у ф..таатэлье з ф..таздымка на тэлефоне зрабіць партрэт вашай бабулі?

2. Як выдаліць дату з ф..таздымка?

3. Як перанесці ф..таграфію з тэлефона на камп'ют..р?

4. Ці можна аднавіць^с выдаленыя з ф..таапарата ф..таздымкі?

Запішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары. Раствумачце напісанне арфаграм.

Карыстаючыся рознымі крыніцамі, адкажыце на пытанні практикавання.

Напісанне злучальных галосных *а, о, е, я* падпарадкоўваецца правілам «Правапіс *о, э, а*», «Правапіс *e, ё, я*», якія прымняюцца для напісання арфаграм у простых словах.

135. Запішыце па-беларуску назвы населеных пунктаў. Раствумачце напісанне арфаграм.

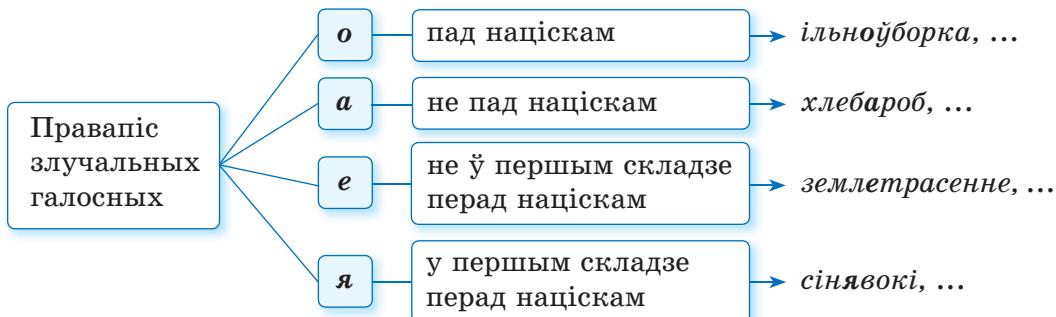
Белоозёрск, Верхнедзвінск, Новогрудок, Новолукомль, Новополоцк, Краснopolе, Светлогорск, Славгород.

У якой назве няма злучальнай галоснай?

Разгледзьце карту Беларусі. Вызначце, у якіх абласцях знаходзяцца населеныя пункты, назвы якіх вы запісалі. Ад назваў абласных гарадоў пры дапамозе суфікса **-шчиn-** утварыце назоўнікі.

136. Разгледзьце схему. Дапоўніце прыклады складаных слоў уласнымі.

Як вобразна называюць Беларусь? Складзіце з гэтым словам сказ.

137. Прачытайце. Падбярыце да тэксту загаловак.

Ляля, або Лёля, — самы светлы міфічны вобраз. Ляля — багіня д..ўгачаканай вясны. Яна прыгожая, высокая, апранутая ў бел..снежны ўбор дзяўчына. Багіня валодае жыцц..сцвярджальнай энергіяй. Характар у яе спакойны, д..бразычлівы. Ляля не шка-
дуе для людзей ні багацця^Ф, ні д..бробыту (*Паводле А. Бутэвіча*).

Назавіце складаныя прыметнікі, якія перадаюць рысы харектару Лялі.
Вызначце, як утварыліся гэтыя слова.

Спішыце тэкст. Раствумачце напісанне арфаграм.

138. Выканайце тэставую работу па тэме «Правапіс галосных у скла-
даных словах».

§ 21. Складанаскарочаныя слова (азнаймленне)

139. Прачытайце. Назавіце складаныя слова. Што паслужыла для іх
утваральнай асновай?

Медпункт ← *медыцынскі пункт*, мапед ← *матэрыкль і ве-
ласіпед*, ВТ ← *вылічальная* тэхніка*, СМІ ← *сродкі масавай
інфармацыі*.

Ці выкарыстоўваюцца злучальныя галосныя пры ўтварэнні такіх слоў?

 Складанаскарочанымі называюцца слова, якія ўтвораны шляхам аб'яднання частак слоў без дапамогі злучальных галосных. У якасці ўтваральных асноў выступаюць часткі слова (*мапед* ← *матыцикль* і *веласіпед*), літары (*ВТ* [вэтэ] ← ← *вылічальная тэхніка*), гукі (*ДАІ* [дайі] ← *дарожная аўтамабільная інспекцыя*).

Складанаскарочанае слова можа быць утворана і па мадэлі ‘частка слова + цэлае слова’: медінстытут ← *медыцынскі інстытут*, спецатрад ← *спецыяльны атрад*.

Спосаб утварэння складанаскарочаных слоў з’яўляецца разнавіднасцю складання.

140. Прачытайце. Назавіце складанаскарочаныя слова. Раствумачце іх значэнне. Як утварыліся складанаскарочаныя слова?

Стайць, ні з месца, пума^л
І паглядае сумна.
Патрэбна, мусіць, пуме
Купіць абнову^л ў ЦУМе.
Н. Галіноўская.

Побач ездзяць і БелАЗы,
ЛАЗы, КрАЗы і КамАЗы.
І аўтобус, і трамвай —
Куды хочаш ад'язджай.
Т. Мушынская.

● Назавіце аднародныя члены сказа. Раствумачце пастановуку знакаў прыпынку.

141. Прачытайце слова. «Расшыфруйце» назвы.

Гарвыканкам, спартзала, райаддзел, гармалзавод, насценгазета, юннат, рыбнагляд, Беларусбанк, РАУС, БРСМ, БДУ, МНС, ГУМ, ПВТ, СНД.

З двумя словамі (на выбар) складзіце сказы.

Складанаскарочаныя слова, утвораныя з частак слоў, вымажаўляюцца і пішуцца, як простыя слова: *гаркам* [гаркам], *газпрам* [гаспрам].

Літарныя і гукавыя складанаскарочаныя слова пішуцца з вялікай літары (*БДУ, МАЗ*) і вымаўляюцца, як літары ([бэдэу]) ці гукі ([мас]).

142. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Назавіце частку тэксту, у якой апісваецца лён.

Лён пасяўны

Адн..гадовая травяністая расліна з тонкім доўгім коранем. Сцябло пр..мастойнае ўверсе галінастое. Кветкі на доўгіх тонкіх квет..ножках, бледна-сінія ці блакітныя. Плод — шар..падобная скрыначка.

Больш за ўсё льну вырошчваецца ў краінах, што ўваходзілі ў склад былога СССР. На Беларусь, РФ, Прыбалтыку прыпадае больш за 70 % сусветнай^c вытворчасці льну.

З лячэбнай мэтай выкарыстоўваюцца насенне і алей. Яны ўваходзяць у склад многіх медпрэпаратаў (*Паводле Я. Шмарко, І. Мазана*).

Выпішыце ў асобныя групы складаныя і складанаскарочаныя слова. Вызначце, як яны ўтварыліся.

Спішыце першы абзац тэксту, устаўляючы прапушчаныя літары і ставячы знакі прыпынку. Абгрунтуйце свой выбар.

увéрсе

143. Прачытайце тэкст. Чаму ён так называецца? Колькі чалавек пастукалася да гаспадара?

Толькі аднаго

Да аўцюкоўца **пастукалі** ноччу:

— Пусціце пераначаваць.

— Хто вы?

— Я шафёр... **Вадзіцель...** Механік... Разумееце?

Аўцюковец на хвіліну задумаўся, пасля адказаў:

— Магу пусціць толькі аднаго (*Паводле У. Ліскага*).

Пра якія слова ветлівасці забыўся госць?

Назавіце слова з арфаграмай «Правапіс прыставак на зычны». Раствумачце напісанне.

Разбярыце па саставе выдзеленыя слова. Раствумачце, як яны ўтварыліся.

КАНТРОЛЬНЫЯ ПЫТАННІ І ЗАДАННІ

1. Раскажыце пра марфемную будову слова. Ці з'яўляеца аснова марфемай?
2. Якія слова называюцца аднакаранёвымі? Прывядзіце прыклады.
3. Якія змены могуць адбывацца ў словах пры іх утварэнні і змяненні? Прывядзіце прыклады.
4. На якія групы можна падзяліць правілы правапісу прыставак на зычны? Сформулюйце правила напісання *i*, *ы*, *й* пасля прыставак.
5. Якія слова з'яўляюцца вытворнымі? Прывядзіце прыклады.
6. Назавіце асноўныя спосабы ўтварэння слоў. Прывядзіце свае прыклады.

144. Прачытайце тэкст. Падзяліце яго на абзацы.

Наш праваднік — сонечны праменъчык.^{сн} Мы жава рухаліся за ім. Нарэ..це наш гарэзлівы праваднік прыпыні..ся. Ён як бы з радасцю паказваў нам: «Вось яна — кіслічка». Кісліца — звычайная траўка. Яна кіслая на смак, таму і мае а..паведную назvu. Кіслічка — маленькая раслінка. Лісцік яе мае светла-зялёныя часткі і нагад..вае с..рца. Кіслічка вельмі карысная расліна. Лісце яе можна спаж..ваць як шчаў..е (*Паводле М. Бусько*).

Спішыце тэкст, устаўляючы, дзе патрэбна, прапушчаныя літары. Падкрэсліце аднакаранёвые слова. Вызначце ў іх суфіксы.

- Знайдзіце ў тэксле слова, правапіс якіх адпавядае правілу «Напісанне спалучэння зычных».

145. Прачытайце. Дапоўніце разважанне словамі з практикання 144. Вызначце, да якога стылю адносіцца тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з тэмай.

Пра што нам можа расказаць суфікс? Па суфіксе мы можам вызначыць, да якой часціны мовы адносіцца слова, яго род. Некаторыя суфіксы назоўнікаў дапамагаюць вызначыць іх род. Так, слова з суфіксамі *-ар-*, *-нік-*, *-ік-* адносяцца да назоўнікаў мужчынскага роду. У тэксле суфікс *-нік-* мае назоўнік

Суфіксы *-iц-, -нiц-, -асiцъ-* падказваюць нам, што назоўнік жаночага роду. Суфікс *-iц-* мае слова ..., а суфікс *-асiцъ-* — назоўнік

Зрабіце разбор па саставе і словаўтаральны разбор слоў *праваднік, гарэзлівы, траўка*.

146. Прачытайце прыказкі і раскрыйце іх сэнс. Абгрунтуйце напісанне арфаграм.

1. Каб ры..ку з'есці, трэба ў ваду ле..ці. 2. Слова можа п..раніць і можа загаіць. 3. У крыніцу не носяць ва..іцу. 4. Пано-
сіш^с мазалёў — пад..ясі хлеба. 5. Не хвалі с..бе, няхай людзі
пахваляць.

Знайдзіце ў сказах вытворныя слова. Запішыце іх у пачатковай форме разам са словамі, ад якіх яны ўтварыліся. Вызначце спосаб утварэння.

Якая прыказка суадносіцца па значэнні з рускай *Хочешь есть калачи — не сиди на печи?*

147. Суаднясіце слова і спосаб яго ўтварэння. Назавіце словаўтаральныя марфемы.

1) торфапрадпрыемства	а) суфіксальны
2) малапаспяховы	б) словаскладанне
3) узгорак	в) прыставачны
4) пракукаваць	г) асноваскладанне
5) ажыннік	д) прыставачна-суфіксальны

У якіх значэннях можа ўжывацца выдзеленае слова? Складзіце два сказы са словам *пракукаваць* у розных значэннях.

МАРФАЛОГІЯ І АРФАГРАФІЯ

§ 22. Самастойныя і службовыя часціны мовы

148. Прачытайце, ставячы слова ў патрэбным парадку і ў патрэбнай форме так, каб атрымаўся дыялог. Дзякуючы чаму сказы набылі сэнс?

Брат пытаецца ў малодшай сястры, якой доўга не было дома:

- Ты, быць, дзе?
- Сяброўка, у, лепшая. Мы, ёй, з, лялькі, у, гуляць.
- І, хто, выйграць? (З часопіса «Бярозка»).

Якія слова маюць самастойнае лексічнае значэнне?

Назавіце слова, якія абазначаюць прадмет, прымету прадмета, дзеянне, замяняюць назыв асобы. Якія слова выконваюць службовую функцыю? Для чаго яны ўжываюцца ў маўленні?

 У беларускай мове ўсе слова падзяляюцца на разрады, якія называюцца **часцінамі мовы**. Падзел слоў на часціны мовы адбываецца на аснове іх агульных рыс — лексічных значэнняў (прадмет, прымета, дзеянне, лік і інш.), марфалагічных прымет (род, лік, склон, скланенне, спражэнне і інш.), сінтаксічнай ролі, спосабу словаўтварэння.

Усе часціны мовы падзяляюцца на **самастойныя і службовыя**.

149. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Праблема часцін мовы неаднойчы ўзнікала перад мовазнаўцамі розных эпох і народаў. Яшчэ ў чацвёртым стагоддзі да нашай эры Арыстоцель падзяліў усе слова на 4 часціны мовы. Вядомыя

рускія вучоныя, пачынаючы з М. В. Ламаносава, выдзялялі 8 часцін мовы. «Беларуская граматыка» Браніслава Тарашкевіча вылучала 9 часцін мовы: «імя, прымета, чысло, займя, дзеяслово, прыслово, прыймя, злуч, кліч». У больш познія класіфікацыі айчынных мовазнаўцаў уключана 10 часцін мовы (*Паводле Л. Сямешка*).

Падбярыце да выдзеленых назваў часцін мовы сучасныя адпаведнікі.

Раскрыйце лексічнае значэнне слова *мовазнаўца*.

150. Прачытайце тэкст. Вызначце стыль і тып маўлення.

Падарунак

У Толі і Колі на двух адзін дзень нараджэння. Толя і Коля — блізняты.

Тата і мама доўга абмяркоўвалі, што ім падарыць.

— Трэба іх саміх спытаць, — прапанавала мама.

— Я хачу хамяка, — не задумваючыся, сказаў Толя.

— Добра, — сказаў тата. — Хамяк не сабака, у кватэры трывмаць лёгка.

— А я хачу рыбак! Акварыум! — запатрабаваў Коля.

— І акварыум можна. Рыбкі не брэшуть, — сказаў тата.

— А мама што нам падорыць? — спытаў Толя.

— Вы ў нас агульныя, і падарункі будуць агульныя, — адказаў тата, але запытальна паглядзеў на маму.

— А я торт куплю, — сказала мама.

— Эх, лепш бы ў нас былі два дні нараджэння. Мы б два разы святковалі, у нас былі б два тарты! (*Паводле П. Місько*).

Выпішыце з тэксту прыклады самастойных часцін мовы, якія абазначаюць прадмет, прымету, дзеянне. Назавіце гэтыя часціны мовы.

Знайдзіце ў апошняй рэпліцы слова, якое выражает эмоцыю расчаравання.

● Прывядзіце з тэксту прыклады запазычаных слоў. Па якіх прыметах вы іх вызначылі?

● Раствумачце пастановку знакаў прыпынку ў выдзеленым сказе.

151. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму.

Ёсць шмат правіл, як прымаць падарункі. Адны лічаць, што трэба хуценька схаваць пакунак і, калі госці пойдуць дадому, паглядзець, што ж табе падарылі. Іншыя, наадварот, думаюць, што трэба адразу ж паглядзець падарунак і выказаць свае адносіны да яго. Вы, безумоўна, шмат атрымлівалі цікавых і нечаканых падарункаў. Які падарунак вам асабліва запомніўся і спадабаўся?

Параіце сябрам, якога правіла трэба прыгрымлівацца, прымаючы падарунак, каб не пакрыўдзіць таго, хто яго падарыў.

Разыграйце з суседам па парце сітуацыю віншавання, апісайшы падарункі, якія вы зрабілі б адзін аднаму. Прыдумайце слова віншавання на дзень нараджэння сябра.

152. Прачытайце верш. Падбярыце да яго загаловак.

Калі б магла в..сёлку з неба зняць,
Я падарыла б маме.
Каб з **хмарак** я магла дыван саткаць,
Я падарыла б маме!
Пralескі ўсіх л..соў і стужкі^Ф рэк
Я **падарыла** б маме.
І ласку, і ц..пло на доўгі век
Я падарыла б маме!
Св..тло б..роз і пес..ньку **малой**
Сініцы сін..крылай —
Хачу паднесці ўсё, што мне самой
Матуля падарыла!

Э. Агняцвет.

Спішице верш, устаўляючы прапушчаныя літары. Абазначце, якім часцінамі мовы з'яўляюцца выдзеленыя слова.

Назоўнік

§ 23. Назоўнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма

153. Прачытайце верш.

Воблака

Уткнуўшы ў бераг вудзільнó,
Я вуджу раніцю.
А воблака? Плыве яно
І небам, і вадою.
Нарэшце клюнула разок —
І рыбка немалая! —

З пяром гусіным паплавок
Пад воблака нырае...
Вада ў кругах! Вада ў кругах!
І неба ў ёй не тое...
А воблака? Яно ў руках
Трапечацца жывое.

A. Куляшоў.

- Якія выдзеленыя слова адказваюць на пытанне **х то?**, а якія — на пытанне **ш то?** Раствумачце лексічнае значэнне гэтых слоў. Да якой часціны мовы яны адносяцца?

Назоўнік — гэта часціна мовы, якая абазначае прадмет і адказвае на пытанні **х то?** **ш то?: глобус, падарожнік, карта, возера.**

Назоўнікі адносяцца да мужчынскага, жаночага або ніякага роду, змяняюцца па ліках і склонах.

Назоўнікі могуць выконваць ролю любога члена сказа:
Святлана — шасцікласніца. Яна з маленства захапляеца мастаствам саломапляцення.

Пачатковай формай назоўніка з'яўляецца форма назоўнага склону адзіночнага ліку.

154. Прачытайце тэкст. Якое асноўнае прызначэнне назоўніка ў мове?

Назоўнік — важная часціна мовы. Яшчэ першы бытныя людзі, пазнаючы навакольны свет, называлі прадметы і з'явы, і гэтыя найменні замацоўваліся ў мове. Па назіраннях вучоных, назоўнікі з'яўляюцца ў маўлennі дзіцяці ў ліку першых слоў. І гэта зразумела. Дзіця з цікаўнасцю глядзіць на свет і хоча ведаць, як называецца ёсё тое, што яго акружает.

Назоўнік — самая прадстаўнічая па колькасці слоў часціна мовы. Амаль кожнае другое слова ў нашым маўлennі — назоўнік (*Д. Разенталь*).

Запішыце апошні абзац тэксту. Дапоўніце яго двума-трэціма сказамі для пацвярджэння думкі, выказанай аўтарам: *У выкаванні пра ... было ўжыта ... назоўнікаў. Без назоўнікаў сказы былі б*

155. Прачытайце тэкст. Вызначце стыль маўлення. Абгрунтуйце сваё меркаванне. Назавіце моўныя сродкі, якія вызначаюць асаблівасці стылю. Да якога тыпу маўлення адносіцца тэкст?

Рыбалоў

На св..танні Андрэй і Юрэ селі (*ў/у*) човен і паплылі на знаёмыя м..сціны да (*в*)озера. Там добра браліся карасі і краснапёркі. Пасярод (*в*)озера быў маленькі (*в/a*)стравок, хлопцы даплылі да яго і закінулі (*в*)уды. Пачалі ц..рпліва чакаць клёву. За (*ў/у*)сю раніцу Юрка злавіў некал..кі плотачак, а Андрэй — аднаго карася.

— Бач ты, і яму захацелася **рыбкі!** — Юрка паказаў рукою на шэрага з серабрыстым жывоцікам каршуна. — Не, даражэнькі, сёння і табе не пашанцуе.

Каршун зрабіў некалькі **кругоў**, нырнуў і стаў цяжка ўзнімацца ў паветра з вялікім **шчупаком** у кіпцюрах.

— А ты казаў, што яму не пашанцуе, — зірнуў Андрэй на Юрку.

— Снасці ў яго не такія, як у нас. Нездарма людзі празвалі яго **рыбаловам** (*Паводле У. Ляданскага*).

Назавіце пачатковую форму выдзеленых назоўнікаў.

Знайдзіце сказ са звароткам. На якое пытанне адказвае слова, што выступае ў ролі зваротка? У чым асаблівасць яго выкарыстання ў гэтым сказе? Якой часцінай мовы выражаны зваротак?

Спішыце першы абзац тэксту, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары. Першы сказ разбярыце па членах сказа.

! Назоўнікі маюць розныя лексічныя значэнні. Гэта назвы канкрэтных прадметаў (*кніга, дом*), раслін (*кветка, трава*), асоб (*сусед, пісьменнік*), жывых істот (*войк, шчупак*), з'яў прыроды (*маланка, дождж*), дзеянняў (*плаванне, бег*), апрадмечаных уласцівасцей (*смеласць, радасць*), розных падзей (*свята, сход*), абстрактных паняццяў (*думка, вечнасць*), прымет (*блакіт, сінь*).

156. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Калі ёсць што самае прыгожае ў свеце, то гэта воблакі. О, як яны збіраюцца! Як плывуць і растаюць у сіняве!

Толькі воблакі могуць расказаць пра нястрымны рух жыцця. Іх трэба навучыцца чытаць і разумець. Воблакі бываюць высокія і нізкія. На два паверхі і нават на тры. Ёсць рэдкія і сущэльныя. Ёсць хмары і хмаркі. Ёсць похмаркі. Адны прыносяць яснасць, другія — непагадзь і навальніцу.

Воблакі ўпрыгожваюць неба, апранаюць яго (*Паводле I. Грамовіча*).

Знайдзіце ў тэксце назоўнікі. Выпішыце іх, размеркаваўшы па наступных групах: 1) назвы прымет; 2) назвы абстрактных паняццяў; 3) назвы з'яў прыроды; 4) назвы дзеянняў.

- Выпішыце з тэксту роднасныя слова, абазначце корань.

§ 24. Агульныя і ўласныя назоўнікі. Правапіс уласных назваў

✓ 157. Прачытайце тэкст. Як вы думаеце, якіх назоўнікаў у беларускай мове больш: агульных ці ўласных?

Назоўнікі падзяляюцца на агульныя і ўласныя. Агульныя адрозніваюцца ад уласных тым, што яны называюць аднародныя прадметы (брат, чалавек, радасць, чырвань), а ўласныя з'яўляюцца назвамі адзінковых прадметаў (Мінск, Няміга, (плошча) Перамогі, Алеся).

Краіна — гэта агульная назва для ўсіх краін, аднак у кожнай краіны ёсць індывідуальнае імя: Беларусь, Расія, Балгарыя і інш. Ёсць свае імёны, імёны па бацьку і прозвішчы ў кожнага чалавека. Васілевіч Алена Сямёнаўна — прозвішча, імя і імя па бацьку беларускай пісьменніцы. Уласныя загалоўкі маюць і кнігі. «Пачакай, затрымайся...» — кніга Алены Васілевіч.

Выпішице з тэксту па пяць агульных і ўласных назоўнікаў, дапоўніце рады сваімі прыкладамі.

Якія творы Алены Васілевіч вы чыталі?

Агульныя назоўнікі — гэта назвы аднародных прадметаў, з'яў, паняццяў: *горад, колер, свята, зязюля*.

Уласныя назоўнікі — гэта імёны і прозвішчы, геаграфічныя і астранамічныя назвы, клічкі жывёл, назвы свят, гісторычных падзей, помнікаў, арганізацый (*Іван Дамінікавіч Луцэвіч, Гомель, Марс, Жучка, Дзень Перамогі, Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь*).

У якасці ўласных назваў могуць выступаць словазлучэнні. У сказе яны з'яўляюцца адным членам сказа.

158. Прачытайце верш. Спішыце. Падкрэсліце агульныя назоўнікі. Назавіце іх пачатковую форму.

Калі рана ўстанеш —
Разам з сонц..м зыркім,
Што ўсплыве над зыбкім
В..гнішчам зары, —
Колькі ты пабачыш
З'яў жыцця дз..восных,
Колькі цудаў розных
Згледзіш на двары!

Калі рана ўстанеш —
Разам з мамай, татам
Ды за справу-працу
Возьмешся хутчэй, —
Колькі ты пазнаеш
Радасці н..сцерпнай —
Аж да песні з сэрца,
Аж да слёз з вачэй!

H. Гілевіч.

Да слова **вогнішча** падбярыце і запішыце роднасныя словаў, выдзеліце ў іх корань. Ад чаго залежыць правапіс першай літары ў корані гэтых слоў?

159. Прачытайце. Знайдзіце ў сказах уласныя назоўнікі, якія маюць адпаведныя агульныя. З якой літары пішуцца агульныя назоўнікі?

1. Англійскі граф Сэндвіч прасіў падаваць на снеданне складзеныя разам дзве лустачкі хлеба, паміж якімі клалі халоднае мяса. 2. Французскі повар Аліёе прыдумаў знакаміты салат у другой палове XIX стагоддзя. 3. Марожанае з рознымі дабаўкамі — шакаладам, арэхамі і ягадамі — упершыню было прыгатавана ў французскім горадзе Пламбір.

 Запішыце парамі ўласныя назоўнікі і адпаведныя агульныя.

Уласныя назоўнікі пішуцца з вялікай літары: *Палессе, вуліца Вінаградная, кошка Мурка*.

Назвы кніг, газет, часопісаў, карцін, кінафільмаў, фабрык і іншыя пішуцца з вялікай літары і бяруцца ў двукоссе: аповесць «*Насцечка*», карціна «*Хлеб*», фабрика «*Камунарка*», стадыён «*Дынама*».

Калі ў назве ёсць слова *імя*, то яна ў двукоссе не бярэцца: *бібліятэка імя Міхася Лынькова, парк імя Янкі Купалы*.

160. Прачытайце тэкст. Каго са знакамітых людзей Віцебшчыны вы ведаецце?

Выдатныя мясціны Віцебшчыны

Віцебшчына — легендарны край блакітных азёр, старажытных гарадоў і старадаўніх помнікаў. Ён даў свету такія імёны, як Ефрасіння Полацкая, Францыск Скарына, Марк Шагал, Жарэс Алфёраў, Іван Чэрскі, Леў Выгоцкі...

Менавіта на віцебскай зямлі жыў сусветна вядомы мастак-авангардыст Казімір Малевіч. Тут таленавіты жывапісец Ілья Рэпін стварыў амаль 40 карцін і малюнкаў. Унікальныя прыродныя жамчужыны Віцебшчыны — Нацыянальны парк «Браслаўскія азёры», які славіцца сотнямі малаяунічых азёр і астрavoў, Ландшафтны заказнік «Ельня», дзе знаходзіцца адзін з самых вялікіх у Еўропе масіваў

стара даўніх вярховых балот і ледавіковых азёр (*Паводле элек-
троннага рэсурсу Belarus.by*).

Выпішыце з тэксту ўласныя назвы. Што яны абазначаюць? Падкрэсліце вялікую літару ў назоўніках. Раствумачце яе правапіс.

● Спішыце першы сказ, разбярыце яго па членах сказа, растворумачце пастаноўку знакаў прыпынку. Якімі членамі сказа з'яўляюцца назоўнікі?

 Выкарыстоўваючы матэрыялы электронных рэсурсаў, складзіце для адна- класнікаў паведамленне пра Нацыянальны парк «Браслаўскія азёры» або Ландшафтны заказнік «Ельня» на тэму «Запрашаю вас у падарожжа па...».

161. Спішыце верш, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары. Падкрэсліце ўласныя назоўнікі, растворумачце правапіс вялікай літары.

На ўроку геаграфіі

— Пакажы мне (*E/e*)нісей.
Як той слуп, стаіць (*M/m*)ацвей.
— Ну, а (*B/b*)олга, (*B/b*)олга дзе?
— Ды няма яе н..дзе.
— (*C/c*)віслач пакажы яшчэ.
— (*C/c*)віслач? Вунь яна ц..чэ.
Праз (*va/a*)кно яна відаць,
Мне н..цяжка паказаць.

A. Дзеружынскі.

§ 25. Назоўнікі адушаўлённыя і неадушаўлённыя

162. Прачытайце тэкст. Да якога стылю і тыпу маўлення ён адносіцца? Абгрунтуйце стылістычную ролю назоўнікаў у тэксле.

Крыўда

Вярнуўся Косця са школы надзьмуты і сядзіты.

— Ты што сёння такі? — спытала мама.
— Мне настаўніца паставіла дрэнную адзнаку, — адказаў хлопчык. — За ката.

Косцік разгарнуў сыштак і паказаў намаляванага ката. Кот быў прыгожы: хвост трубою, поўсць паласатая і вусы, як у тыгра.

— Добры кот, — сказала мама. — Ты, можа, дрэнна паводзіў сябе на ўроку малявання?

— Не, — адказаў Косця. — У нас сёння не было малявання. Я на ўроку матэматыкі ката маляваў (*Паводле В. Хомчанкі*).

Выпішыце з тэксту па два назоўнікі, якія адносяцца да наступных сэнсавых групп: 1) назвы асоб; 2) назвы жывёл; 3) назвы канкрэтных прадметаў.

Адушаўлённыя назоўнікі — гэта агульныя назвы людзей, жывёл, жывых істот (*беларус, дзіця, рыба, дрозд, муха*), а таксама назвы міфалагічных, фантастычных істот (*Зеўс, лесавік*), дзіцячых цацак (*лялька, мядзведзь*), шахматных фігур (*слон, ферзь*), якія адказваюць на пытанне **х т о?**.

Неадушаўлённыя назоўнікі — гэта назвы прадметаў (*нож, машина*), прылад (*рыдлёўка, станок*), рэчываў (*мёд, алей*), пачуццяў (*любой, пяшчота*), раслін (*васілёк, вярба*), з'яў прыроды (*гром, снег*), якія адказваюць на пытанне **ш т о?**.

163. Прачытайце назоўнікі.

III т о?

стол
атрад
дуб

X т о?

слон
сын
снегавік

Паразважайце, якія слова называюць жывое ў прыродзе, а якія — нежывое.

Запішыце назоўнікі ў форме вінавальнага склону, абазначце канчаткі.

Дакажыце, што назоўнік *атрад* адносіцца да неадушаўлённых назоўнікаў, хоць і абазначае сукупнасць асоб, а назоўнік *снегавік* адносіцца да адушаўлённых назоўнікаў.

Зварніце ўвагу!

Форма вінавальнага склону неадушаўлённых назоўнікаў супадае з формай назоўнага склону: Н. скл. = В. скл.: *атрад*.

Форма вінавальнага склону адушаўлённых назоўнікаў супадае з формай роднага склону: Р. скл. = В. скл.: *снегавіка*.

164. Прачытайце тэкст. Вызначце яго асноўную думку. Як вы разумееце назvu тэксту?

Хто вінаваты

Міша ніяк не мог зразумець, чаго ад яго хочуць і што ён такое зрабіў. Падумаеш, у абед скарыначкай хлеба запусціў у сабаку Рубіка, каб не сумна было абедаць. Толькі бабуля з дзядулем перасталі есці, а потым дзядуля ціха сказаў:

— Прасі прабачэння...

Хлопчык незадаволена надзьмуўся і прамармытаў:

— Даруйце... Я болей не буду...

— Не-не, не ў нас прасі прабачэння, — паспяшаўся спыніць унука дзядуля.

— Даруй мне, Рубік, — звярнуўся хлопчык да Рубіка, які вінаватымі вачыма сачыў за ўсім, што адбывалася на кухні.

— Ты і зараз, мусіць, не зразумеў. У хлеба прасі прабачэння.

Як можна прасіць прабачэння ў хлеба?! Ён ча-ста бачыць, як кідаюць хлеб у скрынкі для смец-ця, проста на зямлю. І ніхто не просіць пррабачэн-ня. А калі так робяць, значыць, хлеб — мёртвая рэч. А тут — прасі пррабачэння. Хлопчык падняў скарыначку і заплакаў: ён не ведаў, хто вінаваты (*Паводле А. Жука*).

Выпішице з тэксту адушаўлёныя назоўнікі. Раствумачце правапіс вя-лікай літары ў некаторых з іх.

 Як бы вы патлумачылі Мішу, за што ён павінен прасіць пррабачэння ў хле-ба? Падрыхтуйце вуснае выказванне.

Асабовымі называюцца адушаўлёныя назоўнікі, да якіх адносяцца назвы асоб па сацыяльнай і нацыянальной прына-
лежнасці (*рабочы, літавец*), прафесіі і родзе дзейнасці (*урач, студэнт*), роднасці, сваяцтве (*брат, бацька*), месцы жы-
харства (*гараджанін, мінчанка*), розных якасцяў (*весялун, патрыёт*).

165. Спішыце прыказкі. Раствумачце іх сэнс. Падкрэсліце адушаўлёныя назоўнікі, якія абазначаюць асобу.

1. Лепш дзесяць прыяцеляў, чым адзін вораг.
2. Вада сябра лепшая за мёд ворага.
3. Мудрэц свайго разуму не паказвае.
4. Блізкі сусед лепшы за дальняга родзіча.
5. Дзе маці нарадзіла, там і радзіма.
6. Лепш у сваякоў з голаду ўмерці, чым у чужакоў золата збіраць.

§ 26. Назоўнікі канкрэтныя і абстрактныя

166. Прачытайце верш.

Колькі той **радасці** ў чалавека!
Болей работы, **трывогі**, **турбот**...
Ды сустракае вясною спрадвеку
З радасцю чыстай ён птушак прылёт...
Сёння мне зранку працуецца весела:
Стукнула звонка ў шыбу **пчала**,
Ластаўка смутак **крылом** перақрэсліла,
Ліпа цвісці на двары пачала.

П. Панчанка.

Запішыце выдзеленыя назоўнікі ў пачатковай форме. Якія з іх спалучаныца са словамі **два**, **дзве**? Запішыце гэтыя спалучэнні. Чаму некаторыя назоўнікі нельга палічыць?

 Як вы разумееце выраз «працуецца весела»? Як вы думаеце, калі чалавеку весела працеваць?

Усе агульныя назоўнікі падзяляюцца на **канкрэтныя** і **абстрактныя**.

167. Прачытайце табліцу. Адкажыце на пытанні:

1. Якія назоўнікі адносяцца да канкрэтных?
2. Якія назоўнікі адносяцца да абстрактных?
3. Як адрозніць канкрэтныя назоўнікі ад абстрактных па марфалагічных прыметах?

Агульныя назоўнікі

Назвы	
Канкрэтныя <ul style="list-style-type: none"> • адзінкавых прадметаў: <i>аловак, палац;</i> • з'яў прыроды: <i>дождж, гром;</i> • часавых адзінак: <i>суткі, тыдзень;</i> • меры і вагі: <i>метр, грам;</i> • дзеянняў: <i>паход, падказка;</i> • людзей: <i>вучаніца, студэнт;</i> • геаграфічных паняццяў: <i>город, рака;</i> • прадпрыемстваў: <i>фабрика, завод;</i> • твораў: <i>аповесць, паэма</i> 	Абстрактныя <ul style="list-style-type: none"> • разумовых паняццяў: <i>сумленне, мысленне;</i> • фізічных і псіхічных адчуваць: <i>голад, стома;</i> • якасцей, уласцівасцей: <i>сціласць, дабрата;</i> • прымет: <i>чырвань, сінь;</i> • стану, дзеянняў: <i>сон, касьба;</i> • навуковых паняццяў: <i>клямат, сюжэт</i>
Адметныя марфалагічныя прыметы	
Канкрэтныя <ul style="list-style-type: none"> • змяняюцца па ліках: <i>месяц — месяцы, яблык — яблыкі;</i> • спалучаюцца са словамі <i>два, трыв і г. д.:</i> <i>дзве ракі, трыв вуліцы</i> 	Абстрактныя <ul style="list-style-type: none"> • звычайна маюць форму толькі адзіночнага ліку: <i>дабро, сум;</i> • не спалучаюцца са словамі <i>два, трыв</i>, але могуць спалучацца са словамі <i>многа, мала:</i> <i>многа цяжкасцей, мала радасці</i>

168. Прачытайце тэкст — нататку з газеты. Вызначце яе асноўную думку. Да якога стылю адносіцца тэкст?

Калі мы пераехалі ў наш прыгожы новы шматпавярховы дом, двор быў як лялечны. А цяпер? Адны жалезныя штыры тырчаць на месцы спартыўнага гардака, дзе парыпваюць пад ветрам петлі, на якіх мацаваліся арэлі. Як войска вандалаў прайшло! Зразумела, што дарослы чалавек не будзе ламаць арэлі, «упрыгожваць» сцены ў пад’ездах рознымі слоўцамі, пакідаць свае «аўтографы» ў ліфце. Робяць гэта сённяшнія юныя, без выхавання і сумлення, накіроўваюць лішак* сіл на разбуральныя справы.

Сум бярэ ад гэтага: падлеткі, якім ужо па сілах зрабіць нешта карыснае, выбіраюць зусім іншае... (З газеты «Раніца»).

Выпішыце з тэксту пяць канкрэтных і ўсе абстрактныя назоўнікі.

 Чаму ў нататцы слова «ўпрыгожваць» і «аўтографы» ўзяты ў двукоссе? У якім значэнні яны ўжыты?

● Вызначце, якім спосабам утворана слова *шматпавярховы*, разбярыце яго па саставе.

169. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак.

Неяк вясной пайшоў у лес паглядзець, ці ідзе ўжо сок з бяроз. Я ўбачыў тры дубкі, што раслі адзін каля аднаго. Яны ўяўляліся мне роднымі братамі.

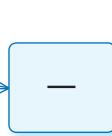
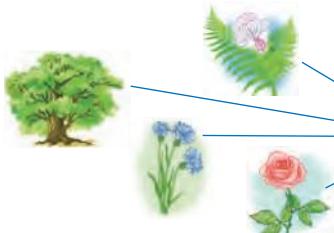
Я выкапаў (*y/ў*)се тры ду(*n/b*)кі і пасадзіў іх на роўнай адлегласці ад аднаго.^{ен} Хай растуць дубы, апетыя ў ка(*c/z*)ках, вершах і розных апавяданнях. *Ду(b/n)-цар, ду(b/n)-волат!* Веліч і прыгажо(*c/s*)ць. *Бу(ð/ðz)e* ад дубоў (*y/ў*)сім кары(*c/s*)ць: (*y/ў*)летку будуць даваць ценъ^Ф, (*y/ў*)весень можна збіраць жалуды (*Паводле А. Федарэнкі*).

Спішыце апошні абзац тэксту, раскрываючы дужкі.

 Падкрэсліце назоўнікі. Зверну літарай *k* пазначце канкрэтныя назоўнікі, літарай *a* — абстрактныя.

Абмяркуйце са сваімі сябрамі, ці лёгка рабіць карысныя справы. Выкарыстоўваючы інфармацыю з папярэдняга практикання, складзіце выказванне «Якая справа, такая і слава».

170. Часта назоўнікі, якія ўжываюцца ў пераносным значэнні, называюць вобразы-сімвалы. Падбярыце да назоўнікаў, якія адпавядаюць малюнкам, словазлучэнні і згрупуйце іх. Запішыце сказы.

- сімвал прыгажосці
- сімвал духоўнасці
- сімвал шчасця
- сімвал моцы

Падкрэсліце назоўнікі. Вызначце, якія назоўнікі адносяцца да канкрэтных, а якія — да абстрактных.

§ 27. Назоўнікі зборныя і рэчыўныя

171. Прачытайте тэкст. Вызначце стыль і тып маўлення.

Тату ў нядзелю прыйшла добрая думка — схадзіць у Батанічны сад. Усе яе падтрымалі.

Каля ўвахода і на алеях было шмат людзей. Мітусліва бегала дзетвара. Дарослыя ўголас чыталі надпісы на таблічках і не стрымліваліся: «Ах, якія гладыёлусы! Якія астры! А вяргіні!»

Мы пайшлі па дубовай алеі, потым па яблыневай. На дрэвах ціха шапацела **лісце**, чырванела **садавіна**.

Потым мы ішлі каля возера, бачылі, як спаважна і ганарыста плаваюць чорныя і белыя лебедзі, жыруюць каля астраўка дзікія качкі, у **хмызняку*** мітусіцца дробнае птаства. Па бярозавай алеі дайшлі да плантацый руж і фантанчыка. Вечер раздзімаў пырскі, і ў іх пералівалася ўсімі фарбамі вясёлка (*Паводле П. Місько*).

З выдзеленых у тэксце назоўнікаў выберыце і запішыце тыя, якія абазначаюць сукупнасць: 1) людзей; 2) жывых істот; 3) аднародных прадметаў.

Пагуляем у даследчыкаў-мовазнаўцаў. Пасправуйце правесці наступны эксперимент: далучыце да выдзеленых назоўнікаў слова *два*, *трэ*. Ці маюць сэнс такія граматычныя канструкцыі? Вызначце лік назоўнікаў. Зрабіце вывод пра тое, ці можна ад прапанаваных назоўнікаў утварыць форму множнага ліку.

гладыёлус

Зборныя назоўнікі абазначаюць сукупнасць аднародных або падобных прадметаў, якія ўспрымаюцца як непадзельнае цэлае: *лісце*, *калоссе*, *вучнёўства*, *бярэзнік*.

Значэнне зборнасці выражаецца:

- пры дапамозе суфіксаў *-ств-* (-*цтв-*), *-ам-*, *-ар-*, *-нік-*, *-й-* і інш.: *студэнтва*, *бедната*, *машкара*, *алешнік*, *звяр'*[*й* + *о*];
- шляхам падаўжэння зычных: *калоссе*, *насенне*, *ламача*.

Зборныя назоўнікі не спалучаюцца са словамі *два*, *трэ* і маюць форму толькі адзіночнага ліку.

172. Выпішыце з прапанаваных пар слоў зборныя назоўнікі. Чым яны адрозніваюцца ад канкрэтных назоўнікаў?

Лісты — лісце, каласы — калоссе, галіны — голле, прамяні — праменне, крылы — крылле, птушкі — птаства, звяры — звяр’ё.

● Падкрэсліце слова з падоўжанымі зычнымі гукамі. Паміж якімі гукамі зычныя могуць вымаўляцца падоўжана?

● Пракаменціруйце правапіс слова з апострафам.

173. Прачытайце верш.

Светлячок

Дзе вербы плакучай галінкі
Адбіў серабрысты паток,
На дробным лісточку расінку
Аднойчы сустрэў светлячок.
Сустрэў ён і залюбаваўся,
Як ранняю, ціхай парой

У светлых праменях яна ўся
Вясёлкавай ззяе красой.
Часамі яна ў аддалені
З галінкі якой замігціць,
Схаваецца зноў у праменне,
Пакуль светлячок дабяжыць.

Максім Танк.

Які з выдзеленых назоўнікаў указвае на колькасць, а які — на сукупнасць?

Знайдзіце ў апошнім сказе верша зборны назоўнік. Дакажыце, указываючы адметныя марфалагічныя прыметы, што ён адносіцца да зборных.

● Выпішыце з верша слова, напісанне якіх адпавядае правілу «Правапіс **д і дз, т і ц**».

174. Прачытайце і адгадайце загадкі.

1. Была жоўтая, стала зялёная, сонца пацалавала, зноў жоўтая стала. 2. Вырас куст, на кусце домікі, а ў доміках дзеткі. Домікі разваліліся, дзеткі пакаціліся. 3. На вадзе родзіцца, на агні вырастает, а як у ваду падпадае, зноў прападае. 4. Белы, як снег, салодкі, як мёд. 5. Салодкі, ды не цукар, ліпкі, ды не клей, смачны, ды не цукерка.

А д г а д к і: *гарох, пшаніца, мёд, соль, цукар.*

Падумайце і адкажыце, ці паддаюцца запісаныя назвы лічэнню. Ці можна гэтыя рэчывы вымяраць?

175. Прачытайце. Выпішыце ў адзін слупок слова, якія абазначаюць прадметы, што можна палічыць; у другі — слова, якія абазначаюць прадметы, што палічыць нельга; у трэці — слова, якія абазначаюць адзінкі вымярэння (грам, кілаграм, метр і інш.).

Ліст, лістота, лісце, алей, дзятва, галінка, голле, студэнт, студэнцтва, мука, калоссе, каласок, сок, пер'е, шоўк, дубняк, дубок, суніцы, духі.

Як называюцца гэтыя групы назоўнікаў?

 Назоўнікі, якія абазначаюць назвы рэчываў аднароднага саставу, называюцца **рэчыўнымі**. Да рэчыўных назоўнікаў адносяцца назвы:

- розных матэрыялаў: *сталь, нафта, азот, соль;*
- траў, агародных культур, ягад: *пшаніца, капуста, чабор, маліны;*
- харчовых прадуктаў: *чай, цукар, малако, сыр;*
- лекаў: *аспірын, валідол;*
- тканіны: *шоўк, бавоўна;*
- прыродных з’яў: *снег, град, іней.*

Рэчыўныя назоўнікі не спалучаюцца са словамі *два, трыв і іншымі* і маюць форму толькі адзіночнага або толькі множнага ліку.

176. Спішыце. Падкрэсліце рэчыўныя назоўнікі, вызначце іх лік.

Лета ў бабулі жыла ўнучка Зіна,
Ела цыбулю, клубніцы, маліны.
Бабуля з ягад варэнне варыла,
Унучку на радасць карміла-паіла,
Сок выціскала з маліны, каліны.
— Карысна, — казала, — адны вітаміны.
Яблыкі церла, чысціла бручку.
— Еш на здароўе, расці, мая ўнучка.

X. Жычка.

§ 28. Род назоўнікаў. Несупадзенне роду некоторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах

177. Прачытайце тэкст.

Катэгорыя роду — адна з самых цікавых і загадковых з'яў у мове. Ці задумваліся вы пра тое, чаму *стол* — мужчынскага роду, *парта* — жаночага, а *малако* — ніякага? Ніхто з сучаснікаў не ўсведамляе, чаму назвы дрэў *вяз*, *клён*, *ясень*, *дуб* — мужчынскага роду, а *ліпа*, *асіна*, *сасна*, *бяроза*, *вярба* — жаночага. Што пакладзена ў аснову размеркавання назоўнікаў па родавых групах?

У розных мовах свету — неаднолькавая колькасць родаў. У многіх сучасных мовах трыв роды. Ёсць мовы, у якіх толькі мужчынскі і жаночы род, а ёсць мовы «бязродавыя». Чаму так? Усе гэтыя загадкі даўно хвалююць вучоных. Існуе думка, што ў старажытнасці рэчы, якія належалі жанчыне, называліся словамі жаночага роду — *нітка*, *хата*, *зямля*, *печ*, *каза*, а рэчы мужчыны — *конь*, *зубр*, *войк*, *акунь* — мужчынскага роду.

У сучаснай беларускай мове род адушаўлёных назоўнікаў адлюстроўвае адрозненні паводле полу: *хлопчык* — *дзяўчынка*, *студэнт* — *студэнтка*, *войк* — *ваўчыца*. Род неадушаўлёных назоўнікаў не залежыць ад лексічнага значэння слова, а вызначаецца па харектары асновы і канчатку (*Паводле Л. Сямешкі*).

Чаму катэгорыю роду вучоныя называюць адной з самых цікавых і загадковых з'яў у мове? Ці існуе адказ на пытанне пра ўзнікненне катэгорыі роду?

● Якога роду бываюць назоўнікі? Вусна прывядзіце прыклады з тэксту. Далучыце да прыведзеных назоўнікаў прыметнікі і дзеясловы ў форме прошлага часу. Запішыце. Выдзеліце ў словах канчаткі.

У з о р: *Раслā* прыгож~~ая~~ *ліпā*.

178. Прачытайце тэкст, далучаючы прыметнікі да назоўнікаў. Спішыце. Вызначце род назоўнікаў.

Калі на зямлі з'явіўся першы мастак? Яго след вядзе ў (*сівы*) даўніну, бо (*выяўленчы*) мастацтва адно з самых старажытных. (*Галоўны*) тэма першых выяў старажытных мастакоў — жывёлы. Першыя малюнкі чалавека — гэта яго першыя веды пра свет, які поўніўся (*бясконцы*) безліччу небяспечных з'яў. Ствараючы

выявы жывёл, чалавек нечакана для сябе самога ўсвядоміў сваю (*магутны*) сілу і перавагу над зверам (*Паводле А. Таланцавай*).

● Прывядзіце прыклады канкрэтных і абстрактных назоўнікаў. Знайдзіце ў тэксле асабовыя назоўнікі.

Да якога тыпу маўлення адносіцца тэкст? Сцісла перакажыце яго змест.

Назоўнікі агульнага роду абазначаюць асоб і жаночага, і мужчынскага полу: *непаседа Аня, непаседа Толя*.

Некаторыя назоўнікі, якія абазначаюць професіі, званні, пасады, маюць толькі форму мужчынскага роду, але могуць адносіцца і да асоб жаночага полу: *сакратар (урач, інжынер, прафесар) Сямёнаў, сакратар (урач, інжынер, прафесар) Сямёнава*. Прыметнікі ўжываюцца пры такіх назоўніках у мужчынскім родзе, а дзеясловы прошлага часу — у мужчынскім ці ў жаночым родзе ў залежнасці ад полу асобы: *Дзяжурны ўрач Васількоў прымаў хворых. Участковы ўрач Маскалькова выпісала рэцэпт*.

179. Прачытайце. Вызначце род назоўнікаў.

Задзіра, плакса, падліза, соня, непаседа, забіяка, чысцёха, ціхоня.

Запішице два словазлучэнні «прыметнік + назоўнік», каб у адным выпадку назоўнік меў значэнне мужчынскага роду, а ў другім — жаночага. Праскланяйце гэтыя словазлучэнні.

Якія назоўнікі харектарызуюць чалавека з адмоўнага боку? У якім стылі пераважна ўжываюцца такія назоўнікі?

180. Вусна перакладзіце тэкст на беларускую мову.

Жывопись

Жывопись — это создание художественных картин красками. Это очень древнее **искусство**. Там, где жили первобытные люди, можно найти **изображения животных**. На них люди охотились. Первые краски люди получали из **растений** и минералов (*«Календарь школьника»*).

Слойнік

создание — *стварэнне*

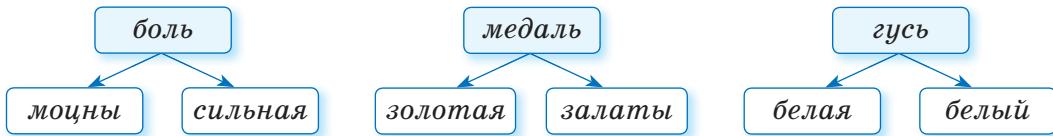
изображение — *выява*

охотиться — *паляваць*

Да выдзеленых слоў падбярыце і запішыце беларускамоўныя адпаведнікі. Зрабіце вывад пра тое, ці ўсе назоўнікі супадаюць у родзе ў беларускай і рускай мовах.

181. Утварыце словазлучэнні. Запішыце іх парамі на рускай і беларускай мовах. Вызначце род назоўнікаў і прыметнікаў.

Зрабіце вывад аб несупадзенні роду назоўнікаў у беларускай і рускай мовах.

медаль

182. Прачытайце і адгадайце загадкі.

1. Нітак многа, а ў клубок не зматаеш.
2. Стaiць на гары, крыламі махае, супраць ветру грудзі падстаўляе.
3. Рагаты, ды не бык, ежу бярэ, людзям падае.
4. Ни свет ні зара пайшоў сагнуты са двара.
5. Расце без цвету, а яе кветку на шчасце шукаюць.
6. Што на свеце ўсім трэба?

А д г а д к і: *назва, павуцінне, відэлец, млын, папараць, каромысел.*

Да слоў-адгадак падбярыце рускамоўныя адпаведнікі. Запішыце слова парамі. Вызначце род назоўнікаў у беларускай і рускай мовах.

§ 29. Лік назоўнікаў. Назоўнікі, якія маюць форму толькі адзіночнага ці толькі множнага ліку. Несупадзенне ліку некаторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах

183. Прачытайце тэкст, дайце яму загаловак. Вызначце, якім спосабам звязваюцца сказы ў тэксле.

Цудаў у лесе было шмат! І ярка-чырвоныя ягады шыпшины на белых кустах. І зялёныя венічкі чарнічніку. Чырвоным

жарам гарэлі буйныя гронкі каліны, зелянела лісце малінніку, залаціліся яловыя шышкі. І, вядома, радавалі вока крамяныя баравікі (*Паводле Р. Гнаценкі*).

Выпішыце ў адзін слупок назоўнікі, ужытыя ў форме адзіночнага ліку, у другі — у форме множнага ліку. Абазначце канчаткі назоўнікаў. Зрабіце вывад пра канчаткі назоўнікаў у форме адзіночнага і множнага ліку.

● Знайдзіце зборныя назоўнікі. У якой форме ўжываюцца зборныя назоўнікі? Ці можна ад іх утварыць форму множнага ліку?

 Большасць назоўнікаў абазначаюць прадметы, якія можна палічыць. Для іх абазначэння ўжываюцца назоўнікі **адзіночнага і множнага ліку**: *сын — сыны (тры сыны), возера — азёры (два возеры)*.

Некаторыя назоўнікі ўжываюцца ў форме толькі адзіночнага ліку (*кісель, моладзь, смех*) або ў форме толькі множнага ліку (*лекі, крупы, Каляды*).

184. Размяркуйце назоўнікі, якія ўжываюцца ў форме толькі адзіночнага ліку, па групах: 1) рэчыўныя; 2) зборныя; 3) абстрактныя; 4) назвы напрамкаў свету; 5) уласныя назвы.

Сок, галлё, поўдзень, ветлівасць, Няміга, поўнач, масла, мёд, Мінск, радасць, усход, калоссе, Венера, птаства, смех, заход, жалеза, клей, Нёман.

Ці паддаюцца лічэнню запісаныя назоўнікі? Зрабіце вывад пра групы назоўнікаў, якія маюць форму толькі адзіночнага ліку.

Складзіце і запішыце сказы з уласнымі назоўнікамі.

185. Знайдзіце «лішняе» слова ў кожным радзе. Па якой прымеце можна аб'яднаць слова?

1. Нажніцы, акуляры, вагі, клешчы, алоўкі.
2. Грошы, фінансы, рэсурсы, рублі.
3. Дрожджы, духі, пірагі, крупы.
4. Вячоркі, дажынкі, Дзяды, святы.
5. Альпы, Навасёлкі, Докшыцы, гарады.

186. Знайдзіце пары назоўнікаў у беларускай і рускай мовах.

змрок

дверь

клопат

поведение

чарніла

хлопоты

сумерки

пригоршня

прыгарышы

паводзіны

дзвёры

чернила

Складзіце са словамі словазлучэнні і запішыце іх парамі. Вызначце лік назоўнікаў. Ці супадае лік назоўнікаў у беларускай і рускай мовах?

Падрыхтуйце паведамленне ў навуковым стылі на тэму «Лік назоўнікаў». Падумайце, колькі частак будзе ўключаць навуковы тэкст. Сцісла сфармулюйце асноўную думку кожнай часткі. У пачатку кожнай часткі выкарыстоўвайце слова *па-першае, па-другое, па-трэцяе...* Выступіце з паведамленнем перад класам.

187. Прачытайце тэкст. Спішыце, дапісваючы канчаткі прыметнікаў.

Маленьк.. жоўт.. лісічкі — сапраўды дружн.. сяstryчкі. Па-асобку яны не растуць, а нібыта водзяць вясёл.. карагод. Убачыў адну — другая просіцца ў рукі. Нахіліўся над ёю — трэцяя кліча да сябе. А там — чацвёртая, пятая, шостая... Толькі паспявай лічыць. Як усё роўна самі просіцца ў кошык. Збіраеш і дзіву даешся: хто іх столькі тут населяў?!

Лісічкі — вельмі смачн.. грыбы. І, што асабліва важна, яны не чарвів.. . Збірай — не правярай. Смела кідай у кошык: яны ніколі не пакрышацца, як іншыя грыбы (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

- У якім яшчэ значэнні можа ўжывацца слова *лісічкі*? Як называюцца такія слова?

§ 30. Патрабаванні да сцілага пераказу

Сціслы пераказ коратка і абагульнена перадае змест прапанаванага тэксту. Каб зрабіць сціслы пераказ тэксту, трэба выдзеліць галоўнае, скараціць тэкст (змест абзаца, дыялогу перадаць адным-двумя сказамі), знайсці і выкарыстаць моўныя сродкі для абагульненай перадачы зместу. Затым узнавіць тэкст, захоўваючы яго кампазіцыю і моўныя асаблівасці.

188. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак. Раствумачце лек-
січнае значэнне выдзеленых слоў.

Усе чакалі заўтрашняга дня, чакалі выстаўкі. І вось прыйшло
заўтра, і дзядзька Mixась стрымаў сваё слова: Толя і Коля паехалі
на выстаўку сабак.

Выстаўка толькі пачыналася. Людзі з сабакамі крыйху **памі-**
тусіліся і пачалі выстроўвацца радамі. Расчэсвалі іх, папраў-
лялі нагруднікі з медалямі. Хлопцы не дачакаліся, пакуль усе
падрыхтуюцца, пайшлі глядзець выстаўку.

Спачатку стаялі і сядзелі сабакі-веліканы. Усе хадзілі каля
іх і чыталі надпісы. Хортая барзая — сабака высокі, худы, но-
гі доўгія... Дог — сабака-велікан. Страшна падступіцца да яго.
Убачылі і баксёра. Галава вялікая, нос нібы ўціснуўся ў яе.
Ад гэтага ў яго **зморшчын*** і складак многа на лбе, каля носа.
Аўчарка ўсходнеўрапейская вельмі прыгожая. Вочы ў яе разум-
ныя-разумныя. Сенбернар — вялікі і тлусты здаравяка. Аўчарка
колі — прыгажуня, спакойная і **лагодная***. Былі тут і эрдэль-
тэр'ер, фокстэр'ер, японскі чын, чыхуахуа.

Але самае цікавае было наперадзе. Сабакі пачалі паказваць,
што яны ўмеюць: хадзілі па крузе, бегалі па бервянне, пераскоква-

лі праз сценку, лазілі па лесвіцах, поўзалі
на жываце, «вартавалі». Гледачы назіралі
і дзівіліся, а журы ацэнівалі. Хлопчыкаў
увесь час хвалявала думка, хто з сабак
атрымае самы прыгожы медаль (*Паводле
П. Місько*).

Да якога стылю і тыпу маўлення адносіцца тэкст? Вызначце яго тэму
і асноўную думку.

На колькі частак можна падзяліць тэкст?

Пры дапамозе якіх моўных сродкаў аўтар расказаў пра асноўную па-
дзею — паход на выстаўку сабак? Якую ролю адыгрываюць у тэксле назоўнікі?

Складзіце план тэксту. Якія пункты можна апусціць, каб перадаць ас-
ноўную інфармацыю пра паход на выстаўку сабак?

Змест абзора, у якім апісваюцца сабакі, перадайце некалькімі сказамі
з аднароднымі членамі. Пастарайцеся, каб асноўнай інфармацыяй сталі
звесткі пра тое, як праходзіла выстаўка, а не апісанне сабак.

Зрабіце сціслы пераказ тэксту (вусна).

ПАМЯТКА

Як зрабіць сціслы пераказ

1. Прачытайце тэкст, высветліце значэнне незразумелых слоў.
2. Вызначце тэму і падтэмы, асноўную думку тэксту, яго стыль і тып маўлення.
3. Знайдзіце галоўнае і другараднае ў тэксле (галоўная інфармацыя вылучаецца з улікам мэты выказвання).
4. Вызначце, якая інфармацыя сціскаецца спосабам пропуску матэрыялу, а якая — спосабам абагульнення (падобныя дзеянні, прыметы, предметы назваць, калі гэта магчыма, адным словам; змест абзаца, дыялогу перадаць адным-двумя сказамі).
5. Помніце, што задача пераказу — сцісла, коратка ў адпаведнасці з асноўнай думкай перадаць змест тэксту, захоўваючы пры гэтым моўныя сродкі, апорныя слова і выразы.
6. Складзіце план пераказу (колькасць пунктаў плана можа быць меншай, чым колькасць падтэм у тэксле).

189. Уважліва прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак. Растворыце лексічнае значэнне выдзеленых слоў.

Дзядуля расказаў мне такую гісторыю.

Ішоў хлопчык у суседнюю вёску да **радні** ў госці. Дарога была няблізкая, незнамая. Вечар **заспеў** яго ў дарозе, пачало цямнеть. А тут яшчэ дагнаў яго сабака, стары, худы, поўсць лапікамі. Жывы да жывога цягнецца, вось і сабака прыстаў да хлопчыка. Ідзе за ім, галоднымі вачамі есці просіць.

Зусім сцямнела. Дарога нырнула ў лес, звузілася, завіляла, закруцілася ў **гушчары**. А ў лесе цямней, чым у полі. І хлопчык заблудзіўся. Дарога павярнула ў адзін бок, а ён — у другі.

Ідзе хлопец, а сабака за ім **трушком** бяжыць, не адстae. Але вось сабака абагнаў хлопчыка і стаў на яго шляху.

— Ты што? — напалохаўся хлопчык, замахнуўся на яго, але сабака не адступіў.

Пасправаваў абысці сабаку, але той усякі раз становіўся перад ім. І здагадаўся нарэшце хлопчык, што сабака засцерагае яго ад нейкай **небяспекі**. Спыніўся, прыгледзеўся і ўбачыў наперадзе, за высокай травой, **абрыў**. А ў глыбіні блішчала вада

і бялелі вялікія камяні. Гэта ж якая бяды чакала хлопца, калі б не ўратаваў сабака! Дастану хлопец **акраец** хлеба, падзяліў яго папалам — сабаку і сабе.

— Даруй, што я праганяў цябе, хлеба пашкадаваў.

А потым прывёў сабаку ў свой двор і да самай яго смерці карміў і даглядаў.

Вось такая гісторыя. Засталося толькі дадаць, што гэтым хлопчыкам быў мой дзед (*Паводле В. Хомчанкі*).

Да якога стылю і тыпу маўлення адносіцца тэкст? Знайдзіце ў тэксле дзеясловы, ужытыя ў пераносным значэнні. Якія яшчэ сродкі стылістычнай выразнасці ўжываюцца аўтарам тэксту?

 Карыстаючыся памяткай, сцісла перакажыце частку тэксту пра тое, як сабака засцярог хлопчыка ад небяспекі.

§ 31. Склон назоўнікаў. Асновы назоўнікаў

190. Прачытайте тэкст.

Калі слова ўжываеца ў пачатковай форме — у назоўным склоне адзіночнага ліку, — яно толькі называе прадмет, з'яву прыроды, расліну ці жывёлу. Але паміж людзьмі, прадметамі, з'явамі прыроды, раслінным і жывёльным светам існуюць разнастайныя і складаныя адносіны: просторавыя, часавыя, умовы, мэты ці прычыны. Паглядзіце навокал, звярніце ўвагу на прадметы, якія знаходзяцца вакол вас: сцяна, парты, стол, падручнік, спытак і інш. Называючы іх, мы толькі даём ім імёны, а ў якіх адносінах яны знаходзяцца адно з адным, нам не зразумела. І толькі з дапамогай розных склонавых форм, якія звязваюць слова, мы можам устанавіць іх узаемазалежнасць: **У класе стаяць парты. За партамі сядзяць вучні.** Граматыка ўстанавіла правілы сувязі слоў і арганізавала слова ў сказах. Гэта сувязь выражаецца пры дапамозе змянення слоў па склонах (*Паводле В. Івановай*).

Якое значэнне выражаетца ў слове, калі яно ўжываеца ў пачатковай форме? З дапамогай якіх відаў сувязі слова звязваюцца ў сказах?

Які раздзел мовазнаўства ўстанаўлівае правілы сувязі слоў у сказах?

Колькі склонаў у беларускай мове? Як вызначыць склон назоўніка? Вызначце склон назоўнікаў у выдзеленых сказах.

191. Спішыце тэкст, ужываючы назоўнікі ў патрэбнай форме. Абазначце склон гэтых назоўнікаў.

Пра (*чалавек*) з дрэннай памяццю кажуць: «Галава як рэшата». Рэшата — гэта не жывая істота, а то і пакрыгудзіцца б магло.

Складаецца рэшата з (*абадок*) і сеткавага (*дно*). Абадок рабілі звычайна з ліпавай ці вязавай (*кара*). (*Сетка*) плялі з лубянога (*валакно*) або конскага воласу. Праз дробную (*сетка*) прасейвалі (*мука*) — на хлеб, на аладкі. Дарэчы і загадкі: «Новая пасудзіна, а ўся ў дзірках», «Пад ліпавым (*куст*) мяцеліца^Ф мяце».

Сіта і ў нашы дні бывае белым ад (*мука*). Праўда, цяпер яго выгінаюць не з кары, а робяць з (*фанера**), дно — з металічнай (*сетка*) (*Паводле М. Маляўкі*).

рэшата

Успомніце іншыя фразеалагізмы, якія характарызуюць памяць чалавека.

Якія загадкі ўключаны ў тэкст? Складзіце слоўнікавы артыкул да слова-адгадкі, раскрыўшы яго лексічнае значэнне.

192. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак.

Яшчэ грэчаскія вучоныя заўважылі, што назоўнікі маюць асноўную, прамую, форму і ўскосную. Ускосныя формы нібы адхіляюцца ад прамой. Адсюль вядомы тэрмін — «скланенне».

Словы ўжываюцца ў маўленні ў той ці іншай форме — скланияюцца. **Назоўны** склон — пачатковая форма для называння прадмета: *данамога, вясёлка*. **Родны** — літаральна азначае «атрыманы ад нараджэння», таму і родны (дом *бацькі*, ліст ад *сына*). **Давальны** — ад слова *даць*. Найбольш тыповае яго значэнне — назва таго, каму нешта адрасуюць (дзякаваць *сябру*, падарыць *брату*). **Вінавальны** так названы таму, што аб'ект, які абазначаны назоўнікам, з'яўляецца прычынай ці «віной», што выклікала сама дзеянне (чытаць *кнігу*, рабіць *зарадку*, хварэць на *грып*). **Творны** звязаны з дзеясловам «ствараць», таму што адно з асноўных яго значэнняў выклікала прылада, што стварае дзеянне (рэзаць *нажом*, малываць *алоўкам*). **Месны** — указывае

на месца, дзе адбываюцца падзеі (ісці *на сцежцы*, падарожжа *на краіне*) (*Паводле В. Івановай*).

Які склон называецца прымым, а якія — ускоснымі? Адкуль паходзяць гэтыя тэрміны?

● Знайдзіце сярод прыведзеных у тэксле прыкладаў словазлучэнні, у будове якіх выяўляюцца асаблівасці беларускай мовы.

 Перакажыце частку тэкслу, у якой даецца тлумачэнне назвам склонаў. Дапоўніце інфармацыю склонавымі пытаннямі.

 Змяненне назоўнікаў па склонах называецца **скланеннем**. У залежнасці ад канчаткаў у назоўным склоне адзіночнага ліку і роду большасць назоўнікаў размяркоўваецца па трох тыпах скланення: **1, 2 і 3-е скланенне**.

193. Прачытайце схему, раскажыце пра тыпы скланення назоўнікаў. Падбярыце з дапамогай малюнкаў прыклады назоўнікаў кожнага скланення. Запішыце слова, абазначце канчаткі.

194. Прачытайце верш. Сфармулюйце яго асноўную думку.

Беларус

Белы ручнік мой, белы абрус,
Сам я няцёмны душою.
Хто ў белым свеце я? Я — беларус!^{сн}
Будзьце знаёмы са мною.

Дружбу цаню і гатовы дружыць
Я ці не з цэлым сусветам.
Свету адкрыты, хачу вольна жыць,
Добрым служыць запаветам*.

B. Жуковіч.

Знайдзіце ў вершы назоўнікі, вызначце іх склон. Выпішыце назоўнікі ў пачатковай форме, у дужках абазначце скланенне.

 Знайдзіце ў тэксле слова, што мае значэнне ‘наказ, дадзены кім-небудзь сваім патомкам’. Складзіце з гэтым словам сказ, у якім заключалася б асноўная думка верша.

 195. Разгледзьце малюнак. На які зычны можа заканчвацца аснова назоўніка? Да якога скланення адносяцца прыведзеныя назоўнікі? Запішыце іх, выдзеліце аснову, падкрэсліце літары, якія абазначаюць апошні зычны гук асновы. Падбярыце свае прыклады назоўнікаў 1-га скланення ў адпаведнасці з тыпам асновы.

Назоўнікі з асновай на цвёрды зычны:
рыба, згода,
спадчына, дамова

Назоўнікі з асновай на зацвярдзелы зычны:
мяжа, груща,
сястра, пушча

Назоўнікі з асновай на мяккі зычны:
цішыня, хвала,
сям[йя], таполя

Назоўнікі з асновай на -г-, -к-, -х-:
адвага, страха, рука,
сястрычка

196. Прачытайце верш.

Твая Беларусь
Мяжуе з Польшчай,
Украінай,
Расіяй, Латвіяй, Літвой
Твой родны край, твая
Айчына —
Жыщё тваё і гонар твой.
І ты яе запомні імя,

Як неба, сонца і зару.
Твая зямля, твая Радзіма
Названа светла —
Бе-ла-русь! *Ю. Свірка.*

Спішице. Абазначце скланенне выдзеленых назоўнікаў.

- Падкрэсліце слова з арфаграмай «Правапіс уласных назоўнікаў». Вывучыце верш на памяць.

§ 32. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў

1-га скланення (у давальным і месным склонах адзіночнага ліку)

197. Прачытайце і адгадайце загадкі.

1. Без голасу, а вые, без рук, а абрусы сцеле. 2. Цякла, цякла і пад шкло лягла. 3. Сядзіць пані ў жупане*, хто жупан здзірае, той слёзы пралівае. 4. Сама пані ў каморы, а яе косы на двары. 5. Ні рук, ні ног не мае, а яблыкі страсае. 6. Маленькага росту, прыгожага стану, хто яе знае, той розум мае.

Запішице адгадкі. Выдзеліце канчаткі назоўнікаў. Ахарактарызуйце аснову кожнага назоўніка.

Праскланяйце ў адзіночным ліку па адным назоўніку з асновай кожнага тыпу. У якіх склонах назоўнікі маюць аднолькавыя канчаткі?

 Склонавыя канчаткі назоўнікаў 1-га скланення залежаць ад характару асновы, а ў давальным і месным склонах — ад націску.

Апошняя зычныя асновы назоўнікаў 1-га скланення ў давальным і месным склонах на **-г-**, **-к-**, **-х-** чаргуюцца: **г//з**, **к//ц**, **х//с**: *дарога* — (*на*) *дарозе*, *сцежка* — (*на*) *сцежцы*, *скруха** — (*у*) *скрусе*.

198. Прачытайце табліцу. Аднавіце пачатковую форму назоўнікаў. Вызначце склонавыя канчаткі назоўнікаў, зрабіце вывад пра іх правапіс.

Склон	Пытанне	Назоўнікі з асновай на:			
		цвёрды зычны	зацвяр- дзелы зычны	мяккі зычны	- <i>г</i> -, - <i>к</i> -, - <i>х</i> -
Д.	к а м у? ч а м у?	лісé бярозе вясне	сястры паліцы	Тані яблыні	дарозе вавёры ткачысе
М.	аб (на, пры, на) к і м? аб (на, пры, на) ч ы м?	(аб) лісé (на) бярозе (на) вясне	(пры) сястры (на) паліцы	(на) Тані (на) яблыні	(на) дарозе (аб) вавёры (аб) ткачысе

Складзіце і запішыце па адным сказе з назоўнікамі кожнай групы, ужываючы назоўнікі ў форме давальнаага або меснага склону.

199. Прачытайце тэкст. Вызначце тып маўлення. Абгрунтуйце сваё меркаванне.

У даўнія часы на бераз.. сіняга мора стаяў блакітны казачны горад. **«** Жылі ў ім шчаслівыя людзі. Людзі ўсміхаліся сонцем, што шчодра пасылала цяпло зямлі.. . Птушкі яшчэ весялей спявалі **Ф** на дрэвах, радуючыся кожнай (*усмешка*). Зялёныя лісточкі шчасліва трымцелі пад павев.. лёгкага ветрыку. Удзень людзі працавалі і спявалі песні.. , бо праца прыносіла ім задавальненне. А ўвечары людзі радаваліся (*музыка*), што лілася з іх дам.. . (*Паводле Г. Васілеўскай*).

Спішыце тэкст, раскрываючы дужкі і дапісваючы канчаткі назоўнікаў. Падкрэсліце назоўнікі 1-га скланення, вызначце тып асновы.

200. Прачытайце тэкст. Спішыце, раскрываючы дужкі.

У адным Маркоўным (*царства*), у Капусным (*гаспадарства*) на (*вуліца*) Бабовай жылі дзве сястрычкі — Моркаўка і Капустачка. Быў у іх меншы брат — Пакаці-гарошак. Сястрычкі ўвесь час у клопатах па (*гаспадарка*) дзень за днём праводзяць.

А Пакаці-гарошак з (*раніца*) да вечара па (*сцежка-дарожка*) на (*самакат*) катаецца. А каб дапамагчы адной ці другой (*сястрычка*) — (*Моркаўка*) або (*Капустачка*), — пра гэта нават і не думаў!

Аднойчы... (*Паводле А. Бутэвіча*).

Падумайце, як развіваліся падзеі далей. Якім можа быць працяг казкі? Уявіце сітуацыю, калі Моркаўка і Капустачка звяртаюцца да Пакаці-гарошка і: 1) просяць у яго дапамогі па гаспадарцы; 2) павучаюць, як трэба ставіцца да сваіх абавязкаў. Раскажыце казку паводле адной з сітуацый. Якія формулы маўленчага этыкету вы будзеце выкарыстоўваць?

201. Запішыце словазлучэнні ў тры слупкі ў адпаведнасці з тым, з якім гукам чаргуюцца зычныя ў аснове на **-г-**, **-к-**, **-х-**: [г] // [з'], [к] // [ц], [х] // [с'].

Ляжаць у (*сумка*), аб'явіць падзяку (*ткачыха*), плыць на (*крыга*), дом пры (*дарога*), трymаць у (*рука*), радзімка* на (*шака*), быць у (*скруха*), ісці па (*сцяжынка*), радавацца (*вавёрка^л*), на каляровай (*дуга*) вясёлкі.

Знайдзіце слова, што мае значэнне ‘афіцыйная высокая ацэнка чыёй-небудзь работы’. Якія яшчэ значэнні мае гэта слова?

Падбярыце да яго аднакаранёвыя слова, разбярыце іх па саставе.

§ 33. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў 2-га скланення (у родным і месным склонах адзіночнага ліку)

202. Прачытайте тэкст. Вызначце яго асноўную думку. Падбярыце да тэксту загаловак.

Зіма — парá не толькі святкаванняў, але і холаду, і прастуды. Засцерагчыся ад грыпу дапамогуць народныя рэцэпты.

Адным з самых галоўных сродкаў народнай медыцыны з'яўляецца мёд, які лечыць ад вялікай колькасці хвароб. Але самае галоўнае,

што натуральны мёд — прыродны імунастымулятар. Маленькая лыжачка мёду нашча* і яшчэ адна, разведзеная ў шклянцы цёплай вады ці малака, — на noch перад сном. Майце на ўвазе: у гарачай вадзе мёд траціць прыродныя ўласцівасці! Пры прастудных захворваннях рэкамендуецца піць адвар ягад шыпшыны замест чаю.

Ад дрэннага **настрою** добра спяваць на прыродзе — у лесе ці на лузе. Нашы продкі верылі: калі пасля **абеду** прыкладна адну гадзіну спяваць песні на ўвесь голас, то ўсе дрэнныя думкі і кепскі настрой абавязкова пройдуць (*Паводле I. Казаковай*).

Размяркуйце па групах выдзеленыя назоўнікі ў залежнасці ад значэння: 1) рэчывы; 2) стан прыроды ці чалавека; 3) прасторавыя паняцці; 4) хваробы; 5) дзеянні. Запішыце іх у форме роднага склону, выдзеліце канчаткі.

На аснове звестак з тэксту падрыхтуйце вуснае выказванне на тэму «Што нам раіць народная медыцына?» і выступіце з ім перад класам.

нашча

Склонавыя канчаткі назоўнікаў 2-га скланення залежаць ад іх лексічнага значэння. Назоўнікі мужчынскага роду ў родным склоне могуць мець канчаткі **-у (-ю)** або **-а (-я)**.

Канчаткі **-у (-ю)** маюць назоўнікі, якія абазначаюць:

- абстрактныя паняцці: *інтэлекту*, *поспеху*, *блакіту*;
- прасторавыя і часавыя паняцці: *лугу*, *краю*, *веку*, *перапынку*;
- рэчывы: *цукру*, *клейю*, *шоўку* (а л е: *хлеба*, *аўса*);
- сукупнасць прадметаў ці асоб: *народу*, *беразняку*, *люду*;
- дзеянні, працэсы: *перапісу*, *масажу*, *нагрэву*;
- пачуцці, адчуванні: *сораму*, *спакою*, *жалю*;
- захворванні: *грыпу*, *інфаркту*, *радыкуліту*;
- з'явы прыроды, стыхіі: *грому*, *холаду*, *дажджу*;
- падзеі ў грамадскім жыцці: *фестывалю*, *кірмашу*, *форуму*.

Астатнія назоўнікі 2-га скланення маюць канчаткі **-а (-я)**: *зуба*, *рубля*, *алфавіта*.

203. Прачытайце табліцу. Запомніце групы назоўнікаў, якія ўжываюцца ў форме роднага склону адзіночнага ліку з канчаткамі **-а** (-**я**).

Лексіка-семантычныя группы назоўнікаў	Прыклады
Назоўнікі ніякага роду	<i>возер</i> [а] , <i>сял</i> [а] , <i>збожж</i> [а] , ...
Навуковыя і тэхнічныя тэрміны	<i>дзейнік</i> [а] , <i>артыкл</i> [я] , <i>спектакл</i> [я] , ...
Назвы жывых істот	<i>вожык</i> [а] , <i>бусл</i> [а] , <i>лас</i> [я] , ...
Назвы канкрэтных прадметаў	<i>дом</i> [а] , <i>кран</i> [а] , <i>аўтамабіл</i> [я] , ...
Назвы органаў, частак цела	<i>ілб</i> [а] , <i>зуб</i> [а] , <i>язык</i> [а] , ... (але: <i>твар</i> [у])
Назвы адзінак вымярэння, грашовых адзінак	<i>міліметр</i> [а] , <i>літр</i> [а] , <i>рубл</i> [я] , ...
Назвы прамежкаў часу	<i>дн</i> [я] , <i>вечар</i> [а] , <i>год</i> [а] , ... (але: <i>ранк</i> [у])
Назвы месяцаў, дзён тыдня	<i>верасн</i> [я] , <i>аўторк</i> [а] , <i>лістапад</i> [а] , ...
Назвы грамадскіх арганізацый, устаноў	<i>камітэт</i> [а] , <i>савет</i> [а] , <i>клуб</i> [а] , ...
Назвы танцаў, гульняў	<i>балет</i> [а] , <i>вальс</i> [а] , <i>футбол</i> [а] , ...

Падрыхтуйце паведамленне пра канчаткі назоўнікаў мужчынскага і ніякага роду ў родным склоне адзіночнага ліку.

204. Са слоў складзіце прыказкі, паставіўши назоўнікі ў патрэбнай форме. Запішыце сказы. Раствумачце правапіс канчаткаў.

1. Аўчына, выраб, не варта. 2. Лыжка, дзёгаць, псуе, мёд, бочка. 3. Адзін, з'еш, хоць, вол, адна, хвала. 4. Без, хлеб, яда, да, парог, хада. 5. Дождж^Ф, не просяць, як, жнуть, косяць, ды.

Знайдзіце прыказку, якая мае значэнне ‘справа не варта патрачаных на яе сіл і сродкаў’. Успомніце і раскажыце пра выпадак, калі было б дарэчным ужыванне гэтай прыказкі.

У залежнасці ад значэння некаторыя назоўнікі могуць ужывацца з канчаткамі **-а** (-**я**) і **-у** (-**ю**): *голле старога дуб***[а]** — *стол з дуб***[у]**, *каля маладога ясен***[я]** — *мэбля з ясен***[ю]** (назоўнікі набываюць значэнне рэчыўных); *ішли па сцежках сад***[а]** — *у канцы сад***[у]** (назоўнік набывае прасторавае значэнне).

205. Прачытайце табліцу і раскажыце аб правапісе канчаткаў назоўнікаў 2-га скланення ў месным склоне. Прывядзіце свае прыклады, паставішы назоўнікі з папярэдняга практыкавання ў форму меснага склону.

Месны склон	Назоўнікі з асновай на:			
	цвёрды зычны	зацвярдзелы зычны	мяккі зычны	- <i>г</i> -, - <i>к</i> -, - <i>х</i> -
	- <i>e</i> (на) мосц <i>e</i> (у) неб <i>e</i>	- <i>ы</i> (на) даждж <i>ы</i> (у) гушчар <i>ы</i>	- <i>i</i> (на) фестывал <i>i</i> (у) ручар <i>i</i>	- <i>e</i> [г]//[з'] (на) бераз <i>e</i> [х]//[с'] на верс <i>e</i>
Назоўнікі маюць канчаткі - <i>у</i> , - <i>ю</i> :				
	калі абазначаюць асобу чалавека: (пры) сусед <i>у</i> , (пры) урач <i>у</i> , (аб) вучн <i>ю</i> , (пры) Алег <i>у</i> ; але: назоўнікі з асновай на цвёрды зычны могуць ужывацца і з канчаткам - <i>e</i> : (пры) суседз <i>e</i> , (пры) брац <i>e</i>			калі апошнія зычныя асновы - <i>г</i> -, - <i>к</i> -, - <i>х</i> - не чаргуюцца з - <i>з</i> -, - <i>ч</i> -, - <i>с</i> -: (у) жах <i>у</i> , у шыштк <i>у</i> ; (на) мітынг <i>у</i> , (аб) насарог <i>у</i>

206. Спішице тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары. Абазначце канчаткі і вызначце склон назоўнікаў 2-га скланення, растлумачце правапіс канчаткаў.

Зверабой — «л..карства ад ста хвароб», як гавораць у народз... Гэту расліну называюць яшчэ святаяйнік. Ён з род.. раслін сямейства зверабойных. Жоўтыя кветачкі зверабо.. собраны ў суквецц... Яго лісце можа стаць асновай^л для добраага і карыснага ча... . Разламі яго тонкую сц..блінку — і на злом.. выступіць ч..рвона-кр..вавы сок. Таму зверабо.. прыпісваюць і магічныя ўласцівасці (*Паводле Х. Гурыновіча*).

- Назавіце слова з арфаграмамі — галоснымі ў корані.

 Чаму зверабой называюць «лякарствам ад ста хвароб»? Як вы думаецце, чаму гэта расліна атрымала такую назуву?

207. Выканайце інтэрактыўнае заданне па тэме «Канчаткі назоўнікаў 2-га скланення ў месным склоне».

§ 34. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў 3-га скланення (у творным склоне адзіночнага ліку)

208. Прачытайце верш. Вызначце яго асноўную думку.

Белая Русь

Шчочку да вуснаў туліць,
Каб таямніцу спытаць:
— Белая Русь, матуля, —
Гэта дзяўчынка? Так?
Як называецца дзіўна...

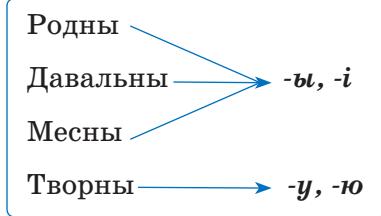

Ты пра яе расскажы.
— Белая Русь — Радзіма
Перад табой ляжыць.
Крыкні — яна адгукнецца,
Звонам гарачых кос.
Кропля з ліста сарвецца,
Ускалыхнецца плёс*.
Даль захлынецца громам —
Белая Русь запяе.
І азарыцца Нёман —
Чыстае вока яе.

Д. Бічэль.

Выпішыце з верша назоўнікі, паставіўшы іх у пачатковую форму і згрупаваўшы ў тры слупкі ў адпаведнасці са скланеннем: 1, 2 і 3-е. Абгрунтуйце сваё меркаванне.

Праскланяйце назоўнік 3-га скланення. Праверце правапіс канчаткаў па схеме.

! У залежнасці ад тыпу асновы назоўнікі 3-га скланення ў родным, давальным, месным склонах маюць канчаткі *-i*, *-ы*: *ночы*, *рысі*, *радасці*.

У творным склоне адзіночнага ліку назоўнікі 3-га скланення ў залежнасці ад апошняга зычнага асновы маюць канчаткі *-у*, *-ю*: *ночу*, *рыссу*, *радасцю*.

209. Прачытайце верш. Падбярыце да яго загаловак.

Знаймцеся: мы гараджане.
Наш горад расце ў добры час.
Завёмся мы праста — мінчане.
Мінск найдаражэйшы для нас.
Прыходзім у парк грамадою,
Стайм на прыгожым мастку.
Любуюцца вербы сабою —
Глядзяцца ў Свіслач-раку.
Спяшаем да плошчы славутай,
Дзе помнік адважным байцам.
Стайм у маўчанні мінуту,
І Вечны агонь свеціць нам.

Н. Галіноўская.

Якія славутыя мясціны Мінска згадваюцца ў вершы? Запішыце іх назвы. Знайдзіце сярод запісанных слоў назоўнік 3-га скланення. Перабудуйце сказ, у якім ужываецца гэты назоўнік, так, каб ён стаяў у форме творнага склону.

Запішыце першыя чатыры радкі верша. Падкрэсліце назоўнікі. Вусна ахарактарызуйце іх разрады паводле значэння.

210. Запішыце назоўнікі ў форме творнага склону. Праверце правапіс канчаткаў па схеме (с. 100).

1. Квеценъ, гладзъ, шчодрасцъ, прыгажосцъ, радасцъ, намаразъ, памяцъ. 2. Рэч, мыш, шчолач, нач. 3. Глыб, верф, Свір, шыр.

З назоўнікамі першай групы складзіце сказы, у якіх апішыце: 1) прыроду вашага краю; 2) сады вясной у вашым горадзе (вёсцы); 3) рысы харектару, уласцівия вашым землякам.

Калі апошні зычны асновы назоўніка 3-га скланення стаіць пасля галоснага, то ён падаўжаецца: *белъ* — *беллю*, *рунь* — *рунню*; калі пасля зычнага — не падаўжаецца: *вернасцъ* — *вернасцю*, *радасцъ* — *радасцю*.

Не падаўжаюцца зычныя *б*, *п*, *м*, *р*, *ф*, *ў*. Пасля іх (акрамя *ў*) перад канчаткам *-ю* пішацца *апостраф*: *Сібір* — *Сібір'ю*; *любой* — *любоўю*.

211. Прачытайце тэкст, ставячы слова, што ў дужках, у правільнью форму. Чаму тэкст мае такую назуву? Падбярыце да тэксту свой загаловак. Спішыце, вызначце склон і скланенне назоўнікаў.

Бацька гарадоў беларускіх

Полацк... Услухайцесь: у самім (*гучанне*) гэтага слова — гісторыя. Яна адчуваецца і ў (*посвіст*) стралы, і ў лагодным (*перашэптанне*) хвалю Дзвіны, і ў лёгкім (*подых*) (*ветрык*), і ў (*прыгажосць*) блізкіх азёраў.

Полацк — гэта і велічныя абрысы Сафіі, і старажытны вал, і Чырвоны мост, і маленькая царква над Палатой. Менавіта адсюль і пачынаўся Полацк.^{сн}

Калі сёння падняцца па вузкай (*сцяжынка*) ўздоўж вала, можна ўбачыць, як высока пад неба ўздымае свае вежы храм Святой Сафіі. Гэта самае прыгожае месца ў (*горад*), якое радуе вока, усяляе (*павага*) і гонар (*Паводле Н. Гальяровіча*).

Назавіце апорныя слова, з дапамогай якіх можна расказаць пра Полацк. Якое месца сярод іх займаюць назоўнікі?

Складзіце тэматычны слоўнік, уключыўшы ў яго назывы прыродных аб'ектаў, выдатных мясцін, славутасцей вашай малой радзімы (горада, раёна, мястэчка, вёскі). Выкарыстоўваючы слова ў якасці апорных, падрыхтуйце выкazванне «Партрэт маёй малой радзімы».

212. Спішыце, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары.

1. Чужая старонка без ветр.. сушыць. 2. Хто страціў Радзіму, той плача ўсё жы(ц)/ц)ё. 3. Кожная птушка сваё гн..здо ведае. 4. Родная зямля мя..чэйшая за чужую пярыну. 5. У сваім кра(i/ю), як у ра(i/ю).

Падкрэсліце назоўнікі, у якіх пры змене граматычнай формы адбываецца чаргаванне зычных перад канчаткам. У якіх склонах назіраецца такая з'ява?

§ 35. Правапіс канчаткаў назоўнікаў у множным ліку (у родным і творным склонах)

213. Прачытайце верш. У якіх радках перададзена яго асноўная думка?

І радасць — ніякая радасць, а горыч,
І песня — ніякая песня, а скарга,
І страва — ніякая страва, а камень,
І сонца — ніякае сонца, а крыга, —
Калі ты на свеце ўсім гэтым
Не маеш з кім падзяліцца.

Максім Танк.

Якія з назоўнікаў, што ўжываюцца ў вершы, не маюць формы множнага ліку?

Выпішице назоўнікі, якія маюць форму множнага ліку, утварыце формы роднага склону. Абазначце канчаткі.

 Знайдзіце ў тэксле слова, што мае значэнне ‘выражэнне незадавальнення, нараканне з прычыны якіх-небудзь непрыемнасцей’.

 Назоўнікі ўсіх трох скланенняў у множным ліку ва ўсіх склонах, за выключэннем роднага, маюць аднолькавыя канчаткі.

Абсалютная большасць назоўнікаў у родным склоне маюць канчаткі **-оў** (-ёў) або **-аў** (-яў): *апельсін***[аў]**, *рубл***[ёў]**, *сэрц***[аў]**, *рэч***[аў]**, *вед***[аў]**, *гульн***[яў]**.

Большасць назоўнікаў з асновай на адзін зычны маюць нулявы канчатак: *мова* — *моў***□**, *думка* — *думак***□**, *падзея* — *падзей***□**.

Некаторыя назоўнікі з асновай на адзін зычны і з асновай на збег зычных могуць мець варыянтныя канчаткі: *сёстры* — *сясцёр***□** і *сёстр***[аў]**, *норма* — *норм***□** і *норм***[аў]**.

У назоўніках на **-ня** ў родным склоне множнага ліку на канцы пішацца мяккі знак: *яблыня* — *яблынъ*, *кнігарня* — *кнігаранъ*.

214. Спішыце, раскрываючы дужкі.

1. Як мы да (*людзі*), так і людзі да нас. 2. Салаўінымі (*песні*) не будзеш сыты. 3. Чалавек без (*сябры*), што печ без (*дровы*). 4. Для добрых (*госці*) вароты самі адчыняюцца. 5. Хто ў (*людзі*) не верыць, той сабе рады не дасць. 6. Хто душы не мае, у таго (*госці*) не бывае.

- Чаму слова без у трэцім сказе ў спалучэннях з рознымі назоўнікамі вымаўляеца па-рознаму?

У творным склоне множнага ліку назоўнікі ўсіх трох склаленняў у залежнасці ад апошняга зычнага асновы маюць канчаткі **-амі**, **-ямі**: **бяроз****амі**, **верш****амі**, **героя****ямі**, **пал****ямі**.

Назоўнікі **вочы**, **вушки**, **гроши**, **дзвёры** могуць ужывацца з варыянтнымі канчаткамі **-амі**, **-ыма**: **вач****амі** — **вач****ыма**, **граш****амі** — **граш****ыма**, **дзвяр****амі** — **дзвяр****ыма**.

215. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму. Да якога стылю і тыпу майлення адносіцца тэкст?

Віця, Сцёпа і Лёня лічаць сябе (*сябры*). Ідуць сабе па ссяжын(*к/ц*).. каля ракі. Вада халодная, цёмнымі (*хвалі*) пераліваецца, дрыжыць ад пранізлівага восенійскага ветра... . Хлопцы перамаўляюцца ды (*мары*) пра будучыню дзеляцца. Віця (*караблі*) цікавіцца, марак.. хоча стаць. Сцёпа артыст.. хоча быць. Толькі хацеў Лёня пра сваю мару паведаміць, як хлопцы пачулі: хтосьці ў вад(*ð/ðз*).. плюхаецца, жаласна скуголіць. Лёня хуценька распрануўся і кінуўся ў воду. Праз некалькі хвілін хлопчык ужо на бера(*г/з*).. стаіць, да (*грудзі*) сабачк.. прыціскае... (*Паводле В. Дзякевіча*).

Спішыце, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары. Растлумачце выбар канчаткай.

Як вы думаеце, што адбылося далей? Прыдумайце працяг апавядання. Падбярыце да яго загаловак. Вусна перакажыце тэкст, прыдумаўшы яго працяг.

216. Спішице, падкрэсліце назоўнікі. Вызначце ўсе вядомыя вам марфалагічныя прыметы назоўнікаў: нязменныя (агульны ці ўласны; адушаўлёны ці неадушаўлёны; канкрэтны ці абстрактны; зборны, рэчыўны; род, скланенне) і зменныя (склон, лік).

Хай свята дружбы будзе лепшым святам,
Хай векам дружбы наш завецца век,
Хай другу друга ўсёды будзе братам,
І другам — чалавеку чалавек.
Заўжды хто-небудзь некага чакае,
Заўжды хто-небудзь некага шукае —
Патрэбен чалавеку чалавек...

C. Грахойскі.

§ 36. Скланенне назоўнікаў, якія абазначаюць імёны, прозвішчы і назвы населеных пунктаў на -оў, -ёў, -еў, -аў, -ын, -ін

217. Працытайце табліцу. Пісьмова праскланяйце ўласныя назоўнікі. Параўнайце канчаткі прозвішчаў і назваў населеных пунктаў. Зрабіце вывад аб правапісе канчаткаў гэтых назоўнікаў у творным і месным склонах.

Склон	Канчаткі	Прозвішчы	Склон	Канчаткі	Назвы населеных пунктаў
Н.		Барадулін ☐ Куляшоў ☐	Н.		Кобрын ☐ Тураў ☐
Р.	-а		Р.	-а	
Д.	-у		Д.	-у	
В.	-а (як Р.)		В.	☐ (як Н.)	
Т.	-ын		Т.	-ам	
М.	-у		М.	-е	

Складзіце і запішице тры сказы, выкарыстоўваючы назвы населеных пунктаў на -оў, -ёў, -еў, -аў, -ын, -ін. Раствумачце іх правапіс.

218. Адкажыце на пытанні краязнаўчай віктарыны «Гарады Беларусі». Складзіце сказы, выкарыстоўваючы інфармацыю, пададзеную ў дужках.

1. Пад якім горадам да пачатку 1990-х гг. размяшчаўся гарнізон марской авіяцыі Балтыйскага флоту? (*Быхаў.*)
2. На гербе якога горада знаходзяцца чырвоная лісіца і рука, што трymае меч? (*Мсціслаў.*)
3. Сімвалам якога горада з'яўляецца вежа з гадзіннікам? (*Шчучын.*)
4. У якім горадзе знаходзіцца помнік князю Барысу? (*Барысаў.*)
5. У якім беларускім горадзе знаходзіцца помнік агурку? (*Шклой.*)

Запішыце сказы. Падкрэсліце назвы гарадоў. Абазначце канчаткі і вызначце склон гэтых назоўнікаў. Вусна паставіце назоўнікі, якія абазначаюць назвы гарадоў, у форму творнага склону. Якія канчаткі яны маюць?

219. З прапанаваных слоў складзіце сказы. Запішыце тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Гарады, зямля, беларуская, адрознівацца, свая, непаўторнасць, свае, здабыткі. Адны, славіцца, старажытнае, мінулае, і, гістарычныя, падзеі. Другія, ганарыцца, адметныя, архітэктурныя, помнікі, і, прыгажосць, сучасныя, збудаванні.

Гарады, Кіеўская Русь, самыя, старажытныя, гарады, на, тэрыторыя, Беларусь. У, трывацца, стагоддзе, на, тэрыторыя, наша, краіна, быць, каля трывца, гарады. Яны, з'яўляюцца, цэнтры, рамяство, і, гандаль (*Паводле У. Малішэўскага*).

- Знайдзіце сказы з аднароднымі членамі, назавіце рады аднародных членаў.

Успомніце назвы старажытных беларускіх гарадоў. Складзіце іх спіс. Перакажыце тэкст, дапоўніўшы яго звесткамі пра старажытныя гарады, якімі славіцца Беларусь. Уключыце ў пераказ сказы з уласнымі назвамі ў форме творнага склону адзіночнага ліку.

220. Вусна перакладзіце тэкст на беларускую мову.

В историю русской культуры оказались включенными судьбы многих в разной мере замечательных людей. С белорусскими

землями они связаны географией рождения или родословной. Это Иван Фёдоров (первопечатник), Симеон Полоцкий, Булгарин, Михаил Глинка, Писарев, Достоевский, Пржевальский, Ковальская, Стравинский, Шостакович, Щерба (По Н. Мечковской).

Слойнік

судьба — лёс

замечательные люди — знакамітыя (славутыя) людзі

родословная — радавод

Запішыце прозвішчы па-беларуску, паставіўшы іх у формы творнага і меснага склонаў. Раствумачце правапіс канчаткаў.

● Знайдзіце ў тэксце назоўнікі са спалучэннем **-eo**. Запішыце іх па-беларуску.

 Пра дзеянасць каго з пералічаных знакамітых людзей вы ведаец? Вы карыстоўваючы інтэрнэт-крыніцы, даведайцеся і сцісла раскажыце, чым славутыя гэтыя людзі.

221. Прачытайце верш.

Запрасілі Маргарыту
Пагасціць у Маларыту.
А ў Ружанах і Пружанах
Пабывала летам Жанна.
Лёва з Буда-Кашалёва
Вандраваў да Магілёва.
Лепшы ў свеце для Барыса
Горад з назваю Барысаў.
Вельмі любяць, уявіце^Ф,
Ліду — Ліда, Віцебск — Віця,
Слава — Слаўгарад, а Люба

Для сябе адкрыла Любань,
Света — Ветку, Казімір —
Старажытны замак^Р Мір.
Назбіраў парэчак збан
За Іванавам Іван.
З Васілевічаў Васіль
Вёз матулі дзівасіл.
Шмат сяброў знайшоў, калі
Быў у Клімавічах Клім.
Назвы, родныя здавён,
Нагадалі шмат імён.

У. Мазго.

Знайдзіце ў вершы назвы населеных пунктаў на **-ёў (-ёва), -аў (-ава)**. Запішыце іх, паставіўшы ў формы назоўнага, творнага і меснага склонаў.

§ 37. Рознаскланяльныя назоўнікі

222. Прачытайце тэкст. Раствумачце, чаму ён мае такую назуву.

Юны псіхолаг

Аднойчы суседка папрасіла, каб Жэня пабыў з яе чатырохгадовым **сынам** Толікам. Дзіця не хацела адпускаць маці, плакала. Валянціна Пятроўна пачала суцяшаць яго, але **хлопчык** не спакойваўся, а плакаў яшчэ мацней. Тады Жэня сказаў:

— Плач, Толік, плач! Мне нават падабаецца, як ты плачаш.

Спачатку хлопчык нібыта не чуў такой дзіўнай просьбы і працягваў плакаць. Потым на момант сцішыўся, а Жэня сур'ёзна і спакойна працягваў гаварыць дзіцяці:

— Калі ласка, Толічак! У цябе гэта добра атрымліваецца — ніхто ў нашым доме не ўмее так прыгожа плакаць. Ты зараз паплач — я паслушаю. Пасля ты крыху адпачнеш — я пасплю. І ўсё ў нас будзе цудоўна!

Толік выцер слёзы, усміхнуўся Жэню і зусім спакоіўся. Яны з дзіцём так захапіліся гульнёй, што не заўважылі, як вярнулася Валянціна Пятроўна. Шчыра падзякавала мама за клопат аб дзіцяці (*Паводле М. Слівы*).

Вызначце скланенне выдзеленых назоўнікаў. Якія слова нельга аднесці ні да аднаго з трох скланенняў? Чаму?

Выпішыце з тэкstu ўсе склонавыя формы назоўніка дзіця. Пастаўце да іх пытанні, вызначце склон. У якіх склонавых формах гэтага назоўніка ёсць суфікс **-яц-**? Абазначце суфіксы і канчаткі.

● Які канчатак меў бы ўласны назоўнік **Жэня** ў форме давальнага склону, калі б ён абазначаў імя дзяўчынкі?

! Назоўнікі, якія пры змяненні па склонах набываюць канчаткі назоўнікаў розных тыпаў скланення, адносяцца да **рознаскланяльных**. Да іх належаць:

- назвы маладых істот: *дзіця(-ё)*, *цяля(-ё)*, *кураня(-ё)*;
- назоўнікі на **-мя**: *імя*, *племя*, *стрэмля*;
- назоўнікі мужчынскага роду з канчаткам **-а (-я)**: *дзядулія*, *Вася*, *стараста*.

223. Прачытайце тэкст, ставячы слова, што ў дужках, у правільную форму.

Мы ведаем (*птушкі-прыгажуні*), што вачэй не адараць. Не менш бывае і знакамітых (*птушкі-пяявуні*). А між іх зязюля — шэрая, непрыкметная, герайнія песень і казак. Гэта птушка нават (*гняздо*) свайго не ладзіць. Вернецца з (*вырай*) і ўсё лятае, кукуе па (*пералескі*) і (*сады*). Пройдзе час — знясе праста на (*зямля*) яйка. Потым возьме яго ў (*дзюба*) і пакладзе ў гняздо муҳалоўкі ці берасцянкі. Праз тыдні два вылупіцца падкідыш — зязюляня. Праз колькі дзён яно павыкідвае з гнязда астатнія яйкі і засташецца адно. Зязюляня вельмі пражэрлівае. Каб яго пракарміць, птушкі-бацькі **шчыруюць** з (*раніца*) да самага (*вечар*) і не згадваюцца, што кормяць чужака (*Паводле У. Ягоўдзіка*).

Выпішыце з тэксту словазлучэнні з галоўным словам — дзеясловам і залежным словам — назоўнікам, які ўзяты ў дужкі, ставячы назоўнікі ў патрэбную форму. Вызначце склон назоўнікаў, абазначце канчаткі.

Выпішыце з тэксту назву маладой істоты і праскланяйце яе. Раскажыце пра асаблівасці скланення такіх назоўнікаў.

Да якога разраду лексікі паводле паходжання адносяцца выдзеленыя слова? Раствумачце іх лексічнае значэнне.

Успомніце назвы песень, казак ці легенды пра зязюлю. Якімі рысамі надзяляецца гэта птушка ў мастацкіх творах? Выкарыстоўваючы выпісаныя словазлучэнні як апорныя, перакажыце тэкст.

У родным, давальным і месным склонах назоўнікі адзіночнага ліку, якія абазначаюць назвы маладых істот, набываюць суфікс **-яц-** (-*aц-*) і маюць канчатак **-i**: *дзіця* — *дзіцяці*i**, *птушаня* — *птушаняці*i**.

Суфікс **-ят-** гэтыя назоўнікі набываюць ва ўсіх склонах множнага ліку (акрамя назоўніка *дзеци*): *жарабяты* — *жарабяцтамі*, *птушаняты* — *птушаняцтамі*, *шчаняты* — *шчаняцтамі*.

224. Перанясіце табліцу ў сшытак. Дапішыце патрэбныя формы слоў, дапоўніце кожны слупок сваімі прыкладамі. Якую назуву вы далі б табліцы?

Склон	Скланенне		Рознаскланяльныя
	2-е	3-е	
Н.			<i>ласяняты</i>
Р.	<i>насення</i>		
Д.		<i>радасці</i>	
В.			
Т.			
М.			

225. Уявіце, што вы збіраецся паўдзельнічаць у выстаўцы жывёл «Маё кацяня (шчаня)». Да пачатку выстаўкі неабходна ўважліва пазнаёміцца з праграмай, спісам узроставых класаў («Бэбі», «Юніёры», «Прамежкавы») і вырашыць, у якім будзе выступаць ваш гадаванец. Для ўдзелу неабходна запоўніць бланк па пропанаванай схеме:

1) выставачны клас, у які вы хочаце ўключыць жывёлу; 2) прозвішча і імя ўладальніка жывёлы; 3) падрабязныя звесткі пра ўдзельніка выставы; 4) пацвярджэнне ўступнага ўзносу (наяўнасць квітка аб аплаце). Складзіце просьбу аб удзеле ў конкурсе жывёл «Маё кацяня (шчаня)».

! Назоўнікі на *-мя* — *імя, племя, стрэмя* — ва ўскосных склонах адзіночнага ліку могуць мець формы з суфіксам *-ен-* або без яго: Р. *імя* (*імені*), Д. *імю* (*імені*), Т. *імем* (*іменем*).

У множным ліку назоўнікі *імёны* і *страмёны* могуць скланяцца з суфіксам *-ён-* і без гэтага суфікса, а назоўнік *плямёны* скланяецца толькі з суфіксам *-ён-*: Р. *імяў* (*іменаў*), *стрэмяў* (*страмёнаў*), *плямён* (*плямёнаў*).

226. Прачытайце тэкст, устаўляючы замест крапак назоўнік *імя* ў патрэбнай форме. Дайце тэксту загаловак.

«Кожнае дзіця мае права на ...» — так запісана ў артыкуле № 20 Закона «Аб правах дзіцяці». Права выбару ... нованаро-

джанаму маюць бацькі. Як запаветны дар ... набывае кожны чалавек. Ён як бы злучаецца з ..., яно становіцца яго спадарожнікам. Цяжка нават уявіць, што ў Пушкіна было б іншае Гэта можна сказаць пра ... і псеўданімы нашых класікаў — Янкі Купалы, Максіма Багдановіча, Уладзіміра Караткевіча.

Іван, Янка, Ян азначае міласць Божую. Кажуць, чалавек з такім ... павінен мець вялікую ўнутраную сілу, незласлівы харктар, грунтоўныя веды. Максім у лацінскай мове — найвялікшы. А Уладзімір у старажытных славян быў не інакш як валадар міру. Я патлумачыў толькі некаторыя А кожнае з іх расшыфроўваецца па-свойму. Вось і давайце ўгледзімся, як у люстэрка, у свае ..., убачым у іх сваю гісторыю (*Паводле У. Ліпскага*).

Запішыце першы абзац тэксту, устаўляючы прапушчаныя формы слова *імя*.

● Падбярыце да назоўніка *імя* аднакаранёвыя слова, запішыце іх, разбярыце па саставе.

 Спытайце ў бацькоў, чаму вам далі такое імя. Адшукайце інфармацыю пра сваё імя: з якой мовы паходзіць, што абазначае, як упłyвае на харктар чалавека. Падрыхтуйце вуснае паведамленне на тэму «Маё імя — моя гісторыя» і выступіце перад класам.

227. Прачытайце табліцу. Звярніце ўвагу на аснову слоў, месца націску і зрабіце вывад, ад чаго залежаць склонавыя канчаткі назоўнікаў мужчынскага роду на **-а (-я)**. Дапоўніце табліцу.

Склон	Назоўнікі м. р. з націскам на аснове	Назоўнікі м. р. з націскам на канчатку
Н.	<i>стáраста Жéня</i>	<i>дзядúля Вáсиль</i>
Р.	<i>старасты Жéні</i>	<i>суддзí</i>
Д.	<i>старасту Жéню</i>	<i>суддзí</i>
В.	<i>старасту Жéню</i>	<i>суддзю</i>
Т.	<i>старастам Жéнем</i>	<i>суддзёй (-ёю)</i>
М.	<i>(пры) старасце Жéню</i>	<i>(пры) дзядúлю Васíлю</i>

228. Прачытайце прыказкі і прымаўкі, ставячы слова ў дужках у патрэбную форму.

1. Самая балючая рана ад свайго (*дзіця*). 2. У ласкавага (*цяля*) дзве маці. 3. Заяц і жабы баіщца. 4. І сабака на таго не брэша, чый хлеб есць. 5. Страняў у сокала, а трапіў у варону. 6. Спех курам на смех.

Выпішыце з першых двух сказаў назвы маладых істот. Дапоўніце рад, утварыўшы ад назваў жывых істот, якія ўжываюцца ў астатніх сказах, назоўнікі, што абазначаюць маладых істот. Вусна праскланяйце адзін назоўнік у формах адзіночнага і множнага ліку.

§ 38. Нескланяльныя назоўнікі

229. Прачытайце тэкст.

Радзімай сушы прынята лічыць Сярэднюю Азію. Тут прыдумалі незвычайны спосаб кансервавання **рыбы**. Свежую рыбу наразалі, змешвалі з **рысам**, перасыпалі соллю і прыціскалі каменным прэсам. Такую рыбу можна было захоўваць цэлы год.

Праз некалькі стагоддзяў рэцепт змянілі. З'явілася два стылі гатавання сушы — **кансай** (стыль з горада **Осака**) і **эдо** (з **Токія**). Першы — тое, што называюць «**роламі**» (маленькія рулечкі з водарасцей, рысу і рыбы), другі — невялічкі кавалачак рыбы на камочку рысу.

З чаго ж гатуюць сушы? Ды з усяго! Каб сушы былі сапраўдныя, у страве ававязкова павінен быць рыс, а да яго можна даваць рыбу, креветкі, кальмары, агародніну (агурок, спаржу, авакада), мяса.

Падаваць сушы прынята ў парнай колькасці (З часопіса «Свет падарожжаў»).

вóдарасці

Перанясіце табліцу ў сшытак. Размяркуйце выдзеленыя слова па адпаведных слупках. Скланяльныя назоўнікі запішыце ў пачатковай форме.

Назоўнікі			
Скланяльныя		Нескланяльныя	
1-е скланенне	2-е скланенне	3-е скланенне	

Да нескланяльных назоўнікаў падбярыце прыметнікі.

Назоўнікі, якія не змяняюцца па склонах, маюць толькі адну форму, называюцца **нескланяльнымі**. Да іх належаць:

- іншамоўныя агульныя і ўласныя назоўнікі, якія заканчваюцца на галосны гук: *калібры, авеню, журы, Гётэ, Чылі*;
- прозвішчы на зычны, калі яны абазначаюць асоб жаночага полу: *Кацярыне Русак, Ірыне Кураш*;
- прозвішчы на *-о* (пад націскам) і на *-ых*: *Івана Крайко, Святланы Сядых*;
- некаторыя складанаскарочаныя слова: *паступіла ў ВНУ, студэнт БДЭУ*.

230. Прачытайце слова. Дакажыце, што прыведзеныя назоўнікі з'яўляюцца нескланяльнымі.

Эскімо, пано, Радары, Тблісі, рагу, кенгуру, Осла, паліто, **Дзюма**, івасі, Місісіпі, **піяніна**, Чуйко, поні, бра, **інтэр'ю**, Гюго, кіно.

Выпішыце ўласныя назоўнікі. Што яны абазначаюць?

● Назавіце ў выдзеленых словах гукі і літары, якімі яны абазначаны. У якіх словах колькасць гукаў і літар не супадае? Чаму?

Каб правільна ўжываць у маўленні нескланяльныя назоўнікі з прыметнікамі і дзеясловамі ў форме прошлага часу, трэба ўмець вызначаць іх род: *вытанчаная лэдзі, вясёлы канферансье, паскакаў кенгуру*.

231. Разгледзьце схему. Раскажыце, як пазбегнуць памылак у маўленні пры ўжыванні нескланяльных назоўнікаў. У якасці прыкладаў выкарыстайце слова з папярэдняга практыкавання: складзіце з імі словазлучэнні, далучыўшы да назоўнікаў прыметнікі, якія падыходзяць па сэнсе.

Вызначэнне роду нескланяльных назоўнікаў

Мужчынскі род

- назвы асоб мужчынскага полу;
- назвы жывёл і птушак;
- назвы гарадоў

Жаночы род

- назвы асоб жаночага полу;
- назвы рэк

Ніякі род

- неадушаўлённыя назоўнікі;
- назвы азёр

Род складанаскарочаных слоў вызначаецца па родзе асноўнага (апорнага) слова: *вышэйшая навучальная ўстанова* (ж. р.).

232. Вызначце назоўнікі паводле прыведзеных значэнняў. Падбярыце да назоўнікаў прыметнікі, каб па граматычнай форме прыметнікаў можна было вызначыць род нескланяльных назоўнікаў.

1. Падарожжа па кругавым маршруце. 2. Спартыўная барацьба, самаабарона без зброі. 3. Рознакаляровыя папяровыя кружочки, якімі абсыпаюць адзін аднаго на карнавалах, маскарадах. 4. Гарадская падземная электрычная чыгунка. 5. Набор страйў да абеду ў сталовай, рэстаране. 6. Назва замужнай жанчыны ў Францыі.

Для дведкі: *самба, турнэ, метро, канфеци, мадам, меню*.

233. Прачытайте тэкст. Спішыце першы абзац, устаўляючы прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі. Вызначце род і склон нескланяльных назоўнікаў.

Японская паэзія вельмі прыгожая. Але яна зусім не падобная да знаёмых нам вершаў. Адзін з цікавых яе жанраў — незвычайн.. хайку. Хайку вельмі каротк., складаецца з 17 складоў. Утворы..ся хайку з японск.. танка.^{сн} У (*ім/ёй*) 31 склад. Першыя

радкі класічн.. танка сталі выкарыстоўвацца як самастойныя творы — хоку, што з японскай мовы перакладаецца як «пачатковая страфа». Часам (*яго/яе*) таксама называюць хайку. Гэтыя вершы заваявалі сэрцы аматараў паэзіі ва ўсім свеце.

Знаёмай нам рыфмы ў хайку няма. Тут значна важнейшы рытм. У першым радку традыцыйна павінна быць пяць складоў, у другім — сем, а ў трэцім — зноў пяць. Яшчэ адна асаблівасць — кожны радок можа выконваць сваю ролю. Адзін распавядае пра тое, што адбываецца, другі — дзе адбываецца, а трэці — указвае калі. У хайку павінны прысутнічаць з'явы прыроды і поры года. Чытаць хайку — усё роўна, што глядзець на прыгожую карціну:

Між роснай травы
Дзьмухавей захістаўся.
Халодны ранак. *M. Шайбак.*
(З часопіса «Свет падарожжаў»).

Паспрабуйце стварыць сваю карціну праз верш у форме хайку. Якія вобразы можна ўяўіць, паназіраўшы за тым, як падаюць сняжынкі? Да чаго падобнае сонца, якое апускаецца за горызонт? Якія думкі ўзнікаюць, калі глядзіш на застылыя ў шэрані дрэвы? Выберыце адзін з прапанаваных варыянтаў ці свой варыянт як аснову для напісання хайку.

234. Напішыце сачыненне-апавяданне пра выпадак са свайго жыцця на тэму «Маленькае падарожжа». Падрыхтуйтесь да гэтай работы.

1. Падумайце над загалоўкам сачынення. Маленькім падарожжам можа быць звычайная прагулка, паездка з бацькамі, паход з сябрамі і інш. Галоўнае, каб у час падарожжа вы адкрылі для сябе штосьці новае, пазнаёміліся з новай краінай, сустрэліся з незвычайным чалавекам або паглядзелі на звыклыя з'явы іншымі вачымі.

2. Падумайце, пра што будзе сачыненне, сформулюйце і запішыце асноўную думку.

3. Складзіце рабочы план. Насупраць пунктаў плана запішыце апорныя слова.

4. Паводле тыпу маўлення сачыненне будзе апавяданнем. Успомніце будову тэксту-апавядання.

5. Па форме сачыненне будзе маналогам (апавяданне можа весціся ад 1-й асобы). Калі ў падарожжы будуць прымаць удзел іншыя персанажы, то ў тэкст сачынення будуць уключаны дыялог, простая мова.

6. Сачыненне павінна быць напісана ў мастацкім стылі. Таму разам з агульнаўжывальнай лексікай стараецца выкарыстоўваць вобразныя сродкі мовы: парынанні, слова ў пераносным значэнні, эпітэты.

7. Напішыце першы варыянт сачынення на чарнавіку. Перачытайце тэкст, праверце, ці ўдалося выкананаць 1—5 пункты задання. Ці адпавядае колькасць абзацаў колькасці пунктаў плана?

8. Уважліва праверце пастаноўку знакаў прыпынку (звярніце ўвагу на афармленне дыялогу, калі ён уключаны ў тэкст). Праверце правапіс слоў.

С л о в ы і в ы р а з ы, якія можна выкарыстоўваць у якасці апорных:
краіна, край, зямля;
падарожжа, паездка, вандроўка, вандраванне;
*шлях, дарога, мяжа, мытня**;
чыгунка, чыгуначны вакзал, цягнік, самалёт;
чаканне, хваляванне, настрой, самаадчуванне;
сустрэча, знаёмства, уражанне, пачуццё;
паехаць, пайсці, накіравацца, адправіцца, рушыць;
спадабацца, здарожыцца, стаміцца;
Шчаслівай дарогі! Лёгкай дарогі! Усяго найлепшага! Да сустрэчы!

§ 39. Спосабы ўтварэння назоўнікаў

235. Прачытайце прыказкі і прымаўкі. Раствумачце іх сэнс.

1. Гултейства горшае за хваробу. 2. Ранняя птушка дзюбку цярэбіць, а позняя — вочкі працірае. 3. На добрае запытанне добрае і апавяданне. 4. Не ляніся за плужком, будзеш з піражком. 5. Адклад не ідзе на лад. 6. Птушачка па зернетку збірае і сътая бывае.

Вызначце, як утвораны выдзеленыя слова.

Назоўнікі ў беларускай мове ўтвараюцца рознымі спосабамі: **суфіксальным**, **прыставачным**, **прыставачна-суфіксальным**, **складаннем** (асноваскладаннем, словаскладаннем, складана-суфіксальным): *будаўнік, праўнук, аслак, інжынер-канструктар, снегаход, шасцікласнік*.

Суфіксы ў назоўнікаў могуць быць нулявымі, не выражанымі гукам: *адлятаць — адлёт, ціхі — ціш, блакітны — блакіт*. Такі спосаб словаутварэння называецца **бяссуфіксным**, ці **нульсуфіксальным**.

236. Прачытайце тэкст. Які загаловак можна яму даць? Ад якіх слоў утварыліся выдзеленая назоўнікі? Вызначце спосаб іх утварэння. Выпішыце выдзеленая слова ў пачатковай форме, абазначце сродкі словаутварэння.

«**Прабабуля**» зубной шчоткі была вядомая ў Старажытным Рыме яшчэ ў чацвёртым стагоддзі да нашай эры. У той жа час у Закаўказзі і Сярэдняй Азіі зубы чысцілі лупінкамі ад пладоў граната ці грэцкага арэха. **Жыхары** Сібіры і Урала карысталіся масцікай, якую варылі з сасновай смалы. А вось у В'етнаме ў далёкія часы зубы пакрывалі чорным лакам. На Русі баяры карысталіся **палачкай** з пучком шчаціння на канцы.

Зубная шчотка той канструкцыі, да якой мы прывыклі, з'явілася ў XVIII стагоддзі ў Германіі (*Паводле У. Багданава, С. Паповай*).

237. Прачытайце сказы. Ці можна іх назваць тэкстам?

Яны сцвярджаюць, што калі (*y/ў*)зяць цыркуль і авесці **акружнас(ц)и(ц)ю (Е/Я)ўропу**, то цэнтр яе будзе знаходзіцца на (*э/a*)рыторыі Беларусі. **Но(ш)ка** цыркуля будзе стаяць паміж Мінскам і Гроднам — (*y/ў*) Міры. Шмат краін аспрэчваюць права валодаць ге(*a/я*)графічным цэнтрам (*E/Я*)ўропы. Тут, на сц(*e/я*)не старажытнага замка, і зафіксавана ге(*a/я*)графічная кро(*n/b*)ка. Беларускія (*v*)учоныя маюць на гэты конт (*y/ў*)ласнае **меркава(н)и(н)е (Паводле А. Таборавай)**.

Размисціце сказы так, каб атрымаўся тэкст. Спішыце, раскрываючы дужкі. Вызначце, ад якіх слоў і якім спосабам утварыліся выдзеленая назоўнікі.

238. Прачытайце табліцу. Раскажыце, якое значэнне надаюць суфіксы назоўнікам. Да кожнай групы падбярыце ўласныя прыклады, запішыце, абазначце суфіксы назоўнікаў.

Значэнне слова	Суфіксы	Прыклады
Асона паводле прафесіі, занятку	-нік-, -шчык-, -іст- (-ыст-), -ар-, -ач-, -еу-	Фокуснік, кранаўшчык, лыжнік, артыст, змагар, скрыпач, касец, ...
Асона паводле нацыянальнасці, месца жыхарства	-ін- (-ын-), -ук-, -еу-, -ак-	Балгарын, паляшук, украінец, сібірак, ...
Асобы і жывыя істоты жаночага полу	-к-, -анк- (-янк-), -іц- (-ыц-), -ніц-, -ін- (-ын-)	Беларуска, кітаянка, гаспадыня, царыца, удзельніца, ...
Канкрэтныя прадметы, прылады	-ік-, -нік-, -ак-, -ок-, -унак-	Помнік, прыёмнік, здымак, глыток, ласунак, ...
Абстрактныя паняцці і з'явы	-осць-/асць-, -ств-, -б-, -іzm-, -енн-, -ом-	Ужывальнасць, сяброўства, дружба, герайзм, захапленне, лянота, ...
Рэчыўныя і зборныя назоўнікі	-ін- (-ын-), -нік-, -няк-, -ай-, -ом-	Збажына, ельнік, хмызняк, нер'[шэ], лістота, ...

● Зрабіце марфемны разбор двух абстрактных і двух рэчыўных назоўнікаў (на выбар).

З трymа назоўнікамі першай групы складзіце і запішыце сказы.

239. Прачытайце верш.

Пугач

У сасняку на скразняку
Сядзіць на зломаным суку
Пануры згорблены пугач
З маркотнай думкаю пра харч.^{ен}
Калі атуліць змрок гушчар,
Ён будзе цар і гаспадар.

А ўдзень узлезе ён на сук,
Дрыжыць і ловіць кожны гук.
Упаў кавалачак кары...
Шкрабецца мышанё ў нары...
Завухкай з голаду, заплач,
Пануры згорблены пугач!

A. Мінкін.

Выпішыце з верша назоўнікі, утвораныя суфіксальным спосабам. Падумайце, якое значэнне выражаете суфікс як значымая частка ў запісанных словах.

Ад слова *гаспадар* утварыце назоўнікі. Вызначце спосабы словаўтварэння.

● Знайдзіце назоўнік, які абазначае назув маладой істоты. Вусна праскланяйце яго.

 Падкрэсліце ў вершы слова, у лексічным значэнні ці ў будове якіх выяўляеца самабытнасць, адметнасць беларускай мовы. Якія з іх з'яўляюцца «гаваркімі»?

§ 40. Правапіс назоўнікаў з суфіксамі *-ак-*, *-ык-*, *-ік-*, *-ачк-*, *-ечк-*; мяккі знак перад суфіксамі *-к-*, *-ышк-* і ў суфіксах *-аньк-*, *-енък-*

 240. Прочытайце вёрш. Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары.

Малюнак

Надзя ў альбоме в..сну мал..вала —
Гожая дужа в..сна паўставала.
(?)образ в..сны атрымаўся жаночы:
Мілая ..смешка, чаро..ныя вочы,
Кропкі в..снушак ля ясных вачэй,
Шчочкі палаюць за сонца ярчэй,
Ну а на шчоках — в..сёлыя **ямачкі**, —
Надзя пісала **малюнак** свой з **мамачкі**.

B. Жуковіч.

● Выдзеленыя назоўнікі разбярыце па составе. У якіх словамах суфікс надае слову дадатковае памяншальна-ласкальнае значэнне?

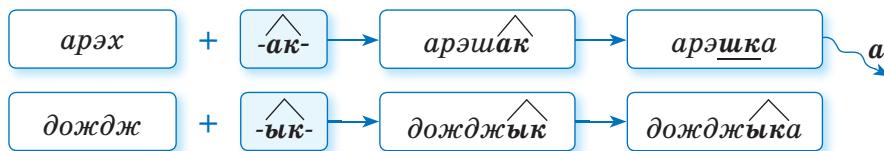
241. Ад прапанаваных слоў утварыце новыя слова пры дапамозе суфікса **-ак-** або **-ык-**. Размяркуйце іх па двух слупках у залежнасці ад таго, які суфікс будзе выкарыстаны.

Дубок, малаток, нож, малюнак, вецер.

Праскланяйце адзін назоўнік з суфіксам **-ак-** і адзін назоўнік з суфіксам **-ык-**. Што вы заўважылі ў правапісе слоў?

242. Разгледзьце схему правапісу слоў з суфіксамі **-ак-**, **-ык-**.

Падрыхтуйце выказванне ў навуковым стылі на тэму «Як не памыліцца ў правапісе слоў з суфіксамі **-ак-**, **-ык-**?».

243. Прачытайце тэкст. Вызначце яго асноўную думку, падбярыце загаловак.

Мая родная мова с..рабрыстай, ч..стай крыніцай выліваецца з маёй душы. Родная мова дапамагае гл..бока зразумець і палюбіць Айчыну. Яе слова як з..рняты для муکі, як зоркі для неба, як н..ктар для кветак. Слова беларускае ж..вое, гаваркое, музычнае, напеўнае, н..паўторнае. Мы ўсе павінны бера..чы гэты спа..чынны скар.. нашых про..каў! (*Паводле У. Ліскага*).

Спішице, устаўляючы прапушчаныя літары.

Выпішице выдзеленяя назоўнікі ў пачатковай форме, утварыце ад іх слова з дапамогай суфікса **-ак-**. У тэкстах якіх стыляў маўлення ўжываюцца слова з памяншальна-ласкальнымі суфіксамі?

- Першы сказ разбярыце па членах сказа.
- Вызначце, якім способам утвораны выдзеленяя слова.

 У назоўніках з памяншальна-ласкальнымі суфіксамі мяккі знак пішацца:

- пасля мяккіх зычных перад суфіксам **-к-**: *зямелъка*, *яблынька*;
- пасля мяккіх [л'] і [н'] перад суфіксам **-ык-**: *пальчиk*, *агенъчиk*;
- у суфіксах **-анък-**, **-енък-**: *песенъка*, *рэчанъка*.

244. Прачытайце прыказкі. Спішице іх, устаўляючы, дзе трэба, мяккі знак. Раствумачце правапіс мяккага знака.

1. Верасок і ў цян..ку зац..вітае.
2. Бол..ка доктара шукае.
3. І на здаровай яблын..цы гнілы яблык^Ф знайдзеш.
4. І няў-

мел..ка пяе, калі голасу стае. 5. Кропел..кай мора не напоіш.
6. І кругламу камен..чыку ў падмурку месца будзе. 7. Усякая
зязюл..ка пра сваё кукуе.

245. Прачытайце верш.

Страціў слова, страціў спадчыннае слова —
Штосьці страціў у душы абавязкова!
Можа — годнасці хоць кропельку малую?
Можа — мудрасці хоць дробачку якую?
Можа — памяці хоць зернетка-іскрынку?
Можа — праўды хоць пылінку-парушынку?
Я не ведаю дакладна, што ты страціў.
Запытайся, ці не скажа табе маці...

Н. Гілевіч.

Спішице, у выдзеленых назоўніках абазначце суфіксы. Якое значэнне
яны надаюць словам?

Падбярыце антонім да слова *страціць*.

§ 41. Складаныя назоўнікі, іх правапіс

246. Прачытайце тэкст. Якія слова і выразы перадаюць асаблівасці
казкі як жанру мастацкага стылю?

За трыдзеянць зямелъ, у трыдзясятым царстве-гаспадарстве
плавае па моры-акіяне кіт. Кіт — незвычайны вадалюб. Імя
яго — Велярыб. Пачуў ён лямант, які ўзнялі паны, і пытаецца:

- Чаго паны раскрычаліся?
- Няхай пан Кіт пакаштуе вунь таго
быка, што пасецца на ўзгорку, — паважна
запрашае пан Кубліцкі.
- А потым мы пана Кіта засмажым
і з’ядмо, — дадае пан Заблоцкі.

Велярыб выслушай гэтыя прапановы, чорнымі вокам аглядае
паноў і быка, запускае пад воблака вадзяны струмень, як вада-
кашка, і дае адказ:

— За пачастунак — дзякуюй, але такога мы, кіты, не ямо. Зубы не тыя. Ешце, панове, самі вашага быка. А мне б што-небудзь далікатнае, чарвячка або рыбку... — і Кіт паварочвае назад да мора (*Паводле П. Васючэнкі*).

Знайдзіце ў тэксце складаныя назоўнікі. Размяркуйце і запішыце іх па групах у залежнасці ад спосабу ўтварэння: 1) словаскладанне; 2) аснова-складанне; 3) складана-суфіксальны спосаб.

 Якія выразы выкарыстоўвае Кіт, каб адмовіць панам у іх просьбе? Якія часткі можна выдзеліць у выказанні-адмове? Якія слова «змякчаюць» адмову? Чаму важна ў такіх выпадках быць ветлівым?

 Складаныя назоўнікі пішуцца разам і праз злучок.

Разам пішуцца назоўнікі:

- утвораныя шляхам спалучэння дзвюх і больш асноў з дапамогай злучальных галосных: *снегаход*, *галалёд*, *законапраект*;
- першай часткай якіх з'яўляюцца іншамоўныя асновы *авія-*, *аўта-*, *кіна-*, *касма-*, *тэле-*, *мота-*, *фота-*, *электра-*, *радыё-*: *авіяканструктар*, *фотаальбом*, *касмаграфія*, *электратракт*.

247. Вызначце, якім спосабам утвораны слова. Раствумачце іх лексічнае значэнне.

Рыбалоў, канъкабежац, байкапісец, сарвігалава, тэлеглядач, ардэнаносец, кнігалюб, касмафізік, авіямадэліст, кінагерой, радыёдыджэй.

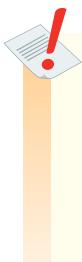
 Падбярыце прыметнікі, якія характарызувалі б названых асоб. Словазлучэнні запішыце.

248. Спішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары. Падкрэсліце складаныя назоўнікі і растворумачце іх напісанне.

З першакрыніц вядома, што ў часы, калі нашы далёкія про..кі жылі ў п..чорах, выхаваннем дз..цяці займалася выключна мама. Яна была і лекарам, і настаўнікам, і суддзёй. Так доўжылася да п..ці гадоў. А далей дзіця гадавала ўсё племя.

Пазней, пры ф..адалізме, дз..цінства лічылася да с..мі гадоў. Пасля дзеци становіліся памо..нікамі бацькам ва ўсім — у га- спадарцы, у хлебаро..стве, у рамёствах. Яны поўнасцю залежалі ад домаўладальнікаў. Пазней пачалі лічыцца з дзецьмі, прызна- ваць іх самастойнасць. Але толькі ў васямнаццатым стагоддзі ў краінах Еўропы ўсур'ёз загаварылі пра дз..цей як пра асоб, іх правы і абавя..кі (*Паводле У. Ліскага*).

- Вызначце стыль тэксту. Прывядзіце прыклады з тэксту, характеристыя для гэтага стылю маўлення.

Праз злу чок пішуцца назоўнікі:

- утвораныя ад двух самастойных слоў без злучальнай га- лоснай: *папараць-кветка, горад-герой, жар-птушка*;
- складаныя прозвішчы і геаграфічныя назвы: *Буда-Каша-лёва, Санкт-Пециярбург, Дунін-Марцінкевіч*.

249. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак. Складзіце план тэксту.

Сёлета бусліная сям'я павялічылася ў тры разы — вывелася ажно чацвёра (*птушаняты*). Бусел(?)тата і бусліха(?)мама да- глядаюць дзяцей, стараюцца не абдзяліць ніводнага (*бусляня*). Аднаму ў разяўлены рот — жабяня, другому — рыбку, трэця- му — травінку(?)раслінку. Вырашыў я ім дапамагчы. Калі бусел з бусліхай паляцелі на пошукі ежы, залез на страху і ўладкаваў ля гнязда каструлю з рыбай, што раніцай налавіў.

Першай прыляцела бусліха. Зазірнула ў каструлю і апусціла ў яе сваю доўгую дзюбу. Узрадавалася, што ёсьць чым накарміць (*дзеци*), і весела заклекатала. А бусляніты задаволена ківалі (*Паводле І. Муравейка*).

Спішыце першы абзац тэксту, раскрываючы дужкі і ставячы назоўнікі ў патрэбную форму. Раствумачце правапіс складаных назоўнікаў.

- Падкрэсліце слова, у якіх літары **e, я, і** абазначаюць два гукі.

Вусна перакажыце тэкст. Дапоўніце яго паведамленнем пра тое, як буслы аддзячылі за дапамогу.

250. Утварыце разнымі спосабамі складаныя назоўнікі і запішыце іх. Раствумачце правапіс.

Хлеб + рэзаць, лес + стэп, плацеж + здольнасць, гук + запіс, лісце + падаць, кіно + сцэнарый, шафа + купэ, генерал + лейтэнант, мароз + устойлівасць, сок + выціскаць, кава + варыць, жышцё + любіць.

§ 42. Правапіс **не (ня)**, **ні** з назоўнікамі

251. Запішыце назоўнікі, якія адпавядаюць прыведзеным значэнням. Ці ўжываюцца гэтыя слова без **не**?

1. Стан, калі не захоўваецца чысціня, парадак. 2. Няшчасны чалавек, які выклікае спагаду, спачуванне. 3. Выдумка, ілжывае паведамленне. 4. Вялікая рыбалоўная сетка. 5. Адсутнасць звестак, ведаў аб чым-небудзь. 6. Маленькая тонкая заколка для жаночай прычоскі. 7. Маладасведчаны чалавек.

Для дажджі: **небарака, неахайнасць, невад, небыліца, невідзімка, недавучка, невядомасць.**

невідзімка

● Якое з запісаных вамі слоў з'яўляецца мнагазначным? Утварыце на аснове яго спосабам словаскладання назоўнік. Запішыце з ім сказ.

He (ня) з назоўнікамі пішацца разам, калі:

- слова не ўжываюцца без **не (ня)**: **непагадзь, нявольнік;**
- назоўнік з **не (ня)** можна замяніць сінонімам без **не (ня)**: **неспакой (трывога), нядоля (бяды), неадукаванасць (адсутнасць адукаванасці).**

He (ня) з назоўнікамі пішацца асобна, калі ў сказе ёсць супрацьпастаўленне ці што-небудзь адмаўляеца:
Не праўда, а падман.

Hi з назоўнікамі заўсёды пішацца асобна: **ні рыба, ні мяса.**

252. Размяркуйце словазлучэнні па групах: 1) словазлучэнні, у якіх **не (ня)** — прыстаўка; 2) словазлучэнні, у якіх **не (ня)** — частка кораня. Устаўце патрэбную літару, растворумачце правапіс.

Памылка з-за н..ўважлівасці, спыніцца ў н..рашучасці, н..ахайнасць у справе, старажытны н..кропаль*, н..дақладнасць пры адказе, застацца н..вукам, закінуць н..вад, выказаць н..згоду, н..выразнасць выказвання, н..абгрунтаванасць адказу, н..дарэчнасць прапаноў, салодкі н..ктар, н..бяспечнасць учынкаў.

нектáр

253. Спішыце, раскрываючы дужкі. Пастаўце, дзе трэба, коскі. Раству-
мачце правагіс **не (ня)** з назоўнікамі.

1. (*Не*)дасол на стале, перасол на спіне. 2. (*Не*)чужынка а свая
радзінка. 3. (*Не*)сілай а розумам. 4. (*Не*)чалавек родзіць праўду
а праўда сама нараджаецца. 5. (*Ня*)годніка глупству вучыць не
трэба. 6. (*Не*)піток, (*не*)ядок — невялікі работнік. 7. (*Не*)рыба,
што ў рацэ, а рыба, што ў руцэ. 8. (*Не*)штука растраціць — штука
назбіраць.

Знайдзіце прыказку, якая вучыць ашчаднасці, беражлівасці. Успомні-
це іншыя ўстойлівія выразы на гэтую тэму.

254. Прачытайце гумарыстычны верш.

Салодкая лячэбніца

Як толькі за Оршай
Направа павернеш —
Прыедзеш у вёску
Пад назвой Цукерня.
Бабулі ласкавыя
Добра там лечаць
Дзяцей, што цукеркамі
Зубы калечаць.
На сонечным мёдзе
Пірожныя смажаць.

Гузы, сінякі
Тут марожаным мажуць.
Ды хутка ўсе дзецы
Пытаюць трывожна:
— Ізноўку цукеркі?
Не хочам пірожных!
Ні хлеба, ні мяса,
Ні кроплі гарчыцы?
Як цяжка лячыцца —
Цяжэй, чым вучыцца!

П. Панчанка.

Знайдзіце ў вершы назоўнікі, пры якіх ужываецца адмоўе **ні**. Зрабіце
вывад пра тое, як пішацца **ні** з назоўнікамі.

- Выпішыце з тэксту рэчыўныя назоўнікі, вызначце іх скланенне.

Знайдзіце ў вершы аднакаранёвія назоўнікі. Падбярыце да іх іншыя
роднасныя слова, запішыце іх, абазначце карані.

255. Замяніце словазлучэнні назоўнікамі з прыстаўкай **не-** (**ня-**). Запішыце.

1. Адсутнасць увагі.
2. Няшчасны выпадак.
3. Нездаровы стан.
4. Адсутнасць ахвоты.
5. Нелюдзімы чалавек.
6. Непаседлівы чалавек.
7. Адсутнасць прывычкі.
8. Страна прытомнасці.
9. Недахоп цярпення.
10. Чалавек у няволі.

З трыма словамі (на выбар) складзіце і запішыце сказы.

КАНТРОЛЬНЫЯ ПЫТАННІ І ЗАДАННІ

1. Дайце азначэнне назоўніку як часціне мовы.
2. Чым абумоўлена высокая ўжывальнасць назоўніка ў маўленні?
3. На аснове якіх прымет вылучаюцца адушаўлённыя і неадушаўлённыя назоўнікі?
4. Якія назоўнікі маюць форму толькі адзіночнага ці толькі множнага ліку?
5. Што абазначаюць агульныя і ўласныя назоўнікі?
6. У чым адметнасць канкрэтных і абстрактных назоўнікаў?
7. У чым адметнасць зборных і рэчыўных назоўнікаў?
8. Што называецца скланеннем назоўніка?
9. Якія назоўнікі адносяцца да 1, 2 і 3-га скланення?
10. Якія назоўнікі адносяцца да рознаскланяльных?
11. Якімі спосабамі ўтвараюцца назоўнікі?

256. Прачытайце тэкст. Да якога тыпу маўлення ён адносіцца? Дайце тэксту загаловак.

Звычайна людзі гавораць: «Бульба — хлеб.. падмога». І гэта праўда. Без бульбы нельга ўяўіць ні традыцыйны, ні св..точны стол. За..сёды яна побач з хлеб... . Бульб.. вараць, п..куць, сма..жаць, фаршыруюць. А якія сма..ныя і ап..тытныя — толькі што з патэльн.. — дранікі! Сучасныя кулінары могуць прыгатаваць з бульб.. 500 розных страў.

Дзікія родзічы бульбы раслі ў Паўднёвой Амерыцы. Адтуль праз акіян, праз тысячы кіламетраў мараплаўцы Хрыстафора Калумба завезлі бульбу ў Еўропу. На нашу зямлю клубні трапілі дзякуючы Пятру I. З цягам часу чалавек ацаніў харчовыя якасці бульбы, назваў яе «другім хлебам». У засушлівыя гады, калі не

радзіла жыта, іншаземка ратавала людзей ад голаду, ад смерці. Нездарма народны пісьменнік Беларусі Янка Брыль вельмі слушна сказаў: «Пах бульбы — не проста пах, а водар жыцця» (*Паводле З. Марозава*).

Спішыце першы абзац тэксту, устаўляючы прапушчаныя літары. Падкрэсліце назоўнікі, вызначце іх склон і скланенне.

Знайдзіце ў тэксле складаныя назоўнікі. Вызначце, як яны ўтварыліся.

Знайдзіце ў тэксле выказванні пра бульбу. Каму належаць слова ў першым выпадку? Хто аўтар другога выказвання?

Перакажыце частку тэксту, у якой падаюцца звесткі пра тое, як да нас трапіла бульба.

Якія стравы з бульбы гатуюць у вашай сям'і? Раскажыце сваім сябрам пра такія стравы, выкарыстоўваючы звесткі з першай часткі тэксту.

257. Прачытайце і адгадайце загадкі. Адгадкі запішыце. Пастаўце назоўнікі ў формы роднага, давальнага і меснага склонаў. Раствумачце, ад чаго залежыць правапіс канчаткаў.

Адзін лье,
Другі п’е,
Трэці расце.

Лёгкі, але не падняць,
Сцелецца, як рагожа...
Бераг, лужок і стажок —
Кожны схавацца ў ім можа.

B. Жуковіч.

 Урадзіўся ён высокі,
Шаўкавісты, сінявокі.
Апранае нас здавён.
Здагадайцесь, хто ён?

Цвіту ўсё лета я,
Жыву звычайна ў жыцце,
Нашу хлапечас імя.
Як зваць мяне, скажыце?

Знайдзіце ў загадках рознаскланяльны назоўнік. Праскланяце яго.

258. Запішыце слова, якія ўжываюцца, калі называем:

- 1) маладую істоту — дзіцяня каровы, авечкі, лісы, зубра;
- 2) памяшканне, дзе друкуюць кнігі; пякуць хлеб; прадаюць кнігі;
- 3) чалавека, які займаецца перапісаннем чаго-небудзь; калі праваннем; перакладам на іншую мову; пасланы ў разведку.

Раствумачце правапіс суфіксаў назоўнікаў.

259. Прачытайце верш. Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары. Зрабіце марфалагічны разбор трох назоўнікаў (на выбар).

Журавінка

Журавінка(<i>яга..інка</i>),	Ч..рванее, палымннее,
Вузенькі лісточ..к,	Сок.. набіраецца.
У маленъкай журавін..	Вельмі любіць журавель
Кветка, як званоч..к.	<i>Яга..кі(кіслінкі)</i> .
Ружавее журавін..,	Ну а мы з табой к..сель
Сонц.. наліваецца,	Зварым з журавінк.. .

A. Дзержынскі.

260. Прачытайце тэкст. Вызначце стыль і тып маўлення. Раскажыце па-беларуску аб праблеме, якая закранаецца ў тэксле.

Всё человечество делится на две половины. Одна безумно любит животных и пытается адаптировать их к условиям городской жизни, взять на себя заботу о них. Вторая — безразлична и безучастна к проблемам братьев наших меньших.

Как сделать так, чтобы хорошо было всем? Чтобы одни вместе со своими питомцами не создавали хлопот соседям по площадке, подъезду, улице; другие были более терпимы к животным и их хозяевам, взявшим на себя ответственность за их существование. Давайте подумаем вместе! Ведь страшно представить мир без птиц, кошек, собак, если бы они вдруг исчезли. Он стал бы мрачным, пустынным, холодным, а люди — ещё более жестокими и унылыми. Давайте лучше радоваться — жизни, друг другу, всему живому! (*Из газеты «Друзья животных»*).

Знайдзіце ў тэксле адшуайлёныя і неадшуайлёныя назоўнікі, запішыце іх беларускія адпаведнікі, размеркаваўшы па двух слупках.

Уявіце, што вы ўдзельнічаеце ў пасяджэнні гуртка аматараў прыроды, якое прысвячана праблемам аховы свойскай жывёлы. Падрыхтуйце паведамленне, у якім вы дасце адказ на пытанне, якое вельмі хвалюе аўтара артыкула. Выкажыце і аргументуйце сваю думку ў дачыненні да ўзнятай праблемы: як зрабіць так, каб добра было ўсім — і тым, хто вельмі любіць свойскую жывёлу і стараеца адаптаваць яе да дамашніх умоў жыцця, і тым, хто абыякавы да гэтай праблемы.

261. Выканайце тэматычную тэставую работу па раздзеле «Назоўнік».

Прыметнік

§ 43. Прыметнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма

262. Прачытайце тэкст, устаўляючы замест пропускаў слова для даведкі. Якую ролю яны адыгрываюць у тэксле? Вызначце яго стыль і тып.

Зямля

Майму воку адкрываецца ... абшар зямлі. Перада мною рассcілаюцца яе ... багацці.

Як у казцы, нясуцца поры года: ... вясна, ... лета, ... восень, ... зіма.

Зямля! Чуецца тваё ... дыханне, што мёдам па жылах разліваецца (*Паводле З. Бядулі*).

Для дведкі: *бязмежны, жыватворнае, багатая, маладая, гарачае, неверагодныя, здаровая*.

Да якой часціны мовы адносяцца слова, якімі вы дапоўнілі тэкст? Абгрунтуйце сваю думку. Выпішыце з тэксту словазлучэнні «прыметнік + назоўнік», пастаўце пытанні ад галоўнага слова да залежнага.

Разгледзьце малюнак. Якія колеры характарызуюць поры года?

263. Прачытайце тэкст. З якой мэтай выкарыстоўваюцца ў ім прыметнікі?

Бываюць слова **розныя**,
Бываюць слова **ўсякія**.
Бываюць слова **яснія**,
І **цвёрдыя**, і **мяkkія**,
Адважныя, упартыя,

І **злосныя**, **сuroвыя**.
Але **абавязкова**
Стаяць **павінна** **справа**
За кожным гэтым словам.
A. Дзеружынскі.

Запішыце другі сказ. Якім членам сказа з'яўляюцца прыметнікі?

Назавіце прыметнікі-антонімы. Запішыце іх у пачатковай форме.

Прыметнік — самастойная часціна мовы, якая абазна-
чае прымету прадмета і адказвае на пытанні які? чы й?:
добра́зычлівы, восені́ські, матулін.

Прыметнік змяняеца па ліках і склонах, а ў адзіночным
ліку — і па родах. Род, лік і склон прыметніка залежаць ад
роду, ліку і склону назоўніка: *зімовы настрой* (м. р., адз. л.,
Н. скл.), *зімовую казку* (ж. р., адз. л., В. скл.).

Пачатковая форма прыметніка — форма мужчынскага ро-
ду, адзіночнага ліку, назоўнага склону: *белы, вясковы, зайцаў.*

У сказе прыметнік выконвае ролю азначэння або выказ-
ніка: *Каля белых бяроз, на зямлі белых рос буслава айчына*
(В. Жуковіч). *Мне любы елкі і хвайні пад белай посцілкай*
снягоў (Я. Колас).

264. Падбярыце да назоўнікаў прыметнікі і запішыце словазлучэнні.
Выдзеліце канчаткі прыметнікаў і вызначце іх род.

Дырэктар Марыя Сяргееўна, шынель, Токія, безэ, плакса Ва-
сіліса, гваздзік, забіяка Максім, Нарач, шэррань, ДУА, лебедзь.

З двума ўтворанымі словазлучэннямі складзіце сказы. Падкрэсліце
прыметнікі як члены сказа.

265. Прачытайце тэксты. Вызначце, да якога стылю яны адносяцца.
Знайдзіце ў тэкстах апісанні і растлумачце, чым яны адрозніваюцца.

Рыжая чапля

I. Рэдкі залётны від. Верх г..лавы, чубок,
палоскі і плямы на шыі чорныя, спіна шэра-бурая,
крылы ш..раватыя, з чорнымі канцамі. Г..лава,
шыя і грудзі рыжыя, дзюба і ногі жа..тавата-бурыя
(Паводле «Чырвонай кнігі ў казках і вершах»).

Рыжая чапля

II. Алесь сустрэў бацьку каля вёскі. У руках ён
асцярожна трymаў прыгожую вялікую птушку. На
галаве ў яе была чорная бліскучая плямка, падобная
да капялюшыка. Чубок — некалькі завостраных пёр-
каў. Доўгая шыя і грудзі залаціліся ў промнях сонца.
Толькі жаутавата-бурая дзюба звісала з бацькавай рукі.

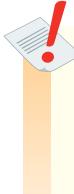

— Трэба, сынку, хутчэй несці чаплю дахаты, — сказаў бацька. — Браканьеры яе паранілі, крыльцы падбілі... (*Паводле В. Прайдзіна*).

Спішыце першы тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары.

 Вусна складзіце некалькі сказаў, каб закончыць апавяданне.

Разгледзьце фотаздымкі. Па якіх прыметах вы пазналі птушак?

 У маўлennі прыметнікі выкарыстоўваюцца для таго, каб:

- падкрэсліць адметныя прыметы прадмета;
- стварыць яркае вобразнае апісанне;
- паказаць стаўленне аўтара да прадмета, з'явы, падзеі.

 266. Аднавіце фразеалагізмы, устанавіўшы адпаведнасць паміж словамі першага і другога слупкоў. Запішыце ўстойлівыя выразы, ужываючы прыметнікі ў патрэбнай форме. Вызначце канчаткі прыметнікаў.

бабін	край
малочны	рэкі
пярэдні	грамата
кітайскі	лета

 Які фразеалагізм мае значэнне ‘тое, у чым цяжка разабрацца’?

§ 44. Якасныя, адносныя і прыналежныя прыметнікі

267. Прачытайте тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Вожык — адзін з любімых п..рсанажаў народных казак і дзіцячых мультфільмаў. Гэты звярок — л..сны жыхар. Ён харчуецца нас..комымі. Але часам можа і птушынае гн..здзечка разарыць.

Галоўнай асаблівасцю вожыка з'яўляюцца вострыя іголкі на спінен^Ф і баках. Яны ўтварыліся ў далёкіх вожыковых продкаў з валасянога[€] покрыва і служаць надзейнай аховай маленъкага звярка ад злых ворагаў (*Паводле Г. Аўласенкі*).

Выпішыце з тэксту прыметнікі, што абазначаюць прыметы прадметаў паводле: 1) якасці, зневяднага выгляду, памеру; 2) адносін да прадмета, асобы, месца; 3) прыналежнасці жывёле.

Спішыце першы абзац, устаўляючы прапушчаныя літары.

Паводле значэння прыметнікі падзяляюцца на якасныя, адносныя і прыналежныя.

Якасныя прыметнікі абазначаюць прыметы прадметаў паводле іх якасцей і адказваюць на пытанні *я к і?* *я к а я?* *я к о е?* *я к і я?: добры, упэўнены, чырвоны, спелы.*

Якасныя прыметнікі могуць спалучацца са словамі **вельмі, надта:** *вельмі дарагі, надта здольны.*

Адносныя прыметнікі абазначаюць прыметы прадметаў паводле іх адносін да прадмета, асобы і адказваюць на пытанні *я к і?* *я к а я?* *я к о е?* *я к і я?: шаўковы пояс — пояс з шоўку, дзіцячая пляцоўка — пляцоўка для дзяцей.*

Прыналежныя прыметнікі абазначаюць прыметы прадметаў паводле іх прыналежнасці пэўнай асобе ці жывёле і адказваюць на пытанні *чы ё?* *чы я?* *чы ё?* *чы е?: мамін голас, баброва плаціна, Васількоў шытак, Ірынін пенал.*

Адносныя і прыналежныя прыметнікі не могуць спалучацца са словамі **вельмі, надта.**

268. Прачытайце табліцу.

Разрады прыметнікаў па значэнні		
Назвы прымет паводле:		
Якасныя <ul style="list-style-type: none"> формы і памеру: <i>широкая дарога, круглы стол;</i> колеру і масці: <i>сініе неба, буланы конь;</i> смаку і паху: <i>горкі палын, духмяны хлеб;</i> фізічных асаблівасцей: <i>высокі сусед, кульгавае цяля;</i> рыс хараектару і разумовых здольнасцей: <i>шчырая сяброўка, кемлівае дзіця</i> 	Адносныя <ul style="list-style-type: none"> адносін да: <ul style="list-style-type: none"> асобы: <i>дзіцячыя цацкі, вучнёўскі шытак;</i> прадмета: <i>камп'ютарны стол, телефонны даведнік;</i> матэрыялу ці рэчыва: <i>ільянны ручнік, аўсяная каша;</i> месца: <i>вясковы жыхар, лугавая кветка;</i> часу: <i>весенні гром, учарашні дзень</i> 	
Прыналежныя		
<ul style="list-style-type: none"> прыналежнасці асобе: <i>татаў шалік, Антосеў смартфон</i> 	<ul style="list-style-type: none"> прыналежнасці жывёле: <i>буслава гняздо, лісіная нара</i> 	

269. Прачытайце прыметнікі і растлумачце іх значэнні. Вызначце, да якога разраду яны адносяцца.

Светлы, медны, ластаўчын, сакавіты, чорна-белы, заўтрашні, Надзеін^Ф, асенні, упарты, гняды, дзядулеў, добразычлівы, бацькоўскі, вусаты, Коласаў, школьнны, мядовы, бабулін, шырокі.

З адным прыметнікам кожнага разраду складзіце словазлучэнне.

Звязрніце ўвагу!

Якасныя прыметнікі могуць ужывацца ў кароткай форме.

Кароткая форма прыметніка ў назоўным склоне адзіночнага ліку мужчынскага роду мае нулявы канчатақ: *сын дуж□, хлеб горак□*; у жаночым і ніякім родзе — канчатақ *-а*: *праца салодк^a, дзіця шчаслів^a*; у множным ліку — канчатақ *-ы (-и)*: *вучні гатов^ы, мясціны дорагⁱ*.

У сказе кароткая форма прыметніка выконвае ролю выказніка: *Печ прыгорне* нас, як матка, добра там, дзе я здарой* (Я. Колас).

270. Прачытайце. Растлумачце сэнс прыказак. Выпішыце са сказаў кароткія прыметнікі. Падбярыце да іх адпаведныя прыметнікі ў поўнай форме.

У з о р: *повен□ — поўн^ы, поўн^a — поўн^aя, поўн^ы — поўн^aя*.

1. Горка часам праца, ды хлеб ад яе салодкі^c. 2. Не той харош, хто з твару прыгож, а той харош, хто на справу гож. 3. Вясна кветкамі багата, а восень з пірагамі ў хату. 4. Ён хоць і не багат, але госцю рад. 5. І ваўкі съты, і козы цэлы.

Якое значэнне мае слова *гож* у другім сказе: а) ‘прыгодны для якіх-небудзь мэт’; б) ‘прывабны’?

271. Складзіце словазлучэнні «прыметнік + назоўнік». У спалучэнні з якімі назоўнікамі прыметнік будзе адносным ці прыналежным, а ў спалучэнні з якімі — якасным?

музычны інструмент
голос

свінцовая куля
хмара

залатое калье
дзяцінства

курыная памяць
дзюба
катлета

воўчы хвост
апетыт
кажух

Запішыце словазлучэнні з якаснымі прыметнікамі. З адным словазлучэннем складзіце сказ. Падкрэсліце прыметнік як член сказа.

Адносныя і прыналежныя прыметнікі могуць пераходзіць у якасныя.

У словазлучэнні *срэбны бранзалет* (у значэнні ‘зроблены са срэбра’) прыметнік *срэбны* з’яўляецца адносным, а ў словазлучэнні *срэбны іней* (у значэнні ‘падобны да срэбра’) гэты прыметнік ужываецца ў значэнні якаснага.

У словазлучэнні *курыны хвост* (у значэнні ‘хвост, які належыць курыцы’) прыметнік *курыны* з’яўляецца прыналежным, а ў словазлучэнні *курыны разум* (у значэнні ‘разум, як у курыцы’) — якасным.

272. Прачытайце тэкст. Ці можна лічыць яго гумарыстычным?

Саша заўважыў у кантралёра^с лісіны каўнер і запытаў у мамы:
— Гэта ўсё прычапіла лісу, каб яе зайцы баяліся?

T. Сучкова.

 Якое значэнне мае слова *лісіны* ў словазлучэнні *лісіны каўнер*: а) ‘які належыць лісе’; б) ‘зроблены з футра лісы’; в) ‘такі, як у лісы’? Назавіце разрад гэтага прыметніка па значэнні.

Складзіце словазлучэнне з прыметнікам *лісіны* ў значэнні ‘такі, як у лісы’. У прамым ці пераносным значэнні ўжываецца гэты прыметнік?

Звязаніе ўвагу!

Прыналежныя прыметнікі могуць пераходзіць у адносныя, калі яны маюць значэнне ‘зроблены з ...’. Прыметнік *воўчае* ў словазлучэнні *воўчае логава* (у значэнні ‘логава, што належыць ваўку’) з’яўляецца прыналежным, а ў словазлучэнні *воўчае футра* (у значэнні ‘футра са скуры ваўка’) — адносным.

273. Спішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары. Вызначце, да якога разраду адносяцца прыметнікі.

1. Расчасалі ^{сл} вішні шоўкавыя косы і ўранілі долу снегавы вянок (*П. Трус*). 2. І над вёскаю далёка чуецца бусліны клёкат (*Г. Аўласенка*). 3. Малюе мастачка зіма крыштальныя кветкі на шкле і дзівіцца з шыбы сама пры цьмяным, халодным святле (*М. Курыла*). 4. Наварысты курыны булён яшчэ ў XII стагоддзі лічыўся лекамі супраць грыпу і прастуды (*«Звязда»*). 5. Так пяе птушыны хор, аж звініць заречны бор! (*А. Русак*).

Якое слова мае значэнне ‘з густым наварам’?

булён

§ 45. Ступені параўнання якасных прыметнікаў, іх утварэнне і ўжыванне

274. Прачытайце тэкст. На колькі сэнсавых частак яго можна падзяліць?

Чаму снег рыпіць пад нагамі?

Снег складаецца з **найдрабнейшых** часцінак замёрзлай вады. Рыпенне снегу — гэта ўсяго толькі шум ад расціснутых крышталікаў. Рыпіць снег ^м толькі ў мароз. Чым **мацнейшы** мароз, tym **вышэйшая** танальнасць* рыпення. Узмацненне маразоў робіць ледзяныя крышталікі **больш цвёрдымі** і крохкімі.

Калі на двар.. мароз, то ты не змож..ш скачаць снежны ..мяк, таму што снег занадта ра..сыпісты. Вельмі мокры снег таксама не пад..дзе, бо снежная баба стане падобнай да апаленай свечкі (*Паводле А. Чайкі*).

крышталік

Запішыце выдзеленыя слова ў пачатковай форме паводле ўзору.

Узор: **найсвятышы** — светлы, **дужэйшы** — дужы, **больш мяккі** — мяккі.

Спішыце апошні абзац, устаўляючы прапушчаныя літары.

Якасныя прыметнікі могуць мець вышэйшую і найвышэйшую ступені параўнання.

Вышэйшая ступень параўнання прыметнікаў паказвае, што ў адным прадмеце якасці больш ці менш у параўнанні

з іншым прадметам: *вясёлы — весялейшы за сябра, малады — больш малады, чым бацька*. Вышэйшая ступень параўнання паказвае і на большае ці меншае праяўленне прыметы ў аднаго прадмета, асобы, жывёлы, з'явы: *дзядуля стаў мудрэйшым, калідор зрабілі шырэйшым, ён быў менш вясёлы*.

Найвышэйшая ступень параўнання прыметнікаў абазначае самую высокую або самую ніzkую ступень якасці: *моцны — наймацнейшы або самы моцны, дрэнны — найгоршы або самы дрэнны*.

Пры формах вышэйшай ступені параўнання могуць ужывацца слова *куды, яшчэ: куды лепши, яшчэ горши*.

275. Прачытайце. Запішыце ў асобныя групы сказы з прыметнікамі ў форме вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання.

1. Як сонца, матуля найлепшая ў свеце (*У. Мазго*). 2. Вецер уверсе быў мацнейшы, чым на зямлі (*Я. Сіпакоў*). 3. Маміна імя — самае лепшае, маміна слова — найдараражэйшае (*М. Хведаровіч*). 4. Камета Галея^Ф значна больш актыўная за іншыя каметы (*А. Чайка*). 5. Прыйпяцкія балоты лічацца самымі вялікімі ў Еўропе (*Г. Аўласенка*).

Растлумачце, што абазначаюць прыметнікі ў формах вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання.

 Вышэйшая ступень параўнання прыметнікаў мае простую (*прыгажэйшы*) і складаную (*менш прыгожы*) формы.

Простая форма вышэйшай ступені параўнання прыметнікаў утвараецца ад пачатковай формы якасных прыметнікаў пры дапамозе суфіксу *-ейш-(-эйш-)*: *цікавы — цікаўшы, высокі — вышэйшы* ці пры дапамозе іншых асноў: *добра — лепши, дрэнны — горши*.

Простая форма вышэйшай ступені параўнання ўжываецца ў канструкцыях «прыметнік + **за** + В. скл.», «прыметнік + **чым** + Н. скл.»: *дзядуля мудрэйшы за ўнука; дзень даўжэйшы, чым нач.*

Складаная форма вышэйшай ступені парадунання прыметнікаў утвараеца шляхам спалучэння прыметнікаў са словамі **больш (болей)**, **менш (меней)**: *сучасны — больш сучасны, чым ... ; самастойны — больш самастойны за* Калі парадуноўваеца прымета прадмета з яго папярэднім станам, то прыназоўнік **за** не ўжываеца: *я стаў весялейшим ці больш вясёлым.*

Звязніце ўвагу!

Спалученні слоў **вельмі, надта** з прыметнікам не з'яўляюцца формамі ступеней парадунання: **вельмі мокры, надта халодны.**

276. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму.

Грак і шпак

Дзень шпаку даказваў грак,
Што ў яго чарнейшы фрак^л.
Ды не мог згадзіцца шпак,
Што ў яго святлейшы фрак.
А ў пяску як паваляліся —
Болей птушкі не спрачаліся.

A. Зэкаў.

Знайдзіце ў тэксце прыметнікі ў форме вышэйшай ступені парадунання. Вызначце, як яны ўтварыліся. Абазначце асновы і суфіксы.

Выкарыстоўваючы формы ступеней парадунання з тэксту, складзіце сказы з выражамі **чарнейшы за ..., святлейшы, чым**

277. Прачытайце і адгадайце загадку.

Аднойчы дзядзька^Ф русы
Спаткаўся ў полі нам:
Тырчаць угору вусы
(Доўгі), чым сам.

H. Гілевіч.

У якой форме ўжыты ў тэксце прыметнік **доўгі?** Як яна ўтварылася?

278. Разгледзьце малюнкі. Параўнайце прыметы прадметаў. Выкарыстоўвайце простыя і складаныя формы вышэйшай ступені парашнання.

Для дведкі: *вялікі, малады, сумны, малы, нізкі, стары, высокі, вясёлы*.

Складзіце і запішыце два сказы з формамі вышэйшай ступені парашнання прыметнікаў. Пакажыце графічна, як яны ўтварыліся.

Простая форма найвышэйшай ступені парашнання прыметнікаў утвараецца ад простай формы вышэйшай ступені пры дапамозе прыстаўкі **най-**: *малы — меншы — найменшы, вялікі — большы — найбольшы*.

Складаная форма найвышэйшай ступені парашнання прыметнікаў утвараецца шляхам далучэння слова *самы (самая, самае, самыя)* ці **найбольш, найменш** да пачатковай формы якаснага прыметніка: *самы малы, самы вядомы; найбольш цёплы, найменш любімы*.

Формы найвышэйшай ступені парашнання могуць ужывацца з прыназоўнікамі **з і сярод**: *найсмялейшы з нас, самы смелы сярод хлопцаў*.

Звярніце ўвагу!

Прыметнік **малодшы** ўжываецца ў значэнні ‘больш позні паводле часу свайго з’яўлення’: *малодшая сястра, малодшае пакаленне*. У якасці антоніма да слова **малодшы** ўжываецца прыметнік **старэйшы**: *Збудаваў старэйшы брат мне драўляны самакат* (М. Мятліцкі).

Такія прыметнікі не з’яўляюцца формай ступені парашнання.

279. «Рашыце» моўную задачу. Утварыце прапушчаныя формы ступеней параўнання. Прарорцыі запішыце, абазначце суфіксы прыметнікаў.

У з о р: *ціхі:* ? = ?: *даўжэйшы* — *ціхі:* *цішэйшы* = *доўгі:* *даўжэйшы*.

1. Высокі: ? = ?: мацнейшы.
2. Дрэнны: ? = ?: лепшы.
3. Светлы: ? = ?: самы цёмны.
4. Даўёкі: ? = ?: найшырэйшы.
5. Даўядны: ? = ?: больш вузкі.
6. Прыгожы: ? = ?: найменш смелы.

Звязніце ўвагу!

У рускай мове для таго, каб перадаць гранічную ступень якасці, ужываецца форма, утвораная пры дапамозе суфіксаў *-айш-*, *-ейш-*: *глубочайшее озеро*, *древнейший костёл*.

Для беларускай мовы ў такіх выпадках харктэрна форма найвышэйшай ступені параўнання: *найглыбейшае возера*, *найстражытнейшы касцёл*.

280. Прачытайце інфармацыю пра старажытныя гарады Беларусі.

Параўнайце беларускія гарады, выкарыстоўваючы выразы: *найстражытнейшы ...*, *самы старажытны ...*, *маладзейшы за ...*, *старэйшы, чым ...*, *больш старажытны за ...*, *менш старажытны, чым ...*.

Які беларускі горад з'яўляецца самымі старажытнымі? Пісьмова адказыце на пытанне, ужываючы простую форму найвышэйшай ступені параўнання.

 Складзіце «Кнігу геаграфічных рэкордаў Беларусі»: запішыце некалькі сказаў пра «самыя-самыя».

Найстражытнейшыя гарады Беларусі

1		Полацк	862 г.
2		Віцебск	974 г.
3		Тураў	980 г.
4		Заслаўе	985 г.
5		Брест	1005 г.
6		Навагрудак	1019 г.
7		Браслаў	1044 г.
8		Мінск	1065 г.
9		Орша	1067 г.
10		Лагойск	1067 г.
11		Пінск	1078 г.
12		Давыд-Гарадок	1097 г.
13		Барысаў	1100 г.
14		Слуцк	1102 г.
15		Гродна	1116 г.

281. Прачытайце тэкст, замяняючы пачатковую форму прыметніка формамі вышэйшай або найвышэйшай ступеней парапнання. Вызначце, да якога стылю адносіцца тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Прыгожы куточак на беразе спакойнай і п..ўнаводнай Бярэзіны аблюбавала пара леб..дзяў. Круглы го.. гэтая г..нарлівыя белыя птахі жывуць на в..дасховішчы і чаруюць людзей сваёй н..звычайнай прыга-жосцю. Глянеш на іх — і яшчэ (*мілы*) сэрцу становіцца родная прырода. Але (*вялікі*) радасць птушкі прыносяць дзецям.

У адзін год стаяла суровая зіма. Часам траскучыя маразы дасягалі сарака градусаў. Ноччу яны былі яшчэ (*вялікі*). На вадасховішчы^{сл}, дзе зімавала пара лебедзяў, не замерзла толькі адна палонка*. Але яна з кожным днём становілася ўсё (*малы*) і (*малы*). Тады на дапамогу любімым лебедзям прыйшлі вучні мясцовой школы. Яны злавілі^с птушак і прынеслі ў школу. Даглядалі іх усю зіму, а ранній вясной выпускілі на волю. Удзячныя людзям лебедзі так і засталіся ў родным куточку (*Паводле Я. Галубовіча*).

Чаму лебедзі застаюцца зімаваць у родных мясцінах?

Разгледзіце фотаздымак. Складзіце на яго аснове два сказы з прымет-нікамі ў форме вышэйшай і найвышэйшай ступеней парапнання.

Запішыце першы абзац тэкstu, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары.

Вусна перакажыце тэкст.

282. Прачытайце выслоюі знакамітых людзей. Якой асноўнай думкай аб'яднаны ўсе выказванні?

1. Язык — лучший посредник для установления дружбы и согласия (*Э. Роттердамский*). 2. Язык — самое опасное оружие (*Пабло де ла Барка*). 3. Язык — это оружие литератора... Чем лучше оружие — тем сильнее воин (*М. Горький*). 4. Величайшее богатство народа — его язык (*М. Шолохов*).

Перакладзіце сказы на беларускую мову, запішыце.

Растлумачце, як утварыліся формы вышэйшай і найвышэйшай ступеней парапнання прыметнікаў. Вызначце іх склон, лік і род.

283. Спішыце прыказкі, замяняючы слова ў дужках формамі вышэйшай і найвышэйшай ступеней параўнання.

1. Ад добрага чалавека вада (*дарагая*), чым мёд ад кепска-га.
2. Дрэнны мір (*добры*) за добрую сварку.
3. Любоў і праўда (*моцны*) за страх.
4. Ён смелы^м толькі перад (*слабы*) за сябе.
5. Добры, шчыры друг — (*вялікі*) багацце.

§ 46. Складенне якасных і адносных прыметнікаў у адзіночным ліку

284. Прачытайце тэкст. Чаму ён так называецца?

Ружовы верш

Ружовы фламінга^м ў ружовай вадзе
Ружовае пер'е перабірае.
У небе ружовым чароды аблок
Ружовае сонца пераганяе.

- Выпішыце з тэксту словазлучэнні «прыметнік + назоўнік». Вызначце род, лік, склон прыметніка. Абазначце канчаткі.

285. Прачытайце табліцу. Дайце ёй назvu. Чаму прыклады словазлучэння пададзены толькі ў назоўным склоне?

Склон	Мужчынскі род	Ніякі род
Н.	<i>зімов[ы] дзень</i> <i>мал[ы] хлопчык</i> <i>гарач[ы] хлеб</i> <i>сух[и] палын</i> <i>вячэрн[и] змрок</i>	<i>зімов[ae] адзенне</i> <i>мал[oe] дзіця</i> <i>гарач[ae] полымя</i> <i>сух[oe] лісце</i> <i>вячэрн[je] неба</i>
Р.		<i>-ага, -ога, -яга</i>
Д.		<i>-аму, -ому, -яму</i>
В.	<i>як Н. ці Р.</i>	<i>як Н.</i>
Т.		<i>-ыл, -іл</i>
М.		<i>-ыл, -іл</i>

Вусна праскланяйце словазлучэнні, ставячы пытанні ўскосных склонаў. Параўнайце канчаткі прыметнікаў мужчынскага і ніякага роду.

У назоўным склоне якасныя і адносныя прыметнікі мужчынскага роду адзіночнага ліку маюць канчаткі **-i, -ы:** **вячэрнi** змрок, **сухi** палын; **зімовы** дзень, **малы** хлопчык, **гарадчы** хлеб.

Прыметнікі ніякага роду з асновай на мяккі зычны маюць канчатак **-яе:** **вячэрняе** неба, **сінняе** возера.

Прыметнікі ніякага роду з асновамі на іншыя зычныя маюць канчаткі: **-ae** — не пад націскам: **зімовae** адзенне, **гарадчae** полымя; **-oe** — пад націскам: **малoe** дзіця, **сухoe** лісце.

286. Разгледзьце малюнак. Закончыце выказванне, далучыўшы да яго назоўнік. Сказ запішыце. Раствумачце пастаноўку знакаў прыпынку.

У якой сітуацыі можна выкарыстаць гэты сказ? Пра скланяйце спалучэнні слоў: **вясёлы, добры, яркі дзень нараджэння і вясёлае, добрае, яркае свята.** Параўнайце канчаткі прыметнікаў.

У вінавальным склоне канчаткі прыметнікаў ніякага роду супадаюць з канчаткамі назоўнага склону:

- В. скл. = Н. скл.: Н. скл. **зімовae** адзенне, **малoe** дзіця — В. скл. **зімовae** адзенне, **малoe** дзіця.

Канчаткі прыметнікаў мужчынскага роду залежаць ад таго, да якога назоўніка дапасуеца прыметнік:

- В. скл. = Н. скл. (неадушаўлённы назоўнік): Н. скл. **зімовы** вечар, **гарадчы** хлеб — В. скл. **зімовы** вечар, **гарадчы** хлеб;
- В. скл. = Р. скл. (адушаўлённы назоўнік): Р. скл. **гарадскога** жыхара, **малога** хлопчыка — В. скл. **гарадскога** жыхара, **малога** хлопчыка.

287. Прачытайце словазлучэнні. Пастаўце пытанні ад галоўнага слова да залежнага. Вызначце склон прыметнікаў.

Дзівіцца з кемлів.. вясков.. жыхара, шукаць маленък.. ста-лёў.. ножык, гуляць у нов.. гарадск.. парку, грэцца на цёпл.. летн.. сонцы, падбадзёрыць ціх.. сціпл.. сябра, напісаць дараг.. любім.. дзядулю^М.

Запішыце словазлучэнні, устаўляючы прапушчаныя канчаткі прыметнікаў.

Ва ўскосных склонах (акрамя вінавальнага) канчаткі якасных і адносных прыметнікаў мужчынскага і ніякага роду супадаюць:

- у **родным склоне** — **-ага, -ога, -яга**: зімов**[ага]**, гарач**[ага]**; мал**[ога]**, сух**[ога]**; вячэрн**[яга]**, сін**[яга]**;
- у **давальным склоне** — **-аму, -ому, -яму**: зімов**[аму]**, мал**[ому]**, вячэрн**[яму]**;
- у **творным і месным склонах** — **-ым, -ім**: зімов**[ым]**, гарач**[ым]**, мал**[ым]**, сух**[ім]**, вячэрн**[ім]**, сін**[ім]**.

288. Прачытайце табліцу, устаўляючы прапушчаныя канчаткі.

Складенне прыметнікаў жаночага роду		
Склон	Прыметнікі жаночага роду з асновай на:	
	цвёрды і зацвярдзелы зычныя; -г-, -к-, -х-	мягкі зычны
Н.	зімов [ая] казка гарач [ая] пара гарадск [ая] дзяўчынка	сін [яя] кветка учараши [яя] падзея
Р.	зімов [ай] казкі гарач.. пары гарадск [оій] дзяўчынкі	сін.. кветкі учараши [яй] падзеі
Д.	зімов.. казцы гарач [ай] пары гарадск [оій] дзяўчынцы	сін [яй] кветцы учараши.. падзеі
В.	зімов [ую] казку гарач [ую] пару гарадск.. дзяўчынку	сін.. кветку учараши [юю] падзею
Т.	зімов [ай] (-аю) казкай гарач.. парой гарадск [оій] (-ою) дзяўчынкай	сін.. кветкай учараши [яй] падзеяй
М.	(у) зімов.. казцы (па) гарач [ай] пары (пры) гарадск [оій] дзяўчынцы	(на) сін [яй] кветцы (на) учараши.. падзеі

Ад чаго залежыць напісанне канчаткаў прыметнікаў жаночага роду?

289. Спішице сказы, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары. Вызначце род, лік, склон прыметнікаў.

1. (*Залаты*) м..целіца зноў (*сярэбраны*) зменіцца (*A. Пісъмянкоў*). 2. (*Маленькі*), як с..рца, Беларусь (*адданы*) любо..ю вырастае^{сл} (*Л. Тарасюк*). 3. Спявае дз..ўчынка-валошкa Г..родні (*начны*) калыханку (*У. Мазго*). 4. Вучні рушилі ў школу чарадой* (*жывы*), (*вясёлы*) (*М. Лукша*). 5. Мы дзецы (*велічны*) краіны, тут нам утул..на, як нідзе (*М. Пазнякоў*).

 У назоўным склоне адзіночнага ліку якасныя і адносныя прыметнікі жаночага роду ўжываюцца з канчаткамі **-ая, -яя:** зімов**[ая]** казка, сух**[ая]** трава, сін**[яя]** кветка.

У родным, давальным, творным і месным склонах прыметнікі жаночага роду маюць канчаткі **-ой, -ай, -ая:** сух**[ой]** (травы, траве, травой, (у)траве); зімов**[ай]** (казкі, казцы, казкай, (у)казцы); сін**[яй]** (кветкі, кветцы, кветкай, (на)кветцы).

За ў в а г а! У родным склоне прыметнікі жаночага роду могуць ужывацца з канчаткамі **-ое, -ае, -яе:** сух**[ое]** травы, зімов**[ае]** казкі, сін**[яе]** кветкі, а ў творным — з канчаткамі **-ою, -аю, -яю:** сух**[ою]** травой, зімов**[аю]** казкай, сін**[яю]** кветкай. Прыметнікі з канчаткамі **-ое, -ае, -яе і -ою, -аю, -яю** харектэрны для гутарковага і мастацкага стыляў.

290. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Нашы продкі шанавалі бога зімы Зюзю — стар..нізенък.. дзядка^м з доўг.. бел.. барадой. Хадзіў ён у бел.. адзенні, басанож, з непакрыт.. галавой. У руках трymаў чарадзейн.. булаву. Зюзя жыў у густым лесе, толькі часам зазіраў у бліжэйш.. вёску. Прыходзіў^с папярэдзіць пра моцн.. мароз, паесці калядн.. куцці (*Паводле вучэбнага дапаможніка «Беларуская літаратура. 6 клас»*).

Спішице тэкст, устаўляючы прапушчаныя канчаткі прыметнікаў. Вызначце іх род, лік, склон.

 Разгледзьце рэпрадукцыю карціны В. Славука «Зюзя». Як выглядае бог зімы? Перакажыце частку тэксту, у якой падаецца апісанне Зюзі.

§ 47. Скланенне якасных і адносных прыметнікаў у множным ліку

291. Прачытайце. Якую думку перадае аўтар у вершаваных радках?

Родны край — край азёраў гл..бокіх
І чаромхавых белых завей,
Край б..розак і сосен высокіх,
Працавітых і шчырых людзей^М.

Я. Жабко.

Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары. Пастаўце пытанні ад назоўнікаў да прыметнікаў, якія іх паясняюць. Вызначце, у якой форме ўжыты прыметнікі. Раствумачце, чаму яны маюць розныя канчаткі.

292. Прачытайце табліцу. Ад чаго залежаць канчаткі прыметнікаў?

Скланенне прыметнікаў у множным ліку			
Склон	Прыметнікі з асновай на:		
	цвёрды і зацвярдзелы зычныя	-г-, -к-, -х-	мяккі зычны
Н.	зімов ыя вечары бур ыя мядзведзі	гарадск иј вуліцы дараг иј сябры	ранішн иј газеты сін иј вочы
Р.	зімов ых вечароў бур ых мядзведзяў	гарадск их вуліц дараг их сяброў	ранішн их газет сін их вачэй
Д.	зімов ым вечарам бур ым мядзведзям	гарадск им вуліцам дараг им сябрам	ранішн им газетам сін им вачам
В.	зімов ыя вечары бур ых мядзведзяў	гарадск иј вуліцы дараг их сяброў	ранішн иј газеты сін иј вочы
Т.	зімов ымі вечарамі бур ымі мядзведзямі	гарадск ими вуліцамі дараг ими сябрамі	ранішн ими газетамі сін ими вачамі
М.	(на) зімов ых вечарах (пры) бур ых мядзведзях	(на) гарадск их вуліцах (пры) дараг их сябрах	(у) ранішн их газетах (у) сін их вачах

Складзіце два сказы са словазлучэннямі бурыя мядзведзі і зімовыя вечары, ужываючы назоўнікі і прыметнікі ў форме вінавальнага склону.

293. Прачытайце і адгадайце загадку.

Пад зімн.. залевай* Прыгож.. маністах*.
Стаіць каралевай — Маніст не шкадуе —
У ярк..., агніст.. Птушак^м частуе.
M. Пазнякоў.

 Якое слова мае значэнне ‘ўпрыгожанне з манет, пáцерак, каштоўных камянёў, што надзываеца на шыю’?

Выпішице слова злучэнні «прыметнік + назоўнік». Пастаўце пытанні ад галоўнага слова да залежнага. Вызначце лік і склон прыметнікаў.

Праскланяйце спалучэнне яркія, агністыя прыгожыя маністы.

 У назоўным склоне множнага ліку прыметнікі маюць канчаткі **-ыя** (аснова на цвёрды і зацвярдзелы): **зімовыя**, **бурвыя**; **-ія** (аснова на *г*, *к*, *х* і мяккі): **дарагія**, **сінія**.

У вінавальнym склоне канчаткі прыметнікаў залежаць ад таго, да якога назоўніка дапасуеца прыметнік:

- В. скл. = Н. скл. (неадушаўлены назоўнік): Н. скл. **зімовыя** **вечары**, **сінія** **вочы** — В. скл. **зімовыя** **вечары**, **сінія** **вочы**;
- В. скл. = Р. скл. (адушаўлены назоўнік): Р. скл. **бурых** **мядзведзяў**, **дарагіх** **сяброў** — В. скл. **бурых** **мядзведзяў**, **дарагіх** **сяброў**.

У родным і месным склонах ужываюцца канчаткі **-ых** (аснова на цвёрды і зацвярдзелы): **зімовых**, **бурых**; **-іх** (аснова на *г*, *к*, *х* і мяккі): **сініх**, **дарагіх**.

У творным склоне прыметнікі маюць канчаткі **-ымі** (аснова на цвёрды і зацвярдзелы): **зімовымі**, **бурымі**; **-імі** (аснова на *г*, *к*, *х* і мяккі): **сінімі**, **дарагімі**.

294. Прачытайце. Спішице сказы, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя арфаграмы.

1. Я нарадзі..ся ў Беларусі^м між (*белы*), (*казачны*) бяроз (*К. Жук*). 2. У (*салігорскі*) шахтах мы сільвініт* зна..шлі. I (*рэчыцкі*) нафта фантаніцъ^{сл} з..пад з..млі (*M. Хведаровіч*). 3. Пра будучынню марыў я не раз. Аб людзях (*працавіты*), (*горды*), (*чысты*) (*П. Панчанка*). 4. Я ў (*светлы*) б..рэзінікі ўлюблёны, люблю блукаць і ў (*весеніскі*) б..рах (*X. Гурыновіч*).

Вызначце лік і склон прыметнікаў. Складзіце схему першага сказа.

295. Прачытайце тэкст. Да якога стылю і жанру ён адносіцца?

Шчаслівая кніга

Вераніка прыехала да сваёй стрыечнай сястры Карыны. Дзяўчынкі размясціліся ў дзіцячым пакоі. На паліцах сядзелі прыгожыя лялькі, у крэсле месціліся пухнатыя медведзяніты^М, на шырокім падаконніку ў празрыстым акварыуме жылі русалкі з доўгімі валасамі, у куце стаяў вялікі лялечны домік.

Вераніка дастала з заплечніка зашмальцаваную* кнігу.

— І ў мяне такая ёсць! — сказала Карына і дастала з верхняй паліцы новенькую кніжку.

— Няшчасная мая сястрыца! — усхліпнула новенькая кніга.

— Наадварот. Я вельмі шчаслівая! — адгукнулася зашмальцаваная. — Я любім.. кніга маёй гаспадыні. Яна зачытваецца маімі цікав.. гісторыямі, бярэ мяне ў падарожжы па знакаміт.. мясцінах Беларусі і ў далёк.. замежжа. Мяне не ўбачыш на кніжн.. паліцах сярод новенък.. кніжак.

— Кожная кніга хоча быць шчаслівай!^Ф! — прашаптала новенькая кніга. — Няхай чытачы памятаюць пра гэта! (*Паводле К. Хадасевіч-Лісавой*).

Як вы разумееце выраз «Кожная кніга хоча быць шчаслівай»?

З аповеду зашмальцаванай кнігі выпішыце словазлучэнні «прыметнік + назоўнік». Раствумачце напісанне канчаткаў.

Падзяліце тэкст на часткі. У якой частцы пададзена апісанне пакоя? Ці адпавядае яно таму, што перададзена на малюнку?

Складзіце план тэксту. Вусна перакажыце тэкст па плане.

296. Устанавіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх значэннямі.

- 1) па гарач.. сліядах;
- 2) чуж.. рукамі жар заграбаць;
- 3) на задн.. лапках хадзіць.

a) ‘карыстацца вынікамі працы іншых’;	
б) ‘прыслугоўваць, дагаджаць’;	
в) ‘неадкладна, не марудзячы’.	

Вызначце, у якіх формах ужыты прыметнікі ў фразеалагізмах.

§ 48. Утварэнне, скланенне і правапіс прыналежных прыметнікаў

297. Прачытайце. Назавіце прыметнікі і вызначце, што яны абазначаюць.

Як што пішацца?

З прыналежнымі прыметнікамі Натка
Разабралася імгненна на занятках^М:
Тата — татаў,
Дзядзька — дзядзькаў,
Федзя — Федзеў,
Мама — мамін,
Цётка — цётчын^Ф,
Света — Свецін.
Самі вы цяпер прыметнікі ўтварыце
Ад імёнаў Толя, Жэня, Наста, Зміцер.

A. Зэкаў.

Параўнайце прыналежныя прыметнікі і слова, ад якіх яны ўтварыліся. Чаму ў адным выпадку выкарыстоўваліся суфіксы **-аў-**, **-еў-**, а ў іншым — **-ін-**, **-ын-**?

Вусна выканайце заданне, прапанаванае ў вершы.

 Прыналежныя прыметнікі ўтвараюцца ад асновы адушаў-лённых назоўнікаў пры дапамозе суфіксаў:

- **-аў-** (**-еў-**), **-оў-** (**-ёў-**) ад назоўнікаў мужчынскага роду: *Алесеў кот, дзедаў кожух, баброў хвост, кавалёў дом;*
- **-ін-** (**-ын-**) ад назоўнікаў жаночага роду: *Марылін букет, сініцын корм.*

Пры далучэнні суфікса да асновы назоўніка мужчынскага роду ў ёй могуць адбывацца змены: заяц(□) + аў → зайцаў, салавей(□) + ёў → салаўёў, бабёр(□) + оў → баброў.

Калі суфікс далучаецца да асновы назоўніка жаночага роду, якая заканчваецца на *к* і *х*, то адбываюцца чаргаванні гукаў [к] // [ч] і [х] // [ш]: Верачк(a) → Вераччи́н, плыўчык(a) → → плыўчышын.

298. Прачытайце сказы. Пастаўце пытанні да прыметнікаў.

1. І ў люты мароз саграваюць пяшчотаю маміны вочы^{сн} (*M. Пазнякоў*). 2. Баліць ад усяго люцей бацькоўскі боль за дзяцей (*P. Барадулін*). 3. — Ціха, дзеці, не шуміце! Бачыце — гняздзечка ў жыце. Перапёлчына, няйначай, — дзецям дзед так растлумачыў (*C. Шах*). 4. Матуліны руکі, нястомныя руکі, ніколі не зналі ў рабоце прынуکі* (*Г. Кляўко*). 5. Пасяліўся ён у збожжы^м, і віднекца здалёк такі сіненъкі, прыгожы беларускі васілёк (*M. Чарняўскі*). 6. Бацькаў гнеў даўно мінуўся (*Я. Колас*).

Выпішыце са сказаў словазлучэнні з прыналежнымі прыметнікамі. Раствумачце, як яны ўтварыліся. Вызначце іх лік і род (калі ёсць).

няйнáчай

299. Прачытайце словазлучэнні. Ад выдзеленых назоўнікаў утварыце прыналежныя прыметнікі.

Сыштак **Алеся**, дупло **вавёркі**, запіска **Аліны**, выступленне **дырэктара**, стук **дзятла**, сачыненне **Петруся**, хата **краўчыхі**.

З трывма ўтворанымі словазлучэннямі складзіце сказы.

300. Прачытайце тэкст, замяняючы слова ў дужках утворанымі ад іх прыналежнымі прыметнікамі. Падбярыце да тэкstu загаловак.

Зі мой у полі ці на лузе наблытаны ланцужкі розн.. слядоў. Хто ўмее чытаць снежн.. кнігу, не памыліцца. Вось (*заяц*) сляды. Ноччу тут зайцы абрэзали малад.. дрэўцы. А гэта (*лісіца*) сляды. Раніцай яна мышковала каля невялік.. стажкоў сена.

У лесе час ад часу чуецца настойлівае «Тук-тук! Тук-тук!». Гэта (*дзяцел*) работа.

(*Мядзведзь*) і (*барсук*) жытло прысыпаў лёгкі^Ф сняжок. Спяць звяры і сняць салодкія сны^{сн} (*Паводле У. Ягойдзіка*).

Якое слова мае значэнне ‘лавіць мышэй’?

Як утварыліся прыналежныя прыметнікі? Вызначце іх лік, род, склон.

Спішыце першы абзац тэксту, раскрываючы дужкі і дапісваючы пра-
пушчаныя канчаткі прыметнікаў. Раствумачце іх напісанне.

Разгледзьце малюнак. Як зімую звярок, што на ім адлюстраваны?

У беларускай мове ёсць прыметнікі, якія абазначаюць абагульненую прыналежнасць: *птушыны спеў, сабачы брэх, змяіны яд, чмаліны гул*. Такія прыметнікі змяняюцца, як якасныя і адносныя, і ва ўсіх формах маюць поўныя канчаткі.

301. Прачытайце. Запішыце словазлучэнні па-беларуску.

Отцовы сапоги, Вероникин планшет, птичы голоса, Володина собака, лисий след, сестрино задание, бабушкін гусь.

Растлумачце, як утварыліся прыметнікі. Абгрунтуйце напісанне канчаткаў. З двума словазлучэннямі складзіце сказы.

302. Прачытайце табліцу. Дайце ёй назыву.

Склон	Адзіночны лік			Множны лік
	мужчынскі род	ніякі род	жаночы род	
Н.	даччын□ кот бабулін□ брат Алесей□ план	даччын□ паліто бабулін□ цяля Алесев□ поле	даччын□ бабулін□ сястра Алесев□ мама	даччын□ словы бабулін□ сыны Алесев□ сёстры
Р.	-ога, -ага	-ога, -ага	-ой, -ай	-ых
Д.	-ому, -аму	-ому, -аму	-ой, -ай	-ым
В.	даччын□ ката бабулін□ брата Алесей□ план	даччын□ паліто бабулін□ цяля Алесев□ поле	даччын□ бабулін□ сястру Алесев□ маму	даччын□ словы бабулін□ сыноў Алесев□ сясцёр
Т.	-ым	-ым	-ай (-ой)	-ыми
М.	-ым	-ым	-ай (-ой)	-ых

У якіх формах супадаюць канчаткі прыналежных прыметнікаў у мужчынскім і ніякім родзе?

У назоўным і вінавальным склонах адзіночнага ліку прыналежныя прыметнікі пры неадушаўлённых і адушаўлённых назоўніках маюць кароткую форму:

- у мужчынскім родзе — нулявы канчатак: *Алесеў брат, баброў хвост;*
- у жаночым родзе — канчатак **-а** (назоўны склон): *Ромкаў а матуля, канчатак -у* (вінавальны склон): *Ромкаў у матулю;*
- у ніякім родзе — канчатак **-а** (не пад націкам): *буслав а гняздо, Ганнін а кацяня; канчатак -о* (пад націкам): *дачын о дзіця, сестрын о паліто.*

Ва ўсіх ускосных склонах прыналежныя прыметнікі маюць такія самыя канчаткі, як якасныя і адносныя.

Запомніце! Калі ў вінавальнym склоне прыналежны прыметнік дапасуецца да адушаўлёнага назоўніка мужчынскага роду, то ён мае канчаткі **-ага, -ога:** *бацькаў ага брата, сестрын ога сына.*

303. Прачытайце. Перад запісам словазлучэнняў растлумачце напісанне канчаткаў прыметнікаў.

Не заўважыў Надзеін.. памылкі, пад буслін.. крылом, пасвіў **к**раўчышын.. каня, не знайшоў дзедав.. рэчаў, над суседав.. хатай, слухаў салаўін.. трэлі, з бабров.. хаткі, адчуваць чалавеч.. спагаду, у Рыгоркав.. апавяданні, бачу суседав.. брата.

304. Запішыце, устаўляючы прапушчаныя канчаткі прыметнікаў.

1. Блukaў я сёння раніцай у сховах сасняка **сл** і песеньку пчалін.. на верасе спаткаў (*K. Камейша*). 2. Я табе братав.. паліто дам. І капялюш. Будзеш што пан (*I. Шамякін*). 3. Сёння кот не чакаў сустрэць тут анікога, нават дзедав.. ўнука Цімку **м** (*P. Бензярук*). 4. Што ўсяму міру, тое і бабін.. сыну (*Прыказка*).

Раскажыце пра адметнасць змянення прыналежных прыметнікаў.

 305. Выканайце інтэрактыўнае заданне па тэме «Падагульненне і сістэмтызацыя вывучанага» (раздзел «Прыметнік»).

§ 49. Асноўныя спосабы ўтварэння прыметнікаў

306. Прачытайце табліцу. Дапоўніце яе назвамі спосабаў словаўтварэння.

Схема	Прыклады	Способ утварэння
_____ + ^	марозны, іскрысты	
— + _____	невясёлы, анатываенны	
— + _____ + ^	зарэчны, бяздомны	
_____ + _____	мала + прыкметны вечна + зялёны	
_____ + a + _____	чарнабровы ярка-чырвоны	
_____ + a + _____ + ^	дабраякасны вадаплаўны	

Якія злучальныя галосныя ўдзельнічаюць ва ўтварэнні складаных слоў?

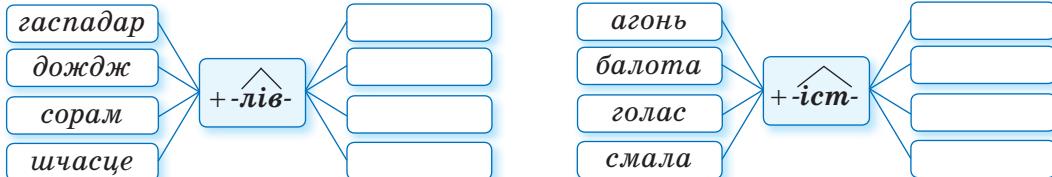
307. Прачытайце тэкст. Вызначце яго асноўную думку.

Ластаўчына^с шчабятанне,
Вясёлковае світанне,
Дыханне глебы,
Шчымлівы пах хлеба^м,
Азёры і крыніцы,

Знічкі*-чараўніцы,
Гарэзлівыя дзеци...
Што лепшае
Бывае ў свеце?
B. Рагаўцоў.

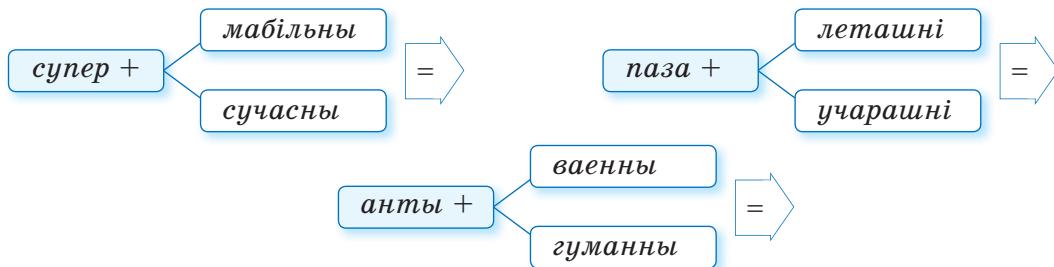
Знайдзіце ў тэксле вытворныя прыметнікі. Як яны ўтварыліся?
Ці можна лічыць прыметнік лепшы вытворным?

308. Прачытайце схемы. Ад назоўнікаў утварыце прыметнікі.

Якія змены адбыліся ў асновах пры далучэнні да іх суфіксаў?
З двума ўтворанымі прыметнікамі складзіце сказы.

309. Карыстаючыся схемамі, утварыце прыметнікі.

Утвораныя слова запішыце. Зрабіце іх словаутваральны разбор.

310. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып.

Хлопчык з флейтай

Стаяў адліжны дзень. Рэдк.. сняжынкі кружыліся ў вільготн.. паветры і ціха апускаліся на шырок.. ўзялённыя лапы ёлкі. Пад ёлкай ужо ўтварылася **немалая** лужына. І ў ёй адбіваліся **шматкаляровыя** іскрыст.. агні гірляндаў. Ды і ўсё навокал на гэтай прасторн.. гарадской плошчы выпраменьвала ўрачыст.. святочнасць^Ф. Аднак Паўлік не заўважаў яе. Ён не заўважаў, як мокр.. сняжынкі ліплі да **бяскроўнага** твару, халодн.. рук, сін.. спартыўн.. шапачкі і лёгк.. кароценьк.. куртачкі. Паўлік іграў на флейце. На татав.. флейце, якая засталася яму ў спадчыну.

На плошчы хлопчык апынуўся без мамінага дазволу. Але яму так хацелася зрабіць ёй, самаму дарагому для яго чалавеку, навагодні падарунак!

Ах, як шчыра іграла **Паўліка** флейта! **Шчымлівыя** гукі поўнілі шэрую прастору, узрушвалі задушэўнай мелодыяй (*Паводле М. Зарэмбы*).

З якой мэтай хлопчык прыйшоў на плошчу? Як ён выглядаў?

Спішыце першы абзац тэксту, устаўляючы прапушчаныя канчаткі прыметнікаў.

Вызначце, як утварыліся выдзеленыя ў першым абзацы слова.

Зрабіце марфалагічны разбор прыметнікаў, выдзеленых у апошнім абзацы.

Выпішыце з тэксту апорныя слова. Перакажыце тэкст па апорных словах.

§ 50. Прыметнікі з суфіксамі ацэнкі, сфера іх ужывання, правапіс

311. Прачытайце пары словазлучэнняў. Раствумачце розніцу ў значэннях аднакаранёвых прыметнікаў.

цёплыя рукавіцы — цёпленькія рукавіцы
стара́я хата — старэнькая хата
высокая вежа — высачэнная вежа
доўгі тунэль — даўжэзны тунэль
вялікая вольха — вялізная вольха

Якія суфіксы надаюць значэнню прыметнікаў адценні памяншальнасці, павелічальнасці?

 Суфіксы ацэнкі надаюць значэнню прыметнікаў дадатковыя адценні:

- ласкальнасці або памяншальнасці (меншай меры якасці) — суфіксы *-енък-, -энък-, -анък-, -ават-:* *новенъкі, даражэнъкі, свежанъкі, нізкаваты;*
- павелічальнасці (высокай меры якасці) — суфіксы *-ізн-, -эзн-, -озн-, -енн-, -энн-:* *вялізны, глыбачэзны, высозны, здравенны, шырачэнны;*
- ласкальнасці і высокай меры якасці — суфіксы *-утк-, -ютк-, -усенък-, -осенък-:* *ціхуткі, бялюткі, ціхусенъкі, малюсенъкі.*

Суфіксы *-енък-, -энък-, -анък-, -усенък-, -осенък-* пішуцца з мяккім знакам.

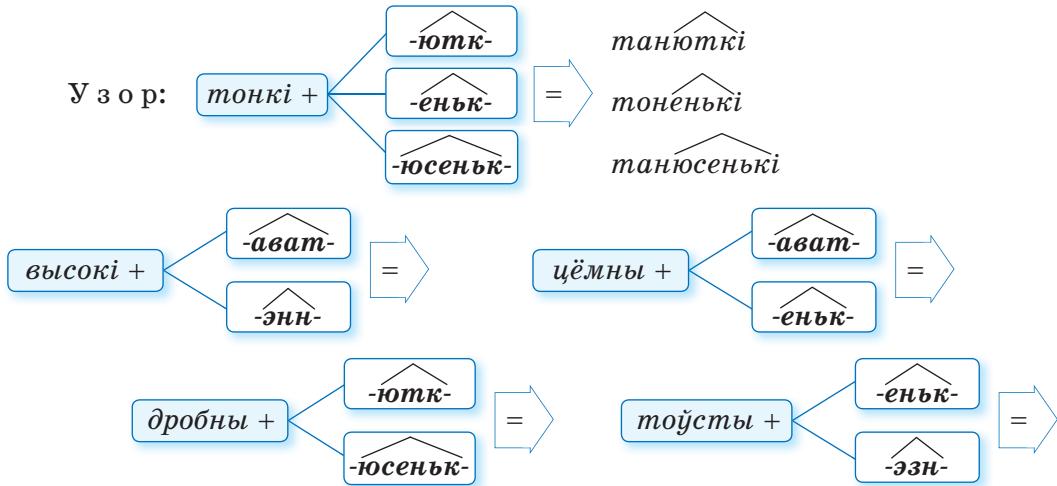
312. Спішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары. Абазначце суфіксы ацэнкі прыметнікаў. Якія адценні яны надаюць значэнню прыметнікаў?

1. Гнуткія, тонен..кія, бы бяро..кі, дз..ўчаты высыпалі на сц..нічную пляцоўку (*Л. Адамовіч*). 2. Пас..рэдзіне вострава расце некалькі в..лізных старых ялін (*В. Вольскі*). 3. Язычок у вужыка чорнен..кі, вочкі малюсен..кія, як макавінкі, жоўтыя

вушкі — як в..сновы кураслеп (*A. Бароўскі*). 4. У паветры была страшэнная духата^м — нібыта збіралася на дождж (*M. Чарот*).

- Растлумачце правапіс слоў з прыстаўнымі зычнымі.

313. Утварыце і запішыце прыметнікі паводле пропанаваных схем. Абазначце суфіксы ацэнкі прыметнікаў.

Якія з утвораных вамі прыметнікаў маюць памяншальна-ласкальныя, павелічальныя адценні значэння?

З двума прыметнікамі з суфіксамі ацэнкі складзіце і запішыце сказы.

! Прыметнікі з суфіксамі ацэнкі шырока выкарыстоўваюцца ў мастацкім і гутарковым стылях. Яны выступаюць вобразным сродкам хараکтарыстыкі персанажаў, прадметаў і з'яў.

314. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып. Якой часткі не хапае ў тэксле?

Джэ́к — унікальны^л сабака. Нема..чыма вызначыць яго папороду. Яна нейкая змешаная. Мордачка вострая, як у аўчаркі, толькі др..бнейшая, малая. Тулава доўга.., а лапкі кароткія, як у таксы. Цёмная поўсць калматая, як у ёркшырскага тэр’ера. Натура незл..слівая, дружалюбная, як у лабрадора. А чорныя вочки заўсёды хітрыя, як у дварняка (*Паводле З. Прыгодзіча*).

Запішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары і замяняючы выдзеленыя прыметнікі аднакаранёвымі прыметнікамі з суфіксамі ацэнкі.

Як паўплывала на змест тэксту замена прыметнікаў?

- Праскланяйце назоўнік *сабака*.

315. Складзіце і запішыце невялікі тэкст — апісанне свойскай жывёлы з выкарыстаннем прыметнікаў з суфіксамі ацэнкі.

Націск у прыметніках з суфіксамі **-енък-**, **-энък-**, **-анък-** падае на той склад, што і ў прыметніках, ад якіх яны ўтвораны: *слáбы* (пад націскам першы склад) — *слáбенькі*, *малы* (пад націскам другі склад) — *малéнькі*, *малады* (пад націскам трэці склад) — *маладзéнькі*.

316. Запішыце сказы, утвараючы ад прыметнікаў, што ў дужках, прыметнікі з суфіксамі **-енък-**, **-энък-**, **-анък-**.

1. Маці падала мне заклеены (*белы*) канверт (A. Бароўскі).
2. Пасыпаў (*дробны*), (*густы*) сняжок (Я. Колас).
3. Ля маладзіка скакала (*малая*) зорка, (*вострая*), як іголачка (I. Пташнікаў).
4. (*Нізкая*) паўразбураная хатка за высахлым садам нагадвала сабою пакінутую (*старую*) бабульку (Л. Адамовіч).
5. Варушыся, гэй, не бойся, конік мой (*сівы*)! (Я. Колас).

Пастаўце націск у прыметніках з суфіксамі ацэнкі.

§ 51. Прыметнікі з суфіксам **-ск-**, іх правапіс

317. Разгледзьце схемы.

Якой літарай (літарамі) у прыметніках, утвораных пры дапамозе суфікса **-ск-**, перадаюцца спалучэнні зычных на стыку марфем: а) **тс**, **кс**, **чс**, **цс**; б) **дс**, **зс**, **жс**, **шс**?

Пры ўтварэнні прыметнікаў з дапамогай суфікса **-ск-** ад асноў назоўнікаў:

- зычныя **т**, **к**, **ч**, **ц** у спалучэнні з суфіксальным **с** перадаюцца літарай **ц**: *брэсцкі, маствацкі, ткацкі, прыпяцкі*;
- зычныя **д**, **з** у спалучэнні з суфіксальным **с** перадаюцца як **дс**, **zs**: *гарадскі, каўказскі*;
- зычныя **ж**, **ш**, **г**, **к**, **х** назоўнікаў, якія абазначаюць геаграфічныя назвы і назвы народаў, у спалучэнні з суфіксальным **с** перадаюцца як **жс**, **шс**, **гс**, **кс**, **хс**: *парыжскі, латышскі, пецярбургскі, узбекскі, казахскі*;
- зычныя **с**, **ш** у спалучэнні з суфіксальным **с** перадаюцца адной літарай **с**: *матроскі, таварыскі*.

318. Спішыце сказы, раскрываючы дужкі.

1. Кабылка, нібы чуючы лю(**ц/дс**)кую бяду, ірванула галопам (*B. Быкаў*). 2. Нешта суровае, мужнае ёсьць у разводзе каравула, у замёрлых салда(**ц/тс**)кіх постацях (*A. Жук*). 3. Яна мела музычную адукацыю і добра валодала францу(**с/зс**)кай мовай (*A. Васілевіч*). 4. Антось і Юзік любілі ўспамінаць рыба(**ц/кс**)кія прыгоды (*A. Камароўскі*). 5. Васілёк ішоў услед за бабай па ўтаптанай сцежцы, між палосай бульбы і сусе(**ц/дс**)кім просам (*B. Хомчанка*).

Растлумачце правапіс прыметнікаў.

319. Перабудуйце словазлучэнні «назоўнік + назоўнік» у словазлучэнні «адносны прыметнік + назоўнік». Запішыце.

У з о р: *шынель салдата — салдацкі шынель*.

Стол настаўніка, група турыстаў, горы Каўказа, гасціннасць узбекаў, будынак інстытута, вакзал Брэста, зубры Белавежы.

Спалучэнне **дс** на стыку кораня і суфікса вымаўляеца як [ц]: *заводскі — заво[ц]кі, лідскі — лі[ц]кі*.

Спалучэнні **zs**, **жс**, **шс** вымаўляюцца як [с]: *каўказскі — каўка[с]кі, рыжскі — ры[с]кі, латышскі — латы[с]кі*.

320. Разгледзьце выявы сцягоў розных краін свету. Запішыце адносныя прыметнікі, якія абазначаюць прыналежнасць сцягоў пэўным краінам.

Для даведкі: белару(c/cc)кі, шве(ц/дс)кі, францу(c/зс)кі, кан(ц/дс)кі, нарве(с/жс)кі.

321. Прачытайце пары слоў.

студзень → студзенскі

конь → конскі

ліпень → ліпенскі

Кубань → кубанскі

На аснове прыкладаў сфармулюйце правіла правапісу мяккага знака перад суфіксам **-ск-** прыметнікаў, карыстаючыся наступнай схемай:

Мяккі знак перад суфіксам -ск-

пішацца, калі прыметнік утвораны ад назоўніка на **-нь**, які абазначае ...

не пішацца, калі прыметнік утвораны ад назоўніка на **-нь**, які не з'яўляецца назвай ...

Мяккі знак перад суфіксам **-ск-** пішацца ў прыметніках, утвораных ад назваў месяцаў на **-нь** і ад назоўніка **весень**: **весенскі**, **снежанскі**, **чэрвенскі** (у тым ліку і ў назве раёна — **Чэрвенскі раён**). У іншых прыметніках мяккі знак пасля **н** перад **-ск-** не пішацца: **астраханска**, **казанскі**.

322. Утварыце ад назоўнікаў прыметнікі пры дапамозе суфікса **-ск-**. Складзіце з гэтymі прыметнікамі словазлучэнні і запішыце.

Студзень, ліпень, Хатынь, Кубань, Казань, Смаргонь.

Растлумачце правапіс мяккага знака або яго адсутнасць перад суфіксам **-ск-** прыметнікаў.

рэгіён

323. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак, які перадаваў бы асноўную думку тэксту.

Адзін з самых каларытных рэгіёнаў Беларусі — Чэрвеньскі раён.

Чэрвень — радзіма касманаўта Алега Навіцкага, які двойчы пабываў на Міжнароднай касмічнай станцыі. У гарадской школе № 2, дзе ён вучыўся, арганізаваны музей касманаўтыкі.

У 1819 годзе ў вёсцы Убель нарадзіўся кампазітар і дырыжор Станіслаў Манюшка. А восені складаў музичную гасцёўня імя вялікага кампазітара. Тут праводзяцца творчыя вечарыны^{сл}, у якіх прымаюць удзел выхаванцы дзіцячых мастацкіх школ раёна.

У Смілавічах дзейнічае адзінае ў краіне прадпрыемства па вырабе валёнак. Слава пра смілавіцкія валёнкі ходзіць нават за акіянам, у Канадзе і ЗША (*Паводле А. Навахроста*).

Выпішыце з тэксту прыметнікі, утвораныя пры дапамозе суфікса **-ск-**. Растлумачце іх правапіс.

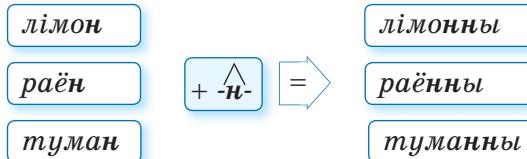

Вызначце тып тэксту. Якая кампазіцыйная частка ў ім прапушчана? Дапоўніце тэкст гэтай часткай. Запішыце яе.

- Растлумачце правапіс ужытых у тэксце ўласных назоўнікаў.

§ 52. Правапіс **-н-, -нн-** у прыметніках

324. Разгледзьце схему. Якім спосабам утвораны прыметнікі **лімонны**, **раённы**, **туманны**?

На які гук заканчваюцца асновы назоўнікаў, ад якіх утвораны прыметнікі **лімонны**, **раённы**, **туманны**?

Абапіраючыся на схему, сформулюйце правіла правапісу **-нн-** у прыметніках.

- Дзве літары **н** пішуцца ў прыметніках, якія ўтвораны:
- ад назоўнікаў з асновай на **н** пры дапамозе суфікса **-н-**:
камень — камéнны, акно — аконны;
 - ад назоўнікаў на **-мя** пры дапамозе суфікса **-янн-**: *племя — племянны, цемя — цемянны* (але: *полымя — палымяны*);
 - пры дапамозе суфіксаў **-енн-, -энн-**: *абед — абедзенны, страх — страшэнны.*

З адной літарай **н** пішуцца прыметнікі, утвораныя пры дапамозе суфіксаў **-н-, -ан-, -ян-, -ін-, -ын-**: *хата — хатні, люстра — люстранны, гліна — гліняны, ліса — лісіны, шпак — шпачыны.*

325. З дапамогай суфіксаў **-н-, -ян-, -ын-** утварыце ад назоўнікаў прыметнікі. Запішыце.

Конь, цэгla, дзень, салома, птушка, лёд, сон, звер, полымя.

З двумя прыметнікамі (на выбар) складзіце і запішыце сказы.

326. Прачытайце тэкст. Да якога стылю ён належыць?

Соня прыехала на лецішча. Добра тут! Драўлян..ая хата па-фарбавана ў лімон..ы колер. Здаецца, усё лецішча заліта промнямі вясен..яга сонца.

За новен..кай хатай ра..кінуўся ябл..невы сад. На дрэвах, сагрэтых красаві..кім со..нцам, ужо выпрасталіся зялёнен..кія лісточкі. На тоўстай галіне высачэн..ай ябл..ні вісіць Сонін..ы арэлі.

За садам — агарод. На ім зроблены роўнен..кія градкі. Адна — зусім мален..кая. Соня здагадалася: «Гэта ж мая!»

Пасля абеду дз..ўчынка разам з бабуляй пасадзілі радыску. Спачатку яны зрабілі ўздоўж мален..кай градкі баразёнку. Туды Соня паклала дробнен..кае насен..е і асц..рожна зараўняла з..млю далон..камі. Потым акуратна ра..грэбла з..млю граблямі і паліла калодзежн..ай в..дой.

Ц..пер у Соні з'явіўся новы клопат. Кожную раніцу, перш чым пабе..чи гуляць, яна ішла пагл..дзець на сваю градку (*Паводле Т. Бунта*).

Вусна пракаменціруйце правапіс слоў з прапушчанымі літарамі.
Размисціце пункты плана тэксту ў правільнай паслядоўнасці.

П л а н

1. Соніна градка.
2. Прыезд на лецішча.
3. Новы клопат.
4. Пасадка радыскі.
5. Яблыневы сад.

Спішице частку тэксту, якая адпавядае пункту плана «Яблыневы сад».
Устаўце, дзе трэба, прапушчаныя літары. Раствумачце правапіс суфіксаў прыметнікай.

327. Размяркуйце прыметнікі па групах у залежнасці ад таго, якому правілу падпарадкоўваецца іх правапіс. Запішице.

Чысценъкі, задуменны, снежаньскі, вузенькі, выдавецкі, здравенны, восенъскі, вогненны, баранавіцкі, светленъкі, юнацкі.

Сфармулюйце правіла правапісу прыметнікаў кожнай групы.

328. Выканайце інтэрактыўнае заданне па тэме «Правапіс **-Н-**, **-НН-** у прыметніках».

§ 53. Складаны план

План тэксту можа быць як простым, так і складаным. У складаным плане асобныя пункты маюць падпункты. Гэта адбываецца, калі ў тэксле выдзяляюць вялікую частку, якая ўключае некалькі малых частак.

Пункты складанага плана, як і простага, могуць мець форму словазлучэнняў, кароткіх апавядальных або пытальных сказаў.

329. Прачытайце тэкст. Раствумачце сэнс загалоўка.

Пазнаёмліся

У кожнага быў свой занятак. Жанчына з маленькім сынам акучвала бульбу. А шпачыха збирала побач чарвякоў і насіла іх пісклявым птушанятам.

Раптам адно шпачанё рванулася насустрach маці і выпала са шпакоўні. Неслух распластаў крылы і бездапаможна павіс на кусце бульбяніку.

— Ах ты, гора маё! — разагнула спіну жанчына.

Яна адшукала драбіны*, прыставіла іх да яблыні, сунула за пазуху птушанё і палезла да шпакоўні. Шпачыха ў гэты час сядзела з чарвяком у дзюбе на доміку. Выцягнула шыю і лапкамі ад нецярпення перабірае. Нарэшце жанчына пасадзіла жаўтароціка ў шпакоўню.

Шпачыха скокнула ў домік. Сунула неслуху чарвяка, ушчыкнула і прыкрыла крылом. Паназірала жанчына за шпачыхай, уздыхнула і даверліва, нібы з суседкай, падзялілася мацярынскай думкай:

— Усе яны, падшыванцы*, аднолькавыя!

А сынок стаіць унізе, назірае і шчасліва ўсміхаецца. Ён вельмі рады, што маці ўратавала шпачынага «падшыванца» (*Паводле П. Саковіча*).

Пазнаёмцеся са складаным планам тэксту.

План

1. У кожнага свой занятак.
2. Шпачанё ў небяспечы.
3. Выратаванне неслуха.
 - а) Добры ўчыннак жанчыны.
 - б) Хваляванне шпачыхі.
4. Даверлівая размова.
5. Радасць сына.

Прачытайце часткі тэксту, якія адпавядаюць кожнаму пункту плана.

Якія слова выкарыстоўвае аўтар, каб пазбегнуць паўтарэння назоўніка **шпачанё?**

З дапамогай тлумачальнага слоўніка растлумачце значэнне слова **падшыванец**. У якіх стылях маўлення яно можа ўжывацца? Якое значэнне набывае гэта слова ў тэксле?

Вусна перакажыце тэкст па плане, дапоўніўшы яго апісаннем шпачаняці.

Выкарыстайце прыметнікі з суфіксамі ацэнкі.

Для даведкі: *шэрае пер'е, светлая грудка, кароткія крылы і хвосцік, вялікая жоўтая дзюба*.

330. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Якія тыпы маўлення спалучаюцца ў тэксле?

Як Глаша выратавала Гошу

Жыў у Андрэйкі папугай Гоша. Такі прыгажун! Пярынкі бірузовыя, бліскучыя, галоўка жоўтэнкавая. Доўгі хвост пераліваўся рознымі колерамі. Гоша ведаў шмат слоў, і яго загнутая кручком дзюбка амаль не змаўкала.

Сядзець у клетцы папугай не любіў. Цэлымі днямі лётаў гарэза па кватэры і выкрыкваў:

— Гоша прыгожы! Гоша разумны!

Быў у хлопчыка яшчэ кот Макс. Ён цярпець не мог папугая. Гоша гэта ведаў і пабойваўся каты.

На дзень нараджэння Андрэйку падарылі канарэйку. Побач з клеткай Гоши паставілі клетку Глаши. Не спадабалася папугаю новая суседка. Надзымуўся ён і нават гаварыць не хацеў. А Глаша спявала і не звяртала ўвагі на ганарыстага папугая.

Засталіся аднойчы Андрэйкавы выхаванцы адны ў кватэры. Гоша сеў на спінку крэсла, стаў чысціць пярынкі. Тут кот і схапіў яго. Гоша пачаў крычаць. Канарэйка спалохалася, заскакала па клетцы, паспрабавала адчыніць дзверцы. Прасунула маленъкае крылца праз шчылінку, пачала здýмаць кручок.

Знясілены папугай ужо ледзь дыхаў у лапах Макса. І раптам нехта дзеўбануў кату ў лоб! Макс завішчаў, аслабіў кіпцюры. Тут Гоша і вырваўся. Падляцеў паскубаны папугай да свайгі выратавальніцы Глаши, апусціў галоўку, стаў кланяцца.

З того часу папугай і канарэйка сябруюць. Гоша нешта расказвае Глаши, а яна песні співае (*Паводле Г. Скаржынскай*).

Складзіце складаны план тэкслу. Вызначце 2-3 апорныя словаў (словазвлечэнні), якія адпавядаюць кожнаму пункту плана. Перанясіце табліцу ў сшытак і запоўніце яе:

План тэкслу	Апорныя словаў

Пісьмова перакажыце частку тэкслу, якой адпавядае пункт плана з падпунктамі.

§ 54. Утварэнне і правапіс складаных прыметнікаў

331. Разгледзьце схему. Якія са складаных прыметнікаў утвораны спосабам асноваскладання, асноваскладання і суфіксацыі, словаскладання?

шэр(ы)	+	-а-	+	блакітн(ы)	=	шэра-блакітны		
бел(ы)	+	-а-	+	снег	+	-н-	=	беласнежны
высока	+	развіты	=	высокаразвіты				

Складаныя прыметнікі ўтвараюцца наступнымі спосабамі:

- асноваскладання (беларуск(i) + руск(i) → беларуска-рускі);
- асноваскладання і суфіксацыі (кругл(ы) + год(□) → кругла-гадовы);
- словаскладання (вечна + зялёны → вечназялёны).

332. Размяркуйце складаныя прыметнікі па групах у залежнасці ад спосабу іх утварэння. Запішыце.

Рознакаляровы, бела-ружовы, чужаземны, малавядомы, добрасумленны, горка-салёны, глыбокапаважаны, аднатонны, літаратурна-музычны, вышэйназваны, светла-зялёны.

Растлумачце правапіс **-нн-** у прыметніках.

Складаныя прыметнікі пішуцца разам, калі ўтвораны:

- ад складаных назоўнікаў, якія пішуцца разам: вадалазны ← ← вадалаз;
- ад словазлучэнняў: звонкагалосы ← звонкі голос, у тым ліку ад геаграфічных назваў, якія па форме з'яўляюцца словазлучэннямі: ціхаакіянскі ← Ціхі акіян;
- ад спалучэнняў слоў, што адказваюць на пытанні дзе? куды? какі? як?, з прыметнікамі: высокаадукаваны ← ← высока + адукаваны.

333. Выпішыце са сказаў складаныя прыметнікі, пісьмова растлумачце іх правапіс.

У з о р: *ціхаплынны* ← *ціхая плынь*.

1. Толькі цяпер я заўважыў белагаловага хлопчыка, крыху меншага за Руслана (*М. Пазнякоў*). 2. Нашы брусніцы — вечна-зялёная расліна: яна не скідае свайго зялёнага ўбрання і ўзімку (*Я. Сінакоў*). 3. Сцяг то разгараўся чырвоным полымем, то нік у клубах чорнага паравознага дыму^м (*М. Лынькоў*). 4. Лясы Беларусі дзеляцца на тры віды: хвойныя, шыракалістыя і драбналістыя (*Я. Сінакоў*).

- Растлумачце правапіс галосных у першых частках складаных слоў *широкалісты* і *широкавядомы*, *драбналісты* і *дробнамаштабны*.

! Складаныя прыметнікі пішуцца праз злучок, калі: утвораны:

- ад складаных назоўнікаў, якія пішуцца праз злучок: *унтэр-афіцэрскі* ← *унтэр-афіцэр*, *давыд-гарадоцкі* ← ← *Давыд-Гарадок*;
- ад двух і больш прыметнікаў, якія абазначаюць раўнапраўныя паняцці (паміж імі можна паставіць злучнік *i*): *хіміка-біялагічны* ← *хімічны* і *біялагічны*, *лірыка-драматычны* ← *лірычны* і *драматычны*;

абазначаюць:

- якасці з дадатковым адценнем колеру, смаку: *цёмна-сіні*, *горка-салёны*;
- напрамкі свету: *паўночна-ўсходні*, *паўднёва-заходні*;
- географічныя назвы з першай часткай *Усходне-*, *Заходне-*, *Паўднёва-*, *Паўночна-*: *Заходне-Сібірская раўніна*, *Паўднёва-Афрыканская Рэспубліка*.

334. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып.

Самы в..лікі грыбны цуд — б..равік. Цёмна(?)вішнёвы, чорна(?)карыйчневы ці светла(?)жоўты — у залежнасці ад таго, дзе пас..ліўся князь грыбоў.

Цар п..лявых грыбоў — шампінён. Пад шапкай у яго пласцінчакі колер.. какавы. На но..цы — тонен..кі па..сок. Гэта астаткі «п..лёнкі», у якую быў захутаны нова(?)народжаны шампінёнчык.

Кожны хоча назбіраць першых л..сных грыбоў — жоўта(?) залатых лісічак. Яны, быццам восен..скае лісце, прапальваюць чэрвен..скую траву. За лісічкамі пойдуць падб..розавікі, а пасля і летнія б..равікі — каласавікі. Так што не спі, грыбнік! (*Паводле Х. Гурыновіча*).

Спішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі.
Растлумачце правапіс складаных прыметнікаў.

- Растлумачце пастаноўку коскі ў апошнім сказе.

335. Складзіце і запішыце невялікі тэкст — маствацае апісанне грыба сыраежкі з выкарыстаннем складаных прыметнікаў.

336. Карыстаючыся схемай, сфармулюйце правіла правапісу складаных прыметнікаў з першымі часткамі *паўднёва-, паўночна-, усходне-, заходне-*.

У якасці прыкладаў выкарыстайце наступныя словазлучэнні.

Паўночна(?)заходні вецер, паўночна(?)еўрапейская культура, паўднёва(?)славянскія мовы, Паўднёва(?)Кітайская мора, Усходні(?)Еўрапейская раёніна, усходні(?)еўрапейская аўчарка.

Запішыце словазлучэнні, раскрываючы дужкі.

337. Запішыце сказы, утвараючы ад слоў і словазлучэнняў, што ў дужках, складаныя прыметнікі і дапасоўваючы іх да назоўнікаў. Устаўце, дзе трэба, прапушчаныя літары.

1. Нарэшце за Ждановічамі выехалі на новую (*чатыры паласы*) трасу, і машина пабегла в..сялей (*З. Прыгодзіч*). 2. Гэты слабы пах струменяць дробныя (*бледны, ружовы*) кветачкі, падобныя да зв..ночкаў (*Х. Гурыновіч*). 3. Усяго (*старажытныя славяне*) летапісы* і крыніцы дакладна называюць на тэр..ытры сучаснай Беларусі 35 г..радоў, якія сён..я вывучаны і даследаваны (*Я. Сіпакоў*). 4. Ак..ян заварожваў сваёй бяздон..ай^c, (*празрысты, сіні*) гл..бінёй (*П. Саковіч*).

§ 55. Правапіс *не (ня)* з прыметнікамі

338. Абапіраючыся на прыклады, успомніце правіла напісання ***не (ня)*** з назоўнікамі.

1. Недахоп, незабудка, нянатіць.
2. Непрыяцель — вораг; няволя — прыгнёт.
3. Не ласка, а злосць; не праўда, а хлусня.

Прачытайце прыклады. У якіх выпадках ***не*** пішацца з прыметнікамі разам, а ў якіх — асобна?

небагаты чалавек —
бедны чалавек
невялікая пляцоўка —
малая пляцоўка
нескладанае заданне —
простае заданне

не багаты, *a* бедны
чалавек
не вялікая, *a* малая
пляцоўка
не складанае, *a* простае
заданне

- Як называюцца пары слоў тыпу *небагаты* — *бедны*; *багаты* — *бедны*?

- Не (ня)*** з прыметнікамі пішацца разам:
- калі прыметнік не ўжываецца без ***не (ня)***: *непахісны, няспынны*;
 - калі прыметнік можна замяніць сінонімам без прыстаўкі ***не- (ня-)***: *невялікі (малы), няправільны (памылковы)*.

Не з прыметнікамі пішацца асобна:

- калі ёсць ці падразумываецца супрацьпастаўленне: *не шырокі, а вузкі пояс;*
- калі з прыметнікамі ўжываюцца слова **далёка не, зусім не, ніколькі не, нічуць не**: *ніколькі не цікавы, нічуць не салодкі.*

339. Да прыметнікаў з левага слупка падбярыце сінонімы з правага слупка. Запішыце прыметнікі парамі, раскрываючы дужкі.

вялікі, маўклівы, танны,
слабы, лянівы, унікальны,
гаротны, зменлівы

(*не/ня*)гаваркі, (*не/ня*)шчаслівы,
(*не/ня*)дарагі, (*не/ня*)дбалы,
(*не/ня*)абсяжны, (*не/ня*)ўстойлівы,
(*не/ня*)моглы, (*не/ня*)звычайны

З дзвюма парамі прыметнікаў (на выбар) складзіце і запішыце сказы са злучнікам **а**, у якіх **не** з прыметнікам пішацца асобна.

340. Устаўце ў фразеалагізмы прапушчаныя прыметнікі з прыстаўкай **не-** (**ня-**) у патрэбнай склонавай форме.

1) птушка ... палёту;	a) ‘даволі складаная проблема’;
2) ... сіла прынесла;	b) ‘у прыгнечаным настроі, з неспакоем’;
3) з ... сэрцам;	v) ‘нязначны, малаважны чалавек’;
4) задача з многімі	g) ‘хто-небудзь недарэчы, не ў пару прыходзіць, з’яўляецца’.

Для даведкі: (*не/ня*)лёгкі, (*не/ня*)высокі, (*не/ня*)вядомы, (*не/ня*)чысты.

Установіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх значэннямі. З двума фразеалагізмамі (на выбар) складзіце і запішыце сказы.

341. Прачытайте тэкст. Вызначце яго тып. Якую ролю ў тэкстах гэтага тыпу выконваюць прыметнікі?

Вёска Швáкшты **малая** — крыху большая за пяцьдзясят дзесятак. І вуліц небагата — дзве з пяці. Старыя хаты з дубовымі драўлянымі воротамі. Другая, што ідзе паралельна гэтай, новая, шырокая, з прыгожымі цаглянымі дверимі,

ак..уратныімі **нізкімі** пл..тамі. І трэцяя, якая злучае гэтыя дзве, **кароткая** — яе сапраўднай вуліцай і назваць нельга (*Паводле З. Прывадзіча*).

Спішыце тэкст, устаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары і замяняючы выдзеленыя прыметнікі сінонімамі з прыстаўкай **не-** (**ня-**).

Растлумачце лексічныя значэнні слова **плот** у беларускай і рускай мовах.

КАНТРОЛЬНЫЯ ПЫТАННІ І ЗАДАННІ

1. Што абазначае прыметнік як часціна мовы?
2. На якія разрады падзяляюцца прыметнікі паводле значэння і граматычных прымет? Прывядзіце прыклады пераходу адносных і прыналежных прыметнікаў у якасныя.
3. Якія ступені парайднання могуць мець якасныя прыметнікі?
4. Пры дапамозе якіх суфіксau утвараюцца прыналежныя прыметнікі ад назоўнікаў мужчынскага і жаночага роду? Прывядзіце прыклады.
5. Назавіце асноўныя спосабы ўтварэння прыметнікаў.

342. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму і асноўную думку. Колькі ў тэксле падтэм?

Настаніца ўзняла смычок, і палілася павольная музыка. сн

Музыка ахутвала кожнага пяшчотн.., чароўн.. покрываю, выклікала ў душы маляўніч.. карціны. Аднаму бачылася, як бруяцца на сонцы струмені празрыст.. крынічн.. вады. Другому чулася, як шумяць вяршалінамі зялён.. дубровы. Трэцяя ўяўляла, як танцуе на вялік.. квяціст.. лузе, а наўкол у такт музыцы ківаюць галоўкамі кветкі. Чацвёртаму здавалася, што ён бяжыць па неабсяжн.. полі, на якім каласіцца залат.. жыта. Душа пятага ляцела ў высок.. сін..-сін.. небе сярод бел..-бел.. блокаў.

І толькі Віцька, які заткнуў вушы, быў упэўнены, што наўкол разносяцца гукі, падобныя да рыпення старых дзвярэй. Проста над Віцькавай кватэрай жыла дзяўчынка, якая нядаўна пачала вучыцца іграць на скрыпцы. І яе музыка нагадвала хлопчыку якраз такія гукі. Штодзённыя заняткі маленькой скрыпачкі сталі для Віцькі пакутай* (*Паводле Т. Бунта*).

Вызначце лексіка-граматычныя разрады ўжытых у другім абзацы прыметнікаў. Прывядзіце прыклад пераходу адноснага прыметніка ў якасны.

Спішыце другі абзац тэксту, устаўляючы прапушчаныя канчаткі прыметнікаў.

- Якую ролю выконвае націск у словах *музыка* — *музыка*, *скрыпачка* — *скрыпачка*?

343. Складзіце слоўнікавы дыктант (15—20 слоў) на тэму «Правапіс прыметнікаў», уключыўшы ў яго прыметнікі з вывучанымі арфаграмамі. Прадыктуйце прыметнікі свайму аднакласніку. Запішыце пад дыктоўку прыметнікі, падабраныя ім. Выканайце ўзаемаправерку.

344. Прачытайце тэкст. Абгрунтуйце яго падзел на абзацы.

Краіна цукерак і дзяцінства

Адны з самых смачных салодкіх прысмакаў* у Беларусі робяць на гомельскай фабрыцы «Спартак».

Здаецца, няма ў свеце чалавека, які б не частаваўся цукеркай «Залаты ключык». Гэтыя ірыскі былі вельмі папулярныя ў нашых бабуль і дзядуліяў. Яшчэ ў сярэдзіне мінулага стагоддзя за восем гадзін спецыяльная машина-аўтамат магла вырабіць пяцьсот кілаграмаў такіх цукерак!

Сёння прадпрыемства штомесяц выпускае два мільёны кілаграмаў цукерак, карамелі, шакаладу і вафляў. Галоўнае месца на «Спартаку» займае вытворчасць шакаладу і **шакаладных цукерак**. Пакаштаваць іх амаль праз некалькі хвілін пасля выпуску, а таксама паласавацца гарачым духмяным шакаладам можна ў **фірменным кафэ** на фабрыцы.

Калі будзеце ў Гомелі, завітайце на «Спартак», каб апынуцца ў чароўнай краіне цукерак і дзяцінства! (*Паводле І. Зімневай*).

Складзіце і запішыце план тэксту. Выпішыце з тэксту апорныя словаў (прыметнікі), якія адпавядаюць кожнаму пункту плана. Карыстаючыся планам і апорнымі словамі, вусна перакажыце тэкст.

Знайдзіце ў тэксце прыметнік, ужыты ў форме ступені парайнання. Зрабіце яго марфалагічны разбор.

Вызначце спосаб утварэння выдзеленых прыметнікаў. Да якога лексіка-граматычнага разраду яны адносяцца?

345. Выканайце тэматычную тэставую работу па раздзеле «Прыметнік».

Лічэбнік

§ 56. Лічэбнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля

346. Прачытайце тэкст. Чаму Віцебск называюць культурнай сталіцай Беларусі? Абгрунтуйце падзел тэксту на абзацы.

Славянскі базар

Культурнай сталіцай Беларусі Віцебск ста-
лі называець яшчэ ў пачатку дзеяностых гадоў
дваццатага стагоддзя. І гэта невыпадкова: тут
васямнаццатага ліпеня тысяча дзеяцьсот дзе-
яноста другога года ўпершыню расквітнеў ва-
лошкай Міжнародны фестываль мастацтваў
«Славянскі базар у Віцебску». Тры краіны^Ф —
Беларусь, Расія і Украіна — выступілі арганіза-
тарамі гэтага музычнага форума.

Спачатку фестываль знаёміў гледачоў з песеннай творчасцю
славянскіх народаў. Але з часам на яго сцэне ўзняліся сцягі
Кіргізіі, Літвы, Турцыі, Кіпра, Нідерландаў, Грэцыі, Узбекістана,
Швейцарыі і іншых краін.

Больш чым за два дзесяцігоддзі «Славянскі базар у Віцебску»
набыў сапраўды велізарны маштаб. Штогод пэўныя дні на
фестывалі прысвячаюцца музычнай культуры асобных народаў
і краін (*Паводле Н. Гальпяровіча, Н. Ванінай, Т. Сівец*).

Разгледзьце эмблему «Славянскага базару ў Віцебску». У якім сказе
тэксту «схавана» інфармацыя пра сімвал фестывалю?

Якія з выдзеленых слоў адказваюць на пытанне колікі? і абазна-
чаюць колькасць прадметаў?

Якія з выдзеленых слоў адказваюць на пытанні якога? якіх? і аба-
значаюць парадак прадметаў?

Са словамі якой часціны мовы спалучаюцца выдзеленыя слова?

фестываль

Лічэбнік — гэта часціна мовы, якая абазначае лік, колькасць прадметаў або парадак прадметаў пры лічэнні.

Лічэбнікі абазначаюць лікі, калі ўжываюцца без назоўнікаў: **Восем плюс тры — адзінаццаць**.

У спалучэнні з назоўнікамі і займеннікамі лічэбнікі абазначаюць колькасць і парадак прадметаў пры лічэнні: **пяць гузікаў, дваццаць першае стагоддзе, нас было троє**.

347. Запішыце спачатку сказы, у якіх лічэбнікі абазначаюць лік, потым — колькасць прадметаў, пасля — парадак прадметаў пры лічэнні.

1. Мяцеліца гуляла трэці дзень (*A. Казлоў*). 2. Адчыніліся дзвёры^м, і ўвайшлі два хлопцы (*K. Чорны*). 3. Дваццаць адзін дзеліцца на тры і на сем. 4. Гэта была ўжо другая трэніроўка (*A. Камароўскі*). 5. Сабака ўлёгся каля Ваневых ног, выцягнуў усе чатыры лапы (*P. Місько*). 6. Восем мінус шэсць — два.

Звязніце ўвагу!

Колькаснае значэнне маюць не толькі лічэбнікі, але і словаў іншых часцін мовы: назоўнікі (што? *пяцёрка, дзясятак*), прыметнікі (які? *двойны, тройны*), дзеясловы (што о зрабіць? *падвоіць, патроіць*) і інш.

Лічэбнікі можна запісаць словамі і лічбамі (*чатыры і 4, чацвёрты і 4-ы*), іншыя часціны мовы — толькі словамі.

348. Вызначыце, да якіх часцін мовы адносяцца выдзеленыя словаў.

1. Ніхто з нашай **чацвёркі** ні разу не пайшоў танцаваць (*I. Навуменка*). 2. З пакояў **першага** паверха далятаў да мяне гул галасоў, але слоў нельга было разабраць (*I. Шамякін*). 3. На вялікай паляне, акаймаванай маладым бярэзнікам^с, такавала каля **дзясятка** цецерукоў (*M. Паслядовіч*). 4. Хлопчык, выстаўляючы **два** ніжнія зубкі, засмяяўся, давольны (*B. Адамчык*). 5. Дзесь там, за ляском, шчоўкнуў **адзіночны** выбух ці стрэл (*B. Быкаў*).

Выпішыце сказы, у якіх ужыты лічэбнікі. Што яны абазначаюць?

Да выдзеленых назоўнікаў і прыметніка падбярыце аднакаранёвыя лічэбнікі. Запішыце.

- У сказе лічэбнік можа быць:
- дзейнікам: *На ложку, на падушицы поруч з Аньотаю, ляжаць дзве спавітыя лялькі* (А. Васілевіч);
- выказнікам: *Агульная даўжыня Заходнай Дзвіны — тысяча дваццаць кіламетраў*;
- азначэннем: *А па вузенькіх вулачках горада спяшаеца дзяўчынка гадоў дзесяці* (С. Тарасаў);
- дапаўненнем: *Неўзабаве Кастусь убачыў двух мужчын* (А. Якімовіч);
- акалічнасцю: *Змены ў лесніковым жыціі адбыліся гадоў праз дзесяць* (І. Чыгрынаў).

Спалучэнне лічэбніка, які абазначае колькасць прадметаў, з назоўнікам з'яўляецца адным членам сказа: *Біліся два цецерукі* (М. Паслядовіч).

349. Спішыце сказы. Падкрэсліце лічэбнікі (спалучэнні лічэбнікаў з назоўнікамі) як члены сказа.

- Вось і першы сонечны праменъ бліснуў, пазалаціў калодзежны журавель, перакінуўся на старую ліпу (*М. Лынъкоў*).
- Віка вынырнула з метро^м і праз хвілін дзесяць была ля стадыёна (*А. Камароўскі*).
- У кашальку я нашу дзве квітанцыі на атрыманне фотакартак (*А. Васілевіч*).
- Адзін прыклад здаўся асабліва цяжкім бадай што ўсяму класу (*К. Чорны*).

350. Устанавіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх значэннямі.

1) адзін бок медаля;
2) адзін крок;
3) на адзін твар;
4) у адзін голас. | а) ‘так падобны адзін да аднаго, што не адрозніш’;
б) ‘знешняя, відавочная частка якой-небудзь справы’;
в) ‘адначасова, разам (гаварыць, крычаць)’;
г) ‘не так далёка, вельмі блізка’. |
|--|---|

З двумя фразеалагізмамі (на выбар) складзіце і запішыце сказы. Зрабіце іх сінтаксічны разбор.

351. Прачытайце тэкст. Дайце яму загаловак, які перадаваў бы тэму тэксту.

Сядзіба, у якой рус..кі мастак Іл..я Рэпін жыў у канцы дзе-вятнаццатага — пачатку дваццатага стагод..я, знаходзіцца за шаснаццаць кіламетраў на поўнач ад Віцебска^м. Мастак набыў яе ў тыс..ча восемсот дзесяніста другім годзе, пасля таго як прадаў адну са сваіх карцін рус..каму імператару Ал..ксандру Трэцяму.

У Здраўнёве жыў не толькі сам Рэпін, але і яго дзееці, унуки. З двухтыс..чнага года тут можна пабачыць рэпінскія акварэлі, малюнкі, два абрэзы, напісаныя для ц..рквы, а таксама ф..таздымкі, рукапісы, кнігі, лісты (*Паводле Н. Гальяровіча, Н. Ванінай, Т. Сівец*).

восемсóт

Спішице тэкст, устаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары.

Пазначце літарай **к** лічэбнікі, якія абазначаюць колькасць прадметаў, літарай **п** — лічэбнікі, якія абазначаюць парадак прадметаў пры лічэнні.

Жыццё і творчасць якіх вядомых мастакоў звязаны з Віцебшчынай?

§ 57. Лічэбнікі колькасныя і парадкавыя

352. Перанясіце табліцу ў сшытак і запоўніце яе, упісавшы прыведзеныя ніжэй словазлучэнні.

Лічэбнікі абазначаюць			
цэлыя лікі	частку ад цэлага ліку	сукупнасць прадметаў	парадак прадметаў
пяць метраў...	трэцяя пятыя шляху...	сямёра птушанята...	другі тайм...

Пятая серыя, шэсць месяцаў, троє коней, дзве трэція атрада, дванаццаць авечак, сямнаццатая старонка, сорак сем спартсменаў, адна восьмая пірага, пяцёра лыжнікаў.

 У залежнасці ад значэння і граматычных прымет лічэбнікі падзяляюцца на колькасныя і парадкавыя.

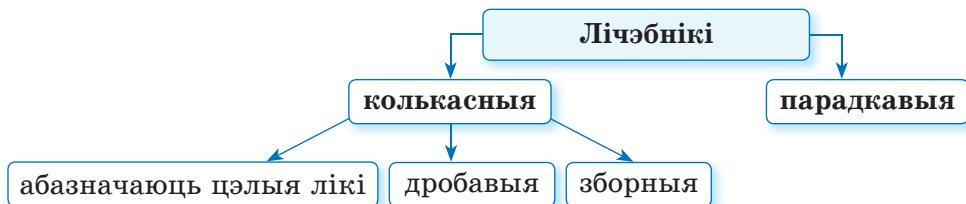
Колькасныя лічэбнікі абазначаюць лік або колькасць прадметаў і адказваюць на пытанне **к олькі?** Да колькасных лічэбнікаў адносяцца:

- лічэбнікі, якія абазначаюць цэлыя лікі: *сем, дваццаць*;
- дробавыя лічэбнікі (абазначаюць частку ад цэлага ліку або цэлы лік і яго частку): *дзве пятыя, адна цэлая і пяць дзясятых*;
- зборныя лічэбнікі (абазначаюць сукупнасць прадметаў): *двое кацянят, шасцёра салдат*.

Парадкавыя лічэбнікі абазначаюць парадак прадметаў пры лічэнні і адказваюць на пытанне **як і?** (каторы?): *трэці паверх, сто адзінаццаты год*.

353. Карыстаючыся схемай, складзіце вуснае паведамленне пра разрады лічэбнікаў паводле значэння і граматычных прымет. У якасці прыкладаў выкарыстайце лічэбнікі з прыведзеных ніжэй сказаў.

1. Шыковіч падняўся на другі паверх, заглянуў у прыёмную рэдактара, у кабінет намесніка (*I. Шамякін*). 2. Праз хвілін пятнаццаць галоўныя трэнеры запоўнілі^с судзейскі пратакол (*A. Камароўскі*). 3. А ехалі мы двое сутак (*У. Дубоўка*). 4. Вярста — мера даўжыні, роўная адной цэлай і шасці сотым кіламетра (*Тлумачальны слойнік*).

Знайдзіце ў сказах устарэлае слова.

354. Прачытайце тэкст. Чаму Глыбокае лічыцца «вішнёвай» сталіцай Беларусі?

Горад Глыбокае лічыцца «вішнёвой» сталіцай Беларусі. Тут ёсць скульптура «Вішанька» і вялізны^{сл} вішнёвы сад, у якім расце тысячы чатырыста чатырнаццаць дрэў. Менавіта ў тысяча чатырыста чатырнаццатым годзе Глыбокае ўпершыню згадваецца ў летапісах.

У дваццатыя — трыццатыя гады мінулага стагоддзя ў гэтым горадзе жыў вядомы аграном Баляслаў Лапыр. Ён вывеў уласны гатунак вішань з вялікімі салодкімі ягадамі. Гэтыя вішні не баяцца беларускіх маразоў.

Штогод у ліпені ў Глыбокім ладзіцца «Вішнёвы фестываль», на які збіраецца шмат гасцей (*Паводле І. Зімневай*).

Выпішыце з тэксту колькасны лічэнік і ўтвораны ад яго парадкавы разам з назоўнікамі, з якімі яны спалучаюцца.

Падбярыце і запішыце «парныя» колькасныя лічэнікі да іншых парадкавых лічэнікаў, ужытых у тэксле.

- Знайдзіце ў тэксле аднакаранёвыя слова і формы аднаго і таго слова.

Звярніце ўвагу!

Лічэнік разам з назоўнікам утварае **колькасна-іменнае словазлучэнне**.

У колькасна-іменных словазлучэннях з лічэнікамі *адзін*, *два* (*дзве*), *тры*, *чатыры* галоўным словам з'яўляецца назоўнік:

адна сасна, трох сястры

У колькасна-іменных словазлучэннях з лічэнікамі *пяць*, *шэсць* і далей, за выключэннем лічэнікаў, якія заканчваюцца на *адзін*, *два* (*дзве*), *тры*, *чатыры*, галоўным словам з'яўляецца лічэнік:

восем вершаў, дванаццаць спартсменаў

Але ва ўскосных склонах (акрамя вінавальнага) галоўным словам у такіх словазлучэннях выступае назоўнік:

васьмі вершаў (Р.), *дванаццацю спартсменамі* (Т.)

У словазлучэнні з парадкавым лічэнікам галоўным словам з'яўляецца назоўнік:

дванаццаты паверх

355. Запішыце колькасна-іменныя словазлучэнні, размяркоўваючы іх на дзве групы: 1) словазлучэнні з галоўным словам — назоўнікам; 2) словазлучэнні з галоўным словам — лічэнікам.

Чатыры практыкаванні, чацвёртае практыкаванне, адзінац-
цаты малюнак, адзінаццаць малюнкаў, адзінаццаці малюнкаў,
восьмы месяц, восем месяцаў, восьмю месяцамі, дваццаць дзя-
вяты дзень, дваццаць дзесяць дзён.

Якія лічэбнікі адрозніваюцца націкам ад адпаведных лічэбнікаў у рус-
кай мове?

356. Устаўце ў фразеалагізмы прапушчаныя лічэбнікі *тры* або *трэці*
ў патрэбнай склонавай форме. Вызначце разрады лічэбнікаў.

1) да ... пеўняў;
2) гнуцца ў ... пагі-
белі;
3) заблудзіцца ў ...
соснах;
4) з ... вуснаў. | а) ‘не разабрацца ў самым простым, эле-
ментарным’;
б) ‘празмерна ўгоднічаць, прыніжацца’;
в) ‘да самага світання (быць дзе-небудзь,
займацца чым-небудзь)’;
г) ‘(чуць, даведвацца) праз пасрэднікаў’. |
|--|---|

Устанавіце адпаведнасць паміж фразеалагізмамі і іх значэннямі. З дву-
ма фразеалагізмамі (на выбор) складзіце і запішыце сказы.

§ 58. Простыя, складаныя і састаўныя колькасныя лічэбнікі

357. Разгледзьце схему. На якія разрады падзяляюцца лічэбнікі паводле
будовы?

Чым адрозніваецца будова простых, складаных і састаўных лічэбнікаў?

У залежнасці ад будовы лічэбнікі падзяляюцца на про-
стых, складаных і састаўных.

Простыя лічэбнікі (ад лічэбніка *адзін* да лічэбніка *дваццаць*, а таксама *трэццаць*, *сорак*, *сто*, *тысяча*, *мільён*)
маюць адну аснову.

Складаныя лічэбнікі маюць дзве асновы: шэсцьдзясят, чатырыста.

Састаўныя лічэбнікі ўтвораны спалучэннем простых і складаных лічэбнікаў: дзеяноста дзеяць, троныячы пяцьсот вяснянцаць.

358. Размяркуйце лічэбнікі на групы ў залежнасці ад будовы. Запішыце.

Трыццаць чатыры, два, дзеяноста, адзінаццаць, дзвесце, сем тысяч трыста восем, восемдзесят, дзеяцьсот дванаццаць, дваццаць, тысяча, семсот, пяцьдзясят адзін.

дзвесце

Дапоўніце кожную группу лічэбнікаў уласнымі прыкладамі.

359. Прачытайце верш. Знайдзіце ў ім прыклады перанясення ўласцівасцей жывых істот на прадметы, з'явы прыроды.

Дожджыкава лічылка

Раз — і зірнула лісце

Зеленавока на свет.

Два — і струменьчыкаў ніці

Шыць пачалі па траве.

Тры — вытанцоўвае крапля

Звонка ў балейцы* пустой.

Ну а чатыры — на кроне

Чорненькі^c свіснуў свісток.

Пяць — мыноць кветкі пялёсткі,

Вушы скрабуць лапухі.

Шэсць — гэта зноўку над вёскай

Воблака вырас пухір*.

Сем — сем глыткоў каляровых

Вып'е вясёлка з ракі.

Восем — з-пад сховаў імховых

Вылезуць баравікі...

K. Камейша.

Назавіце ўжытыя ў тэксле лічэбнікі. Вызначце іх разрады паводле значэння і будовы.

З якой мэтай выкарыстоўваюць лічылкі?

Запішыце па памяці вядомую вам лічылку.

360. Пісьмова перакладзіце тэкст на беларускую мову. Дайце яму загаловак у форме пытальнага сказа.

Известный английский учёный Ньютон разделил радугу на семь цветов: красный, оранжевый, жёлтый, зелёный, голубой,

синий и фиолетовый. Первоначально учёный обнаружил пять цветовых оттенков в радуге. Впоследствии Ньютон добавил к ним ещё два цвета. Число семь он выбрал из убеждения, что существует связь между цветами, музыкальными нотами, объектами Солнечной системы и днями недели.

Однако не все согласны с Ньютоном. Например, американцы, немцы, французы и японцы считают, что у радуги шесть цветов. В Китае в радуге выделяют пять цветов. А некоторые племена Африки уверены, что у радуги всего два цвета: тёмный и светлый (*По материалам сайта «Свет в вопросах и ответах»*).

Слоўнік

первоначально — *першапачаткова*
обнаружить — *тут: выявіць*
оттенок — *адценне*

впоследствии — *пасля, пазней*
убеждение — *перакананне*

Падкрэсліце ўжытыя ў тэксце лічэбнікі. Вызначце іх разрад паводле будовы.

361. Выкарыстоўваючы розныя спалучэнні простых і складаных лічэбнікаў, утварыце і запішыце сем састаўных колькасных лічэбнікаў.

Шаснаццаць, тысяча, дзвесце, пяцьдзясят, восем.

§ 59. Простыя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс

Лічэбнік *адзін* мае форму мужчынскага, жаночага і ніякага роду, адзіночнага і множнага ліку: *адзін месяц, адна хвіліна, адно імгненне, адны суткі*.

Гэты лічэбнік скланяецца, як прыметнікі з асновай на цвёрды і зацвярдзелы зычны.

362. Дапоўніце прыметнікамі словазлучэнні, якія прыводзяцца ў якасці прыкладаў у тэксце правіла, і праскланяйце іх (па варыянтах). Напрыклад: *H. адзін зімовы месяц, P. аднаго зімовага месяца...* Дакажыце, што лічэбнік *адзін скланяецца*, як прыметнікі з асновай на цвёрды і зацвярдзелы зычны.

363. Спішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары і ўжываючы лічэбнікі, што ў дужках, у патрэбнай склонавай форме.

1. Баба выціралася (*адзін*) ручніком, дзед з хросным — другім, а я ўжо, як у тым анекдоце, а..сыхаў і так (*Я. Брыль*).
2. Вавёрка саскочыла з с..сны і ў (*адна*) хвіліну апынулася на пн..^{еи} (*В. Вольскі*).
3. З (*адзін*) боку д..рогі стаяў рэдкі хвойнік, з другога — кусты ядлоўц., а далей — алешнік (*Я. Колас*).
4. Лёня Саўчанка і Грыша Міхневіч вучыліся ў (*адзін*) клас.., с..дзелі за (*адна*) партай (*A. Васілевіч*).

Укажыце род, лік і склон лічэбніка *адзін* у кожным сказе.

364. Прачытайте табліцу.

Склон	Складенне лічэбнікаў <i>два, дзе</i>	
Н.	<i>два дубы, два сябры</i>	<i>дзе таполі, дзе сяброўкі</i>
Р.	<i>двух дубоў, двух сяброву</i>	<i>дзвюх таполяў, дзвюх сябровак</i>
Д.	<i>двум дубам, двум сябрам</i>	<i>дзвюм таполям, дзвюм сябровукам</i>
В.	<i>два дубы, двух сяброву</i>	<i>дзе таполі, дзвюх сябровак</i>
Т.	<i>двума дубамі, двумя сябрамі</i>	<i>дзвюма таполямі, дзвюма сябровукамі</i>
М.	<i>(на) двух дубах, (пры) двух сябрах</i>	<i>(на) дзвюх таполях, (пры) дзвюх сябровуках</i>

З назоўнікамі якога роду ўжываюцца лічэбнікі *два, дзе*?

У якім склоне і ліку ўжываюцца назоўнікі пры лічэбніках *два, дзе* ў форме назоўнага склону? Ад чаго залежыць форма лічэбнікаў *два, дзе* ў вінавальнym склоне?

У назоўным склоне пры лічэбніках *два, дзе, тро, чатыры* назоўнікі і прыметнікі ўжываюцца ў форме назоўнага склону множнага ліку: *два спрытныя вераб'і, тро маладыя цецеруки*.

У творным склоне лічэбнікі *два, дзе, тро, чатыры* заканчваюцца на *-ма*: *двумя, дзвюма, троима, чатырмай*.

365. Запішыце ўжытыя ў сказах колькасна-іменныя словазлучэнні ў форме творнага склону.

1. Праз лес ішлі дзве дарогі (*A. Васілевіч*). 2. Ігруша была ўжо голая, і толькі на адной галіне трапяталіся два жоўт.. лістк.. (*К. Чорны*). 3. Раптам над ракою загарэліся тры сін.. ракеты (*M. Лупсякоў*). 4. Я вырашыў не ісці ў горад, а пехатой вярнуцца дадому, у сваю вёску, да якой было чатыры кіламетр.. (*A. Бадак*). 5. Як дзве стар.. гаспадыні ў белых хустках, стаяць адна супроць адной дзве^Ф хаткі (*З. Бядуля*).

Растлумачце правапіс прапушчаных канчаткаў назоўнікаў і прыметнікаў.

366. Прачытайце табліцу.

Склон	Складенне простых колькасных лічэнікаў		
Н.	<i>пяць паверхаў</i>	<i>восем кілаграмаў</i>	<i>сямнаццаць рублЁў</i>
Р.	<i>пяці паверхаў</i>	<i>васьмі кілаграмаў</i>	<i>сямнаццаці рублЁў</i>
Д.	<i>пяці паверхам</i>	<i>васьмі кілаграмам</i>	<i>сямнаццаці рублям</i>
В.	<i>пяць паверхаў</i>	<i>восем кілаграмаў</i>	<i>сямнаццаць рублЁў</i>
Т.	<i>пяццю паверхамі</i>	<i>васьмю кілаграмамі</i>	<i>сямнаццаццю рублямі</i>
М.	<i>(на) пяці паверхах</i>	<i>(аб) васьмі кілаграмах</i>	<i>(аб) сямнаццаці рублях</i>

Дакажыце, што прыведзеныя лічэнікі скланяюцца, як назоўнікі трэцяга скленення з мяккай асновай.

Лічэнікі **пяць — дваццаць, трывцаць** скланяюцца, як назоўнікі трэцяга скленення з мяккай асновай. У лічэніках **пяць, дзесяць — дваццаць, трывцаць** у творным склоне перад канчаткам пішацца *ц*: **пяццю, дваццаццю**.

У лічэніках **адзінаццаць — дваццаць, трывцаць** у сярэдзіне пішацца *цц*.

Ва ўскосных склонах, акрамя вінавальнага, лічэнік **восем** пішацца з мяккім знакам.

367. Разгледзьце шыльду. Пісьмова адкажыце на пытанні. Лікі запішыце словамі.

З якога часу пачынае працеваць аддзяленне паштовай сувязі? Да якога часу працуе аддзяленне ў будныя дні, у суботу? У які час аддзяленне зачыняеца на перапынак?

аддзяленне

368. Прачытайце табліцу.

Склон	Складенне лічэнікаў <i>сорак, сто</i>	
Н.	<i>сорак метраў</i>	<i>сто літраў</i>
Р.	<i>сарака метраў</i>	<i>ста літраў</i>
Д.	<i>сарака метрам</i>	<i>ста літрам</i>
В.	<i>сорак метраў</i>	<i>сто літраў</i>
Т.	<i>сарака метрамі</i>	<i>ста літрамі</i>
М.	<i>(на) сарака метрах</i>	<i>(у) ста літрах</i>

Колькі склонавых форм маюць лічэнікі *сорак* і *сто*?

 Лічэнікі *сорак*, *сто* ва ўсіх склонах, акрамя назоўнага і вінавальнага, маюць канчатак *-a*: *ст[а]*, *сарак[а]*.

369. Прачытайце тэкст. Раскажыце, як можна вызначыць час па «кветкавым гадзінніку». Якая расліна засынае ў 6 гадзін вечара?

— Ці ведаеш ты, як вызначыць час без гадзін..іка? — спытаў Мікола.

— В..дома, — а..казала Ірэна. — Цюльпаны веч..рам закрываюць п..лёсткі. Жоўтыя^м дз..мухаўцы пад майм ..акном у 6 раніцы ўжо ра..крытыя, а пасля 15—16 гадзін засынаюць. Падбел праҷынаеца ў 10, а засынае ў 18. Шыпшина хоць і рана праҷынаеца, але кладзеца спаць пасля 20 гадзін. А салаў..і пачынаюць сп..ваць звеч..ра, каля 11 гадзін (*Паводле Л. Адамовіч*).

Спішыце тэкст, устаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары. Лікі запішыце словамі.

- Раствумачце пастаноўку знакаў прыпынку ў сказах з простай мовай.

Дапоўніце тэкст двума-трыма сказамі, выкарыстаўшы звесткі, прыведзеныя ў табліцы.

Расліна	Час раскрыцця пялёсткаў	Час закрыцця пялёсткаў
Лілея	5	20
Белы гарлачык	6—7	17—18
Наготкі	9	15—16

§ 60. Складаныя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс

370. Разгледзьце схему.

Зрабіце вывад аб правапісе мяккага знака ў складаных лічэбніках.

У сярэдзіне складаных лічэбнікаў **пяцьдзясят, шэсцьдзясят, пяцьсот, шэсцьсот, дзесяцьсот** пішацца мяккі знак.

371. Выкарыстоўваючы розныя спалучэнні простых і складаных лічэбнікаў з каранямі **пяць-, шэсць-, сем-, восем-, дзесяць-**, утварыце і запішыце сем састаўных колькасных лічэбнікаў.

372. Разгледзьце выявы папяровых грошовых знакаў Беларусі. Абгрунтуйце думку аб тым, што афармленне беларускіх банкнотаў адпавядае дэзвізу «Мая краіна — Беларусь».

Складзіце сказы пра тое, што адлюстравана на пярэднім баку беларускіх банкнотаў.

У з о р: *На пярэднім баку банкнота наміналам ... рублёў размешчана выява*

Запішыце сказы, у якіх ужываюцца складаныя лічэнікі.

Для даведкі: *Мірскі замак; Нясвіжскі замак; Белая (Камянецкая) вежа; палац Румянцевых і Паскевічаў (г. Гомель); Нацыянальная бібліятэка Беларусі; Спаса-Праабражэнская царква (г. Полацк); Магілёўскі абласны мастацкі музей імя П. В. Масленікава.*

373. Прачытайте табліцу.

Склон	Складенне складаных колькасных лічэнікаў	
Н.	<i>семдзесят капеек</i>	<i>дзвесце кіламетраў</i>
Р.	<i>сямідзесяці капеек</i>	<i>двухсот кіламетраў</i>
Д.	<i>сямідзесяці капейкам</i>	<i>двумстам кіламетрам</i>
В.	<i>семдзесят капеек</i>	<i>дзвесце кіламетраў</i>
Т.	<i>сямюдзесяцю капейкамі</i>	<i>двумастамі кіламетрамі</i>
М.	<i>(аб) сямідзесяці капейках</i>	<i>(на) двухстах кіламетрах</i>

З назоўнікамі якога роду ужываюцца лічэнікі два, дзве?

 Пры скланенні складаных колькасных лічэнікаў (ад **пяцідзесяці** да **васьмідзесяці**, ад **двухсот** да **дзесяцісот**) змяняюцца абедзве часткі слова.

Другая частка (лічэнік *сто*) мае формы **-сot**, **-стам**, **-стамі**, **-стах**.

У лічэніку **дзвесце** ва ўскосных склонах (акрамя вінавальнага) у якасці першай часткі выступаюць формы лічэніка **два** (а не **дзве**): **двух-**, **двум-**, **двума-**.

Лічэнік **дзесяць** ва ўсіх склонах мае аднолькавую форму.

374. Запішыце словамі лікі 50, 80, 600, 900. Складзіце з імі колькасна-іменныя словазлучэнні і праскланяйце іх (па варыянтах).

375. Рашице прыклады. Запішыце іх, замяняючы лікі словамі.

У з о р: $50 + 20 = 70$. Да пяцідзесяці дадаць дваццаць — будзе семдзесят.

$$60 + 20 =$$

$$200 + 600 =$$

$$300 \times 2 =$$

$$90 - 30 =$$

$$900 - 400 =$$

$$700 : 10 =$$

376. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Перакладзіце тэкст з рускай мовы на беларускую. Запішыце, замяняючы лікі словамі.

Спринт

Спринт — это совокупность легкоатлетических беговых дисциплин на короткие дистанции (до 400 метров).

В группу беговых видов легкоатлетической программы входит бег на дистанции протяжённостью до 400 метров, а также различные виды эстафетного бега. Бег на 100, 200 и 400 метров, эстафетный бег 4×100 метров и 4×400 метров включается в программу Олимпийских игр. Дистанции протяжённостью 30, 50, 60 и 300 метров включаются в соревнования в закрытых помещениях (*По К. Гусеву*).

Слоўнік

протяжённость — *працягласць*

соревнование — *спаборніцтва*

Каго з беларускіх спартсменаў-бегуноў называюць Белай Маланкай?

§ 61. Састаўныя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс

377. Прачытайце табліцу. Зрабіце вывад пра асаблівасці скланення састаўных колькасных лічэбнікаў.

Склон	Скланенне састаўнога колькаснага лічэбніка
Н.	<i>пяцьсот шэсцьдзесят сем старонак</i>
Р.	<i>пяцісот шасцідзесяці сямі старонак</i>
Д.	<i>пяцістам шасцідзесяці сямі старонкам</i>
В.	<i>пяцьсот шэсцьдзесят сем старонак</i>
Т.	<i>пяцюстамі шасцюдзесяцю сямю старонкамі</i>
М.	<i>(на) пяцістах шасцідзесяці сямі старонках</i>

Пры скланенні састаўных колькасных лічэбнікаў змяненіеца кожнае слова.

378. Прачытайце тэкст. З якой мэтай у ім ужываюцца лічэбнікі?

Доўгі час самай вялікай ракой у свеце лічылася амерыканская^М Micicіпі. Але вось ужо 2 стагоддзі вядома, што даўжыня Ніла складае 6671 кіламетр. Micicіпі ж ад вытоку Місуры — 6410 кіламетраў. Далей ідуць Амазонка — 6400 кіламетраў і Янцзы, даўжыня якой — 5800 кіламетраў (*Паводле А. Карлюкевіча*).

Праскланяйце адзін з састаўных колькасных лічэбнікаў, ужытых у тэксле. Карыстаючыся прыведзенай у табліцы інфармацыяй, складзіце і запішыце невялікі тэкст (3-4 сказы) пра самыя вялікія ракі Беларусі.

Рака	Агульная даўжыня, км	Даўжыня па тэрыторыі Беларусі, км
Дняпро	2145	690
Захадняя Дзвіна	1020	328
Нёман	937	459
Прыпяць	761	495

379. Утварыце і запішыце колькасна-іменныя словазлучэнні паводле пропанаваных схем. Абазначце ў словазлучэннях галоўнае слова.

Узор: **370** + **удзельнік** **Д.** тромстам сямідзесяці **удзельнікам**.

284 + **экзэмпляр** **Р.**

23 + **вагон** **Д.**

516 + **грам** **Т.**

802 + **старонка** **М.**

380. Спішыце сказы, устаўляючы прапушчаныя літары і замяняючы лікі словамі.

1. Ц..пер за якія 3 хвіліны трэба было праплысці аж 150 метраў (*М. Лупсякоў*). 2. Ікру рыбы а..кладваюць у в..лікай колькасці:

аку́нь — каля 30 тыс..ч ікрынак^с, плотка — да 100 тыс..ч, карась — да 300 тыс..ч, а карп — ад 200 да 500 тыс..ч (*В. Вольскі*). 3. Каб можна было, я праседжваў бы за кніжкамі ўсе 24 гадзіны (*З. Прыгодзіч*). 4. Дзеду было гадоў 65: бела..усы, худы, з ружовай лысінай, з жоўтым пухам вакол, якраз дз..мухавец (*З. Бядуля*).

Вызначце склон ужытых у сказах лічэбнікаў.

У якіх сказах колькасна-іменныя словазлучэнні абазначаюць прыблізную колькасць?

Звязніце ўвагу!

Каб перадаць значэнне прыблізной колькасці, выкарыстоўваюцца:

- адваротны парадак слоў (назоўнік ужываецца перад лічэбнікам): *чалавек трывіцаць, метраў дзвесце;*
- два лічэбнікі: *шэсць-сем тыдняў, дзесяць-пятнаццаць кроکаў;*
- спалучэнне лічэбніка з прыназоўнікамі *пад, з, за, каля, да: под восемдзесят гадоў, каля дзвюх гадзін;*
- спалучэнні **больш (менш)** як, **больш (менш)** за, **больш (менш) чым** з лічэбнікамі ў вінавальнym склоне: *больш за дваццаць гадоў, менш чым пяцьдзесят працэнтаў.*

381. Прачытайце тэкст. Абгрунтуйце яго падзел на абзацы.

«Слоўнік сінонімаў і блізкозначных слоў» — плён працы Міхася Канстанцінавіча Клышкі. Першае выданне слоўніка выйшла ў 1976 годзе. Праз 17 гадоў пабачыла свет другое, выграўлене і дапоўнене, выданне. У 2005 годзе выйшла трэцяе выданне слоўніка, які мае ўжо гістарычную каштоўнасць.

Слоўнік уключае 1900 сін..німічных радоў. У ім сабрана 11 000 слоў і выразаў. У якасці іл..юстрацыйнага матэрыялу выкарыстаны прыклады з маста..кай літ..ратуры (творы 150 беларус..кіх піс..меннікаў), а таксама з фальклор..^л, перы..дычных і даведачных выдан..яў (*Паводле У. Сіўчыкава*).

Ахарактарызуйце ўжытыя ў першым абзацы тэксту лічэбнікі паводле значэння і будовы.

Адрэдагуйце другі абзац тэксту так, каб перадаць значэнне прыблізнай колькасці. Запішыце, замяняючы лікі словамі і ўстаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары.

 У «Слоўніку сіонімаў і блізказначных слоў» М. Клышкі прыводзіцца наступны сінанімічны рад: *важнасьць, значэнне; вага, сіла, ... , вастрыня (перан.)*. Якое з ужытых у тэксле слоў прапушчана ў гэтым радзе?

 382. Разгледзьце малюнак.

Складзіце і запішыце рэцэпт гатавання грэчкі па-купецу, ужываючы прыстыя, складаныя і састайныя колькасныя лічэбнікі.

§ 62. Скланенне, ужыванне і правапіс парадкавых лічэбнікаў

383. Прачытайце пары лічэбнікаў. Ад якіх лічэбнікаў утвараюцца парадкавыя лічэбнікі?

четыры — чацвёрты

шэсцьдзясят — шасцідзясяты

сямнаццаць — сямнаццаты

тысціста — трохсоты

Адзін з прыведзеных парадкавых лічэбнікаў спалучыце з назоўнікамі *год, старонка, аддзяленне*. Запішыце ўтвораныя словазлучэнні, вызначце род, лік і склон лічэбнікаў.

 Большасць парадкавых лічэбнікаў утвараецца ад колькасных, якія абазначаюць цэлыя лікі. Выключэнне: *адзін — першы, два — другі*.

Парадкавыя лічэбнікі змяняюцца па родах, ліках, склонах, як прыметнікі.

384. Прачытайце верш. Якая сітуацыя апісваецца ў ім?

Кормяць Сяргейку

Першая лыжка — за маміну ласку,
Другая — за татавы^м гушканні-гулі,
Трэцяя — за бабуліны казкі,
Чацвёртая — за жалейку дзядулі,
Пятая — за пеўніка чубатага,
Шостая — за коціка-дуроніка,
Сёмая — за жаўрука над хатаю,
А восьмая — за наша сонца-сонейка,
Дзявятая — за веснавую раніцу...
Ну вось і каша ў місачцы канчаецца.

Максім Танк.

Назавіце ўжытыя ў тэксле парадкавыя лічэбнікі. Пісьмова праскланяйце адзін з іх разам з назоўнікам, да якога ён адносіцца. Абазначце склонавыя канчаткі лічэбніка. Дакажыце, што парадкавыя лічэбнікі скланяюцца, як прыметнікі з адпаведнай асновай.

385. Прачытайце табліцу.

Склон	Скланенне парадкавых лічэбнікаў	
Н.	<i>сямідзясяты кіламетр</i>	<i>дваццаць трэці дзень</i>
Р.	<i>сямідзясятага кіламетра</i>	<i>дваццаць трэцяга дня</i>
Д.	<i>сямідзясятаму кіламетру</i>	<i>дваццаць трэцяму дню</i>
В.	<i>сямідзясяты кіламетр</i>	<i>дваццаць трэці дзень</i>
Т.	<i>сямідзясятым кіламетрам</i>	<i>дваццаць трэцім днём</i>
М.	<i>(на) сямідзясятым кіламетры</i>	<i>(аб) дваццаць трэцім дні</i>

Якая частка слова змяняецца пры скланенні складанага парадкавага лічэбніка? Якое слова змяняецца пры скланенні састаўнога парадкавага лічэбніка?

Пры скланенні складаных парадкавых лічэбнікаў (**пяцідзясяты — вясмідзясяты, двухсоты — дзвесяцісоты**) змяняецца апошняя частка слова.

Пры скланенні састаўных парадкавых лічэбнікаў змяняецца толькі апошніе слова.

386. Прачытайце тэкст. Якую ролю ў ім выконваюць лічэбнікі?

Смольня

У 1910 годзе сям'я Міцкевічаў набыла сваю хату ў Смольні. 19 верасня 1911 года Якуб Колас прыехаў^{сл} сюды ўпершыню. Паэт пасадзіў тут ліпны, якія і сёння растуць на мемарыяльнай сядзібе. Пад гэтымі ліпамі сядзелі маладыя Якуб Колас і Янка Купала ў час першай сустрэчы летам 1912 года.

У Смольні Якуб Колас працаваў над паэмамі «Новая зямля» і «Сымон-музыка», напісаў шэраг вершаў, апавяданняў.

У 1967 годзе ў Смольні быў адкрыты філіял* Дзяржаўнага літаратурна-мемарыяльнага музея Якуба Коласа (*Паводле З. Камароўскай*).

Выпішице з тэкstu колькасна-іменныя словазлучэнні, замяняючы лікі словамі.

 Вусна перакажыце тэкст, карыстаючыся выпісанымі колькасна-іменнымі словазлучэннямі як апорнымі.

філіял

387. Запішице словамі даты нараджэння ўсіх членаў вашай сям'і. Лічэбнікі якога разраду паводле значэння і граматычных прымет вы выкарысталі?

 Парадкавыя лічэбнікі, якія заканчваюцца на **-тысячны, -мільённы, -мільярдны**, пішуцца ў адно слова: **дваццацімільённы, трохмільярдны, сямідзесяціпяцітысячны**.

388. Утварыце ад колькасных лічэбнікаў парадкавыя. Запішице, замяняючы лікі словамі.

4 мільярды, 11 мільёнаў, 59 тысяч, 164 тысячи.

Для абазначэння часу па-беларуску выкарыстоўваюць прыназоўнікі **ў** і **а**. Напрыклад, калі на гадзінніку 9:20, кажуць: **у дзвеціць гадзін дванаццаць хвілін, у дванаццаць хвілін на дзясятую**.

Калі ж на гадзінніку роўна 9:00 або 9:30, ужываюцца словазлучэнні **а дзясятая гадзіне, у дзвеціць гадзін; а палове дзясятая, у палову на дзясятую**.

389. Складзіце і запішыце 5 сказаў на тэму «Расклад званкоў у нашай школе (гімназіі)».

390. Разгледзьце план глядзельнай залы кінатэатра.

Якія месцы ў глядзельнай зале вы выберыце, каб паглядзець фільм разам са сваімі сябрамі? Раскажыце, з кім бы вы хацелі пайсці ў кінатэатр. Назавіце выбраныя вамі рад, нумары месцаў. Раствумачце свой выбор.

391. Прачытайте тэкст. Вызначце яго тып.

назáутра

Міша вяртаўся з баравікоў, сабака Марс бег наперадзе. Ён і даў знаць, што некага сустрэў. Міша пабег на голас. Марс загарадзіў дарогу да вады бабру. Калі звярок ірвануў уперад, Марс шкуматнуў яго за хвост. **«** Бабёр схапіў сабаку за нагу. Марс заекатаў і вырваўся. Міша дастаў кавалак сала, падзяліў на дзве долі. Марс сваю долю з'еў, а бабёр не ўзяў. Тады хлопец з сабакам накіраваліся дадому. Назаўтра Міша зноў прыйшоў на тое месца. Сала там не было. На гэты раз Міша ўзяў з сабой моркву і высыпаў яе на траву. На наступны дзень морквы не стала. А яшчэ праз дзень хлопец раскідаў моркву ланцужком. Калі бабёр вылез на бераг, то з'еў адну, другую, трэцюю морквіну. А наблізіцца да Мішы не адважыўся. Так пачалося іх сяброўства (*Паводле А. Кудраўца*).

Падзяліце тэкст на часткі. Складзіце і запішыце яго план.

Пісьмова перакажыце тэкст, дапоўніўшы яго апісаннем бабра.

Для дведкі: *невялічкі, руды, вусатая мордачка, чорная лапата хваста, маленькая, як зерне, вочки.*

Вызначце род, лік і склон ужытых у тэксле парадковых лічэбнікаў.

§ 63. Скланенне, ужыванне і правапіс дробавых лічэбнікаў

392. Разгледзьце схемы. Якая частка кожнай схемы афарбавана сінім, жоўтым колерамі?

Лічэбнікі якога разраду паводле значэння вы выкарысталі, каб адказаць на пытанне? Вызначце разрад гэтых лічэбнікаў паводле будовы.

Дробавыя лічэбнікі абазначаюць частку цэлага або цэлы лік і яго частку: *пяць сёмых, дзве цэльныя і тры дзясятых*.

Паводле будовы дробавыя лічэбнікі састаўныя. Яны складаюцца з колькаснага лічэбніка (лічнік) і парадкавага (назоўнік).

393. Прачытайте табліцу.

Склон	Скланенне дробавага лічэбніка
Н.	четыры пятых гектара
Р.	четырох пятых гектара
Д.	четыром пятым гектара
В.	четыры пятая гектара
Т.	четырма пятымі гектара
М.	(аб) четырох пятых гектара

Якая частка дробавага лічэбніка змяняецца, як колькасны лічэбнік?

Якая частка дробавага лічэбніка змяняецца, як прыметнік у множным ліку?

Пры скланенні дробавых лічэбнікаў першая частка (лічнік) змяняецца, як колькасны лічэбнік, другая (назоўнік) — як прыметнік у множным ліку.

Калі першая частка дробавага лічэбніка — слова *дзве, трыв, четыры*, то другая частка ўжываецца ў форме назоўнага склону множнага ліку: *дзве трэція, четыры сёмыя*.

Калі першая частка дробавага лічэбніка — слова *пяць*, *шэсць*, *сем* і г. д., то другая частка мае форму роднага склону множнага ліку: *пяць восьмых*, *дзеяць дзясятых*.

394. Запішыце лікі словамі. Пісьмова праскланяйце адзін з лічэбнікаў.
 $\frac{2}{5}$; $\frac{3}{8}$; $\frac{6}{7}$; 3,2; 14,8; 1,23.

Звязрніце ўвагу!

Назоўнікі пры дробавых лічэбніках ужываюцца ў форме роднага склону. Пры ўказанні на частку аднаго прадмета назоўнік ужываецца ў форме адзіночнага ліку, пры ўказанні на частку мноства прадметаў — у форме множнага ліку: *тры чацвёртыя пірага* — *тры чацвёртыя пірагоў*.

Назвы адзінак вымярэння (*кіламетр*, *працэнт*, *секунда* і пад.) пры дробавых лічэбніках ужываюцца ў форме адзіночнага ліку: *сем цэлых і дзве дзясятых літра*.

395. Прачытайце тэкст. Якія з прыведзеных у ім фразеалагізмаў з'яўляюцца сінонімамі?

З дапамогай фразеалагізмаў, у склад якіх уваходзяць назвы старадаўніх мер даўжыні, даецца рознабаковая характеристыка чалавеку. Напрыклад, апісваюцца яго знешні выгляд і фізічныя якасці:

аршын з шапкай — вельмі малы, невысокі, нізкарослы (аршын — мера даўжыні, роўная 71,12 см, якой карысталіся ў Беларусі і Pacii да ўвядзення метрычнай сістэмы; лінейка, якой карысталіся краўцы, гандляры);

ад гаршка паўварышка — вельмі нізкі, малы ростам (варшок — старадаўняя мера даўжыні, роўная 4,45 см, або $\frac{1}{16}$ аршына);

касы сажань у плячах — рослы, плячысты^{ся} мужчына малгутнага складу (сажань — мера даўжыні, якая на Русі ў пачатку XIX ст. раўнялася 213,36 см) (*Паводле А. Садоўскай*).

Выпішыце з тэксту колькасна-іменныя словазлучэнні з дробавымі лічэбнікамі ў той склонавай форме, у якой яны ўжыты (лікі запішыце словамі).

 Растлумачце значэнні фразеалагізмаў *аршынам носа не дастаць*, *бачыць на трох сажні пад зямлёй*.

396. Разгледзьце малюнак. Карыстаючыся прыведзенай інфармацыяй, складзіце рэкламную аб'яву пра набор цукерак.

397. Прачытайте табліцу.

Склон	Складенне лічэнікаў паўтара, паўтары	
Н.	<i>паўтара вядра (мяшка)</i>	<i>паўтары бочкі</i>
Р.	<i>паўтара вядра (мяшка)</i>	<i>паўтары бочкі</i>
Д.	<i>паўтара вёдрам (мяшкам)</i>	<i>паўтары бочкам</i>
В.	<i>паўтара вядра (мяшка)</i>	<i>паўтары бочкі</i>
Т.	<i>паўтара вёдрамі (мяшкамі)</i>	<i>паўтары бочкамі</i>
М.	<i>(у) паўтара вёдрах (мяшках)</i>	<i>(у) паўтары бочках</i>

З назоўнікамі якога роду спалучаюцца лічэнікі *паўтара*, *паўтары*?
Колькі склонавых форм мае лічэнік *паўтара*, лічэнік *паўтары*?

! Дробавы лічэнік *паўтара* ўжываецца з назоўнікамі мужчынскага і ніякага роду, *паўтары* — з назоўнікамі жаночага роду.

Лічэнікі *паўтара*, *паўтары*, а таксама *паўтараста* (сінанімічны лічэніку *сто пяцьдзесят*) ва ўсіх склонах маюць аднолькавую форму. Назоўнікі пры іх у назоўным, родным і вінавальным склонах ужываюцца ў адзіночным ліку, у астатніх склонах — у множным ліку.

398. Складзіце колькасна-іменныя словазлучэнні з лічэбнікамі *паўтара*, *паўтары* і прыведзенымі назоўнікамі.

Тона, стагоддзе, гадзіна, кіламетр, лыжка, літр, цэнтнер.

Запішыце словазлучэнні ў форме творнага склону.

§ 64. Скланенне, ужыванне і правапіс зборных лічэбнікаў

Зборныя лічэбнікі *двое, троє, чацвёра, пяцёра, шасцёра, сямёра, восьмёра, дзявяцёра, дзясцёра* абазначаюць колькасць прадметаў як сукупнасць, адно цэлае.

Зборныя лічэбнікі ўжываюцца:

- з назвамі асоб мужчынскага полу: *сямёра спартсменаў*;
- з назвамі маладых істот: *чацвёра ішчанят*;
- з назоўнікамі, якія ўжываюцца ў форме толькі множнага ліку: *двое нажніц*;
- з назоўнікамі *дзеци, людзі, коні, гусі, свінні*;
- з асабовымі займеннікамі: *іх было троє*;
- з прыметнікамі, якія перайшлі ў назоўнікі: *двое дзяжурных*.

399. Складзіце і запішыце колькасна-іменныя словазлучэнні, выбраўшы з дужак назоўнікі, якія спалучаюцца са зборнымі лічэбнікамі.

Пяцёра^{сл} (*жанчыны, дзеци*), троє (*дзверы, сталы*), восьмёра (*качаняты, качкі*), двое (*мастакі, мастачкі*), чацвёра (*быкі, коні*).

400. Прачытайце табліцу.

Склон	Скланенне зборнага лічэбніка
Н.	<i>пяцёр</i> a <i>шэр</i> ыx <i>кацянят</i>
Р.	<i>пяцяр</i> ыx <i>шэр</i> ыx <i>кацянят</i>
Д.	<i>пяцяр</i> ыm <i>шэр</i> ыm <i>кацянятам</i>
В.	<i>пяцяр</i> ыx <i>шэр</i> ыx <i>кацянят</i>
Т.	<i>пяцяр</i> ыmі <i>шэр</i> ыmі <i>кацянятамі</i>
М.	(аб) <i>пяцяр</i> ыx <i>шэр</i> ыx <i>кацянятах</i>

Дакажыце, што зборныя лічэбнікі скланяюцца, як прыметнікі множнага ліку.

401. Утварыце ад колькасных лічэбнікаў, якія абазначаюць цэлыя лікі, зборныя. Запішыце іх у склонавай форме, указанай у дужках.

У з о р: 8 (Р.) — восем — восьмёра, восьмі — восьмых.

6 (Д.), 3 (Т.), 5 (М.), 2 (Р.), 4 (Т.), 9 (Д.), 7 (М.).

Да зборных лічэбнікаў адносяцца лічэбнікі *абодва, абедзве, абое*.

Лічэбнік *абодва* спалучаецца з назоўнікамі мужчынскага і ніякага роду: *абодва ўнуки, абодва крэслы*; лічэбнік *абедзве* — з назоўнікамі жаночага роду: *абедзве ўнучкі, абедзве канапы*.

Лічэбнікі *абодва, абедзве* скланяюцца, як лічэбнікі *два, дзве*.

Для абазначэння асоб і мужчынскага, і жаночага полу ўжываецца лічэбнік *абое*: *Маці з сынам абое сядзелі на тапчане* (І. Чыгрынаў).

402. Праскланяйце адно з колькасна-іменных словазлучэнняў, якія прыводзяцца ў тэксле правіла ў якасці прыкладаў.

403. Прачытайце сказы, выбіраючы з дужак патрэбныя лічэбнікі. Абгрунтуйце свой выбор.

1. Выбраўся з начных хмар поўны месяца, і лес па (*абодва/абедзве*) бакі дарогі адразу пачарнеў, як сцяна (А. Федарэнка).
2. Слабы водсвет^Ф пранікаў сюды толькі з (*абодвух/абедзвюх*) канцоў калідора (З. Бядуля).
3. Вясною, як ападзе паводка, і летам на (*абодвух/абедзвюх*) берагах успыхвае рознакаляровы пажар кветак (З. Прыгодзіч).
4. У бай загінулі адважныя Рагвалод і (*абое/абодва*) яго сыны (У. Бутрамееў).

● Які сказ адпавядае прыведзенай схеме?

[], і [].

404. Прачытайце тэкст, ужываючы лічэбнікі, што ў дужках, у патрэбнай склонавай форме. Назавіце сродкі сувязі сказаў у тэксле.

Па алеях праходзяць людзі, то заклапочаныя, то вясёлыя, то задуменныя. Мая ўвага спынілася на (*трое*).

Па дарожцы да аэрадрома ішла жанчына, высокая, светлавалосая, у прыгожай стракатай сукенцы. Па баках у жанчыны ішло двое юнакоў. Адзін, старэйшы, гадоў (*дваццаць трох*), высокі, танклявы. Другі крышку маладзейшы^м, шыракаплечы. На (*абодва*) хлопцах былі новенъкія, з іголачкі, касцюмы, бялюткія кашулі. І абодва такія сімпатычныя! Адразу было відаць, што юнакі — браты, а жанчына — іх маці (*Паводле Л. Арабей*).

Растлумачце значэнне фразеалагізма з *іголачкі*.

Зрабіце пісьмовы марфалагічны разбор трох лічэбнікаў з тэксту, карыстаючыся парадкам і ўзорам разбору, прыведзенымі на форзацы.

405. Выканайце інтэрактыўнае заданне па тэмэ «Спалучэнне лічэбнікаў з назоўнікамі».

КАНТРОЛЬНЫЯ ПЫТАННІ І ЗАДАННІ

1. Што абазначае лічэбнік як часціна мовы?
2. На якія разрады падзяляюцца лічэбнікі ў залежнасці ад значэння і граматычных прымет? Прывядзіце ўласныя прыклады.
3. На якія разрады падзяляюцца лічэбнікі ў залежнасці ад будовы?
4. Як можа перадавацца значэнне прыблізной колькасці? Прывядзіце ўласныя прыклады.
5. З назоўнікамі якога роду ўжываюцца лічэбнікі *паўтара і паўтары, абодва і абедзве?*
6. З якімі назоўнікамі спалучаюцца зборныя лічэбнікі?

406. Пісьмова адкажыце на пытанні. Лікі запішыце словамі.

Калі ў нашай краіне адзначаюцца наступныя дзяржаўныя святы: Дзень Канстытуцыі, Дзень Перамогі, Дзень Незалежнасці?

Калі беларусы святкуюць Дзень жанчын, Дзень ведаў, Дзень маці?

Лічэбнікі якога разраду паводле значэння і граматычных прымет вы выкарысталі?

Звярніце ўвагу!

Першае слова ў састаўных назвах свят пішацца з вялікай літары: **Новы год, Свята працы, Дзень настаўніка.**

407. Устаўце ў фразеалагізмы прапушчаныя кампаненты — колькасныя лічэбнікі.

Фразеалагізм	Разрад прапушчанага лічэбніка	Значэнне фразеалагізма
Як свае ... пальцаў	абазначае цэлы лік	‘вельмі добра, грунтоўна, да дробязей (ведаць, вывучыць)’
На сваіх ...	зборны	‘пехатой, пешшу’
Ні два ні ...	дробавы	‘такі, які нічым не вызначаецца’
На ... градусаў	абазначае цэлы лік	‘вельмі рэзка, карэнным чынам (павярнуць, перавярнуць і пад.)’
... рабое	зборны	‘абсалютна аднолькавыя, адзін не лепшы за другога’

Для дажджі: *паўтара, або, пяць, сто восемдзесят, двое.*

Складзіце і запішыце сказы з двумя фразеалагізмамі (на выбор).

408. Спішыце сказы, выбіраючы з дужак правільную форму лічэбніка і ўстаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары.

1. Пячора была досыць в..лікая: метры троны на троны і вышынёю каля (*дзвюх/двух*) метраў (*У. Караткевіч*). 2. На галаве ..ужа, з (*абедзвюх/абодвух*) бакоў, дзве жоўты.. плямкі (*В. Вольскі*). 3. У нашай пушч.. расце дзевяць..сот^м відаў раслін, (*дзве трэція/дзве трэціх*) з якіх — лекавыя (*Я. Сінакоў*). 4. Мы з Шураю ра..крыываем сэр..ы адна адной гэтак шчыра і горача, што (*абодвум/абедзвюм*) нам хочацца плакаць (*А. Васілевіч*).

409. Прачытайце тэкст. Чаму Брэсцкі чыгуначны вакзал называюць варотамі нашай краіны ў Еўропу?

Чыгуначны вакзал Брэста — вароты нашай краіны ў Еўропу. Адкрыццё будынка вакзала адбылося 28 мая 1886 года. **Брэсцкі**

чыгуначны вакзал наведвалі манаҳхі і кіраёнікі ўрадаў розных краін, пісьменнікі і артысты, скульптары і касманаўты.

У 2014 годзе завяршылася рэканструкцыя пасажырскага комплексу вакзала станцыі Брэст-Цэнтральны. З'явіліся добраўпарадкаваныя паркоўкі, прасторная цэнтральная зала чакання на 240 пасадачных месцаў, утульныя нумары адпачынку.

Сёння вакзал станцыі Брэст-Цэнтральны ўваходзіць у лік помнікаў архітэктуры Беларусі, з'яўляеца «музеем мармуру пад адкрытым небам».

З перона вакзала кожныя суткі адпраўляюцца 25 пар цягнікоў **рэгіянальных** ліній, 15 — міжрэгіянальных і 15 — міжнародных. Кожны месяц яго паслугамі^e карыстаюцца каля 300 тысяч пасажыраў (*Паводле С. Расолькі*).

Якую ролю ў тэксце выконваюць лічэбнікі?

Выпішыце з тэксту спачатку колькасна-іменныя словазлучэнні з колькаснымі лічэбнікамі, затым — з парадкавымі. Лікі запішыце словамі. Абазначце ў словазлучэннях галоўныя слова.

- Назавіце арфаграмы ў выдзеленых словах.

410. Разгледзьце фрагмент онлайн-табло станцыі Мінск-Пасажырскі.

Мінск-Пасажырскі — Брэст-Цэнтральны Расклад цягнікоў						
Нумар	Маршрут	Адпраўленне	Прыбыццё	Час у дарозе	Дні курсіравання	
307Б	Саратаў → Брэст	05.47	10.09	4г 22 хв.	цотныя	
649Б	Магілёў → Брэст	05.47	10.09	4г 22 хв.	няцотныя	
661Б	Віцебск → Брэст	07.53	12.05	4г 12 хв.	няцотныя	
727Б	Мінск → Брэст	10.12	13.54	3г 42 хв.	штодзённа	
103Н	Новасібірск → Брэст	11.44	16.16	4г 32 хв.	пятн., нядэ.	
737Б	Мінск → Брэст	13.00	17.00	4г	штодзённа	

Карыстаючыся змешчанай на табло інфармацыяй, вызначце, якім цягніком вам трэба выехаць з Мінска, каб прыбыць у Брэст у чацвер 14 чэрвеня да 15 гадзін. Запішыце словамі нумар цягніка, час яго адпраўлення і прыбыцця, час у дарозе.

411. Выканайце тэматычную тэставую работу па раздзеле «Лічэбнік».

Займеннік

§ 65. Займеннік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля.

**Пачатковая форма. Разрады займеннікаў па значэнні
(азнайамленне)**

412. Прачытайте тэкст. Вызначце яго тып. Абгрунтуйце сваю думку.

Ад роду да народу

Я, Ты, Ён, Яна — людзі на планете Зямля.

У кожнага чалавека сваё Я. Кожны чалавек — Асоба! Кожнае чалавече жыццё — Кніга! А сам чалавек — гэта цэлая планета.

Але як бы чалавек ні выстаўляў сваё Я, ён заўсёды павінен помніць пра сваіх бацькоў^м і дзядоў. За сто гадоў мяняецца прыкладна трэх пакаленні людзей. У такім выпадку наша Я атрымала спадчыну ад дзесяці пакаленняў. Яны на працягу столькіх гадоў «ляпілі» сённяшняга цябе, мяне, яго, яе... Ці апраўдваєм іх давер? (Паводле У. Ліскага).

Якое значэнне мае слова Я ў тэксле? Да якой часціны мовы яно адносіцца? Назавіце ў тэксле іншыя займеннікі, якія ўказваюць на асобу.

Выдзеленыя ў тэксле слова называюць прадметы, прыметы, колькасць ці толькі ўказваюць на іх?

Займеннік — гэта часціна мовы, якая не называе прадметы, прыметы, колькасць, а толькі ўказвае на іх: *Мова — жывая істота. Яна живе, а не існуе* (К. Чорны). *Нідзе няма такіх бяроз, як на маёй Радзіме* (Н. Загорская).

Калі займеннік указвае на прымету ці колькасць прадметаў, то ўжываецца з назоўнікам: *такія бярозы, столькі год, мая Радзіма*.

413. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль. Падбярыце загаловак.

Сапраўдны гонар вёскі Бездзеж Драгічынскага раёна — тканыя бляюткі^с фартухі. Здаўна для вырабу такіх фартухоў майстрыхі выкарыстоўвалі найтанчэйшыя^м льняныя ніткі. Трыста такіх нітак павінны былі праісці праз заручальны^{*} пярсцёнак. Калі столыкі нітак праходзіла праз яго, то іх можна было выкарыстоўваць для далейшай працы. У вёсцы быў створаны Музей народнай творчасці «Бездзежскі фартушок» (*Паводле А. Коршак*).

Вызначце, якое з выдзеленых слоў указвае на прадмет, якое — на прымету, а якое — на колькасць прадметаў.

 Разгледзьце фотаздымак. Якія ўзоры выкарыстоўваюцца на бездзежскіх фартухах? Складзіце два сказы з займеннікамі.

фартұх

 Займеннік ужываецца замест назоўніка, прыметніка, лічэнніка і мае агульныя з імі марфалагічныя прыметы.

Усе займеннікі змяняюцца па склонах. Займеннікі, якія змяняюць прыметнікі, маюць род і лік: *сам, сама, само — сами; увесъ, уся, усё — усе*. У іншых займеннікаў род і лік прайўляюцца непаслядоўна. Лік маюць асабовыя займеннікі (*я, ты, ён, яна, яно* (адз. л.); *мы, вы, яны* (мн. л.)); род — толькі асабовыя займеннікі 3-й асобы (*ён, яна, яно*). Усе астатнія займеннікі роду і ліку не маюць.

414. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з тэмай.

Тонкі прамен..чык ранішняга сонца дакрану..ся да ствала белай бяро..кі. Прамен..чык стараўся сагрэць **яе** шчырым ц..плом. Бяро..ка а..чула **гэта** ц..пло, зашалясцела светла-зялёнымі^{сл} лісточкамі, пачала страсаць^с з іх рэшткі^{*} ран..шний вільгаці.

«Якія ж прыгожыя ў нас бярозы!» — падумаў прахожы. Ён абняў бярозку, і яму стала лёгка і радасна (*Паводле Т. Дамаронак*).

Замест якіх слоў ужываюцца выдзеленыя займеннікі?

Запішыце першы абзац тэкstu, устаўляючы прапушчаныя літары. Раслумачце іх напісанне. Падкрэсліце займеннікі як члены сказа.

Паводле значэння ўсе займеннікі падзяляюцца на дзеяць разрадаў:

- 1) асабовыя: *я, ты, мы, вы, ён (яна, яно), яны;*
- 2) зваротны: *сябе;*
- 3) прыналежныя: *мой, твой, наш, ваш, свой, яго, яе, іх;*
- 4) указальныя: *гэты, той, такі, гэтакі; гэтулькі, столькі;*
- 5) азначальныя: *сам (сама, само, самі), самы (самая, самае, самыя), увесь (уся, усё, усе), усякі (усялякі), кожны, любы, іншы, інакшы;*
- 6) пытальныя: *хто? што? які? чый? каторы? колькі?;*
- 7) адносныя: *хто, што, які, чый, каторы;*
- 8) няпэўныя (неазначальныя): *нехта, хтосьці, хто-небудзь, абы-хто, нешта, штосьці, што-небудзь, абы-што, нейкі, нечы, некаторы, які-небудзь, чый-небудзь, якісьці, чыйсьці, абы-які, абы-чый, некалькі;*
- 9) адмоўныя: *ніхто, нішто, ніякі, нічый, ніколькі.*

415. Прачытайце тэкст. Раствумачце, чаму ён так называецца.

Каго не бачаць

Дзяяўчынка Зоя дакладна адпавядала свайму імені, у якім можна заўважыць 30 «я». За дзень яна сапраўды паспявала заняцца трывцаццю^м справамі ды яшчэ і пахваліцца імі. «Я сёння памалявалася!», «Я сёння пачытала!», «Я сёння павучылася!» — бясконца паўтарала яна. Бабуля паслухала, як унучка выхваляеца, і папрасіла яе паказаць свае малюнкі. А малюнкі абыякія. Папрасіла пераказаць прачытаную кнігу, а Зоя амаль нічога не памятае. Паглядзела бабуля сшыткі^Ф, а там у кожным слове па памылцы.

— Чамусьці я цябে нідзе не бачу, — кажа бабуля ўнучцы.
— Як не бачыш? Я ж і там, і там, і там...
— Вось якраз таму і не бачу. Хто паўсюль, той нідзе (*Паводле А. Спрынчан*).

Выпішице з тэкstu займеннікі. Вызначце іх разрад.

- Утварыце прыналежныя прыметнікі ад слоў *Зоя, Надзея, бабуля, тата.*

416. Напоўніце «чароўны куфэрак» фразеалагізмамі з займеннікамі. Вызначце іх разрад.

1. Сёмая^М вада на кісялі.
2. Кусаць сабе локці.
3. Ні ў якія вароты.
4. Пасля дожджыку ў чацвер.
5. І нашым і вашым.
6. Ад усяго сэрца.
7. Аж у роце чорна.
8. Не ў свае сані сесці.
9. На першы погляд.
10. Як ні ў чым не бывала.
11. На адзін капыл.

Які фразеалагізм мае значэнне ‘злы чалавек’?

Разгледзьце фотаздымак куфра з роспісам майстроў з вёскі Агова Іванаўскага раёна. Што адлюстравана на куфры? Карыстаючыся матэрыяламі інтэрнэту і іншымі крыніцамі, раскажыце пра гэтыя куфры.

417. Выканайце інтэрактыўнае заданне «Разрады займеннікаў па значэнні».

§ 66. Асабовыя займеннікі

418. Прачытайте табліцу. Вусна дапоўніце яе склонавымі пытаннямі і прыкладамі форм займеннікаў.

Склон	Пытанне	Склоненне асабовых займеннікаў			
Н.	х то?	я ☐	ты ☐	м ы	в ы
Р.	к а г о?	...	цяб е	н ас	...
Д.	...	мн е	в ам
В.	к а г о?	...	цяб е	н ас	...
Т.	...	мн о́й (-ою)	таб о́й (-ою)	н амі	в амі
М.	(пры) к і м?	(пры) мн е	(пры) в ас

Складзіце сказы з займеннікамі я і ты ў родным склоне.

Асабовыя займеннікі **я** і **ты** ўжываюцца толькі ў адзіночным ліку, а займеннікі **мы** і **вы** — толькі ў множным. Займеннікі **я**, **ты**, **мы**, **вы** не змяняюцца па родах.

Займеннікі 3-й асобы змяняюцца па ліках (**ён**, **яна**, **яно** (адз. л.); **яны** (мн. л.)) і па родах у адзіночным ліку (**ён** (м. р.); **яна** (ж. р.); **яно** (н. р.)). Усе асабовыя займеннікі скланяюцца.

419. Прачытайце тэкст, устаўляючы замест пропускаў займеннікі *ты* і *вы* ў патрэбнай форме. Вызначце тып тэксту.

Памяць

Добра, калі ў ... ёсць сшытак, у якім ты апісваеш сваю мясцовасць. ... будзе цікава даведацца, дзе растуць самыя старыя дрэвы, дзе выбіваецца з зямлі крынічка^c. Распытай у старых людзей, як называліся ў мінульым паселішчы, невялікія рачулкі.

Як ... хочацца назваць свой сшытак? Назаві яго «Памяць». Памяць — самае вялікае багацце^Ф чалавека (*Паводле В. Віткі*).

На што ўказываюць займеннікі 2-й асобы?

Спішице тэкст, падкрэсліце асабовыя займеннікі як члены сказа. Вызначце лік і склон займеннікаў 2-й асобы.

- Выпішице з тэксту прыметнікі ў форме найвышэйшай ступені парання. Раствумачце, як яны ўтварыліся.

Займеннік *вы* можа ўжывацца пры звароце да адной ці некалькіх асоб. З малой літары гэты займеннік пішацца пры звароце да некалькіх асоб: *Без маці-Беларусі, без беларускай мовы вы будзеце сіротамі, вам стануць сцежкі вузкімі* (Р. Барадулін).

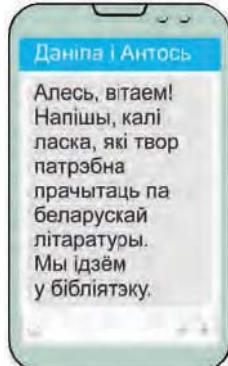
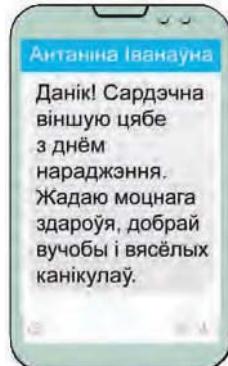
Вялікую літару выкарыстоўваюць у займенніку *Вы* пры ветлівым звароце да адной асобы: *Гляджу на Вас, і рады я да слёз, што мы живём на гэтым белым свеце* (М. Шабовіч).

Вялікая літара пішацца пры звароце да асобы ў афіцыйных паперах, у тэкстах віншаванняў.

420. Прачытайце паведамленні ад сябру і класнага кіраўніка.

Адкажыце на паведамленні, ужываючы займеннік *вы* ці *Вы*. Абгрунтуйце свой выбар.

- Выпішице з тэксту паведамленняў слова з арфаграмай «Правапіс *е, ё, я*».
- Раствумачце пастановуку знакаў прыпінку пры зваротку.

421. Прачытайце і адгадайце загадкі Р. Барадуліна. На назвы асоб ці прадметаў указываюць займеннікі? Зрабіце вывад пра ўжыванне займеннікаў 3-й асобы.

Вісіць яна,
На ёй вісяць,
Ніхто не прапануе: сядзь.
Для вopраткі пацешылка,
Яна завецца

Па іх ступаеш ты штодня,
Яны —
Густым^м лугам радня.

Па іх
Ідуць нячутна сны,
Яны завуцца

Выпішыце з тэксту займеннікі 3-й асобы ў месным склоне. Вызначце іх пачатковую форму і праскланяйце.

 Якое слова-адгадка мае амонім у рускай мове?

У займенніках **ён, яна, яно, яны** перад галоснымі [o], [a], [i] вымаўляецца [й]: [йон], [йана], [йано], [йаны], [йіх], [йім].

422. Прачытайце.

1. Это был он, фокусник. Я ясно видел его и огромный шар у него в руках. 2. Это была она, моя мама. Я надеялся только на неё и боготворил её одну. 3. Это оно, озеро Свитязь! Я снова встретился с ним, я могу любоваться им! 4. Это они, олени! Тихонько наблюдай за ними, не спугни их!

Запішыце сказы па-беларуску. Вызначце склон, лік і род (калі ёсць) асабовых займеннікаў. Раскажыце пра вымаўленне і напісанне займеннікаў з прыназоўнікамі ў беларускай і рускай мовах.

Займеннік 3-й асобы звычайна ўказвае на бліжэйшы да яго назоўнік такога самага роду і ліку: *Бруіца белай радасцю абрус. Ён хлеб спавіў!* (Г. Булыка). Пры парушэнні правіла ўзнікае двухсэнсоўнасць: *Я дастала сыштак з партфеля і паклала яго на стол* (на стол паклалі сыштак ці партфель?).

423. Прачытайце тэкст, ужываючы займеннікі ў дужках у патрэбнай форме. Вызначце, што перадае назва тэксту: яго тэму ці асноўную думку?

Яблык

Дзед быў на рынку і купіў сабе яблык. Вялікі, з залацістымі бакамі і празрысты. У (*ён*) нават зярняткі былі відаць.

Пакруціў дзед у руцэ яблык, хацеў з'есці (*ён*), ды перадумаў.

Дома дзед аддаў яблык унучцы Ніне. І толькі (*яна*) захацелася адкусіць, як прыйшла з работы мама.

— Мамачка, — сказала Ніна, — вазьмі з'еш яблык. Я частую (*ты*).

Маці падзякавала Ніне, узяла яблык. Палюбавалася (*ён*).

— Я Міхаську пачастую. Ён жа ў (*мы*) самы маленъкі, — сказала маці. Міхаська паглядзеў на ўсіх і папрасіў разрэзаць яблык на чатыры часткі.

— Гэта дзядуля (*ты*), гэта маме, а гэта (*я*) і Ніне, — падзяліў ён. — Ешце, калі ласка, я (*вы*) частую (*Паводле В. Хомчанкі*).

Колькі асоб удзельнічала ў размове? Ці мог Міхаська падчас звароту да каго-небудзь з субяднікамі ўжыць выразы «яна сказала», «ён купіў», «ёй дам» і падобныя? Абгрунтуйце сваю думку.

Растлумачце пастаноўку знакаў прыпынку ў другім абзацы тэксту.

Вусна перакажыце тэкст.

Звязніце ўвагу!

Займеннікі 3-й асобы не ўжываюцца ў адносінах да тых, хто ўдзельнічае ў размове.

424. Запішыце прыказкі, устаўляючы прапушчаныя асабовыя займеннікі.

1. Які Рыгорка, такая пра ... і гаворка. 2. У ... восем свят на тыдні. 3. Складна кумачкі пяюць, ды ... веры не даюць. 4. Хваліўся баравік шапкай, ды галавы пад ... няма. 5. Галава не толькі для таго, каб на ... шапку насіць. 6. Не рабі каму бяды, бо сам ... сустрэнеш.

Вызначце, замест якой часціны мовы ўжываюцца займеннікі. Назавіце іх пачатковую форму.

§ 67. Зваротны займеннік *сябе*

425. Прачытайце. Вызначце тып тэксту і яго кампазіцыйную схему. Падбярыце да тэксту загаловак у адпаведнасці з асноўнай думкай.

Кожны чалавек носіць у **сябе** храм. Штодзень, з году ў год. Толькі ў адных ён маўчыць, а ў другіх звоніць ва ўсе свае званы. Але ёсьць яшчэ і трэція. Яны не думаюць пра **сябе**. Званы раздзіраюць такому чалавеку душу. Аднак ніхто гэтага звону^m не чуе — чалавек не выпускае яго з **сябе**. Апошнія адыходзяць першымі — раней за ўсіх. Ад карозії* храма, які яны носяць у **сябе** (*Паводле Я. Сінакова*).

Пра якія званы згадвае аўтар?

На што ўказвае выдзелены займеннік? У якіх формах ён ужываецца?

426. Прачытайце табліцу. Параўнайце канчаткі займеннікаў **сябе** і **ты** ва ўскосных склонах. Дапоўніце табліцу формамі займенніка **сябе**.

Склон	Складенне займеннікаў сябе , ты	
Н.	—	<i>т</i> ы
Р.	сяб [e]	цяб [e]
Д.	саb [e]	таb [e]
В.	...	цяб [e]
Т.	саb [oй] (-ою)	таb [oй] (-ою)
М.	...	(пры) таb [e]

Складзіце і запішыце сказы з займеннікам **сябе** ў вінавальнym склоне.

 Зваротны займеннік **сябе** ўказвае на таго, хто ўтварае дзеянне. Ён можа ўказваць на 1, 2 ці 3-ю асобу ў адзіночным і множным ліку: **Я не пазнаю сябе. Ты не пазнаеш сябе. Ён (яна, яно) не пазнае сябе. Мы не пазнаём сябе. Вы не пазнаєте сябе. Яны не пазнаюць сябе.**

У сказе займеннік **сябе** з'яўляецца дапаўненнем: **Кожны чалавек носіць у сябе ненапісаную кнігу — кнігу цікавую, непаўторную** (М. Танк).

427. Прачытайце, устаўляючы займеннік *сябе* ў неабходнай форме.

Востры^м хвост, нібыта вілы,
Дзі..ны выгін ма..ць крылы.
Прыл..ціць да нас калі —
Лепіць дом ... з з..млі.

У лесе — гаспадар, не госць,
Шмат у яго іголак ёсць.
Але не шыць^с, не цыраваць*,
... ад смерці ратаваць.

Адгадайце загадкі. Замест якіх слоў ужываецца займеннік *сябе*?

Спішице загадкі, устаўляючы прапушчаныя літары. Раствумачце напісанне займеннікаў. Вызначце іх разрад, склон, падкрэсліце як члены сказа.

Якое слова мае значэнне ‘зашываць дзірку, пераплютаючы ніткі тым або іншым спосабам’?

Займеннік *сябе* суадносіцца з назоўнікам, але не мае роду і ліку. Змяняецца па склонах, як займеннік *ты*. Не мае формы назоўнага склону.

У родным і вінавальным склонах займеннік *сябе* мае форму *сябе*, у давальным і месным — *сабе*. У творным склоне мае варыянтныя канчаткі *-ой*, *-ою*: *сабо́й*, *сабо́ю*.

428. Устаўце ў фразеалагізмы займеннік *сябе* ў патрэбнай склонавай форме. Вызначце, у якіх формах ён ужываецца.

Фразеалагізм	Значэнне
Здрадзіць ...	‘зрабіць што-небудзь насуперак сваім пераканням’
Авалодаць ...	‘вярнуць страчанае самавалоданне’
Само за ... гаворыць	‘не мае патрэбы ў тлумачэнні’
Сам ... не рад	‘незадаволены самім сабою’

- З двума фразеалагізмамі складзіце сказы.

429. Спішыце сказы, раскрываючы дужкі. Падкрэсліце займеннікі як члены сказа.

1. Дазволь жа нізка пакланіцца (*ты*), бацькоў маіх зямля (*I. Скурко*). 2. Збудавалі ля шашы (*сябе*) хатку мурашы^{сн} (*У. Шпадарук*). 3. Усіх чаруе лірыка (*сябе*), высокімі пачуццямі пранізвае (*M. Вяршынін*). 4. Дзвіна! Дзвіна! І слова звоніць, як толькі ўспомніш пра (*ты*) (*П. Броўка*). 5. Быць самім (*сябе*) і не лёгка^Ф, і не проста (*M. Рудкоўскі*). 6. Я таксама духмянага^М чаю з іван-чаю (*сябе*) заварыў (*X. Гурыновіч*).

430. Выканайце інтэрактыўнае заданне «Правапіс займеннікаў».

§ 68. Прыналежныя займеннікі

431. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып. Абгрунтуйце сваю думку.

Кожны з нас — Я. А калі мы сабраліся ў групу або калектыву, з'яўляецца яшчэ адно важнае слова — мы. Пры гэтым ты сам заўважаеш, што, прыходзячы дадому, рассказываеш: «Мы сёння пісалі дыктант», «Наш клас у нядзелю пойдзе ў тэатр». Чаму так адбываецца? А таму, што для кожнага чалавека вельмі важныя^М справы таго калектыву, у які ён уваходзіць. Гэта твая сям'я, твой клас, твае сябры (*Паводле выдання «Чалавек і свет»*).

Якое значэнне маюць слова *наш*, *твой*? На прыналежнасць якой асобе яны ўказваюць? Якія вы яшчэ ведаецце прыналежныя займеннікі?

Прыналежныя займеннікі ўказваюць на прыналежнасць прадмета асобе ці іншаму прадмету: *я* — *мой*, *ты* — *твой*, *ён*, *яно* — *яго*, *яна* — *яе*, *мы* — *наш*, *вы* — *ваш*, *яны* — *іх*: *Матуля, колькі весняга светла тваё імя святое навявае!*.. (З. Марозаў).

У сказе прыналежныя займеннікі з'яўляюцца азначэннем: *За наш духмяны каравай сягоння чалавек спакойны* (В. Гардзей).

Прыналежныя займеннікі змяняюцца па родах, ліках і склонах, як прыметнікі: **мой, мая, маё — маё; мой — майго, майму, майл**. Іх пачатковая форма — мужчынскі род, адзіночны лік, назоўны склон.

432. Прачытайте табліцу. Якая часціна мовы мае падобныя формы?

Склон	Складенне займенніка мой (маё, мая, маё)		
Н.	мой	маё	мая
Р.	майго	маёй (мае)	маіх
Д.	майму	маёй	майл
В.	як Н. ці Р.	маё	як Н. ці Р.
Т.	майл	маёй (маёю)	майлі
М.	(у) майл	(у) маёй	(у) маіх

Праскладніце словазлучэнне **твой край**. Параўнайце канчаткі займеннікаў **твой** і **мой**. Складдзіце з імі два сказы, падкрэсліце як члены сказа.

У родным і давальным склонах адзіночнага ліку ў займенніках **мой, твой** і **маё, тваё** пішацца **й**: не пахваліў **майго, твайго брата**; **не заўважыў майго, твайго кацяняці**; паслаў **майму, твайму брату**; **даў майму, твайму кацяняці**.

У вінавальным склоне адзіночнага ліку пры адушаўлённых назоўніках мужчынскага роду гэтыя займеннікі таксама пішуцца з **й**: **заўважыў майго, твайго брата**.

433. Прачытайте табліцу. З якім асабовым займеннікам суадносіцца займеннік **наш**? У чым асаблівасць яго змянення?

Склон	Складенне займенніка наш (наша, нашы)		
Н.	наш ☐ наш а (н. р.)	наш а (ж. р.)	наш ы
Р.	наш ага	наш ай (-ae)	наш ых
Д.	наш аму	наш ай	наш ым
В.	як Н. ці Р. наш а	наш у	як Н. ці Р.
Т.	наш ым	наш ай (-аю)	наш ымі
М.	(на) наш ым	(на) наш ай	(на) наш ых

Праскланяйце словазлучэнне *ваш лепшы сябар*. Зрабіце вывад пра зменненне займеннікаў, што ўказваюць на прыналежнасць 1-й і 2-й асобам.

Складзіце выказванне на тэму «Наш край».

Звязніце ўвагу!

Спецыяльнага займенніка, які ўказвае на прыналежнасць 3-й асобе, у беларускай мове няма. У яго функцыі ўжываецца форма роднага склону асабовага займенніка: *яго, яе, ix*.

Прыналежныя займеннікі *яго, яе, ix* не скланяюцца: *Генадзь даў яе брату добрую параду. Хлопец захапляўся ix братам.*

434. Прачытайце верш «Галія». Якія колеры брала для вышыўкі дзяўчына? Як яны суадносяцца з беларускай сімволікай?

Вышывала^с ты сарочку
пад ігрушай у садочку.
Васільковы^м брала колер
на сваім радзімым полі.
А зялёны брала ў лесе,

дзе свае спявала песні.
Пурпуроўы^{*} — на каліне,
што красуе на даліне.
На каўнерыку, рукавах
зіхаціць узор яскрава.

У. Дубоўка.

На прыналежнасць якой асобе ўказвае слова *сваё (свае)?*

Прыналежны займеннік *свой (сваё, свая, свае)* указвае на прыналежнасць асобе ці прадмету: *Я спяваю сваю песню. Ты спяваеш сваю песню.*

Займеннік *свой (сваё, свая, свае)* змяняецца па родах, ліках і склонах, як займеннікі *мой і твой*. У родным, давальным і вінавальным (пры адушаўлённых назоўніках) склонах у займенніках *свой і сваё* пішацца *й*: *не знайшоў свайго сябра, даручыў свайму сябру, бачу свайго сябра.*

435. Прачытайце тэкст, раскрываючы дужкі. Вызначце колькасць сэнсавых частак у ім.

Конік і Скрыпачка

Аднойчы дзед падарыў Коніку (*свой*) Скрыпачку.

— Вось, трymай. Цяпер (*твой*) чарга.

- Я не змагу іграць так, як ты!
- І не трэба. У кожнага (*свой*) песня.
- А пра што будзе спявацца ў (*мой*) песні?
- Пра тое, што раскажа (*твой*) сэрца.

Над..шоў вечар. Стала ціха-ціха. З..лёны Конік узяў Скрыпачку. На лу..е загучала яго песня. Маленькая сціплая Скрыпачка стварала (*свой*) гукамі чаро..ныя м..лодыі. І гэта песня напа..няла (*сябе*) усё навакол..е. І разам з ёй у кожнага складалася ўласная песня — песня (*свой*) с..рца (*Паводле В. Караткевіч*).

Ці абудзіў Конік чужыя песні?

Назавіце прыналежныя займеннікі, вызначце іх род, лік, склон.

Запішыце апошні абзац тэксту, раскрываючы дужкі, устаўляючы прашучаныя літары. Раствумачце напісанне арфаграм і форм займеннікаў.

§ 69. Указальныя займеннікі

436. Прачытайце. З якога твора ўзяты ўрывак тэксту? Падбярыце да яго загаловак.

Ледзь Сямён пакінуў гару, як яго сустрэў велізарны^{сл} чорны сабака. Ідзе лоўчы за гэтым сабакам. Той спыняеца і позіркам паказвае на дрэве глушцоў. Сямён стрэліў некалькі разоў, а **столькі** птушак упаляваў!

З таго часу Сямён стаў найслаўнейшым^м паляўнічым. Той чорны сабака кожны раз сустракаў яго ў лесе і дапамагаў лоўчаму. З **такой** дапамогай Сямён **столькі** рознай дзічыны здабываў, што хапала і панам, і сялянам (*Паводле Я. Барщэўскага*).

Вызначце, на што ўказываюць выдзеленыя слова (прадмет, прымету ці колькасць)?

Раствумачце значэнне слова **лоўчы**.

Займеннікі *гэты*, *той*, *такі*, *гэтакі*, *столькі*, *гэтулькі* ўказываюць на прадметы, іх прыметы і колькасць і называюцца **указальнымі**.

Займеннікі *гэты*, *той*, *такі*, *гэтакі* змяняюцца, як прыметнікі, па родах, ліках і склонах: *той*, *тая*, *тое* — *тыя*; *той* — *таго*, *таму*, *тым*. Іх пачатковая форма — мужчынскі род, адзіночны лік, назоўны склон.

Займеннікі *столькі* і *гэтулькі* роду і ліку не маюць. Яны змяняюцца толькі па склонах: *столькі*, *столькіх*, *столькім*.

437. Запішыце сказы. Вызначце род, лік, склон указальных займеннікаў.

1. Гэты кут люблю ўсім сэрцам, ён — мая Радзіма (*П. Прыйходзька*). 2. Пад цымбалы, пад цымбалы тут Ляроніха скакала! А цяпер пад тыя ж гукі скачуць праёнукі^{сл} і ўнукі (*А. Пісъмянкоў*). 3. Заўсёды мне, сялянка-мова, такі гаючы гоман твой (*В. Жуковіч*). 4. Столькі салаўінай^м музыкі чуваць, што пад тую музыку можна танцаваць! (*Е. Лось*). 5. Любы ты і такі ненаглядны, край, дзе крылы ўзнімаюць буслы (*Я. Жабко*).

- Растлумачце напісанне слоў з вялікай літары.

438. Прачытайце табліцу. Раскажыце пра асаблівасці скланення займенніка *той* (*тое*, *тая*, *тыя*).

Склон	Склоненне займенніка <i>той</i> (<i>тое</i> , <i>тая</i> , <i>тыя</i>)		
Н.	<i>t[о]й</i>	<i>t[о]е</i>	<i>t[а]я</i>
Р.	<i>t[аг]о</i>	<i>t[о]ў (-ae)</i>	<i>t[ы]х</i>
Д.	<i>t[ам]у</i>	<i>t[о]ў</i>	<i>t[ы]м</i>
В.	як Н. ці Р.	<i>t[о]е</i>	<i>t[у]ю</i>
Т.	<i>t[ы]м</i>	<i>t[о]ў (-ю)</i>	<i>t[ы]мі</i>
М.	(<i>на</i>) <i>t[ы]м</i>	(<i>на</i>) <i>t[о]ў</i>	(<i>на</i>) <i>t[ы]х</i>

Праскланяйце займеннік *гэты* і прыметнік *багаты*, раскажыце пра асаблівасці змянення. Складзіце два сказы з займеннікамі *гэты* і *той*.

Займеннікі *такі* і *гэтакі* змяняюцца, як прыметнікі на *г*, *к*, *х* з націскным і ненаціскным канчаткам: *такі*, *такога*, *такому*, *такім*; *гэтакі*, *гэтакага*, *гэтакаму*, *гэтакім* — *сухі*, *сухога*, *сухому*, *сухім*.

У родным і творным склонах адзіночнага ліку жаночага родаў ўказальныя займеннікі **такая** і **гэтакая** могуць мець варыянтныя формы: Р. скл. **такой** (**такое**), **гэтакай** (**гэтакае**); Т. скл. **такой** (**такою**), **гэтакай** (**гэтакаю**).

439. З прапанаваных слоў утварыце ўстойлівия выразы, якія маюць наступныя значэнні: 1) ‘настолькі, так’; 2) ‘не мае значэння’; 3) ‘такім способам’.

(*такі*)

ступені

(*такі*)

макарам

да (*такі*)

бяды

Вызначце, у якой форме ўжыты займеннік *такі*.

Складзіце і запішыце сказ з адным выразам (на выбар).

440. Параўнайце формы прыметніка і займенніка. Зрабіце вывад пра асаблівасці змянення займенніка *столькі*.

Склон	Скланенне займенніка <i>столькі</i>	
Н.	<i>столькі</i> i	<i>дарагі</i> я
Р.	<i>столькі</i> ix	<i>дарагі</i> x
Д.	<i>столькі</i> im	<i>дарагі</i> m
В.	як Н. ці Р.	
Т.	<i>столькі</i> imi	<i>дарагі</i> imi
М.	(<i>пры</i>) <i>столькі</i> ix	(<i>пры</i>) <i>дарагі</i> x

441. Прачытайце. Вусна перакладзіце тэкст на беларускую мову.

Шаповалы — мастера, которые изготавливают из овечьей шерсти валяные изделия. Появились эти мастера на Дрибинщине пару столетий назад. Чтобы секрет изготовления товаров не разведали чужие, шаповалы придумали собственный язык. Дрибинские шаповалы использовали около тысячи слов. Стольких слов хватало для сохранения секрета валяния (*По Л. Минкевич*).

Слоўнік

шаповал — *шапавал*

изготавление — *выраб*

изделие — *выраб*

валяние — *валенне*

Дрибинщина — *Дрыбінішчына*

Запішыце па-беларуску сказы, у якіх ёсьць указальныя займеннікі.

§ 70. Азначальныя займеннікі

442. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак.

Герб і сцяг лічацца ва ўсіх краінах **самымі** важнымі сімваламі народа. Яны адлюстроўваюць не **любую** сімволіку, а толькі ўласцівую ім. **Усе** сцягі і гербы павінны істотна адрознівацца ад іншых падобных сімвалаў. **Кожная** дэталь сцяга і герба нашай дзяржавы дае наглядныя і ў той жа час важныя звесткі пра нашу краіну, пра **сам** народ (*Паводле Э. Сурначова*).

Калі адзначаеца Дзень Дзяржаўнага герба і Дзяржаўнага сцяга Беларусі? Вызначце род, лік і склон выдзеленых займеннікаў.

 Да азначальных адносяцца займеннікі **сам** (*сама, само, самі*), **самы** (*самая, самае, самыя*), **увесь** (*уся, усё, усе*), **усякі** (*усякая, усякае, усякія*), **усялякі** (*усялякая, усялякае, усялякія*), **кожны** (*кожная, кожнае, кожныя*), **любы** (*любая, любое, любыя*), **іншы** (*іншая, іншае, іншия*).

Усе азначальныя займеннікі змяняюцца, як прыметнікі, па ліках, склонах і родах (у адзіночным ліку).

443. Прачытайце і адгадайце загадкі.

Само не гаворыць,
Ды ўсім адгукнецца,
Наш голас паўторыць,
Як мы, засмяеца.

M. Пазнякоў.

змалку
У яе, у гэткай дáмы,
Усё жыццё^Ф на футры плямы,
Вушы змалку з кутасамі.
Хто яна? Скажыце самі.

H. Сторажава.

Знайдзіце ў тэкстах азначальныя займеннікі. Вызначце, у якіх формах яны ўжыты.

Займеннік *сам* указвае на ўтваральніка дзеяння або падкрэслівае важнасць асобы: *Не спадзяйся на прарокаў — будзь сам прарокам, чалавек* (А. Бачыла).

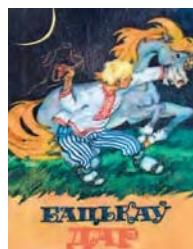
Займеннік ***самы*** указвае, да якой мяжы можа праяўляцца дзеянне, ці служыць для ўтварэння складанай формы найвышэйшай ступені парадунання прыметніка: *Свеціць, як сонца, ад самай калыскі вобраз любімы, родны і блізкі. Маміна імя самае лепшае, маміна слова найдараражэйшае* (М. Хведаровіч).

444. Прачытайце табліцу. Вызначце, якіх форм не хапае ў ёй.

Складенне займеннікаў <i>сам, самы</i>						
Склон	Адзіночны лік					
	<i>сам</i>			<i>самы</i>		
	м. р.	н. р.	ж. р.	м. р.	н. р.	ж. р.
Н.	<i>сам</i> ☐	<i>сам</i> ☒	<i>сам</i> ☒	<i>сам</i> ☒	<i>сам</i> ☒	<i>сам</i> ☒
Р.	<i>сам</i> ☒ <i>ога</i>		<i>сам</i> ☒ <i>оў</i> (-oe)		<i>сам</i> ☒ <i>ага</i>	<i>сам</i> ☒ <i>ай</i> (-ae)
Д.	<i>сам</i> ☒ <i>ому</i>		<i>сам</i> ☒ <i>оў</i>		<i>сам</i> ☒ <i>аму</i>	<i>сам</i> ☒ <i>ай</i>
В.	<i>сам</i> ☒ <i>ога</i>		<i>сам</i> ☒	як Н. або Р.		
Т.	<i>сам</i> ☒ <i>ім</i>		<i>сам</i> ☒ <i>оў</i> (-ю)	<i>сам</i> ☒ <i>ым</i>		<i>сам</i> ☒ <i>ай</i> (-аю)
М.	(пры) <i>сам</i> ☒ <i>ім</i>		(пры) <i>сам</i> ☒ <i>оў</i>	(пры) <i>сам</i> ☒ <i>ым</i>		(пры) <i>сам</i> ☒ <i>ай</i>

Праскладяйце займеннікі *сам* і *самы* ў множным ліку. Зрабіце вывад пра асаблівасці змянення.

445. Разгледзьце ілюстрацыі да беларускіх казак. Складзіце сказы па малюнках, выкарыстоўваючы займеннікі *сам, сама, само, самі*.

- Як утварыліся прыметнікі ў назвах «Зайкова хатка», «Бацькаў дар»?

Само́му сабе, само́га сябе, на сáмай справе.

446. Прачытайце табліцу. Ад чаго залежаць канчаткі займеннікаў?

Склон	Скланенне займеннікаў <i>увесь, кожны</i>					
	<i>увесь</i>			<i>кожны</i>		
	м. р.	н. р.	ж. р.	м. р.	н. р.	ж. р.
Н.	<i>увесь</i> ☐ <i>ус[ё]</i>	<i>ус[я]</i>		<i>кожн[ы]</i>	<i>кожн[аे]</i>	<i>кожн[ая]</i>
Р.	<i>ус[яго]</i>		<i>ус[ёй] (-ле)</i>		<i>кожн[ага]</i>	<i>кожн[ай] (-ае)</i>
Д.	<i>ус[яму]</i>		<i>ус[ёй]</i>		<i>кожн[аму]</i>	<i>кожн[ай]</i>
В.	як Н. ці Р.	<i>ус[ё]</i>	<i>ус[ю]</i>	як Н. ці Р.	<i>кожн[ае]</i>	<i>кожн[ую]</i>
Т.	<i>ус[ім]</i>		<i>ус[ёй] (-ёю)</i>		<i>кожн[ым]</i>	<i>кожн[ай] (-аю)</i>
М.	(пры) <i>ус[ім]</i>	(пры) <i>ус[ёй]</i>		(пры) <i>кожн[ым]</i>		(пры) <i>кожн[ай]</i>

Якія канчаткі маюць займеннікі ўсякі, усялякі і любы ва ўскосных склонах?

447. Прачытайце тэкст, ужываючы азначальныя займеннікі ў патрэбнай форме. Ці можна аднесці тэкст да апісання?

Мядзведзь вядомы (*кожны*) чалавеку. Усе ведаюць і азначэнне (*сам*) назвы. Мядзведзь — ‘той, хто ведае мёд’. Раней к..салапы быў (*самы*) звычайным зверам. Па (*увесь*) г..радах і вёсках сярэдн..вечнай Беларусі хадзілі павадыры* з др..сіраванымі м..дзведзямі і забаўлялі людзей. Сёння мядзведзь^Ф занесены ў Чырвоную кнігу. Але яго можна ўбачыць у (*любы*) цырку^М (*Паводле Г. Аўласенкі*).

Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары.

448. Спішыце сказы, устаўляючы замест кропак займеннікі *сам* або *самы*. Вызначце, у якой форме яны ўжыты, і растлумачце іх значэнні.

1. А падручнік ... лепшы — гэта кніга Белавежы (*B. Коўтун*).
2. ... узлятае на далонь сініца, аб шчасці^Ф будзем з ёю гаварыць (*T. Крумплеўская*). 3. Стaiць каля ... ракі, глядзіцца ў люстэрка ракіта* (*X. Гурыновіч*). 4. Старайся іншых зразумець, тады сябе ..., можа, зразумееш (*P. Барадулін*).

§ 71. Пытальныя і адносныя займеннікі

449. Прачытайце тэкст. Сказы якіх тыпаў ужываюцца ў тэксце? Якія слова дапамаглі аўтару задаць пытанні?

— Што ты робіш, Вова?	— Сабе.
— Пішу пісьмо.	— Пра што ты пішаш?
— Каму?	— Як атрымаю, тады скажу.

I. Курбека.

Вызначце, у якой форме ўжыты займеннік сабе.

 Займеннікі *хто?* *што?* *які?* *чый?* *каторы?* *колькі?* называюцца **пытальнымі**. Займеннікі *хто*, *што*, *які*, *чый*, *каторы*, *колькі* называюцца **адноснымі**. Пытальныя і адносныя займеннікі з'яўляюцца амонімамі.

Пытальныя займеннікі выкарыстоўваюцца ў пытальных сказах: *I што ёсць на свеце мілейшае за цябе, пара маладога жыцця?* (Я. Колас).

Адносныя займеннікі ў асноўным служаць для сувязі частак у складаным сказе: *Ты сцягу, што над галавою, будзь верны!* (П. Броўка).

450. Прачытайце табліцу. Параўнайце канчаткі займеннікаў *хто* і *што*.

Склон	Складенне займеннікаў <i>хто</i> , <i>што</i>	
Н.	<i>хт[о]</i>	<i>шт[о]</i>
Р.	<i>к[аго]</i>	<i>ч[аго]</i>
Д.	...	<i>ч[аму]</i>
В.	<i>к[аго]</i>	<i>шт[о]</i>
Т.	...	<i>ч[ыム]</i>
М.	<i>(пры) к[ім]</i>	...

Дапоўніце табліцу формамі займеннікаў. З займеннікамі *хто* і *што* ў давальным склоне складзіце сказы.

Звярніце ўвагу!

Пытальныя і адносныя займеннікі *хто?* *хто*; *што?* *што*; *колькі?* *колькі* змяняюцца па склонах, а займеннікі *які?* *які*; *чый?* *чый*; *каторы?* *каторы* — па склонах, ліках і родах (у адзіночным ліку).

451. Прачытайце пары сказаў. Вызначце, да якіх разрадаў адносяцца выдзеленыя займеннікі. З якой мэтай яны ўжываюцца ў сказах?

1. **Хто** сёння дзяжурны? Сяргей, скажы, **хто** сёння дзяжурны.
2. **Якія** ў цябе планы на выхадны дзень? Я помню, **якія** ў цябе планы на выхадны дзень.
3. **Чыя** гэта песня гучыць па радыё? Марыля здагадалася, **чыя** песня гучыць па радыё^Ф.
4. **Колькі** вучняў наведвае факультатыўныя заняткі? Дырэктар спытаў, **колькі** вучняў наведвае факультатыўныя заняткі.

Папрацуйце ў парах. Задайце адзін аднаму пытанні і адкажыце на іх.

Займеннікі **які?** і **які** ва ўскосных склонах маюць канчаткі, як у займенніка *сам*: **якога**, **якому**, **якім** і г. д. Займеннікі **чый?** і **чый** ва ўсіх склонах змяняюцца, як займеннікі *мой, твой, свой*.

Займеннік **колькі** ва ўскосных склонах мае канчаткі, як прыметнік *сіні* ў множным ліку: Р. скл. **колькіх**; Д. скл. **колькім**; В. скл., як Н. і ці Р. скл.; Т. скл. **колькімі**; М. скл. (*на*) **колькіх**.

452. Прачытайце тэкст. Раствумачце, чаму ён так называецца.

Музей дзяцінства

Гісторыя ўзнікнення м..ханічных цацак уз..ходзіць да антычных* часоў. Тады самымі вядомымі былі м..ханічныя птушкі. Яны с..дзелі на галінках дрэў або пілі ваду з фантанаў.^{сн}

У 1280 годзе ў Кёльне з'явілася першая мад..ль ч..лавека. Яе сканструявалі^{сн} з метал.., дрэва, воск.. і скуры. А ў эпоху Адраджэ..ня славуты Леанарда да Вінчы зрабіў а..таматычнага льва. Ён вы..шаў вітаць карала ў Мілане.

У 18-м стаго..дзі майстры стварылі м..ханічнага флейтыста. «Флейтыст» сапраўды іграў з дапамогай паветра. Яно вырывалася з грудзей (*Паводле А. Масла*).

Вусна перабудуйце простыя сказы ў складаныя, замяняючы выдзеленыя займеннікі адноснымі.

флейтыст

Запішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары. Разгледзьце фотаздымак. Што на ім перададзена? Якія вы ведаеце беларускія цацкі?

453. Адзгадайце народныя загадкі-жарты. Запішыце сказы, раскрываючы дужкі.

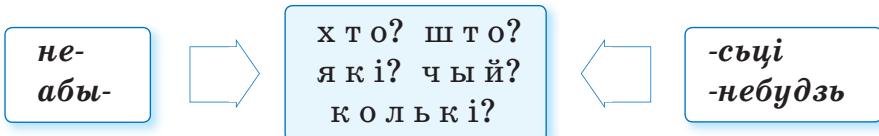
1. (*Які*) два^м зайненнікі перашкаджаюць дарожнаму руху?
2. Без (*што*) чалавек не можа жыць? 3. (*Што*) заканчваецца дзень? 4. Без (*што*) хаты не пабудуеш^{ся}? 5. На дне (*які*) ракі плавае лічба? 6. (*Які*) соль нельга распусціць у вадзе?

Для даведкі: *літарай ъ; я і мы; ноту соль; без імені; без стуку; Прыпяць.*

Вызначце разрад зайненнікаў па значэнні, склон, лік (калі ёсць), род (калі ёсць). Падкрэсліце зайненнікі як члены сказы.

§ 72. Няпэўныя зайненнікі

454. Ад зайненнікаў утварыце аднакаранёвыя слова.

Вызначце, на што ўказваюць утвораныя слова (на прадмет, прымету, колькасць). Ці вядомы вам гэтыя прадметы, прыметы, колькасць?

Ад зайненнікаў якога разраду ўтварыліся новыя слова? Чаму, на вашу думку, гэтыя зайненнікі называюцца няпэўнымі?

! **Няпэўныя зайненнікі** ўказваюць на няпэўныя, невядомыя прадмет, прымету, колькасць: *Нехта спляшаецца, камусьці не спіцца, некага гоніць радасць адкрыцця* (С. Грахоўскі).

Няпэўныя зайненнікі ўтвараюцца ад пыталых пры дапамозе прыставак *не-* і *абы-*: *нέхта, нéшта, нéйкі, нéчы, некатóры, нéкалькі; абы-хтó, абы-штó, абы-які, абы-чый.*

Няпэўныя зайненнікі таксама ўтвараюцца пры дапамозе марфем *-сьці* і *-небудзь*, якія называюцца постфіксамі: *хтосьці, штосьці, чыйсьці; хто-небудзь, што-небудзь, чый-небудзь, каторы-небудзь, колькі-небудзь.*

455. Прачытайце табліцу. Зрабіце вывад пра асаблівасці змянення няпэўных займеннікаў.

Склон	Складенне няпэўных займеннікаў			
Н.	<i>нехта</i>	<i>штосьці</i>	<i>абы-які</i>	<i>чый-небудзь</i>
Р.	<i>некага</i>	<i>чагос্বці</i>	<i>абы-якога</i>	<i>чыйго-небудзь</i>
Д.	<i>некаму</i>	<i>чамусьці</i>	<i>абы-якому</i>	<i>чыйму-небудзь</i>
В.	<i>некага</i>	<i>штосьці</i>		як Н. ці Р.
Т.	<i>некім</i>	<i>чымсьці</i>	<i>абы-якім</i>	<i>чым-небудзь</i>
М.	<i>(на) некім</i>	<i>(на) чымсьці</i>	<i>(на) абы-якім</i>	<i>(на) чым-небудзь</i>

Праскладаніе займеннікі *абы-хто* і *абы-што*.

456. Прачытайце тэкст. Да якога тыпу маўлення ён адносіцца? Чаму тэкст называецца «Не такі»?

Не такі

Я вучуся на трэцяй парце ў 6-м «Б» класе разам з адной дзяўчынкай. Ну, што я сказаў смешнага? Усе хлопчыкі вучацца з якой-небудзь дзяўчынкай на якой-небудзь парце. А мяне нават мама запэўнівае, што я стараюся кагос্বці рассмяшыць ^{сл}. Вось задумаўся на нейкім уроку. А мяне раз — і да дошкі! Я разгубіўся і кажу:

— Ды я ж ведаю, што ўсё добра ведаю! Нават калі ішоў да дошкі, не ведаў^с, што нечага не ведаю!

Да ролі клоўна я прывык. Нават пачаў губляцца, калі каля дошкі нешта кажу, а некоторыя вучні не смяюцца. Можа, сапраўды, я не такі, як усе? (*Паводле В. Гарбуга*).

Выпішыце з тэксту няпэўныя займеннікі. Вызначце, у якой форме яны ўжыты.

 Прыстаўка *не-* і постфікс *-сьці* з займеннікамі *п і ш у ц ц а* разам: *нехта, нейкі, штосьці, чыйсьці*.

Прыстаўка *абы-* і постфікс *-небудзь* з займеннікамі *п і ш у ц ц а* разам з лу ч о к: *што-небудзь, які-небудзь, чый-небудзь*. Калі прыстаўка *абы-* аддзяляецца прыназоўнікам, то тады яна *п і ш а ц ц а* а с о б н а: *абы з кім, абы перад чым*.

457. Прачытайце словазлучэнні.

Чем-то увлекаться, кого-то искать, беседовать лишь бы с кем, кому-то сказать, подарить чьему-либо сыну, вспоминать о нескольких встречах, идти на какую-нибудь выставку.

Запішыце словазлучэнні па-беларуску. Раствумачце напісанне слоў.

458. Прачытайце табліцу. Зрабіце вывад пра асаблівасці скланення няпэўных займеннікаў.

Склон	Склоненне займеннікаў <i>нейкі, нечы, некаторы</i>		
Н.	<i>нейк i</i>	<i>неч ы</i>	<i>некатор ы</i>
Р.	<i>нейк ага</i>	<i>неч ага</i>	<i>некатор ага</i>
Д.	<i>нейк аму</i>	<i>неч аму</i>	<i>некатор аму</i>
В.	як Н. ці Р.	як Н. ці Р.	як Н. ці Р.
Т.	<i>нейк ым</i>	<i>неч ым</i>	<i>некатор ым</i>
М.	(y) <i>нейк ым</i>	(y) <i>неч ым</i>	(y) <i>некатор ых</i>

Пры вымаўленні займенніка *некаторы* і яго форм націск падае на *о*: *некатóры, некатóрага, некатóраму, некатóрым, некатóрыя, некатóрых* і інш.

459. Спішыце сказы, раскрываючы дужкі і ўжываючы займеннікі ў патрэбнай склонавай форме. Абгрунтуйце напісанне займеннікаў.

1. Але аб тым, што ў (*нечы*) сэрцы выбух, парою нават блізкія не знаюць (*M. Танк*). 2. Болей за ўсё на свеце Косця любіў чытаць кніжкі — абы(які), каб толькі чытаць (*B. Выкаў*). 3. Страціў слова, страціў спадчыннае слова — (*што*)сьці страціў у душы авалязкова (*H. Гілевіч*). 4. З сіняватых ^{ся} даляй, з сіняватай цьмы (*хто*)сьці напявае залатыя сны (*T. Кляшторны*). 5. Бачу я: нехта (*нехта*) любіць. Гэта іх справа, гэта іх права. Бачу я: нехта (*нехта*) губіць. Тут і мая ўжо справа (*A. Вярцінскі*).

Раствумачце значэнне слова *спадчыннае* праз падбор аднакаранёвых.

§ 73. Адмоўныя займеннікі

460. Прачытайце загадкі Н. Гілевіча, устаўляючы замест пропускаў слова *ніхто* ці *нішто*. На што яны ўказваюць?

... не ляцела,
... не спужала,
А ўся затрымцела,
А ўся задрыжала^c.

Стайць бычок —
Асмалены бачок.
Увесь век смаліцца,
І ... не зжаліцца.

Назавіце сіонімы ў тэксле.

Адмоўныя займеннікі ўказваюць на адсутнасць асобы (*ніхто*), прадмета (*нішто*), якасці (*ніякі*), прыналежнасці (*нічый*).

Адмоўныя займеннікі ўтвараюцца ад пытальных прыдапамозе прыстаўкі *ні-*: *ніхто*, *нічый*, *ніколькі*.

Калі *ні* аддзяляецца прыназоўнікам, то займеннік пішацца ў трох словах: *ні да чóга*, *ні да кóга*, *ні з кíм*, *ні пры якіх*.

Адмоўныя займеннікі змяняюцца, як пытальныя і адносныя, і ўжываюцца ў сказах, дзе ёсьць адмоўе *не* ці слова *нельга*, *няма*: *у класе нікога няма*, *нікога не забыць*, *нічога нельга*.

461. Прачытайце табліцу. Зрабіце вывад пра асаблівасці змянення адмоўных займеннікаў.

Складенне адмоўных займеннікаў				
Н.	<i>ніхто</i>	<i>нішто</i>	<i>нічый</i>	<i>ніякі</i>
Р.	<i>нікóга</i> (<i>ні ад кóга</i>)	<i>нічóга</i> (<i>ні ад чóга</i>)	<i>нічыйгó</i> (<i>ні ад чыйгó</i>)	<i>ніякага</i> (<i>ні ад якага</i>)
Д.	<i>нікóму</i>	<i>нічóму</i>	<i>нічыймú</i>	<i>ніякаму</i>
В.	<i>нікóга</i> (<i>ні на кóга</i>)	<i>нішто</i> (<i>ні на штó</i>)	<i>нічыйгó</i> (<i>ні за чыйгó</i>), <i>нічый</i> (<i>ні на чый</i>)	<i>ніякага</i> (<i>ні на якага</i>), <i>ніякі</i> (<i>ні на які</i>)
Т.	<i>нікíм</i> (<i>ні з кíм</i>)	<i>нічым</i> (<i>ні з чýм</i>)	<i>нічыйм</i> (<i>ні з чыйм</i>)	<i>ніякім</i> (<i>ні з якім</i>)
М.	<i>ні па кíм</i>	<i>ні па чýм</i>	<i>ні па чыйм</i>	<i>ні па якýм</i>

462. Адкажыце на пытанні, ужываючы адмоўныя займеннікі.

1. Хто вам расказаў пра гэты выпадак? 2. Чым ты будзеш займацца пасля заняткаў?
3. За што ты будзеш перажываць?
4. Якім дываном заслаць падлогу?
5. На якім прыпрынку ты выйшла?
6. На чыім музычным інструменце ты іграеш?

Запішыце займеннікі. Вызначце, у якой форме яны ўжыты.

463. Прачытайце тэкст. Падбярыце да яго загаловак у адпаведнасці з асноўнай думкай.

Часта прапануюць нешта, што рабіць няма ахвоты. Напрыклад, хтосьці кліча ў кіно^М, якое не выклікае ў цябе ніякай цікавасці. Ёсць некалькі правіл, як трэба правільна адмаўляць.

Пакажы сваім сябрам, што занятыя якой-небудзъ важнай спрэвай. У такім выпадку нікога не пакрыўдзішь.

Без ніякіх тлумачэнняў упэўнена скажы «не» ў адказ на нахабную просьбу. Нічога не тлумач, а ўпэўнена адмаўляй. Але памятай: уменне казаць «не» ні ў якім разе не распаўсяоджваецца на просьбы самых дарагіх^М табе людзей (З часопіса «Вясёлка»).

Выпішыце асобна няпэўныя і адмоўныя займеннікі ў пачатковай форме. Раскажыце пра асаблівасці іх значэння і змянення. Праскланяйце слова зазучэнні якая-небудзъ справа, нешта цікавае.

Рускім формам займеннікаў *некого, нечего, не с кем, не в чем* у беларускай мове адпавядаюць спалучэнні *няма каго, няма чаго, няма з ким, няма ў чым*.

464. Прачытайце тэкст. Вызначце яго асноўную думку.

Мая Бел..русь!
Твае дыпламаты цяпер працуюць
на (*увесь*) кан..нентах свету.
Ім даступна трывуна ААН^{сл}.
Яны ў канタкце з пр..зідэнтамі
амаль (*увесь*) краін Зямлі.
Яны — (*твой*) сувязныя Беларусь.

А калі ўлічыць,
што кожны чалавек дыпламат,
то беларусаў-дыпламатаў у свеце
болей за тры мільён... .
Яны жывуць сярод розных народаў
у асяро..ку (*іншы*) культур.
Але хай жа ніколі не зрадзяць
(*свой*) караням сва..му р..даводу.
У. Ліпскі.

Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі, устаўляючы прапушчаныя літары і знакі прыпынку. Абгрунтуйце напісанне.

Зрабіце пісьмовы марфалагічны разбор двух займеннікаў з тэксту.

465. Выканайце тэматычную тэставую работу па раздзеле «Займеннік».

КАНТРОЛЬНЫЯ ПЫТАННІ І ЗАДАННІ

1. Якую ролю адыгрываюць займеннікі ў тэксле?
2. На якія разрады па значэнні падзяляюцца займеннікі?
3. Прывядзіце прыклады займеннікаў, якія ўказваюць на прадмет, прымету, колькасць.
4. Займеннікі якіх разрадаў змяняюцца, як прыметнікі? Прывядзіце прыклады.
5. Чым адрозніваюцца прыналежныя займеннікі *ле*, *яго*, *іх* ад падобных да іх асабовых?
6. Ці правільна ўжыты формы займеннікаў у наступных словазлучэннях: *прымушаць самага сабе*, *не даваляць самаму сабе*?
7. Якую форму маюць займеннікі *нехта*, *нешта*, *ніякі* ў месным склоне? Запішыце гэтыя формы займеннікаў. Складзіце з імі сказы.

466. Прачытайце тэкст, раскрываючы дужкі.

ахвяраваць

Альтруізм — францу..скае слова. (*Яно*) называюць чалавека, які бе..карысліва служыць (*іншы*) людзям. Альтруіст* гатовы ахвяраваць для (*той*) людзей, хто ў б..дзе. Ён гатовы ахвяраваць асабістымі інтарэсамі, (*свой*) вол..ным часам, (*свой*) грашымі, хлебам, адзеннем. (*Такі*) людзі прытрымліваюцца

простых^м і мудрых прынцыпаў жыц..я: «Любі (іншы) чалавека, як (сам) с..бе», «Дапамажы (хто-небудзь) у бядзе, то дасць Бог і (ты)» (Паводле У. Ліскага).

Запішыце тэкст, раскрываючы дужкі і ўстаўляючы прапушчаныя літары.

Якія адносныя займеннікі служаць для сувязі частак у складаным сказе?

- Які сказ мае наступную будову: [____], (які ____)?

467. Прачытайте рэкламу мультфільма. Пра што вы даведаліся?

На кіностудіи «Беларусьфільм» создан мультфільм «Приключения Нестерки». В нём рассказывается о герое народных легенд и преданий.

Вместе со своими верными друзьями псом и котом Нестерка находит выход из любой ситуации. Друзья превращают глиняные горшки в музыкальный инструмент. Они побеждают Дракона, который похитил невесту Нестерки. А также легкоправляются с Лихом, что поселилось в их доме (*По материалам интернет-источников*).

Запішыце тэкст па-беларуску. Раствумачце напісанне займеннікаў.

Слоўнік

приключение — прыгоды
предание — паданне
пёс — сабака
выход — выйсце

превратить — ператварыць
Дракон — Цмок*
похитить — выкрасci
Лихо — Ліха

468. Спішыце прыказкі і прымаўкі, раскрываючы дужкі.

1. Ганарлівы^м ды ўпарты — (нішто) не варты. 2. Дзе хвоя ні стаіць^Ф, а ўсё (свой) бору шуміць. 3. (Ні)за(што) на свеце. 4. Будзь (свой) слову гаспадар. 5. Вока (ні)кому не запарушыць. 6. Чым (абы)які, то лепш (ні)які. 7. Шчасця не купіш (ні)за(якія) грошы. 8. Хлеб над (увесы) пануе. 9. (Ні)ў(якім) разе.

Раствумачце напісанне займеннікаў.

Раскрыйтце сэнс першай прыказкі.

Падагульненне і сістэматацыя вывучанага за год

469. Прачытайце верш. Якія парады вы маглі б даць хлопчыкам-«грамацям»? Успомніце патрабаванні, якім павінна адпавядыць аб'ява. Напішыце аб'яву правільна.

Грамацеі

Саня — першы грамацей,
А за ім ідзе Мацей.
Саня піша: «Роўна ў восім
На футбол з'евіца просім».
— Непісьменная аб'ява,
Класу нашаму — няслава! —
Раззлаваўся грамацей.
Перапісвае Мацей:
«У нідзелю роўна ў восім
На футбол з'явіца просім».
— І куды вы ўсе глядзелі?

Не ў «нідзелю», а ў «недзелю», —
Хомка — трэці грамацей —
Напісаў яшчэ прасцей.
Цэлы стос паперы чыстай
Сапсавалі футбалісты.
І спацелі як адзін,
Малявалі сто^м хвілін.
Сто хвіліначак — не жарты!
І калі б запал упарты
Перанесці на урок —
Быў бы толк, а не папрок.

Э. Агняцвет.

Размяркуйце правільна напісаныя слова з верша, ужываючы іх у пачатковай форме.

Часціны мовы			
назоўнік	прыметнік	лічебнік	займеннік

У якім слупку ў вас атрымалася больш слоў? Як вы думаеце чаму?

470. Знайдзіце «пятае лішняе» ў кожным радзе. Раствумачце, чаму яно «лішняе». З выдзеленымі словамі складзіце сказы.

1. Тбілісі, Гобі, Нью-Ёрк, Антарыа, Конга.
2. Настаўніцтва, сялянства, птаства, мінчанін, моладзь.
3. Інігі, дрыжыкі, нажніцы, дзверы, карункі.
4. Боль, мазоль, шынель, столь, медаль.
5. Калега, слуга, ляўша, сведка, ханжа.

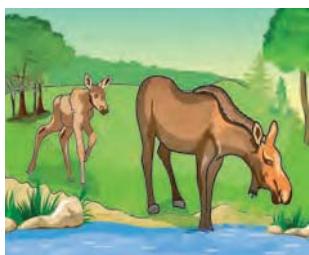
471. Перакладзіце словазлучэнні з рускай мовы на беларускую. Вызначце род назоўнікаў, абазначце канчаткі прыметнікаў. Праскланяйце два любыя беларускамоўныя словазлучэнні.

Охапка дров — ..., левая бровь — ..., пятнистый жираф — ..., дубовый комод — ..., лошадиное копыто — ..., белый лотос — ..., весенний паводок — ..., душистый пион — ..., полевая ромашка — ..., пустое шоссе — ..., свежий щавель — ..., новая туфля —

472. Пастаўце словаы, што ў дужках, у патрэбную форму, абазначце ў іх канчаткі. Назавіце гукі, якія чаргуюцца ў формах гэтых слоў.

Хлопцы купаліся ў (*рэчка* — М. скл.). Маёй (*дачка* — Д. скл.) падабаецца іграць на (*скрыпка* — М. скл.). Па (*шчака* — М. скл.) цякла сляза. У (*плот* — М. скл.) не хапала адной (*дошка* — Р. скл.). На змену (*засуха* — Д. скл.) прыйшлі дажджы. Учора я сустрэўся з дзяўчынкай (*Жэня* — Т. скл.) і хлопчыкам (*Віця* — Т. скл.).

473. Прачытайте тэкст. Вызначце яго стыль і тып, тэму і асноўную думку, дайце назыву.

Перад св..таннем, калі патухаюць зоры, калі неба робіцца бледна(з..лённым), як недаспелы яблык, і над л..снымі азёрамі разгараецца адзіная калючая зорка, — з лясных зарас..нікаў выходзіць да возера прыгожы гарбаносы звер. До..гімі сталымі нагамі ён ас..ярожна ступае па травах, і (*ni*)водная ламачына не хрумсне пад яго капытом. Звер ас..ярожна пасоўваецца напера..., і, быццам падпарадкоўваючыся (*ne*)вядомай і бя..гучнай мове, з зарас..нікаў выплывае за ім другі звер, мен..шы. Яны падыхо..яць да возера і пачынаюць ас..ярожна цягнуць ваду праз ружовыя мя..кія губы. Ласянё праганяе смагу хутч..й і пачынае дурэць. Яму добра і вéс..ла, яно гля..іць на с..вет добрымі, вялікімі, як слівы, вачыма (*Паводле У. Караткевіча*).

Спішыце, устаўляючы, дзе трэба, прапушчаныя літары і раскрываючы дужкі.

474. Знайдзіце «пятае лішняе» ў кожным радзе. Раствумачце правапіс слоў 4-га і 5-га радоў. З выдзеленымі словамі складзіце сказы.

1. Братаў, вучнеў, грамадскі, Мішаў, **матулін**.
2. Гімнастычны, дубовы, лазовы, прости, вячэрні.
3. Разумнейшы, **старэйшы**, лепш, даўжэйшы, вышэйшы.
4. Беларуска(*рускі*), пяці(*гадовы*), добра(*сумленны*), агульна(*адукацыйны*), нава(*годні*).
5. **Карці(н/нн)ы**, жураўлі(*н/нн*)ы, страшэ(*н/нн*)ы, абедзе(*н/нн*)ы, ако(*н/нн*)ы.

475. Да прапанаваных прыметнікаў падбярыце па сэнсе назоўнікі са слоў для даведкі. Да кожнай групы прапануйце свае 2 слова.

востры — ...	свежы — ...
халодны — ...	салодкі — ...

Словы для даведкі: *газета, боль, прыправа, сон, голос, надвор'е, малако, прасціна, нож, абязцянні, паліто, раніца, разум, пот, позірк, мёд, суп*.

У якім значэнні ўжыты прыметнікі ў словазлучэннях? Вызначце іх разрад.

476. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып. Дайце назву.

Нічога больш зменлівага, чым вецер: то ён пя..чотналаскав.., то суров.., то гуллів... . І гэты настрой а..чуваюць хмары. Прыгледзьцеся. Заўважылі, якія яны ў ясн.. дзень? Беленък... . Чыст... . Мякк... . Быццам пухов... . Паўзуць марудна, як чарапахі.

Хмарам вядомы ўсе закуткі неба. Але бе..прытульн.. вандранне іх таксама стамляе. Тады яны апускаюцца на в..рхавіны дрэў, са..яцца, як вялізн.. птушкі, на дубы, на высок.. сосны. Напэўна, хмарам хочацца разгледзець лясн.. таямніцы, убачыць тое, чаго не відаць з н..бесн.. выш..ні (*Паводле Т. Курлы*).

Спішыце, устаўляючы прапушчаныя літары і дапісваючы канчаткі прыметнікаў. Абазначце род, лік, склон прыметнікаў.

477. Ад слоў, што знаходзяцца ў дужках, утварыце адпаведныя прыметнікі. Абазначце суфіксы.

1. Зайчыка збіralіся глядзець штодзень усе (*суседзі*) хлопчыкі і дзяўчынкі (*П. Кавалёў*). 2. У гэты момант уляцеў у хату

вясёлы і (*радасць*) Рыгорка (*Я. Колас*). 3. (*Глыбіня*) воды кішаць асятрамі, нялёгкая справа — лавіць асятра (*М. Хведаровіч*). 4. Бяскрайнія, (*без дна*) парывы творчых сіл, — шырэй за далі (*сон*), глыбей за небасінь (*Т. Кляшторны*).

478. Прачытайце тэкст. Перакладзіце яго на беларускую мову.

Подули студёные ветры, день стал намного короче ночи. Пошёл снег.

Всё небо и весь воздух были полны снежинок. Снежинки ложились на все деревенские крыши, и на изгороди, и на деревья, которые становились белее молока.

Когда крупные снежинки летят, они красивее самых нежных цветков. Разглядишь ближе — и увидишь звёздочки, и все они резные, и все разные. У одной лучики широкие и зубчатые, у другой — острые, как стрелки (*По Л. Воронковой*).

479. Знайдзіце «пятае лішняе» ў кожным радзе. Раствумачце, чаму яно «лішняе». З выдзеленымі словамі складзіце сказы.

1. Сем, дванаццаць, першы, паўтара, дзясятка.
2. Другі, чатырнаццаты, трыццаць трэці, трохмільённы, абедзве.
3. Сорак, шэсцьдзясят, абодва, дзвесяцьсот, паўтараста.
4. Дваццаць другі, дзвевятнаццаць, трыста сорак тры, дзве трэція, сто пяты.
5. Восьмёра, чатыры, дзясяццера, пяцёра, трое.

480. Выпішыце аднакаранёвыя лічэбнікі ў два слупкі. У першы слупок запішыце колькасныя лічэбнікі, у другі — парадкавыя.

Два, двайны, другі, двойка, удваіх, двойчы, падвоены, двое, дзве, двайніты, дваццаць, тры, тройка, трэці, тройчы, трайны, троє, утраіх, траццаць, трайніты, пяцёрка, пяты, пяць, пяцёра, пяцёрачнік, пяцярня, адна чацвёртая.

Ці засталіся ў вас нявыпісаныя слова? Чаму вы іх не выпісалі? Са зборнымі лічэбнікамі складзіце сказы.

481. Прачытайце тэкст. Якія факты былі вам вядомыя, а пра якія вы даведаліся ўпершыню?

60 секунд... Гэта ўсяго толькі адна хвіліна нашага жыцця. За гэты невялікі перыяд часу мы можам зрабіць зусім нязначныя дзеянні, напрыклад прыбраць ложак ці пачысціцы зубы, аднак у планетарным маштабе 60 секунд адыгрываюць даволі важную ролю.

А ці ведаецце вы, што можа адбыцца ў нашым свеце за 60 секунд?

Штохвілінна на нашай планете адбываецца 5 землятрусаў. Большасць з падземных^{сл} штуршкоў настолькі нязначныя, што мы іх папросту не заўважаем, зафіксаваць іх могуць толькі вельмі адчувальныя прыборы.

Кожныя 60 секунд у Зямлю ўдараюць 360 маланак.

За адну хвіліну Амазонка, самая паўнаводная рака ў свеце, улівае штохвілінна 105 мільярдаў літраў вады ў Атлантычны акіян.

960 000 000 тон вады выпараецца з паверхні Зямлі кожныя 60 секунд.

Чалавечасе сэрца робіць 72 удары, а ў нашым арганізме адмірае каля 300 000 000 клетак.

За адну хвіліну святло пройдзе 18 000 000 кіламетраў, а наша планета пераадолее 1 787 100 метраў па калясонечнай арбіце.

Кожныя 60 секунд з атмасферай Зямлі сутыкаецца 6000 мэтэарытаў.

Выпішыце словазлучэнні лічэбнікаў з назоўнікамі, замяняючы лічбы словамі. Вызначыце склон лічэбнікаў і назоўнікаў.

482. Прачытайце тэкст. Да якога стылю ён належыць?
Дзе выкарыстоўваецца гэты стыль?

Далёка-далёка ад нас, на другім баку З..млі, можна сказаць, супраць наш..х ног, на поўнач ад А..страліі, ляжыць в..лікі востраў Новая Гвінея. На дз..ве з паловай тысячы кіламетраў працягну..ся ён у даўжыню і больш чым на ш..сцьсот кіламетраў — у шырыню. Тры такія дз..ржавы, як Англія, маглі бы зм..сціцца на гэт..м востраве.

Ляжыць Новая Гвінея каля самага экватара; значыць, там стаіць вечн.. лета.

У весь год растуць і цвітуць там розн.. дзіўн.. расліны.

Па чырвоных кветках даўж..нёю і шырынёю з добры ручнік лётае райская птушка, якая толькі і ж..ве ў гэтай краіне ды на некалькіх бліжэйшых **астравах** (*Я. Маур*).

Запішыце тэкст, устаўляючы прапушчаныя літары. Надпішыце разрады лічэнікаў. Праскланяйце лічэнікі разам з назоўнікамі, да якіх яны адносяцца.

Растлумачце правапіс выдзеленых слоў.

483. Знайдзіце «пятае лішняе» ў кожным радзе. Растлумачце, чаму яно «лішняе». З выдзеленымі словамі складзіце сказы.

1. Ніхто, нішто, **нехта**, ніякі, нічый.
2. Ты, з табой, табе, **цябе**, сябе.
3. Бацькавы, мае, твае, **свае**, нашы.
4. (*Не*)хта, хто(*небудзь*), хто(*сыці*), (*ні*)які, (*не*)каторы.
5. Самаму, **самага**, аб самым, самы, самому.

484. Падбярыце да дзеясловаў адмоўныя займеннікі.

не патрываожыць ...

не злаваща ...

не згаджаща ...

не дараваща ...

не сумаваща ...

не захапляща ...

485. Улічваючы суадноснасць займеннікаў з іншымі часцінамі мовы, запішыце прапанаваныя займеннікі ў тры слупкі: 1) займеннікі, якія замяняюць назоўнікі; 2) займеннікі, якія замяняюць прыметнікі; 3) займеннікі, якія замяняюць лічэнікі.

Гэтулькі, некалькі, кожны, чый, ніхто, што, хто, яны, гэты, наш, колькі, столькі, мой, свой, я, мы, ты, ён, яны, ніколькі.

486. Складзіце і запішыце словазлучэнні, выкарыстаўшы прыведзеныя формы займеннікаў. Укажыце разрад займеннікаў, склонавую форму, паставаўце націск.

Нечым, нічым, іх, самымі, самімі, сабой, ні на кога, усяму, імі, сабе, ні аб кім, мнай, самога, нечаму, намі, чыгімі.

487. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тэму і асноўную думку.

Гэтай сустрэчы з тайгою я чакаў даўно. Яшчэ на Далёкім Усходзе ўсё збіраўся ходзіць на колькі гадзін застацца сам-насам з усурыйскімі кедрамі, але нейкі будзённы клопат заўсёды апярэджваў гэтае маё жаданне — я вяртаўся тады дадому, так і не пабываў ў сапраўднай тайзе. Ды і потым былі выпадкі, калі я мог бліжэй пазнаёміцца з сібирскім лесам, але тайга заўсёды заставалася сама па сабе, я — таксама сам па сабе: калі і, здарада, бачыў яе, то ўсё не так, як хацелася, — то зверху, з самалёта, то збоку, з вагона, а то яна, нібы тая казачная жар-птушка сваё пяро, пакідала мне нейкі адзінокі, абшарпаны вятрамі кедр — глядзі, маўляў, любуйся... (*Паводле Я. Сіпакова*).

Выпішыце займеннікі, вызначце іх разрад, род, лік, склон. Зрабіце марфалагічны разбор аднаго займенніка.

488. Перакладзіце тэкст на беларускую мову. Падкрэсліце займеннікі, зрабіце іх марфалагічны разбор.

На берегу реки Джамны сидели три знатные женщины, плескались водой и хвастались одна перед другой своими руками.

Но вот подошла к ним старушка, седая от горя и тощая от голода, и попросила у них чего-нибудь поесть.

Ничего не дали ей знатные женщины, спросили только:

— Скажи, старая, у которой из нас руки красивее?

— Вот поем немножко, тогда скажу, — ответила старуха и побрела прочь.

Недалеко от них сидела бедная крестьянка. Она до того загорела на работе в поле, что кожа на её руках стала чёрной.

Старуха и у неё попросила есть.

— Бери, матушка! У меня есть немножко еды, возьми себе половину, — сказала крестьянка.

Старуха поела, выпила воды и от всей души поблагодарила крестьянку. Потом взяла её за руку, привела к трём знатным женщинам и сказала:

— Вот эти руки в тысячу раз прекрасней ваших белых-белых, нежных, холёных рук! — так сказала старуха и пошла своей дорогой.

Тлумачальны слоўнік

Аздроблены, -ая, -ае. Упрыгожаны.

Алéй, -ю, м. Тлушч з насення раслін.

Антычны, -ая, -ае. 1. Старажытнагрэческі або старажытнарымскі (пра культуру, мастацтва, грамадскі лад і пад.). 2. Які нагадвае прыгажосцю статуі Старажытнага свету; класічна правільны (пра рысы твару, формы цела і пад.).

Балéя, -i, мн. -i, -лей, ж. Вялікая нізкая драўляная або металічная пасудзіна для мыцця бялізны. // (*памяниш.*) балейка.

Бráма, -ы, ж. Шчыльныя, на дзве палавіны, крытыя зверху вароты, якія закрываюць галоўны ўваход на тэрыторыю горада, завода, двара і інш.

Вылічáльны, -ая, -ае. 1. Які мае адносіны да вылічэння. Вылічальныя аперацыі. 2. Прызначаны для вылічэнняў.

Выцінáнка (абл. выразáнка, выстрыгáнка), Р -i, М -нцы, ж. Ажурны ўзор, выразаны з белай, чорнай ці каляровай паперы. Від дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва.

Вясéлле, -я, н. Абрад шлюбу і ўрачыстасць, святкаванне, звязанае з гэтым.

Гарнúца, гарнúся, гарнешся, горнецца; незак. 1. Набліжацца, падсоўвацца да чаго-н. 2. Пяшчотна туліцца, лашчыцца да каго-н. 3. Мець схільнасць, ахвоту да чаго-н., захапляцца чым-н.

Гасцёўня, РДМ -i, ж. Гасціна (пакой).

Драбíны¹, -бін. Лесвіца (прыстаўная).

Драбíны², -бін. 1. Каляска. 2. Бакавая абрашотка (у калясцы; разм.).

Жупáн, -а, мн. -ы, -оў, м. Даўнейшае верхнєе мужчынскае адзенне з каляровага сукна.

Закрасавáць (пра жыта), -сую, -суеш, -суе. Пачаць красаваць.

Залéва -ы, абл. слова. Заліўны даждж; лівень.

Запавéт, -у, М -веце; мн. -ы, -аў, м. Наказ, парады паслядоўнікам або нашчадкам.

Заручáльны, -ая, -ае. Які мае адносіны да заручын, звязаны з абрадам заручын.

Зашмальцавáны, -ая, -ае. Запэцканы да бляску; якім працягла або неахайнага карысталіся.

Змóричына, -ы, ж. 1. Маршчына (на твары, на целе). 2. Няроўнасць, складка на чым-н.

Знíчка, -i, ж. Па́дающая зорка.

Зóлак -лку i -лаку, м. Пачатак світання.

Карóзія, -i, ж. 1. Разбурэнне металаў пад уздзеяннем асяроддзя — газаў, вільгаці, хімічных рэчываў. 2. Частковае разбурэнне горных парод пад уздзеяннем вады.

Лагóдны, -ая, -ыя. Дабрадушны, ласкавы, прыемны.

Лéтапіс, -у, м. Пагадовы запіс гістарычных падзей у старажытныя часы; кніга з такімі запісамі.

Лішак, -шку, мн. -шкі, -шкаў, м. Лішняе, тое, што перавышае якую-н. норму, меру.

Лúста, -ы, ДМ -сце, ж. Адрэзаны вялікі плоскі кавалак (хлеба, сала і г. д.).

Маністы, -аў; адз. (няма). Упрыгожанне з пацерак, манет, каштоўных камянёў, якое надзяваецца на шыю.

Мáнтыя, -і, мн. -і, -тый, ж. Доўгая шырокая адзежына ў выглядзе плашча.

Мур, -а i -у, мн. -ы, -оў, м. Мураваны будынак. Цагляная або каменная сцяна вакол чаго-н.

Мýтня, -і, мн. -і, -яў. Тое, што і таможня.

Натáтка, -і, ДМ -тцы, мн. -і, -так. Кароткі запіс або інфармацыя ў друк.

Нáшча, прысл. Не еўшы нічога.

Некróаль, -я, мн. -і, -яў, м. Месца, дзе пахаваны славутыя людзі.

Павады́р, -а, м. Той, хто водзіць каго-н.

Падшывáнец, -нца, мн. -нцы, -нцаў, м. (разм.) Гарэзлівы падлетак.

Пакýта, -ы, ДМ -куце, ж. Вялікая фізічная або душэўная мука; мучэнне.

Палónка, -і, ДМ -нцы, мн. -і, -нак, ж. 1. Незамерзлы або расталы ўчастак ледзянай паверхні ракі, возера, мора і г. д. 2. Дзірка, прасечаная ў лёдзе возера, ракі і г. д.

Плёс, -а, мн. -ы, -аў, м. Шырокі ціхі ўчастак ракі паміж астравамі.

Прынúка, -і, ДМ -нуцы, ж. Прымус, прымушэнне.

Прысмáкі, -аў, мн. 1. Ласункі, а таксама ўвогуле смачныя, асабліва прыгатаваныя стравы. 2. Прыправа (разм.).

Пурпурóвы, -ая, -ае. Які мае ярка-чырвоны колер з фіялетавым адценнем, афарбованы ў гэты колер.

Пухíр, -а, мн. -ы, -оў, м. Тут: тое, што і пузыр.

Радзімка, -і, ДМ -мцы, мн. -і, -мак, ж. Прыроджаная плямка на скury чалавека.

Ракíта, -ы, ДМ -кіце, ж. Дрэва або вялікі куст сямейства вярбовых.

Рéшткі, -ткаў, мн. 1. Тое, што і рэшта. 2. Звыч. мн. л. (рэшткі, -аў). Тое, што яшчэ захавалася, уцалела (ад разбурэння, гібелі і пад.); астаткі.

Сільвиníт, -у, м. Асадкавая горная парода, з якой робяць калійнае ўгнаенне.

Скру́ха, -і, ДМ скрусе, ж. Туга, маркота.

Спáдчына, -ы, ж. Маёмасць, гаспадарка, якая пасля смерці ўладальніка пераходзіць у чую-н. уласнасць. Пра тое, што пераемна пераходзіць ад папярэдняга да наступнага.

Суцэ́льны, -ая, -ае. Які цягнецца без прамежкаў, перапынкаў; цалкам займае сабой якую-н. прастору.

Танáльнасць, -і, ж. Дакладнае размяшчэнне гукаў ладу па вышыні.

Фанéра, -ы, ж. Тонкія драўляныя пласціны.

Філіáл, -а, мн. -ы, -аў, м. Аддзяленне буйнога прадпрыемства якой-н. установы ці арганізацыі.

Фінікійцы, -аў, мн. Старожытны народ, жыхары Фінікіі.

Хмызня́к, -у, мн. -і, -оў, м. Кусты, зараснік.

Цмок, -а, м. У казаках і народных паданнях — пачвара ў образе змея, дракона.

Цóкаль, -я, м. 1. Ніжняя патоўшчаная частка сцяны, збудавання, калоны, помніка, якая абапіраецца на фундамент. 2. Металічная частка электрычнай лямпачкі, якая служыць для ўмацавання яе ў патроне.

Цыравáць, -рую, -руеш, -руе. Зашываць дзірку ў якой-н. тканіне, вырабе, не сцягваючы краі ў рубец.

Чарадá, -ы, ДМ -дзе, мн. чароды (з лічэб. 2, 3, 4) чарады́, чарод; ж. 1. Рад аднародных прадметаў ці жывых істот, якія размяшчаюцца або рухаюцца адно за адным. 2. Статак, гурт свойскай або дзікай жывёлы.

Шмáлец, -льцу, м. Гусіны тлушч.

Экспанáт, -а, М -наце, м. Прадмет, які выстаўляецца ў музеі або на выстаўцы для агляду.

Слоўнікавыя слова

абеліск	крышталік	пошта
аддзялённе	медаль	рэгіён
ахвяравáць	назáўтра	рэшата
булён	на праця́гу	смáчны
вóдарасці	нашча	увéрсе
восемсót	невідзíмка	фартúх
выцінáнка	незлічоны	фестывáль
гладыёлус	нектár	філіял
дзвéсце	найнáчай	флейты́ст
змáлку		

Змест

БЕЛАРУСКАЯ МОВА — НАЦЫЯНАЛЬНАЯ МОВА БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

§ 1. Беларуская мова як адлюстраванне нацыянальнага бачання свету. Літаратурная мова і народныя гаворкі	3
---	---

ТЭКСТ

§ 2. Тэкст і яго асноўныя прыметы. Падтэмы тэксту. Ключавыя (апорныя) слова і сказы ў тэксце	6
§ 3. Паглыбленне паняцця пра апавяданне, апісанне і разважанне	9

ПАЎТАРЭННЕ ВЫВУЧАНАГА Ў КЛАСЕ

§ 4. Словазлучэнне і сказ. Знакі прыпынку ў простых і складаных сказах	12
§ 5. Гукі беларускай мовы. Іх вымаўленне і абазначэнне на пісьме ...	15
§ 6. Слова, яго лексічнае значэнне	17

СТИЛІ МАЎЛЕННЯ

§ 7. Маўленчая сітуацыя і яе прыметы. Стылі маўлення (паўтарэнне) 20	
§ 8. Афіцыйны стыль маўлення, яго жанры, сфера выкарыстання... 22	
§ 9. Публіцыстычны стыль, яго жанры, сфера выкарыстання	25

ГРАМАТЫКА

СКЛАД СЛОВА. СЛОВАЎТВАРЭННЕ І АРФАГРАФІЯ

§ 10. Марфемная будова слова	27
§ 11. Аснова і канчатак. Нулявы канчатак	29
§ 12. Корань слова (паўтарэнне). Аднакаранёвыя слова і формы аднаго і таго слова	32
§ 13. Прыстаўка як значымая частка слова	37
§ 14. Суфікс як значымая частка слова	39
§ 15. Чаргаванне зычных і галосных у аснове	41
§ 16. Правапіс прыставак, якія заканчваюцца на зычны (паўтарэнне) 44	
§ 17. Правапіс <i>i</i> , <i>й</i> , <i>ы</i> пасля прыставак	47
§ 18. Утварэнне слоў. Утваральная аснова (азнамленне)	50
§ 19. Спосабы ўтварэння слоў: прыставачны, суфіксальны, прыставачна-суфіксальны	54
§ 20. Складанне слоў і асноў. Утварэнне і правапіс складаных слоў....	57
§ 21. Складанаскарочаныя слова (азнамленне)	61
Кантрольныя пытанні і заданні	64

237

МАРФАЛОГІЯ І АРФАГРАФІЯ

§ 22. Самастойныя і службовыя часціны мовы	66
--	----

НАЗОЎНІК

§ 23. Назоўнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма	69
§ 24. Агульныя і ўласныя назоўнікі. Правапіс уласных назваў	71
§ 25. Назоўнікі адушаўлённыя і неадушаўлённыя	74
§ 26. Назоўнікі канкрэтныя і абстрактныя	77
§ 27. Назоўнікі зборныя і рэчыўныя	80
§ 28. Род назоўнікаў. Несупадзенне роду некаторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах	83
§ 29. Лік назоўнікаў. Назоўнікі, якія маюць форму толькі адзіночнага ці толькі множнага ліку. Несупадзенне ліку некаторых назоўнікаў у беларускай і рускай мовах	85
§ 30. Патрабаванні да спіслага пераказу	87
§ 31. Склон назоўнікаў. Асновы назоўнікаў	90
§ 32. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў 1-га скланення (у давальным і месным склонах адзіночнага ліку)	94
§ 33. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў 2-га скланення (у родным і месным склонах адзіночнага ліку)	96
§ 34. Асаблівасці правапісу канчаткаў назоўнікаў 3-га скланення (у творным склоне адзіночнага ліку)	100
§ 35. Правапіс канчаткаў назоўнікаў у множным ліку (у родным і творным склонах)	103
§ 36. Скланенне назоўнікаў, якія абазначаюць імёны, прозвішчы і назвы населеных пунктаў на <i>-оў, -ёў, -еў, -аў, -ын, -ін</i>	105
§ 37. Рознаскланяльныя назоўнікі	108
§ 38. Нескланяльныя назоўнікі	112
§ 39. Спосабы ўтварэння назоўнікаў	116
§ 40. Правапіс назоўнікаў з суфіксамі <i>-ак, -ык, -ік, -ачк-, -ечк-</i> ; мяккі знак перад суфіксамі <i>-к-, -ышк-</i> і ў суфіксах <i>-аньк-, -енък-</i>	119
§ 41. Складаныя назоўнікі, іх правапіс	121
§ 42. Правапіс <i>не (ня), ні</i> з назоўнікамі	124
<i>Кантрольныя пытанні і заданні</i>	126

ПРЫМЕТНІК

§ 43. Прыметнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма	129
§ 44. Якасныя, адносныя і прыналежныя прыметнікі	131
§ 45. Ступені параўнання якасных прыметнікаў, іх утварэнне і ўжыванне	135

§ 46. Скланенне якасных і адносных прыметнікаў у адзіночным ліку	141
§ 47. Скланенне якасных і адносных прыметнікаў у множным ліку	145
§ 48. Утварэнне, скланенне і правапіс прыналежных прыметнікаў ...	148
§ 49. Асноўныя спосабы ўтварэння прыметнікаў	152
§ 50. Прыметнікі з суфіксамі ацэнкі, сфера іх ужывання, правапіс...	154
§ 51. Прыметнікі з суфіксам <i>-ск-</i> , іх правапіс	156
§ 52. Правапіс <i>-н-</i> , <i>-нн-</i> у прыметніках	159
§ 53. Складаны план	161
§ 54. Утварэнне і правапіс складаных прыметнікаў	164
§ 55. Правапіс <i>не</i> (<i>ня</i>) з прыметнікамі	167
<i>Кантрольныя пытанні і заданні</i>	169

ЛІЧЭБНИК

§ 56. Лічэбнік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля	171
§ 57. Лічэбнікі колькасныя і парадкавыя	174
§ 58. Простыя, складаныя і састаўныя колькасныя лічэбнікі	177
§ 59. Простыя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс	179
§ 60. Складаныя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс	183
§ 61. Састаўныя колькасныя лічэбнікі, іх скланенне, ужыванне і правапіс	185
§ 62. Скланенне, ужыванне і правапіс парадкавых лічэбнікаў	188
§ 63. Скланенне, ужыванне і правапіс дробавых лічэбнікаў	192
§ 64. Скланенне, ужыванне і правапіс зборных лічэбнікаў	195
<i>Кантрольныя пытанні і заданні</i>	197

ЗАЙМЕННІК

§ 65. Займеннік як часціна мовы: агульнае значэнне, марфалагічныя прыметы, сінтаксічная роля. Пачатковая форма.	
Разрады займеннікаў па значэнні (азнаймленне).....	200
§ 66. Асабовыя займеннікі	203
§ 67. Зваротны займеннік <i>сябе</i>	207
§ 68. Прывналежныя займеннікі	209
§ 69. Указальныя займеннікі	212
§ 70. Азначальныя займеннікі	215
§ 71. Пытальныя і адносныя займеннікі	218
§ 72. Няпэўныя займеннікі	220
§ 73. Адмоўныя займеннікі	223
<i>Кантрольныя пытанні і заданні</i>	225

ПАДАГУЛЬНЕННЕ І СІСТЭМАТИЗАЦЫЯ ВЫВУЧАНАГА ЗА ГОД (227)

Тлумачальны слоўнік	234
Слоўнікавыя слова	236
	239

(Назва ўстановы адукацыі)

Навучальны год	Імя і прозвішча вучня	Стан вучэбнага дапаможніка пры атрыманні	Адзнака вучню за карыстаннне вучэбным дапаможнікам
20 /			
20 /			
20 /			
20 /			
20 /			

Спіс выкарыстанных крыніц знаходзіцца ў выдавецтве

Вучэбнае выданне

**Валочка Ганна Міхайлаўна
Зелянко Вольга Уладзіміраўна
Мартынкевіч Святлана Васільеўна і інш.**

БЕЛАРУСКАЯ МОВА

Вучэбны дапаможнік для 6 класа
ўстаноў агульнай сярэдняй адукацыі
з беларускай і рускай мовамі навучання

Нач. рэдакцыйна-выдавецкага аддзела *Г. І. Бандарэнка*

Рэдактар *H. M. Кумагер*

Вокладка мастака *З. П. Болцікавай*

Мастакі *К. Ю. Бандарык, А. В. Зіноўева, А. П. Пратасеня, І. А. Салаўёва,*

З. П. Болцікава, А. М. Брыкет, Д. А. Рафальская, Н. А. Хромава

Мастацкі рэдактар *T. В. Мотуз*

Камп'ютарная вёрстка *A. M. Брыкет*

Карэктары *D. Р. Лосік, Н. В. Федарэнка, В. М. Паўлючэнка*

Падпісана да друку 03.06.2020. Фармат $70 \times 90 \frac{1}{16}$. Папера афсетная. Друк афсетны.

Ум. друк. арк. 17,55. Ул.-выд. арк. 11,2. Тыраж 133 135 экз. Заказ

Навукова-метадычна ўстанова «Нацыянальны інстытут адукацыі» Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюджвалініка друкаваных выданняў № 1/263 ад 02.04.2014. Вул. Карабля, 16, 220004, г. Мінск

Адкрытае акцыянернае таварыства «Паліграфкамбінат імя Я. Коласа».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюджвалініка друкаваных выданняў № 2/3 ад 04.10.2013. Вул. Каржанеўская, 20, 220024, г. Мінск

Правообладатель Национальный институт образования

ПАРАДАК МАРФАЛАГІЧНАГА РАЗБОРУ НАЗОЎНІКА

1. Часціна мовы.
2. Пачатковая форма (Н. скл., адз. л.).
3. Разрад паводле значэння: агульны ці ўласны; адушаўлёны ці неадушаўлёны; асабовы ці неасабовы; канкрэтны ці абстрактны; зборны, рэчыўны.
4. Марфалагічныя прыметы: нязменныя (род, скланенне); зменныя (склон, лік).
5. Сінтаксічная роля.

Узоры разбору

Што ў вадзе родзіца і ў вадзе расходзіца? (Загадка).

Вусны разбор. (*У*) *вадзе* — назоўнік; пачатковая форма — *вада*; агульны, неадушаўлёны, неасабовы, канкрэтны, рэчыўны; жаночага роду, першага скланення; ужыты ў форме меснага склону адзіночнага ліку; у сказе з'яўляецца акалічнасцю.

Пісьмовы разбор. (*У*) *вадзе* — назоўнік; п. ф. — *вада*; агульны, неадушаўлёны, неасабовы, канкрэтны, рэчыўны; ж. р., 1-га скл.; М. скл., адз. л.; акалічнасць.

ПАРАДАК МАРФАЛАГІЧНАГА РАЗБОРУ ЗАЙМЕННІКА

1. Часціна мовы.
2. Пачатковая форма (Н. скл., м. р. (калі змяняеца па родах), адз. л. (калі змяняеца па ліках)).
3. Разрад паводле значэння: асабовы, зваротны, прыналежны, указальны, азначальны, пытальны, адносны, няпэўны, адмоўны.
4. Марфалагічныя прыметы: склон, род (калі ёсць), лік (калі ёсць).
5. Сінтаксічная роля.

Узоры разбору

А найлепшая тая дарога, што вядзе на бацькоўскі парог (А. Астрэйка).

Вусны разбор. *Тая* (дарога) — займеннік; пачатковая форма — *той*; указальны; ужыты ў форме назоўнага склону жаночага роду адзіночнага ліку; у сказе з'яўляецца азначэннем.

Пісьмовы разбор. *Тая* (дарога) — займеннік; п. ф. — *той*; указальны; Н. скл., ж. р., адз. л.; азначэнне.

ПАРАДАК МАРФАЛАГІЧНАГА РАЗБОРУ ПРЫМЕТНІКА

1. Часціна мовы.
2. Пачатковая форма (Н. скл., адз. л., м. р.).
3. Разрад паводле значэння: якасны, адносны, прыналежны.
4. Ступень парабанння прыметніка (калі ёсць): простая ці складаная форма вышэйшай ці найвышэйшай ступені парабанння.
5. Марфалагічныя прыметы: род, лік, склон.
6. Сінтаксічная роля.

Узоры разбору

Сонца! Красуй над зямлёю, самай у свеце прыгожаю (А. Астрэйка).

Вусны разбор. *Самай прыгожаю* (землёю) — прыметнік; пачатковая форма — *прыгожы*; якасны; ужыты ў складанай форме найвышэйшай ступені парабанння; у форме жаночага роду адзіночнага ліку творнага склону; у сказе з'яўляецца азначэннем.

Пісьмовы разбор. *Самай прыгожаю* (землёю) — прыметнік; п. ф. — *прыгожы*; якасны; складаная ф. найвышэйш. ст. парабан.; ж. р., адз. л., Т. скл.; азначэнне.

ПАРАДАК МАРФАЛАГІЧНАГА РАЗБОРУ ЛІЧЭБНІКА

1. Часціна мовы.
2. Пачатковая форма (Н. скл., м. р. (калі змяняеца па родах), адз. л. (калі змяняеца па ліках)).
3. Разрад паводле значэння: колькасны (абазначае цэлы лік, дробавы, зборны) ці парадкавы.
4. Разрад паводле будовы: просты, складаны, састаўны.
5. Марфалагічныя прыметы: род (калі ёсць), лік (калі ёсць); склон.
6. Сінтаксічная роля.

Узоры разбору

Метраў на пяць ад зямлі хвоя раздвойвалася (М. Ваданосаў).

Вусны разбор. *Пяць* — лічэбнік, пачатковая форма — *пяць*; колькасны (абазначае цэлы лік); просты; ужыты ў форме вінавальнага склону; уваходзіць у склад акалічнасці *метраў на пяць*.

Пісьмовы разбор. *Пяць* — лічэбнік, п. ф. — *пяць*; кольк. (цэлы лік), просты; В. скл.; у складзе акалічнасці.

ПАРАДАК РАЗБОРУ СЛОВА ПА САСТАВЕ

1. Слова з тэксту.
2. Лексічнае значэнне слова.
3. Часціна мовы.
4. Зменнае ці нязменнае слова (у зменным слове вызначыць канчатак (у тым ліку нулявы) і аснову, у нязменным — толькі аснову).
5. Корань слова.
6. Прыстаўка (прыстаўкі) (пры наяўнасці).
7. Суфікс (суфіксы) (пры наяўнасці).

Узоры разбору

Вусны разбор. *Павуцінка* — ‘маленькая павуціна’; назоўнік; зменнае слова; канчатак — *-a*; аснова слова *павуцінк-*; корань *павуц-*; суфіксы — *-ін-* і *-к-*.

Графічны разбор. *Павуцінк^{ін}^кa*.

ПАРАДАК СЛОВАЎТВАРЛЬНАГА РАЗБОРУ

1. Часціна мовы.
2. Пачатковая форма.
3. Лексічнае значэнне слова (для зменнага слова).
4. Слова, ад якога ўтворана прапанаванае для разбору слова.
5. Утваральная аснова.
6. Словаўтваральная марфема (марфемы).
7. Спосаб утварэння слова.

Узоры разбору

Вусны разбор. *Вадзіцель* — назоўнік; пачатковая форма — *вадзіцель*; ‘той, хто кіруе аўтамабілем’; утвораны ад дзеяслова *вадзіць*; утваральная аснова *вадзі(ць)*; словаўтваральная марфема — суфікс *-цель-*; слова ўтворана суфіксальным спосабам.

Пастукаць — дзеяслоў; пачатковая форма — *пастукаць*; ‘стукаць некаторы час’; утвораны ад дзеяслова *стукаць*; утваральная аснова *стукаць*; словаўтваральная марфема — прыстаўка *па-*; слова ўтворана прыставачным спосабам.

Графічны разбор. *Вадзіцель* ← вадзі(ць),
пастукаць ← стукаць.